

પ્ર. ૬.

[ઉદ્ધૃત તા.

ના ઉસ્તાદી.

ધત્યાદી ગાયનો, રખતાઓ, ગઝલોના વધી મળી
૭૦૨ ગાયનોનો પાંચમો સંગ્રહ.]

રાગ ભૈરવ

ભાગ બીજો.

બહાર પાડનાર:-

રતનજી કાવસજી લાલી,

માલેક પરશ્યન મ્યુઝીક ગાર્ડ, સ,

ત

ગાયન સંગ્રહ, ભાગ ચોથો. રચના મ્યુઝીક ગાર્ડ, જોડલ
મ્યુઝીક ગાર્ડ કોલેજ, રાજકોટ.

સર્વે હક્ક કર્તાના રજાધીન

આ પુસ્તક નં. ૨૩૭, બજારગેટ, કોટ. મુબઇ મધે આવેલા "નવરંગ પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસ" માં તેના માલેક મીં અરદેશર અરશેદજી દેશામી છાપ્યું છે. અને
મીં રતનજી કાવસજી લાલીએ સહુદી હાકિમ, જુના મોદીખાના, કોટ,
મુબઇ મધેથી પ્રગટ કર્યું છે.

કીમત રૂ. ૧૫.

ઈ. સ. ૧૯૨૦.

કેમ

તમારે ત્યાંના તગ્ન, તમજ નવજાત, વગેરેના શુભ
પ્રસંગે પરોણાઓને રીજવવા માટે શું કરશો?
એકમેકના કોઠાં ભોપતાં અવાચી ખાતાં રાખશો
કે ગાનતાનના દીલખુશ રંગ રાગથી તેવોનું
મન રંજન કરશો.

તમારા પરોણાઓને હસતા રમતાં ઘરે મોકલવાનું
હોના માથે લઈએ છીએ, તમારે ત્યાંના એવા
કોઈપણ શુભ પ્રસંગે અમો ગાયનની બેઠક કરવા
તૈયાર છીએ. અત્યાર વેરમાં અનેક આબરૂદાર
મંડળોમાં એવી બેઠકો ફતેહમંદીથી કરી અમે
ઘણીએક સરદીફીકિટો મેળવી છે.
એકવાર કોમ આપી ખાત્રી કરી જોશો.

મેહરની કંપની,

વાહડયાળના આતશમેહરામની સામે,

સુખડની દુકાન,

ઘોભીતલાવ. મુંબઈ.

સંગ્રહ કરતાના બે બાલ.

હબરો હબર શુક ગુનરૂ તે પાક પરવરદેગારના કે, મારા લાલી ગાયન સંગ્રહના પહેલા ભાગને બહાર પાડવાને હજી તો આઠ માસ થયા નથી તેટલામાં તેની છપાવેલી સઘળી નકલો લગભગ એકે એક જાપી ગઈ છે. અને તેથી તેનો બીજો ભાગ એટલે કે બીજાં ૭૦૧ ગાયન પ્રત સમક્ષ ધરવાને બીડું ઝડકવાનું મને ઉત્તેજન મળ્યું છે. પણ એજ વખતે મારે ભાર મૂકીને જણાવવું જોઈએ, કે મારા એ પહેલા ભાગનું જે ઝડપી સેલ થયું છે, તે સર્વે પ્રીય ખેરખાહો કે જેઓએ એ મારા સંગ્રહની એક યા વધુ નકલો ખરીદવાની મહેરબાની કરી છે તેઓનેજ આભારી છે. વળી આ બીના કે આટલી મોટી સંખ્યાની નકલો આટલા થોડાજ વખતની અંદર ચટણી થઈ ગઈ છે તેજ એજ પુસ્તકના ઉપયોગીપણાની ધરખમ સાબિતી પુરી પાડે છે.

કાગળના હુકાળના આ અર્થયામમાં કે જે વેળાએ સંખ્યાબંધ વારતાનવેશો અને ગ્રંથ કરતાઓ પોતાના ગ્રંથો બહાર પાડવાને હારી ખાય છે તે વેળાએ આ દળદાર સંગ્રહ બહાર પાડવાને જો મેં હામ ભીડી હોય તો તે મેં ઉપર જણાવ્યા મુજબ મારા ખેરખાહો અને મારા મરંજી બહેર ખબર આપનારા ભાઈઓનેજ આભારી છે. વળી જે કદરહાનોએ મારા પહેલા સંગ્રહથી સતોષ પામી અને એક એવોજ બીજો વધુ સંગ્રહ સંગીતના ક્ષેત્રમાં પેશ કરવાને આગ્રહ કર્યો, તેઓના ઉત્તેજનથી જો આ કમતરીનને બીજો ભાગ બહાર પાડવાને પ્રયત્ન કર્યો હોય તો તેમાં અબદયજ જેવું નથી.

વળી આવા પુસ્તકો બહાર પાડતી વેળાએ એકજ માણસ સર્વે દીશામાં પુગી વળી શકતો નથી અને તેથી કરીને મારા જે ભાઈઓ મીં મહેરજી સુખડવાલા, કે જેવણ એક રમુજી ગાયનકાર છે તેવણે માહુરા કેટલાંએક ગાયનોમાં જોઈતી મદદ આપી છે તેમજ કેટલાંએક એ ભાઈના પોતાના જોડેલાં ગાયનો આ સંગ્રહમાં સમાવવામાં આવ્યાં છે તે ભાઈનો ઉપકાર માનું છું. તેમજ મીં નવલ વાહડયા કે જેવણે બહેર ખબરો મેળવવામાં તેમજ બીજી આબદોમાં જે કીમતી મદદ કરી છે તે માટે એ ભાઈનો પણ ઉપકાર માનું છું.

હુવાગીર સેવક,

૧૪૧, જીને મોદીખાને
કાટ, મુંબઈ.

}

રતનજી કાવસજી લાલી.

હેંહેંહેં, સાહેબજી! બેઅડધી માફ કરજો? કાંઈ ડીલરી
બરાબર ઝારે છે કે?

નહીં તો મુઝાતા ના.

તમારી આંખો ને કમનસીબે બરાબર દીરતું ને હોય,
અંદર બળતરા બળતા હોય, - પાણી ગળતું હોય યા દુઃખતી
હોય તો અમારી સલાહ લેવા પધારો. અમે એ બાબતનો
બોહોસો અનુભવ ધરાવ્યે છીએ.

શેઠના

અધર્ષ

ચશમાવાલા.

વેસ્ટ એન્ડ સીનેમા
સામે

ચરની રોડ,

મુંબઈ.

મેસર્સ દીનશાહ દસ્તુર કંપનીવાલા.

અમે વરસોના પુરાના અનુભવીઓ છીએ.

મનપસંદ કામ! સસ્તુ દામ! એક વાર અજમાયશ લેશોજી.

નવી દુનીયા નવો વેપાર,
ઝવેરી કુંપનીમાં આવો ચાર.
થોડે નફે બોહોસો વેપાર,
ખાત્રી કરી શાઈકલ વાપરો ચાર.

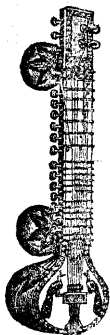
મારા મહેરબાન ધરાકો:—

હમોએ શાઈકલના તથા શાઈકલનો દરેક મેકરનો શામન વીગેરેની નવી દુકાન
ખોલી છે. તેથી મારા માનવતા ધરાકોને અરજ એ છે જે તમે હમારી દુકાનપર
એક વખત આવી ખાત્રી કરો. કે કેટલો શસનો માલ છે. બીજું હમો શાઈકલનો
પાકો ભટ્ટીનો રંગ, તથા ચુલાવો, પ્રામસ બાબા ગારીઓ, વીગેરે દુરસ્ત કરીએ
છેએ તથા નવા તરાઈસીબો પણ હમારે ત્યાં જથ્થાબંધ મલશે.

એફ. એ. ઝવેરીની કુંપની.

પ્રીનસીસ રોડ, કાલબાદેવી—મુંબઈ.

ખાત્રીપુર્વક વાજાંત્ર કયાંથી મેલવશે ?

જો આજે સવાલનો ફડચો કરવો હોય તો હમાઈ લોકપ્રીય અને માનીતું થયેલું મ્યુઝીક એમપોરીયમમાં ફક્ત એક જ વાર પધારી તમારા મનપસંદ વાજાંત્ર જેવાં કે દીલરૂખા, સીતાર હાથના તેમજ ફોલડીંગ હારમોનીયમ, આમેઝોન વગેરે મલશે વાજાંત્રો લગતી દરેક છુટક ચીજો, પાકકા પોલાદી તેમજ પંચરશી તારો વગેરે વધાયાંય તેમજ છુટક કાકાવત બાવે મલશે. જુના વાજાંત્ર નવા જેવી રીતે રીપેર કરી આપવામાં આવશે. ફક્ત એક જ વાર પધારવાથી તમે હંમેશના હમારાજ ધરાક થશો એમ હમા ખાત્રી આપીએ છીએ. વાજાંત્ર ખાસ ઓરડરથી પણ ગનાવી આપવામાં આવશે.

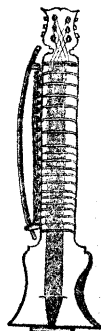
દીલરૂખા સીતાર-તંબુરા-હારમોનીયમ વીં

દરેક ગતના વાજાંત્રની ઓટી જાણીતી અને આમેઝોન ફુકાન.

માલિકની ગતી દેખરેખ હંલ કામ થાય છે.

તા. ૦૬-માલ લેતી વખતે હમારા નામનું રેજીસ્ટર્ડ લેખલ જોઈ તપાસી લેવાની હમા બલામજી કરીએ છીએ.

એડરેસ નોંધી રાખશો.

ખચુમીયાં સીતારવાલા.

ચરનીરોડ જંકશન-મુંબઈ-૪.

The Kalkadevi Shorthand & Typewriting Institution.

Established 1898.

EFFECTIVE COACHING—EXCELLENT RESULTS.

THE ONLY SUCCESSFUL AND THEREFORE THE BEST

Special arrangements for Parsee LADIES

SUBJECTS TAUGHT:-

Book-Keeping, Accountancy, Shorthand & Typewriting.

AND ALL COMMERCIAL SUBJECTS.

STUDENTS PREPARED FOR THE RECOGNIZED LONDON

EXAMINATIONS.

Testimonials From Member of Parliament & Other Europeans,

Particulars and the Highest Bonafide Press & Other Opinions From

GOPALDAS LALDAS,

MANAGING PROPRIETOR.

Opposite Bhangwadi, Kalkadevi Road—BOMBAY.

લાલી ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૨ જો.

સંગીત બકાવલી.

ગાયન ૧ છું.

કલ્યાન-ગરબી.

કુદરત રદમતકા હય યા રખ તૂ ઇસરાર.—કુદરત.
હાજિર નાગિર તૂ, હય કાદીર માહિર તૂ,
ગાલિખ ચુકરાનો ગફકાર, રાગિફ, રદમા, રદમતદાર.—કુદરત.
સાંધ, સુખહાં, સરગનાદાર, તાલિખ તોખા કા સતાર.—કુદરત.
ખાલિક, ચઝહાનો કહલાર, વાગિખ, છશાનો જખ્યાર.—કુદરત.

ગાયન ૨ જી.

ઝિન્ઝોટી-હુમરી.

ખજી જખ હવસકી ખાંસરિયા,
ગોપી બને હય હવસી સારે, સયતાં સાવણિ.—ખજી.
કુચુધ આયે લાલચમેં સારે,
જમના સમઝકે જમ સાગરમેં કુચકી તો મારે.
પડે નકં કુન્ડમેં બેચારે,
ખેવનહારા ઇસ્ક નહીં તો કોન ઉન્હેં તારે ?
ગધ કુખ ઉતકી નાવરિયા.—ગોપી.

ગાયન ૩ જી.

છતા-ભયરવ-હુમરી.

કર બયાં તું અખતક થી કહાં નિહાં ?—કર.
કેયું છે હાલ હય, કયા મલાલ હય, જલ્લ કર બયાં ?
રહતી હય અખ તૂ આજ કલ કહાં ?—કર.

ગાયન ૪ થું.

પહારી—હુમરી.

નાચો ગાના, નાચો ગાના રહે તેરા અય દિલરૂયા ! હય અજબ દિલકુશા !—નાચો.
રાગ રહે તેરે બયરાગ ભરે હયે. મીઠી સદા ઔર શીરી અદા—નાચો.
અય રહઅફ્તન ! બકાવલી કહાં હય, અબતક ન આઠ સખત છરકા કયા ?—નાચો.
કયા વ્હો પરસ્તાંકે પરદેસે સાયદ, નકે રહી હય કહી ઔર ન—નાચો.
ધુન હય ઉસીકી તુ ઉસકો ખુલાકે, મરકે હકીકીકા ગાના સુના—નાચો.

ગાયન ૫ થું.

શેઅર.

“ દિલ હય ગિન્નયે રંજ ગિગર હય ગિન્નયે રંજ,
પયદા કિયા હય હમકો ખુદાને બરાયે રંજ.
હાસિલ ફિરીસે કુછ નહીં હોતા સિવાયે રંજ,
રનિયામેં લાઈ હય મુઝે કિસમત બરાયે રંજ.”

ગાયન ૬ થું.

બરહુસ—ગજલ.

બરહામેં હમ બિયે કયા આજકે લિયે ?
બરવાનીમેં ચલે, ન અયશ કુચ કિયે !—બરહામેં.
સુનેગા રહે ખબર, તો જાણેગા વ્હો મર,
સખતસે બિસકે આજ હમને છ દિયે.—બરહામેં.
ઉસે આય દાદરસ ! તું સત્ર દેના બન,
જે હાથમેં લે સર ફિરા મેરે લિયે—બરહામેં.

ગાયન ૭ થું.

We are all jolly good fellows—air.

ન આંખસે ગયા હું, ન કાનસે ગયા હું ?
કયા આંખ ફેર ડાલૂ, યા કાન તોર હું.—ન.
જે દેખલી સિયા, તો કયા ખુરા કિયા,
ખરાબ હ, ખુરા હ, તુમહી બતાવો કયા હું ?
ખુશીકા ઔલિયા હું, આહું સો કરે.—ન.
તુ કૌન બેહયા હય ? તુ કૌન બેહયા હય ?
બતા તુ કૌન હયરે, બતા તુ કૌન હેય ?—જો

ગાયન ૮ થું.

જહલા—હુમરી

કુસરવાર કયસા ? કુસરવાર કયસા ?
ખરાબ કામ હય કયા, ચુનાહ કૌન અયસા ?—કુસરવાર.

ખૂન ક્રિયા નહીં, માત્ર લિયા નહીં,
 દે ડાલતા દૂં મયે આપ ચાર પયસા.—કુસરવાર.
 અકલબી હય મુઝે, હોશબિ હય મુઝે,
 મયે આદમી હું, ન જાન મુઝે બેયસા.—કુસરવાર.

ગાયન ૯ મું.

લહરિ—ખમાચ.

મરત મુછન્દર, હમતોક લન્દર, ભૂતનાથ કહલાતે હય,
 ધુલ ડાલ કે આંખોમેં હમ હલવા રાતી ખાતે હય—મરત.
 ટોપીકા પયગ્ગમા કરતે, સિરકા પયર ખનાતે હય,
 તીન બંદકા ગમા પહને છંદ મંદ દિખલાતે હય.
 ટુમ જાદુ રોના સીખો તો સિખલાતે હય.
 ટુમ બેટા બેટી માંગો તો દિલવાતે હય.
 જન્તર દેતે હય, મન્તર દેતે હય,
 જાડ કું કબી કરતે હયે તઅવીજ દુઆ ખતલાતે હયે.—મરત.
 હય નારસિંગ ખીર, હય નારસિંગ ખીર,
 બયતાલ ભૂત ખીર, બયતાલ ભૂત ખીર—મરત.

ગાયન ૧૦ મું.

ઝિન્ઝોટી—ગજલ.

ચાંદ ગાયબ હુવા પુરશીદ નમદાર હુવા,
 જલ્લગર કયું નહીં અખતક વહ મેરા ચાર હુવા!—ચાંદ.
 શબકો સોચા થા વહો પહલમેં મેરે રસકે કમર!
 સુખકો પાયા નહીં જબકે મયે બેદાર હુવા.—ચાંદ.
 મૈતસે મિલનેકા ઇકરાર કરંગા મયેબી,
 ઉસ મરીહાકો મેરે મુઝસે જો ઇન્કાર હુવા.—ચાંદ.
 શમઅકી તરહસે જલજલકે હું અસ મયેબિ તમામ,
 રૌતકે બજમેં રકીઅ આજ જો વહો ચાર હુવા.—ચાંદ.

ગાયન ૧૧ મું

Palkée Bearer—air.

લાવ દો મુઝે ઇનઆમ, બેદ લા દિયા તમામ,
 જાન પર ખેલકર લા કલામ.
 ચાર પાંચ દેવ, પહલવાન ગેવ,
 મક્સે કર લિયા ગુલામ.
 ઠોક દો પીઠ, ઠોક દો પીઠ,
 બોલ દો આફરી હગર;

કયા કામ કર આયા, કયા નામ કર આપા,
કિસ કદર હું નદર હુશિયાર.
ઓહ ! આયા ખાના લગજતદાર, પાયા તુરો, ગજરા, કાર,
કર લાયા સખ કાર.
નારિયલબી દિયા, પાન ટુલબી દિયા
દાય બાંધકે કિયા સલામ

ગાયન ૧૨ સું.

પીલુ—લાવની.

યક બેકસકો દેખ નિસિકતા આંખ બચાના નહિં ચાહિયે.
માર ડાલના, જિલાના, છોરકે જાના નહિં ચાહિયે.
જિસ રસ્તેમેં સાફ જરર હો ઉસમેં જાના નહિં ચાહિયે,
સમજ ખુઝકે, કદમ આફતમેં ઉઠાના નહિં ચાહિયે.
કારે ખયરમેં જહાં તલક હો દેર લગાના નહિં ચાહિયે.
જરેસે કરેસે, કિસીકા રંજ ખડાના નહિં ચાહિયે.
સાગરમેં રહ મગરસે હરગિજ ખયર ખડાના નહિં ચાહિયે.
ખફા હો રાજા, કબી ઉસ કામમેં આના નહિં ચાહિયે.
આપ જલે તો જલે, કિસીકા આંચ દિખાના નહિં ચાહિયે.
જલા હુવા દિલ, કોઈ જિનહાર જલાના નહિં ચાહિયે.

ગાયન ૧૩ સું.

પહારી—ઝીન્ઝોટી.

કોનયહે દુખિયા ! ગરીબ પરી મેરી થી જો અય ખુદા !
હરી, બરી, સદા વધામેં ખરી.—કોન.
છોરકે પરસ્તાન હુઈ પથ્થર યહાં મેરે ફિરાકમેં, સદકે તેરી વધાકે !
અફસોસ દિવારા યહ બલા કયા પરી, કયા લુટ આ પરી,
હુઈ મુઝપર ન માર કયું કનકા ?—કોન.

ગાયન ૧૪ સું.

પરજ—ગજલ.

કહતી હો જો તુમ ઇન યુલે યુલજારોંકો દેખો,
યુલ દેખું મયેં કયા, તુમ મેરે રખસારોંકો દેખો.—કહતી.
દિખલાતી હો કયા તુમ મુઝે શકલે યુલે નર્ગિસ,
નાદનોં મેરી ચંશમકે ખીમારોંકો દેખો.—કહતી.
ચહે સેવતી, ચહે ચમ્પા હય વહે સોસનો શખ્સ,
ખસ નામકી સખ મેરી પરસ્તારોંકો દેખો.—કહતી.

ગાયન ૧૫ સું.

રાગી—ગજલ.

કરકે બેસ જોગીકા, તેરી રાહમે આયા,
તેરે પ્યારે ઉલકતને લાખોં રંજ દિખલાયા.—કરકે.
ચંદરા હુરકા પાયા, મુખરા નૂરકા પાયા,
તેરે હુનો ખુખીસે, મહેરે માહ શરમાયા.—કરકે.
મિલતુ છોર તરસાના, અખતક બહુત તરસાયા,
મેરી જાન! દુરકતસે મયે હું સખત ગબરાયા?—કરકે.

ગાયન ૧૬ સું.

રાગ-માંડ—હમરી

જરા મુંદકા સમ્માલો! દક્ખ હો, જાવો, મત બકો!
જરા રહમ ન છોરો મેરી જાં! જુલમ મત કરો.—જરા.
આશિક હો કિસકે બતાવો અય સુરત હરામ,
અયસે ઈશકકો હય મેરા દુરસે સલામ.—જરા.
આશિક હું જાની તુમારા મયેતો લા કલામ,
તેરી ગલી છોર મુઝે ખુલ્લ હય હરામ.—જરા.
ગયે હો અપની શકલ પ અલ્લાહરે કયા ફુલ!
મુંદતો જરા દેખો મેરે તલવેકા હય ધૂલ.—જરા.
જંગ લિયા, સોગ કિયા, તેરે લિયે મોન!
યાતો મિલે તૂ મુઝે, યા જાવ મેરી જાન.—જરા.
કયદ કરા ફૂગી મયે ગર લોગે ન તુમ રાહ,
કયદ કરો ખાનયે દિલમે મુઝે અય માહ.—જરા.

ગાયન ૧૭ સું.

રાગ-દેસ—કહારવા

મજા જીનેકા આયગા,
દિલખરસે જાવ દીલ મિલ જાવગા—મજા.
મયે વસલતકા જામ, પિયે પાયે આરામ,
ગુન્યા મતલબકા ખિલ જાવગા.—મજા.
જો હય મેરા શુલકામ; જો હય નાગુલ અંદામ,
ઉસકે જોસમેં દિલ જાવગા—મજા.
સતમ હોગા જો રામ, નિકલ જાયેગા કામ,
જખમે દિલ અપના સિલ જાવગા—મજા.
રહેં તાલિય મતલૂબ; સદા દિલમિલ કે ખુબ
પ્યારા જો હમસે દિલ જાવગા.—મજા.

ગાયન ૧૮ મું.

પહારી—હુમરી.

ચલ ઘોરે અસવારે, ચલ ઘોરે અસવારે.—ચલ.
ટિકટિક ટિકટિક હાકું ઘોરા, સટસટ કોરા મારે.—ચલ.
નાન, કવાળ વ્યૌર ભાજી જિસપર એવરા ખોતલ ચારે.—ચલ.
અલખલ જત તૂ, ચાર ખતા તૂ, દેખ મેરા સિન્ગારે.—ચલ.

ગાયન ૧૯ મું.

ખેહાણ—હુમરી.

જોખના અકારત જાય, મોરી યુધ્યાં,
નહી કોઈ સાથ હય છયલ સ્યામ.—જોખન.
કયા ચંદા બિન રયન સોહે, કયા ટુલો બિન હાર,
કયા મોતી બિન જવદરી, કયા સાજન બિન તાર.—જોખન.
ટુલા યુલશન ટુલસે હય, ખયટો ઉસમેં કાગ,
પુલપુલ બિન યુલગરમે લગે ચમનકો આગ!—જોખન.

ગાયન ૨૦ મું.

Bric-a-Brac-Polka—air.

અહહા! ઘોરા મેરા ચલતા કયસા ઝમઝમ થમથમકે,
ધીમી, તુર્કી, સરપટ, દુલકી, ચમચમ બિજલીસા ચમકે.
હાંકું ઘોરા, જરકે કોરા—હો—હો—હો,
જીન ઉતાઈ તો ચુમકાઈ.—હો—હો—હો.
નહી કોઈ મુઝસા ઘોરેવાલા, જુઝા હું તો મુંહ કાલા,
ટિકટિક કરકે ઘોરેવાલા, લે અપના ખુરખી નાલા.
ચલો ચલો તુમ, હટો હટો તુમ, બચો બચો તુમ.—અહહા!

ગાયન ૨૧ મું.

પીલુ—લાવણી.

દેખો અય શહગદી જરા યહે કિસકે હથે અલખાસ,
કહતા હય યહે બિખારી કે મેરી મિલક હય બે વસવાસ.—દેખો.
દેખકર ઇસકે હાથમે હીરે હયરાં હુવા મયેં જખ,
ઇસકો પકરકર રાગજીકે પહોંચા હું નજદિકે તખ.
ચતરાવતકે શાયદ હોં, યહે કહને લગે શહ ખાસ,
કહતા હય યહે બિખારી કે મેરી મીલક હય બે વસવાસ.—દેખો.

ગાયન ૨૨ મું.

પીલુ—લાવણી.

લાયે જિસકે પાસ હમેં તુમ, હમ ઉસકે મઅશુક !
આપી અપને મુંહ પર તુમને દાગી હય બંદૂક.
કહતા થા મયં વહાં, મેરે મુંહલગો ન તુમ જે દબ,
ટાંગ તુમારી આકે ઉઘરી પરી ગલેમેં અબ.
આપી બંદ હુવે, ખોલા થા મેરે લિયે સંદૂક.—આપી.

ગાયન ૨૩ મું

Sweet Dreaming faces—air

જળ તલક કિરીકા બખ્ત હો ન યાર,
બાગમેં નસીબ દાગ હો ઉસે હગ્ગર.
દેખતે ન પાયેથે અબી બહીર,
સપદ કયદકે હુલે ખારકે શિકાર.—જળ.
એકકા ફલકને કર દિયા વહ દાલ,
એકકા દિખાયા કયદકા મલાલ !
હાય ! ઓ જયાગે ! હાય ! બદ ખિસાલ !—જળ.
એક દિન હય ઉસકે બિન મુઝકા એક સાલ,
કયદમેં ન ડાલ, તુ જાન લે નીકાલ.
અય ફલક જે તુ કરે લાખ પાયમાન,
ગનવું મય બકાવલી જુલ કયા મગલ !—જળ.

ગાયન ૨૪ મું.

“Ratai madame”—air.

હમ સબને આસ પાઈ, જે સાબત નેક આઈ,
સબ હાથ ઉઠાકે બાઈ, શુક કરો હર આન.
સાબિત વફા પ રહના, ગો લાખોં રંજ સહના,
વહે પયરહન જે પહના, હક ઉસ પ મહેરયાન.

(કોરસ.)

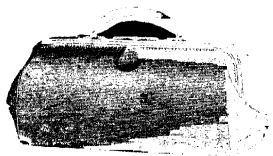
તાગુલમલુક હય શાદ ! બકાવલી આપાદ !
નિત વફાહી કરતે થે, મરનેસે નહિં ડરતે થે,
તાગુલમલુક હય શાદ ! બકાવલી આપાદ !
એકએક પર જે મરતે થે, હય રૈનકદાર ઇસ આન.

MYSO— CHROME.

at your service
THE HOUSE FOR
THE RIGHT STUFF
AT THE RIGHT
PRICE.

"The Durable" in Tan or
Black Chrome Calf with
Stout Waxed Chrome soles,
all hand-sewn Unrivalled
for Field Service and Mon-
soon Wear,

Sole Agents
for
**MYSO-
CHROME
GOODS.**

"Life Long Friends," Only the best
available leather is used in the manufac-
ture of these bags, and frames and
fitting are of the first English make.
These bags can be thoroughly relied on
for strength, durability and good value.

Write to-day for Price to
**Messrs W.
Narwekar
& COMPANY.**
213, Hornby Road, Fort,
BOMBAY.

Brogue Shoes in Tan or Black
Chrome Calf and Stout Chrome
Soles, Bristle Sewn.

દિલેર દિલશેર

ગાયન રપ મું.

રાગ—કાલિગરા—લાવણી.

સખ કામ બનાના આતા હય, હર રંગ જમાના આતા હય.—સખ-
સંદુક રાતકો તોડું, બંદુક બાતકો છોડું, આંખ એક લાતમે ફાડું,
કોઈ મરતા ગિરતા આવે, ઉરકો બના કચ્ચા ખાવે,
દુખલે પતલેકો દે મારે, કુતે બિલ્લીકો દુતકારે,
કુછ મારબિ ખાના આતા હય—સખ.
કુછ જોય કાટકે લેલું, સૌ હાથ દાવકા ખેલું,
સૌ ઢંગકે પાપડ ખેલું,
અંધે બહરેકો લલકારે, મુરગી કાડું કવ્વા મારે,
સોના દેખું ગોતા દેદું, લડકા હોતો લડકે ખેદું,
હર ફતકા બહાના આતા હય—સખ.

ગાયન રફ મું.

રાગ—મુલ્તાની—ધ્રુપદ.

આથે પરન્દે સુનાથે મરત સદા જૂમ જૂમ સાત સાત—આથે.
ખિલે કુલ જાન જાત, કિયે લખલ હીરે માત,
આઈ રસમરી પ્રમાત, જાન રાત—આથે.
જાજમ લાસાની, સખજો ખિલાંયે ધાની,
ગાને તપૂર સખ મિલકે, ખિલખિલકે તિરાને સુહાને હકકાની.
ચાંદકી સાફ રૂપેરી નુરાની ચાદર તાની,
બાદે બહાર લહકાતી દહકાતી ચુલોંકી પેશાની નુરાની—આથે.

ગાયન રગ મું.

ખિરાવલ—હુમરી.

મિલી અચ્છી હમે તહરીર, ખુલી હમ દોનોંકી તકદીર—મિલી.
ફજલે ખુદા હય, દુર બલા હય,
ચલો વહાં અબ બનકે અમીર, મેરે મુશીર—મિલી.

ગાયન રઠ મું.

રાગ—જિલા—હુમરી.

જો ખાના આપ ખાના, હમકો ખિલાના.
મત ગરમાના, મત શરમાના, મત હંસના હંસવાના,
ન ચુલ મયાના યા ટરરાના, ચારાના અંદાજ દિખાના—હમકો.

ખાના પીના મળે ઉડાના, લે દેકે ભાગ આના,
ફસેનકે રસ્તે મત જાના, ફસે જાના તો જાન અચાના—હમકો.

ગાયન ૨૯ મું.

ખિહાગ—કુમરી.

ખિલ ખિલ છિટક છિટક રહી ચાંદની,
અનહન આઘ જયસી ગોરી ભોરી કામિની—ખિલ.
તારે તમામ ખિલ રહે ભરે તુર નગ જયસે નેક અનેક જડે,
સોહે કયસી તારે ભરી ખ્યારી ખ્યારી ચામિની—ખિલ.
આઘ બહાર મોતિયા ખિલે ડાર, જામી જુહી દાર સિંગાર ખિલે,
ડાલી ડાલી લાલી જયસી સુહેવાલી બામિની—ખિલ.

ગાયન ૩૦ મું.

સિંધ—ભેરવી—લાવણી.

અને હો નાદાન તુમ કે લડકે, ઇલાહી તોયા ઇલાહી તોયા,
ને અયઠે હો ઇસ જગહ અકડકે, ઇલાહી તોયા ઇલાહી તોયા.
હલાક તુમ આપ હોગે બેશક, હમેજિ તુમ લે મરોગે બેશક,
મરોગે તુમ દારહી પ અદકે, ઇલાહી તોયા ઇલાહી તોયા.
હમારી અજબી સલાહ માનો, હમેં ગર અપના રશીક જાનો,
યહાંસે સુપચાપ ચત્રદો તડકે, ઇલાહી તોયા ઇલાહી તોયા.

ગાયન ૩૧ મું.

રાગ—કલ્યાન—લાવણી.

મતલબકે ફિસ્તીમે અયઠે હિમ્મતદો પતવાર કરે,
બહારે જહાંગે મુશકિલકે મૈાજેકો વેહી પાર કરે.
હારખિ હો તો દારસે જી છોટા ન કબી જિનહાર કરે,
હિમ્મત બાધે ખારકોલી વહ ચુલહસ્તા યા હાર કરે.
હું મયેં સરપર તોરે ફિર તું ખોદ હય કયું બેકાર કરે,
દાર પ અદનેવાલેકો આહે તો ખુદા સરદાર કરે.

ગાયન ૩૨ મું.

રાગ—કલ્યાન—લાવણી.

આફતમેં કયું હમકો ડાલે જાતા હય લાહૌલ વલા,
સમજાતા હું જાજતો તૂ ટરરાતા હય લાહૌલ વલા.
મત લે સરપર જોખમ યહ ઢગ ચલનેકા જિનહાર નહીં,
શેરકે મુંહમેં ધુસકે કયા તૂ પાતા હય લાહૌલ વલા.
અંબા હય ગિરતા હુય કુવેમેં સૂઝ નહીં પડતા તુઝકો,
આંખ ઉસપર ઉલ્ટા હમકો દિખલાતા હય લાહૌલ વલા.

ગાયન ૩૩ મું.

રાગ-જિલા—હુમરી.

કયસી સોભા ચંદ્ર બદનકી, દેખત સુધ પુધ મઝ તન મનકી—કયસી.
દેત કટારી વઢ મતવારી, હય સયનનકી હય નયનનકી—કયસી.
મધુર મદન મનમોહન મૂરત, ચંચલ ચાલ અપલ ચિનવનકી—કયસી.
કાદિરને મન છીન લિયો હય, વા બિન નાંહીં જન બચનકી—કયસી.

ગાયન ૩૪ મું.

રાગ—પીલુ—ગજલ.

કિયાથા જગજાયે દિલને તેરે મુઝપર અસર પહલે,
તેરેલી ખુશ નિગાહોંસે લડી અપની નજર પહેલે.—કિયાથા.
જગતક સરજ થા છિપા મહપર થી કયા આબ,
નિકલાં જગ ખુશશીદ તો શીકા હય મહતાબ,
લિયા દિલશેરને દિલ જોકે થા ખુશખખત પર પહલે.—કિયાથા.
કાબુમે જગ દિલ નહીં, મેરી કયા તકરીર,
દિલકી હય સારી ખતા મયં ખુદ હું દિલગીર,
હુઘ મજબુર અબ, મુખતા થી અબ બેખબર પહલે.—કિયાથા.

ગાયન ૩૫ મું.

રાગ-કલ્યાન—તિરાના.

પાછ હય સુમુત ખૂબ અબ રહી ન કમી,
ખુશી હુઘ ખુરમી, ન રહા નિશાને ગમી, બેકલી રમી,
બાલ બાલ સય, ખાલ ખાલ સય, હાલ ચાલ સય,
મિલા હસય વ નસય અબ ગઝ ખમી,
ફરેય જગલ તમામ થી યહ જમી—પાછ.
યાર ગારે ચોર દિલશેરકા યહ થા, ભેસ ખતા નવાખકા,
કલામ ઝુઠ, નામ ઝુઠ, ખુલી નલાખી હમદમી,
તલાશ મેરે ફિકકી થમી થમી—પાછ.

ગાયન ૩૬ મું.

રાગ-દેશ—હુમરી.

જિયા ડરકર તોરી કાહે બરબર આવે છતીયાં,
કયસી બતીયાં, ડરસે ઝુઠહિ સુનાવે,
કાહે તુ ભયાનક મુંહ અપના બિચકાવે—જિયા.
ચલ તુ વતન અપને ચલના, અબ હય લાજિમ,
વહાં ખાતેં હયેં કઠ ખનાના,
ફિરતો ગુજર ઝટપટ જાવે દુખકી રતીયાંરે—જિયા.

ગાયન ૩૭ સું.

રાગ-અગ્રેણ.

ઓ દહરાત પુર વહરાત તુ જાતક હય સાત,
હિમ્મતકી બાણ હય માત
હય આફતકે હયખતસે સુહખત દિન રાત,
હિમ્મતકી બાણ હય માત.
તુ જંગલમે આઠ કહલાઈ શયતાન,
તું દંગલમે આઠ ચરરાયા ધન્સાન,
નાકામી બદનામી હય તેરી સહિગાત,
હિમ્મતકી બાણ હય માત.
હિમ્મતકી બાણ હય માત,
તુ બદમે જો આતી, નેકીસે ગર જાતી,
તો હોતી કયા અછછીસી બાત.—ઓ.

ગાયન ૩૮ સું.

રાગ-ભયરની-ગઝલ.

હમસરે ચશમે પુતાં શામે સહર ગદિસમે હું,
ચરખસા અય આસમાં આઠો પહર ગદિશમે હું.—હમસરે.
કાર હય કિરનાહિ મેરા રાત દિન પરકારસા,
ચું દિમાગે સાહિબે દોરાને સર ગદિસમે હું.—હમસરે.
તાલિબે દીદારે સદી હું મગર અય દોસ્તો,
મિસ્કે સાગર કિસ લિબે મયે ઉઝમર ગદિસમે હું.—હમસરે.

ગાયન ૩૯ સું.

રાગ-છગ્રેણ.

મળ કરોવાર મળ, મળ કરો, નાચો ગાવો, બળવો—મળ.
હુમ હો સુદામ, ગમકો જરા દેકે રળ,
વાર મળ, પાર મળ, માર મળ, ખાવો પિયો, નાચો ગાવો—મળ.

ગાયન ૪૦ સું.

રાગ-જિલા—ગઝલ.

યા રખ મયે ગિલા કિસે કરે કૌન મેરા હય,
ફરિયાદરસ અય તૂહી બસ અય બારે ખુદા હય.—યા.
કિસ્તી મેરી ગિદાએ હિલાકતમે ફરી હય,
અય બહરે કરમ દેખ કે વૂ ઉકદા કુશા હય.—યા.
ગુલજાર ન છોડેગી કબી ખુલખુલે શયદા.
સેવાદ અગર જુબહનિ કર કાલે તો કયા હય.—યા.
આલુદા ગુજાર ઉસ દુખે દિલબરકો ન દેખુ,
હો જાવું તહે ખાક યહી મેરી દુઆ હય.—યા.

गायन ४१ भुं.

छत्रेण-ननं.

नहीं मेरा वह रंज जो टांसेसे टल जाय,
लगा हय धुन जिस सीनमें मेसक वह गल जाय.
गमें निहांड़ी हो अजर किरके दिलको छायां
इलकसे दिलके छाया कय गमका लाहल जाय.
देखुं कया दिखलाय भुदा, देखुं, कया यल जाय,
जये हसरत जनकी या हम अव्वल जाय—नहीं.

गायन ४२ भुं.

राग-पाहाडी—तिराना

अय भाध कया अगल पडा हय भेहिसाय,
मेरे सरपर, मेरे धरपर. नाम दुआ हय—अय.
मिला हय मिट्टीमें नाम हमारा सारा, दाम हमारा सारा,
मेरे परवर, मेरे दावर, कहर यह कयसा हय—अय.

गायन ४३ भुं.

नसीम नसीम ओ नसीम ओ—राह.
पनाह भुदाकी पनाह! पनाह भुदाकी पनाह!
न लाये जो औरत, उठाये न आइत,
उभरभर—भुदाकी पनाह!
निकाह किया जय निकाह; निकाह किया जय निकाह,
तय औरतने पकडा, दिला रोटी कपडा,
गया दर—भुदाकी पनाह!
अलील हुडि भीषी आह! अलील हुडि भीषी आह!
भरी साल भरमें, रहा कुछ न धरमें,
मिटा घर—भुदाकी पनाह!
तयाह हुवा भयें तयाह! तयाह हुवा भयें तयाह!
न कौडी कइनको, न पयसा दइनको,
गया भर—भुदाकी पनाह!
इकीर हुवा भय इकीर, इकीर हुवा भयें इकीर,
हकीमोंका अयाँ, दवाइका पयाँ,
पडा सर—भुदाकी पनाह!
अभीर मिली यक हिर और! अभीर मिली यक हिर और!
दिया जय दिमाध, दिया हिर सगाध,
लिया जर—भुदाकी पनाह!
अगल छलाही अगल, अगल छलाही अगल!
वह आध मेरे घर, तो पहलेसे बदतर,
सरासर—भुदाकी पनाह!

ગાયન ૪૪ મું.

રાગ-આસા—ગજલ.

સાથ ઉરકા મુઝે દર તૈર ગવારાહી થા.
 ઉરકી દુરીમેં તો મરના મુઝે પ્યારાહી થા.—સાથ.
 જનબી કયું ન ગયા લેકે તુ મેરી દિલગર,
 દિલતો ઉલ્લસતમેં તેરે કળસે હુવા રાહી થા.—સાથ.
 મુઝ બિચારીકો કહીંકા ન ક્રિયા તુને હાય!
 કયા તુઝે લૂટનેકા દિલ થહ હમારાહી થા?—સાથ.

ગાયન ૪૫ મું.

રાગ-માંડ—ગરબી.

શાદી મુબારક બાગબરી જમજમ સોહે સોહાગ,
 ચમનસી રહે તુ પ્યારી શાદ હરી, હો સદા રંગરાગ,
 ચેરી તેરી હો આંકે હુરેં પરી—શાદી
 ક'ગના બધાય નાજુક નાજ બરી, મેરી બનરી નદાન,
 જગતમેં રહે તેરી નામવરી. અવશ હોં નવ જવાન,
 ન કમ હોંએ દમબર રાહત જરી—શાદી.

કીસમતકા સીતારા ઉર્ફ અલીબાબા ઐર આલીસ ચૌર.

ગાયન ૪૬ મું.

“મેરે ગમકા તરાના સુનીયે શીસાના”—તર્જ.

તેરા પલટા જમાના ગયબી ખગના પાયા શહાના અવશ હંય મુદામ,
 બરકે પયમાન સાકી પીઝાના દારે પુરાના અવશ હય મુદામ.—તેરા.
 છાપ ઘટા ધનધૌર ચમનમે આઈ બહારસ્તાન,
 ખુલખુલ કુમરી ફુલ રહે હંય ગુન્હે હુવે શાદમાન;
 ગાના બગના કુમરી તરાના હય શાદીયાના અવશ હય મુદામ.—તેરા.
 જમે શરામે નાખકા પીના હો કરકે ખુશહાલ,
 દોસ્ત તુંમહારે શાદ રહે ઐર દુસ્મન પાયેમાલ;
 શાદી મયાના દેના દીલાના ખાના પીઝાના અવશ હય મુદામ.—તેરા.

ગાયન ૪૭ મું.

“જળકે કલનડર બન બન શીરકર.”—તર્જ

બદલે પરવર કીબલએ બરતર કયું કર ચેહ ફરમાતે હંય,
 નાહક આદમ રંભે અલમ ગમસે હરદમ ધબરાતે હંય
 નહીં ફાકેકી પરવા હય દો દીન ચેહબી લેગે ઝેલ,
 દેખો બાલો દાતાકે ન્યારે ન્યારે ખેલ,

ચૈાસરકી થેહ બાજકા હય ઝીતા હારા ખેલ.—તહીં,
જબ કે તવંગર ચખેં સીતમગર કે ચકકરમેં આતે હંય,
જુતા પુરાના ઉધાર નીસદીન મોચીસે સીલવાતે હંય;
કોઇ કરતા શીરતા ઘર-ઘર ટુકડે રોડીકા સવાલ,
રૂખા સુખા ટુકડા ચખાએ હય કંગાલ,
લેકીન સાખીર શાકીર આખીર હોને હંય નેહાલ—કોઇ.

ગાયન ૪૮ સું.

“મને પયસાનો છે પ્યાર”—તર્જ.

સારી પયસેકી બહાર, પયસેસે કારોબાર,
પયસેકા પ્યાર, પયસેસે ચાર ગાર તાખેદાર,
ગંવાર હો યા ચમાર યા હો કોઇ કુમ્હાર,
પયસે હો ચાર તો બેશુમાર કહેલાયે ઇજગતદાર;
પયસેકી સબકો ચાહા મોતાજ હો યા શાહ,
પયસા, પયસા, પયસેકી વાહ વાહ,
કોઇ પયસેકા મસ્તુર ફંચકે હય જી જરૂર,
કદ ઉસકો ધુર સગ બેકુસુર હો દુર ગેશઉર.
પ્રેમી હો યા હજગમ પર હોજો પાસ દામ,
સગ ખાસોઆમ સઆસઓ સલામ ઝુકે ઝુકે કર સુદામ,

ગાયન ૪૯ સું.

“કોઈ રખકી મરજી કયા જાને.” એ રાહ.

સુંખીયા દુખીયા કે કયા જાને વોહ અપની મૌજ ઉડાજાને.
બે દહીં પરકી ખીતીકા અપને લેખે દૂધ જાને.—સુંખીયા.
તુંમને ખુદકો આલા જાને, દોલત હશમતવાલા જાને,
ગયરત ઇજગતવાલા જાને, ઓર હમકો રીઝલા જાને,
હમને તુમકો કાલા જાને, સુજી ડસનેવાલા જાને.—સુંખીયા.
તુમને ખુડકો અયસા જાને, કયા જાને ઓર કયસા જાને,
જે જયસા હો તયસા જાને, હમકો ખોટા પયસા જાને,
તુંમને હમકો જયસા જાને, હમને તુમકો વયસા જાને,—સુંખીયા.

ગાયન ૫૦ સું.

“સરવર સરદાર”—તર્જ.

બહાદુર જંગી સારે નંગી મ્યાન કરો શમશીર,
જવાન સંગી હંય ઉમંગી રંગી આલમગીર.
બર્છા બાલા ખંજર બીછવા ઢાલ કમાનો તીર,
માલ ખજના જેવર ગહેતા રખના બા તૈકીર.

સખ બનજરે હમને મારે રાહ રવાં બે પીર,
 દેવ જશરકો શેર બજરકો હમમે ડાલેં ચીર,
 પારસ લનડન ચરમન જરમન મુલતાનો કશંમીર,
 શીરતે દરદમ રસતમસે હંમ જંગલ હય જંગીર.

ગાયન ૫૧ મું.

“જુઓ પેલી ચંપેલી.”—તર્જ.
 ચલો મેરે જંગી જોર આજમાઓ,
 તલવારેં સખ નંગી લેકે અભી જાઓ,
 મુદદકા તંગી હાલ કબી પાઓ;
 તોભી ઉસપે રહમ નહીં ખાઓ ખાઓ ખાઓ||
 ડાકા વહાંપે ડારો, ડારો ડારો,
 ગરદન કીસકી મારો, મારો મારો,
 હીમ્મત નહીં હારો, હારો હારો;
 કદમ ઉઠાઓ ઝટ કદમ ઉઠાઓ.

ગાયન પર મું.

“હાલ ફકીરી” —તર્જ.
 કર્મ ટલેના ધર્મસે ટાલા, હોગા વોહી હય જો હોનેવાલાજી.
 ચાતુર કર કોટી ચતરાઈ લેખ ન મીથ્યા જાય,
 ડગ ડગ પલ પલ બવ જલ થલમે સમક્ષ તેહારે ધાય,
 સૃષ્ટીકા સપના દ્રષ્ટીમે ડાલા, લોભી લોભમે પડ ગયાથાલાજી.
 સાધુને સન્યાસ લીયા સંતોને રમાયા જોગ,
 જોગીને જપકે તપસાઇ અચલ નીભાયા સોગ;
 જોગીકા આશન હય મીર્ગ છાલા, કાનન મુદ્રા હાથન માલાજી.
 પતી મોરા હીનભાગ અભાગન હું મો જાકી નાર,
 અન-ધન કારન બન બન બટકત કીર્પા કર કીરતાર;
 ડસે હય તનમન કષ્ટકા કાલા, દુખ સાગરમે ડારા હય પાલાજી.

ગાયન ૫૩ મું.

“હુધ ફતાહ હુધફતાહ” —તર્જ.
 હુધ આમદ હુધ આમદ હુધ ઇનસાંકી,
 કયું કર આમદ હોકર બેગમ, દરે તીલસ્સમ ખોલા ઇસદમ,
 સોનેકો કરદેં શીગાર હમ શીગાર હમ શીગાર હમ.—હુધ.
 ખીસમીલ હોગા વહાં થેહ મજબુર બદનસે સરકો કરેજેહમ દુર,
 હંય મીસલે રસ્તમ તયાર હમ, તયાર હમ તયારહમ.—હુધ.
 સમ સમ સુનળ ફૈરન ખુલજા દુસ્મનપર હય મૈતકા ફંદા,
 કરેજે ઉસકો શીકાર હમ, શીકાર હમ શીકાર હમ.—હુધ.

ચુરણ.

ગાયન ૫૪ મું.

મય દહેલીસે હું આયા. અચ્છી અચ્છી ચુરન લાયા,
 જસને એક જરાસી ખાયા ઉસને બેહદ લજ્જત પાયા.
 જસને ચુરન તેરી ખાયા ઉસને લજ્જત કુછ ન પાયા,
 બલકે આખરકો પચતાયા પેહ તુ કયસી ચુરન લાયા.
 જો કોઈ ચુરન મેરી ખાવે ઉસકી ખીમારી સખ જાવે,
 મીસ્લે રસતમ વોહ કહેલાવે કુસ્તી દેવોંકા લડાવે.
 તેરા ચુરન જો કોઈ ખાવે ઉસકો બદલજામી હો જાવે,
 ગરદન ઉસકી માત દયાવે સીધા સોનાપેરમે જાવે.
 ચુરન મેરા જાતીનુસ જસકો ખાએ તુર્કી રસ,
 ચેહરા રૌશન હો ફાનુસ જાવે ખીમારી કાપુસ.
 ચુરનવાલા હય મનહુસ ઇસકા બાધ હય કનઝુસ,
 બાવા બીલકુલ મખખીચુસ ડાલા ચુરનમે હંચ હુસ.
 મય હું ચુરનકા બયપારી શીરકર આયા દુન્યા સારી,
 તુ હય તાડીકા બંડારી તુઝકો ગધેકી અસવારી.
 દેખો ચુરનકા બયપારી પંસકો લકવેકી ખીમારી,
 બાવા દહેલીકા પનસારી અમમાં મીરટકી બઝીયારી.
 જા જા યહાંસે એ કંગાલ જા કર કાલે તીતર પાલ,
 બાવા બેચે આટા દાલ બાધ મુર્ગીકા દલ્લાલ.
 શેખી મતકર એ મુરદાર મેરે આગે બદકારદાર.
 ટેં ટેં મતકર નાહનજાર તુ હય મોચીયા ચમાર.
 ટર ટર મતકર એ ચંડાલ બકવે તેરી કયા મગ્ગલ,
 કરડું જુતોંસે મુંહ લાલ સરકે ઝડ જાએગે બાલ.
 શીરકર આયા હીંદુસ્તાન મેરી દહેલીમેં દુકાન,
 તુ તો બચ્ચા હય નાદાન મય હું તેરા બાવા જાન.
 ચુરનવાલા બેઇમાન ઇસકા બાધ હય શયતાન,
 બાવા બેચે કથા પાન બેટે ઉનકે બાંકે ખાન.

ગાયન ૫૫ મું.

“ન બોલો તારા તારા”—તર્જ.

ન બોલો મેરા મેરા, ન તેરા ન મેરા, ન બોલો મેરા મેરા,
 હો જમકા જો ફેરા તો તેરા ન મેરા, હો સહેરા બસેરા.—ન બોલો.
 મુન્દર પેહ બાગ ડેરાચન્દર દેમાગ તેરા,
 મન્દર મુરખ અધિરા, હો જમકા જો ફેરા તો તેરા ન મેરા—ન બોલો.

કૌન દુન્યા મે કહો જીંદગી જીવીદ રહા,
ખીકો આદમ ન રહા જામ ન જમશીદ રહા,
દુન્યાસે જાનીયે જાના હય એક દીન, કહેના ચેહ મનીયે જાના
હય એક દીન.—મેરા.

ગાયન ૫૬ સું.

“અસો સાહેબ જલ્દીસે જાઓ.”—તર્જ.

જરા આહીરતા આહીરતા આઓ, મીયાં
જરા પયરોંકા ધીરે ઉઠાઓ, મીયાં,
નર્સો આગે બહોડે તુમ જાઓ;
જુટીયાં ટુટીયાં નહિ બગાડો. જરા.
ગીનીયે ગીનીયે પાઈ કુલ,
એક કદમકી હોગી જો બુલ,
સારી ચેહ મહેનત હો જાગેરી બુલ.—જરા.

ગાયન ૫૭ સું.

આમીલ કામીલ ફાનીલ કહો અપ.”—તર્જ.

મારે મારે સારે સીના ચીરે, લુટે કુટે જાકે જહાંગીરે,
લપટે જપટે સખકે સખ, મારે સીવા હમદમ છોડે કપ.
જંગી સંગી રંગી એકજીરે, એકદીલ ફીલ મીલ રીલ પીલ દારોગીરે,
તોડે ફાડે ઘેરે જખ ફના હોવે દુશમન પુરકન તખ,
જા જટપટ મારી તલવાર ખુન બહાયા તનસે ચાર,
છોડે ન હમ જહા જનહાર મારહી ડાલે એક દમમે બદકાર.—મારે.

ગાયન ૫૮ સું.

“ઓ તેગ તેગ ઓ તેગે આપદાર.”—તર્જ.

ઓ કીના કીના કીના જલ્દી હો બેદાર,
આજ બેશક સીના કરે ઉસકા મય શીગાર.
તેગે આપદાર, હો જા હોશીવાર,
કરદે ખલીબાબાકા એક દમમે તું શીજાર.—ઓ કીના
ખીજલીસી તું અપ ચમક ચમચમ અપ તલવાર,
ખુન પીના ધનસાનોકા હયગા તેરા કાર,
ખજર તુબી વાર કરના ઓ ખુખાર,
ખુન ખુન ખુન કરનેયે હોજા તેવાર.

ગાયન ૫૯ સું.

“સમજ ગંવારી તુઝે ગધેકી સવારી.”—તર્જ

અજબ તુમહારી સારી બાતે પ્યારી પ્યારી,
જેકે તુમને ચેહ ખીચારી હો બડે ચતર,

ચાચાજી કહાની ખાતેં નહ યા પુરાની ખાતે,
 છોડો ચેહ દીવાની ખાતેં હીસામ પર. ખાતેં હીસામ પર.
 કામ હય જરૂરી ગયે કરતે હો. મજદૂરી,
 મહેનન પાઓ પુરી પુરી શર્ત ચેહ હય મગર,
 નયન બંધા તેરે દોનો, નયન બંધા તુજે પતા બતા,
 મય પાઉં ખતા ચલ સાથ નીડર, ચલ સાથ નીડર.

ગાયન ૬૦ સું.

“વોહી તર્જ.”

અરે ઝો મસાની તુ હય પીપલકી બવાની,
 કરતી શીરતી હય શયતાની કયું ઇધર ઉધર,
 વાહરી ઝો ચચાની તેરી ખાતેં હંય દીવાની
 યાકે મેરી હય ગયજાની કુચ્છ ખીયાલ કર, કુચ્છ ખ્યાલ કર.
 ખુખ તેરે ચાલે મેરી આંખે તું બંધવાલે
 કોઇ કુત્રેમે તુ ડાલે જાઉં બે મૌતમર, જાઉં બે મૌતમર,
 કૌન બલા તુ હય બલા, કૌન બલા તેરા દાખુ ગલા,
 ધર જાઉં ચલા ચલ સડક ઉધર. ચલ સડક ઉધર.

ગાયન ૬૧ સું.

“સનમ સનમ નાહી ડર.”—તર્જ

જલીમ જલીમ નહોં છોડું અબ તુજે,
 જબતક ન પાઉંગા તબતક આતીશ કબ હય ખુજે;
 હરામ હરામ આખો દાના હય મુજે.—જલીમ.
 કસમ કસમ ઇનામ, જાકર ઇસીઆન,
 જંગ બરપા કરેં નહી કીસસે ડરેં ચાહે જસે મરેં,
 કાતીલ બન લું કીના તબકત જતન કોઇ સુજે,
 હરામ હરામ આખો દાના હય મુજે.—જલીમ.

ગાયન ૬૨ સું.

“અલગેલી નગરી.”—તર્જ.

રંગીલી દુન્યા દેખી બાલી ગુલકારી,
 ન્યારી ન્યારી સારી પ્યારી પ્યારી હય.
 રંગારીકી હોશીયારી રંગ ન્યારા સખકા,
 પહેચાની જાની સાની જાવે હરબારી.—ગુલકારી.
 રંગ દંગ જુદા જુદા કાલા ગોરા સખજા,
 અસમાની ધાની આખી ખાકી જરકારી.—ગુલકારી.

ગાયન ૬૩ શ્રું.

“ઝોમતી માત તારે આધારે આપી.”—તર્જ.

પીતમ પ્યારે મોહિ દરશન દીખવારે,
 તોહિ ખીના છતા સીના કાઢકે સહારે.
 માન મોરી બહેના કહેના માન જરે
 ખુરી ચેહ ખાતે ન કહેા ન હો દુખીયારે;
 તનસે મોરે જન પ્રાન તુ નીકસ જરે,
 ચીન્તા ચીતમે ચટકે અટકે મોહ ન સતારે;
 ચોંતાકો તજ કર બજ હર દવારે,
 પીતમ પીયુ સીધારે બર્છી મારે,
 જની તુ રક્તકા પાની નહીં બનારે;
 માને જને નાહીં ચેહ મનાએસે જ્યારે.—પીતમ.

ગાયન ૬૪ શ્રું.

“નાગર નંદાજકો લાલ.”—તર્જ.

આકર દેખો અય જશાન બાહરે મુજને નીશાન.
 કરકે ધરકે ચેહ પહેચાન ગયા હીકમતસે,
 દરજકો સંગ લાયા કરકે ચેહ દંગ,
 બધા નયનનકો તંગ કયસી ગતસે.—આકર.
 કરદી મયનેબી નીશાની સારે ધરપર ઉસકે સાની,
 જરસે જાવે ન પહેચાની ઉસી રહેજનસે,
 હું મય હરાન દેવે ખાલીકે જહાન,
 તુમેહ જનકી અમાન મુજ દુશમનસે.
 તો પર સાહેબે જશાન તેરી લોંડી ચેહ હરખાન,
 લેકર બલાએ કુરખાન હોવે તનમનસે,
 દુશમને નાપાક જને મરનેસે બેબાક,
 વોહ હય ફરેખી ચાલાક બરા હરકનસે,
 મેરે ખાલેકે જહાન હોવે અંધા વોહ શયતાન,
 પાએ ધરકા ન નીશાન મરે હસરતસે.—દરજકો.

ગાયન ૬૫ શ્રું.

“તર્જ ધમ્માલ.”

પીલી પીલી મંગોલીસે જંગબારી હાંપાગેમાં,
 જંગબારી હાંપાગેમાં, જંગબારી હાંપાગેમાં.—પીલી.
 ખેસા ટુ ટુ અંખીરીયાં કુંકુ કુંકુ ખોજનીયાં,
 શીદી બાઈ મંગોલીયાં, જંગબારી હાંપા ગેમાં.—પીલી.
 જખો જખો ખુખુજના, ચાલા ચાલા મવાલીયાં,
 ખાવાગોરી ધમ્માલીયાં, જંગબારી હાંપાગેમાં.—પીલી.

હૈવા હૈવા સમુરીનાં, હાદી હાદી સમાનીનાં,
શીદી રોહી જમાલીનાં, જંગખારી હાપાગેમાં.—પીલી.

ગાયન ૬૬ મું.

“Madam Angot Air”

લડકર મરના મહેશર કરના ખંજર ધરના ગરદન પર.
જંગ મયાના ખુન બહાના જન ગંવાના અનધન પર,
હીકમત કરના શીતરત કરના આદિત ધરના દુશમન પર,
યા મરજના યા જર પાના કયુંકર જાના આસાન પર.
લાયા હય બદઅખતર ચેહ લુટ મેરા સખ ધર,
કીના હું અખ ઉસપર યા ખુદા મય જાઉં મર,
કષ કો પાટું કાંટા છાટું ઉસકા સર,
વોહ બદ ગોહર જાવે ગર મર લુટું લુટું ઉસકા ધર મંય.—લડકર,

ગાયન ૬૭ મું.

“કુઆ ચાખુ ગરદન દાખું.”—તર્જ.

અય મરદાનોં જંગી જવાંતો શેરે જ્યાંતો આઓ,
દેર લગાઓ વકત ગુમાઓ ફેર કયા પાઓ આઓ.—અગ
બદલે કંકરકે પથર અખ સર પર ધર દે માંડંગા,
આગ લગા હું ધર દર પર સખ જલ બલકર રહેજાઓ.—અય
હાએ બેચારે જાનસે મારે ચેહ તો સારે ગયે ઇસ જ,
અખ કયા કરના યહાંપર રહેના બેહેતર નહીં ચલ ધાઓ,
મર ગયે સારે સાથી હમારે અખ કયા જંગ મયાઓ.—મર.
ભાગ ચાલો અખ લાગ કરો કુચ રાગ નયા તુમ લાઓ,
ધરપર ચલકર બેસ બદલ કર યહાંપર શીરકર આઓ.—મર.

બુલબુલે બીમાર ઉર્ફે જવાની ચૌર જધડી.

ગાયન ૬૮ મું.

કારી-જલા-હું-મરી.—એક ચતર નાર કર કર સીંગાર.—તર્જ.
બોલ મીઠું સુખન-હરી કિરપા બીખાન,
નહીં કીજાએ ગુમાન-જાઆ કંઈ કુરખાન,
મીઠું મીયાં તું માન-તોહે મોરા માન દીનારે=બોલ.
એક પખી ચતુર-ખાતોમે મધુર,
ખનમાંકી શીકર મોરી દુર તું કર,
લાયું હું ચરન-તોહે મોરા મન દીનારે=બોલ.

ગાયન ૬૯ સું.

ગજલ-ગોરી-ખીમાર હું મયે કાજુમે.—તર્જ.
 વહાં શામે શઅર અએઠ મએ મેનર હુઈ હું.
 આજ સએરે ચમનકી મયે તલબગાર હુઈ હું.—ટક.
 જને દે મુએ બાગકે દરમ્યાન અએ દાયા,
 બુલબુલકે મીરકે કપેદમે લાચાર હુઈ હું.—ચહાં.
 ખાતુંગી હવા આજ મુદતસે મએ અએ દાયા,
 ઇસ ધરમે એકલી રહે મએ ખીમાર હુઈ હું.—ચહાં.
 મરજ હો તેરી તો વહાં મુતરબકા એ લે આ,
 'આરામ'કી ઇસ શબમે ખરીદદાર હુઈ હું.—ચહાં.

ગાયન ૭૦ સું.

છલા-મડમ સાદગ લાખીઆ ખોલો—તર્જ.
 ચીદી અમ કાલા કાલા, રે ચીદી અમ કાલા કાલા,
 કાલારે ગારેસે મેહેતર. ચમમે ચુંદર કાલા કાલા.—ચીદી.
 અમખી કાલા, માખી કાલા, કાલા મેરા બાપ,
 કાલા આલા ચમમે ચીદી ન્યયા ચુલચુલાખ.—ચીદી.

ગાયન ૭૧ સું.

છલા—હુંમરી.—કંગનવા મોરા કરસે સરક ગયોરે.—તર્જ.
 મન માદી ચીંતા કજુ નહીં આપ કીજોરે,
 સાહેબ ન આપ ડરના
 બરોસા માંપે રખના.—મનમાંહી.
 કામ તુમ્હારારે—ચુન્નું મયે હમારારે,
 તુમ મત છોડો ધીર, વાકો જાને નહીં હુંગી,
 બંધ દરવાજે રખુગી,
 જાઓ શાદીકી તૈયારી કર જલ્દ શીરીયોરે.—મનમાંહી.

ગાયન ૭૨ સું.

જુવો પેલી ચંપેલી.—ઇચ્છેજ તર્જ.
 રાત રંગ રસીલી આજકી યે સજલી,
 નાયકો દે ગમત બરી છેલ છપીલી.
 મેવા ઔર ચરમત ચંપા ઔર ચંપેલી,
 ચાથ ઉચકે ચીનાર બજે તું તું તું.
 ખીન ચંગ જંગકે બાજે દીંગ દાંગમે,
 નાયનેકા જોર આયા અમ મેરી તાંગમે.
 દાર જરા પી કર ચુર લાંબી આંગમે,
 શીર નાંચુઆ મયે જુન જુન જુન.
 પુએ ચયા નાંચો નાંચો નાંચો—૩ પીએ મીસે પાનચો
 મીઠા મીઠા દાર પીએ નાંચું ચું ચું ચું.

ગાયન ૭૩ મું.

ગજલ કટ્યાન—તફા અપેસાળી હોતા હયે.—તર્જ.
હીજમેં જતા હયે કાષ આશકે નાદાન નહીં,
આશકે નાદાન નહીં, મજતુએ એ જાન નહીં—ટેક.
છશ્ક એક શૌઆલા હયે, જસ્સેન બયે ઉસ્કે મુરીદ,
જે ફસે દામે મોહજતમેં ઉસે ધ્યાન નહીં.—હીજમેં.
મકતમેં છશ્કમેં ગરયે કયુ લેના સબક,
જે સળ હોગી તુઝે જિસે રહે અનગન નહીં.—હીજમેં.
અયે દીલ છશ્કમેં 'આરામ'કી ઉમીદ ન રખ,
મુશ્તમેં રંજ ઉઠા, હો અખસ હયેરાન નહીં.—હીજમેં.

ગાયન ૭૪ મું.

જાગેદી—ગજલ—સંભાલો તેજે અદકો.—તર્જ,
કીસમત કયા રંગ દીખાતી હયે વો દેખીયે જરા,
કયા કયા તમાશા યે લાતી હયે વો દેખીયે જરા.—કીસમત.
દેખે જરા ચહે દીવકો પુત્રા કૌન લેતા હયે,
તસ્વીર કીસકી માતી હયે વો દેખીયા જરા.—કીસમત.
યહાં તો ફસાઇ મુઝકો યે પુઝહેકે દામમે,
અખ ઉસ્સે કયુ છુડાતી હયે વો દેખીયે જરા.—કીસમત.
માતા નહીં હયે મુઝકો તો વાલી મકાકાં યે,
જવાંસે કખ મીલાતી હયે વો દેખીયે જરા.—કીસમત.
“આરામ” તખલી પાતુંગી દીલખર મીલેગા જખ,
ગરદીશ કહાં શીરાતી હયે વો દેખીયે જરા.

ગાયન ૭૫ મું.

ખમાચ-કુમરી.—દેખો જોરા જોરી.—તર્જ.
જાઓ જાઓ યવાંસે કાહે નયન ઘડાવોજ,
બોરી બોરી મોકો સમજત નાહી-કહે દેખત—જાઓ.
હટો હટો યહાં જાઓ પબરાવ હયે,
છતીઆં ઘડક રહી મોહે ના સજન ફસાવો.—જાઓ,

નિગાહે ગફલત.

ગાયન ૭૬ મું.

See Saw—Air.

સોજા, સોજા અય હમારે જગર,
સોજા, સોજા બાગેબાર નજર કે જગર કે,
સોજા સોજા અય યુલેતર કરાર બહાર,
સોજા સોજા હમારે ફલરે પીસર.—સોજા.

ગાયન ૭૭ મું.

ગજલ-તહતુલ લકજ.

સમક્ષકે તૌરસે એક સત ઈસિ અનજ મનમે થે,
નસીમે સુહજકે માનિન્દ કોઇ દમ ચમનમે થે,
હવા ખાનેકુ માં મિસ્લે સખા આયેથે આલમમે,
નિહાયત ગર્મ વાં સૌકે સફર રખતે વતનમે થે,
મેરે તરકે મે હક હય નીફસ સુખુલ, નિફસ નરગિસકા,
પ્હ દોવારી સમેરે થે ફુલ હસ્તીકે ચમનમેથે.

ગાયન ૭૮ મું.

જલા-ગજલ.

દરીયાયે મુહમ્મતશે કિતારા નહી કરતે,
જ હુમે મગર દમ કબી મારા નહિ કરતે,—દરયાયે.
દિલ દોસ્ત પરસ્તોંકા પરસ્તાર અપના,
હમ કયાખા વ ખુતખાના ગવાંરા નહિ કરતે.—દરયાયે.
કરતે હો કે “તાલીય” હય ખાકી ખાતમે સામીલ,
ખા વર કબી કદના પ્હ તુમારા નહિ કરતે.—દરયાયે.

ગાયન ૭૯ મું.

જલા-ઝી-ઝાટી-ગજલ.

કહો ન લામ-કાફ ખટા કરો મુઆફ,
તુમારે દેનેસે નહિ હું મયે ખીલાફ.—કહો.
દુખાકે દીલ કોઇ ન આયા બર કબી,
કરે અગર હજાર વ્હ કઅમેશા તવાફ—કહો.
કરો ન તુંમ ગજબ તુમારે બે તલબ,
કફંગ જલ્દ સખ હીસાબ અપના સાફ—કહો.

ગાયન ૮૦ મું.

કાફી-કુમરી.

અય ધાર જાની, દીલદાર જાની.
મય વાલું સદા જ્યાં પિયાવાર જાની.
તુમ પર બલદાર જાની—અય.
બેચન્ને બેચન્ને લાખું કહિંસે
પાસ મેરે રહે ધરે જોયે આજતક
નીકલી ઇસ્કે વામસે કાર જાની ધાર જાની—અય.

ગાયન ૮૧ મું.

બયરવી-કુમરી

આદત ખુશ તેરી સારી હમે અય દીલપર નેક અંજામ—આદત.
સીરત ખારી સુરત ન્યારી, આલચલન દીલદારી.
આહે જોતું કામ ખુશ ખુ, કર વ્હો હય યુલદામ—આદત

ગાયન ૮૨ મું.

ગજલ-તહતુ લલકૂજ.

કયા વકત હય, કયા બખત હય. હર લહગઝિસ્ક સખી હય,
સખીકા અખતો તખત હય. ઇસ આલમે અમ સારમે,
કામ હયના કાજ હય, કજેપ બડતા બ્યાજ હય,
ફિર કોડમે એક ખાજ હય લય સન્સ કારો બારમે.
લય સન્સ હકકે પામપર, લય સન્સ નાકો નામ પર
લય સન્સજી પર જાન પર, હર હર રંગો કે તારમે
લય સન્સ ઉકતે બચકતે લય સન્સ ધુરતે પયહતે
લય સન્સ ખા હી અમેહતે જર કુયા લો બગરમે.

ગાયન ૮૩ મું.

કાફી તીરાના,

ખાતે કયસી એ ઢંગકી તું સુનાવેજી જલાવે,
બહરે ખુદા કરકુછતો હયા સુને જા વહ દીવાના બનાવે-ખાતે
જલ્દ ચહાંસે કર મુંહ કાલા, સુરત ફિર ન દેખાતું,
જુહ સારા સર કયું હય બકના કર કુછ ખૈદિ ખુદાતું.
દેખતે ખુદારી હોની સારી, સજાતું પાવે માર ખાવે.
બાગ અબી દરપરે-ખાતે.

ગાયન ૮૪ મું

Far Far Away

અયય ઘગાયે ઉરકો ગર, કોઇ કયા મંગલ ?
ખાકજે વાલે સુરજ પર કોઇ કયા મંગલ ?
દેખનજી મયે ખુદ જાતક માનું ગામવન તખતક
ખાન જો શીરલાયે લખતક કોઇ કયા મંગલ ?
કયા મંગલ, કયા મંગલ ? -અયય.

ગાયન ૮૫ મું

જબ્બેટી-હુંબરી,

પરાતુતું લુલ કરતા હય. શીક નહિ પૈસેકો તુજે ઔરત પર મરતા હય.
નહા હય ઇસમે કયા પાના રોના ઘોના ઉલ્લુ હોના નાંદક ગમ ખાના.
નહી કુછ ઇસમે હાથ આના, જલના મરના દાના હોકે બનના દીવાના.
કય ઇસે કોઇ સુ સુધારતા હય-શીક નહી.

ગાયન ૮૬ મું

ભયરવી-ગજલ.

હોર જાસે ગયા બેવજાતું મુજે માર કારી બીર હકીકતારી હોર.
આંખ તરસે દરસકો બરસ તો ગયા બીન બક બક કરું બનતેબરી
જાન અપના સનમ તુજકો ભયેતો જહા કાર, તેરી બનીથી પુંબરી,
કોન અયસી બધ ચુક બરી પીયાયાદ સારીબી સારી હમારી હોર.

ગાયન ૮૭ મું.

ધૈર્ય તર્ક.

ઇસ મયખાનેમે ઉલકતકે, જો હય મયશે સર શાર,
 હુશિયારીમે દીવાના હય, મરતીમે હય હુશિયાર.
 કયા ઇજ્જતશે, કયા હુરમતશે, શીર ઉસકો હય દરકાર,
 હાંસીલ હય ઉશકો સખ નીઅમત, જો હોવે વસલેયાર,
 દાનાબી હય દીવાના ઉલકતમે ? ઉલકતમે !
 જાના, જાના, મરજના ઉલકતમે ! ઉલકતમે !

ગાયન ૮૮ મું.

પહારી—ગઝલ.

જનખો અપના ફિરાકે યારમે,
 જન આઝમેગી દીને અગયારમે.—જ.
 ડાલ આપર પર શીકનમત રંજશે,
 મોરચા અરચા નહિ તરવાસમે.—જ.
 સખ કર ફરકે ખિન્નમે હલ્લીખ,
 શીર ખીસેગા ધુલ ઇસ યુલગરમે.—જ.
 જજખયદીસ ખીચલાયેગા તેરા,
 હય અગર તું તાલીમે દીદારમે.—જ.

ગાયન ૮૯ મું.

કાલીગઝા—ઝાવણી.

નીતરંજ ઉઠાયા હમને, આરામ ન પાયા હમને—નીત.
 અમને દેખા ન યુલ દેખા, નતો હમને ફિજન દેખા,
 કફસમે બેકસી કે સમય અપનેકો સદા દેખા,
 ન અપને નખલે અશરતકો કભી ધુત્તા ધુલા દેખા.
 જો દેખા સો ન દેખા, હાય ! ઇશયુલશનમે કયા દેખા,
 જાત દાગી ખાયા હમને—આરામ.

સએકુસ સુલેમાન

ગાયન ૯૦ મું.

ઝીન્ઝોટી—કુંમરી—કયસી આવેરે કલ મોરે.—તર્ક.

ખાક ડાલેરે કયું જગર પર,
 સોવે કયું બેરી મેરી કલકે ઘર પર.—ખાક.
 દે દે મુઝે મેરી માઅસુમા વર્ન,
 ડાહુગી ધુલ અપને સર પર, જગર પર.—ખાક.
 તકતી હું રાહ મેરે તુરે બસરકી,
 આંખે લગી મેરી દર પર, જગર પર.—ખાક.

ગાયન ૯૧ મું.

પીલુ—ગજલ.—કૌન જંગલમે જા તુ ફસારે.—તજ.
 ન અખ ગુજરી જાતોંકા અફસોસ કર તુ,
 કુછ આઇન્દાની શીક પર કસ કમર તુ.—ન અખ.
 હુવે ફાકેકો ઘરમે દો દીન વ લેકીન;
 નહીં લાંતા હએ પએદા કુચ્છ કરકે જર તુ.—ન અખ.
 હએ ખીન દુધ કે, લખ પર ઇસ તીફતકે દમ,
 કર ઇસકે તડપને પ દુક એક નજર તુ.—ન અખ.
 હુવા હાતસે અપને ખુદ ખવાર ખારે,
 જુવેમે જરો માલ સખ હાર કર તુ.—ન અખ.
 જે કુચ્છ હોનાથા વહો તો સખ હો ચુકા હએ,
 જા અખ કરને મજદુરી ખારે મગર તુ.—ન અખ.

ગાયન ૯૨ મું.

ગજલ—તાહતુલ લફજ.
 ઇતમે દીન નાદાન રહા, અખ ફાએમ હો કર આકીલ કયા?
 બહાર એર આઈ ખીજાં, તમ હોના ગુલ પર માઈલિ કયા?
 લાજમ તો થા કરની હીફાજત પહેલેહી અપને ખીરમનકી,
 ચુન ગમ ચીડીયે ખેત, અખ હો પચતાનેતી હારસીલ કયા?
 જા કુચ્છ કર કર મજદુરી લા પૈસા તાકે હોવે ગુજર,
 દુધ ખીન પહે મરે હએ બચ્ચા, બએશ હોકે કાહીલ કયા?

ગાયન ૯૩ મું.

ઝીંઝોટી—લાવની—સુંદર પીયા પીયા.—તજ.
 ગએ ગમ તુ જસ જાએ નહીં, વહો જગે જેહાંમ નહીં કહીં,
 હર એક દીલમે ઘર હએ તેરા, ખાલી તુઝસે નહીં જમીં.
 મુફલીસહી માશાદ નહીં, આહલે દૌલતખી આગ્નઈ નહીં,
 ખેગમ હોગા દહરમે જેવહો આદમકી ઓલાદ નહીં.
 મેરા પીદર સરદારે જેહાં, વહોબી કરતાહએ દીન રાત ધુગાં,
 કયું હએ મુંજતર ઇતનાં વહો પહે હોતા નહીં હએ ભેદ અયાં.

ગાયન ૯૪ મું.

જુલા—કાફી—કોઈ ઘડી ન વસ્લકી.—તજ.
 શએતાનકો જે તુને કાયા યાંદ અએ બશર,
 ઉસ શાહાને સુની તેરી ફરીયાદ અએ બશર.—શએતાનકો,
 ફારન મુઝે મદદકે લીયે તેરી ભેગ્ન હએ,
 ખન્નાસ નાંમ મેરા હએ રખ યાદ અએ બશર.—શએતાનકો.
 શાંમો સહર ગુલાંમી જે મેરી કરેગા તુ,
 કર દુગા એક પલમે તુઝે શાદ અએ બશર.—શએતાનકો.

ગાયન ૯૫ સું.

અરહન્સ—લાવની.—ખેરદી દગા તેરે દીલકા—તર્જ.

અએ શાહોંકે શાહ મેરે વાલી, હું ગુલામ મએં તેરા,
 સખત મુદલસીને ઇન દીનો અરે હાએ ! મુઝે ઘેરા.
 લગા મોઝને મુહ મુઝસે, અપનાં વ બેગાના,
 બહોબી ગએર હુવા હએ હાએરે ! છસે અપના મએં જના.
 રખ સર પ મેરે તુ જરદી, અય તાજે શાહાના,
 તા હો જાવે મેરા દુર સારા રંજ અલમ પાના.
 રહું તેરે મએં જરે ફરમાં, ટલે દુખ અગર મેરા.
 સખત મુદલસીને ઇન દીનો એરે હાએ ! મુઝે ઘેરા.

ગાયન ૯૬ સું.

છલાં-કલ્યાંન—લાવની.—પ્રીતમ પ્યારે સોગા—તર્જ.

હવસકો હમને જાનહિં હએ—પુરાઇકા ખમના હએ.—હવસકો,
 ઇસ હવસસે સએકકો હો ગએ જરે ખાક,
 પાક ઇનસાકો પેહી કરવી રહે નાપાક,
 હવસસે પુર જમાનાં હએ,—પુરાઇકા ખમના હએ.—હવસકો.
 હએં હવસકે હર્ડ તીન, હએં એર સીનો વાવ,
 તીનોખી બેનુકુત હએ, કયા ફાએદા ઇનસે પાવ,
 કયા હાસીલ ઇનસે આના હએ.—હવસકો.
 મએં નબી આ લાલચયમે ખેલા જુવેકા ખેલ,
 દૈલત મેરી સય બહા લે ગઇ હવસકી રેલ,
 મોહનીસનો દીવાના હએ—પુરાઇકા ખમના હએ.—હવસકો.

ગાયન ૯૭ સું.

કલ્યાંન—ગજલ—હુઅકર દીલમે મેરે.—તર્જ.

હાએ ! મુદલીસ જો કોઇ તુટકે જરદાર બને,
 મુદલસી ઉસકે લીયે કયું નહીં તલવાર બને ?—હાએ !
 ન બડાકે કીસી દુશમનોકોબી યા રય તુ ઘટા,
 બલકે જો હોવે સીપાહી બહોબી સરદાર બને.—હાએ !
 જરે ગુલ બાગમે જય દુજદે ખીજાને છુટા,
 હોકે પજમુરદા બહો ઇફ્તાસસે સય ખાર બને.—હાએ !
 બાગયાં હોતા નહીં મેહેરયાં તુતો મુઝપર,
 પુર શીખ કઇસાં મેરે બખતકા ગુલજર બને.—હાએ !
 સુના ફરીયાદ હમારીહી નહીં તુ અએ ખુદા,
 એસે દુન્યામે કયા હમહી ગુનાહગાર બને.—હાએ !

ગાયન ૯૮ મું.

તાલપુલ લફજ-ગજલ.

જો ઇસ મેરી બેઠીકા લીલાલ પાલે,
 હરએક ઉસકી મુશકીલકા અલાલ ટાલે.—જો.
 નહીં પરવરીશ ઇસકી હમસે હુવી જા.
 સરે રાહ ઇસ અએકા હમને ડાલે.—જો.
 ન ઇસકા દુખાનાં કબી દીલ ખુદારા,
 પડે ગમકે દએ ઇસકે સીનેમે ડાલે.—જો.
 રહે જીસ રોજ ખુશ હોવે હદસે જાહા,
 તો જીસ રોજ ખત તુ રહે ઇસે પડાલે.—જો.
 લીલાકા રહે ઉસ અસેમે કોઈ ખોલે,
 તો સર અપને જુકી કસમકી બલા લે.—જો.

ગાયન ૯૯ મું.

કાહાનગ-ગજલ—હોરીકી બીનક મોરે.—તર્જ.

ઓ ખાલેક! તુ ખારીન્દ! ખુદાયા! ખુદાયા!
 રખ ઇસ પર અપના તુ સાયા ખુદાયા.—ખુદાયા.
 નીગાહ્યાંની ઇસકી તુ કાન્તે હમેશાં,
 નહીં સુખ રહે અએને પાયા ખુદાયા.—રખ.
 તુ પૌશાક નેકીકા પહેના તા ઇસકા,
 કહે નેક અપના પરાયા પરાયા ખુદાયા.—રખ.
 ખખરદાર દોલતસે મુઝ બેવાકી રહે,
 તરે જીએ રહે અએ આયા ખુદાયા.—રખ.

ગાયન ૧૦૦ મું.

જીલા—મકમ સાહબ લાંગીયા બોલો.—તર્જ.

ખાવા સાદબ તુમકી બરો, તુમકી બરો,
 ખએર કરો, પૈસા ધરો, તુમકી બરો.—ખાવા.
 ચોરીબી કીર્મી, ખુનબી કીયા, કીસેબી કતર,
 એક બાકી બીકથી સો તુમકી મેરી બર—ખાવા.
 સોનાં દેહો, ચાંદી દેહો, દેહો ખુબસા માલ,
 બરદો, બરદો, તુમકી બરદો, લાલાજીકે લાલ—ખાવા.
 થા મએ નૌકર સાદીકકા, અખ હો ગયા હું બાટ,
 બાટકો રૂપએ દીને સાટ, બનેગા ઉસકા ઠાટ.—ખાવા.
 ખાનેકો તો ખુબ મીલા, નહીં મીલી શરાબ,
 સવાલ ઉસકા કરતા હું મએ દે દે કોઇ શીતાબ—ખાવા.

ગાયક ૧૦૨ મું.

ડીન્જોટી—ગજલ—ગએતુસ સતમકો છોડકે.—તર્જ.

દુનીયાંએ દુકે વાસ્તે કયા કાંમ કરતે હએ,
 ઇસ કુફકે લીયે તરક ઇસલાંમ કરતે હએ.—દુનીયાંએ.
 શએતાનેકે ગોલાંમોકી હએ આ કેઅત ખરામ,
 દો રોજ પહેલે દુનીયાંએ આરાંમ કરતે હએ.—દુનીયાંએ.
 સગ હમ સમઝતે હય વલે કરતે નહીં હએ કુચ્છ,
 નોશ એક સરામે હીસકાહી ગમ કરતે હએ.—દુનીયાંએ.
 કયાં હો ગયા ફરાર, બસા બએગા કાંલાં,
 હમ હર તરાહસે બકે હસે રાંમ કરતે હએ.—દુનીયાંએ.

ગાયક ૧૦૨ બું. જલ્લા—પાહાડી ઇંચેશ તર્જ.

મેહેર કર હમ પર એ ગફાર, બદે તેરે લાચાર,
 નહીં તુઝ સીવા કોઈ ગમખવાર, અપની પનાહમે રખ તુ હરવાર.—મેહેર.
 સગ અખ્ત તુમાઅયુદ, સગ ફાંની તુ મૌગુદ,
 સગકા હએ તુ મકસુદ, હર હમ્દકા માહમુદ—મેહેર.

ગાયક ૧૦૩ બું.

ચેમન કટ્યાંત.—દુલદન માંગે સવારંત તર્જ.

કહતહો કયું અએ ખાંવરા આપનાં, અપનાં,
 રહે સગ અપનાં અપનાં, અરે સમઝો સપનાં.—કહત હો.
 ન સુધ યુધ જગતકી તોહે કાંમ આવે,
 ખસ એક કાંમ આવેગા. હર તાંમ ગપના.—કહત હો.

ગાયક ૧૦૪ મું.

ખીલાવલ—હુંમરી—આવો પીતમ આવો.—તર્જ.

એટી હમારી, એટી હમારી, એટી હમારી લાવો,
 જાન મએ લુંગા વર્ત તુમ્હારી, એટી હમારી લાવો.—એટી.
 થેહી હએ વહે આંખ કલેજાં, થેહી હએ વહે નાંક કાંત,
 થેહી હય મેરી પુતલી પ્યારી, એટી હમારી લાવો.—એટી.

ગાયક ૧૦૫ મું.

ડીન્જોટી—જગત જવના—તર્જ.

ફનાં જહાં ફનાં, મકા મકાં ફનાં, હએ પાકી તેરી જાન, જમીં જમીં ફનાં
 શજર હજરે ફના, મેહેર કમરે ફના, ફના મલાએક અન, હએ કુલ ગશર ફના.
 ખુદાસે દીલ લગા, હએ ઇસમેહી બસા ફનાં તુ એક રોજ હોગો બરમગસા.
 હએ દુન્યાં ખેવકા, ન ઇસપ હો શીરા, હુંવી હએ કાસકી રહે, ખીલાલ કર જરા.
 ખુદા, ખુદા, ખુદા, રહે વીદે રંખ સદા, યહાં વહાં તુએ હએ ઉસકા આસરા.

ગાયન ૧૦૬ મું

દેશ-હુમરી--ચાહે સૈયાં માર ડાલો. તર્જ.
જળતો મચ્છેલી મોરે પ્યારે. સંગ ચલુ તુમ્હારે,
સંગ ચલુ તુમ્હારે, પ્યારે. જમે હચે હમારે.--જળતો.
ભેંસ ખદલ કર સીપાલીકા જાની,
રન્જો ગમમે હમજી હીરસા લેવેગે તુમ્હારે--જળતો.

ગાયન ૧૦૭ મું

કાફી--જગલ--કવલ કરનેકો આસકકો તર્જ.
મેરી સુરતકો દેખો ઐર, જમાલે ચારકો દેખો,
હચે ઇસ સુરત પર વ્હો માઈલ, ખીયાલે ચારકો દેખો.--મેરી.
બટકને આચે આશક ઐર, રહે આરામમે મચ્છાશુક,
વ્હો કહેતા હચે મચ્છે તટકુંગા સવાલે ચારકો દેખો.--મેરી.
ચુકે નૌરોમ્હા પ્હો ઐર, જગલમે બટકના હચે,
તુમ અચે ગીલમાનર સોમો જવાલે ચારકો દેખો.--મેરી.
ચ્હે હચે મેદતર ચલો તુમ છોડ કર ખસ ઘરહી દીલખરકો,
શીરો લોટકર જળ, તખ વીસાલે ચારકો દેખો.--મેરી.

ગાયન ૧૦૮ મું

જુલો--ખરહ-સ--કામ ધરી ન વરલકી--તર્જ.
મુજકો ન કરકે ગુપ્ત વ્હો કાતીલ ચલા ગયા,
કયું યુગ દીલકો છોડકે ખીસમીલ ચલા ગયા.--મુજકો.
જાલીમને લ ગયા નહીં મુજકો તો અપના સાત,
પર લેકે દીલ પ્હો કર મુજે મેદીલ ચલા ગયા.--મુજકો.
અસા કુચુર કયા હુવા જા આજ મેરેસે,
હો કર ખક્ષા વ્હો હુર શીમાઈલે ચલા ગયા.--મુજકો.
ઉરસેહી જો કે લુગી મચ્છે અખ મરદમે વીસાલ,
જો એક નીગાહશે કર મુજે ધામલ ચલા ગયા.--મુજકો.

ગાયન ૧૦૯ મું

પીલુ--લાવની--દુખી દીલે હાલ કપેશ્વર.--તર્જ.
પ્યારી હમારી માચસુમાકો કાયું દીચે તુમને જાન.
ઉસકે ખીન નહી ચચેન પાવે દીલ મેરા એક આન.
વાલીદને જળ કહા તુમારે હો ગઈ મચ્છે મજબૂર,
લે ગયા દીવાંના ઉસે મચ્છે રોતી રહી રન્જુર.
પ્હો ચા પીદરહી ઉસકા ગરતો કરતે ચેહી મન્જૂર,
ઉસકોભી ઘર અપનેહી હમ રખ લેતે અચે હુર.
લાવું ઉસે મચ્છે કરકે તલાશ અસે હો ન કહીં હચેરાંન,
ઉસકે ખીન નહી ચચેન પાવે દીલ મેરા એક આન.

ગાયન ૧૧૦ સું. ભચ્ચેરવી—ગજલ—પુલ્કયુક્તે શયેદાને પુછા—તજ.

ગો મચ્ચે યુંસુદ્ધ હું મગર મેરાં ખરીદાર ચૈર હચ્ચે,
દેખનેવાલા મેરી ખુશીકા બાગર ચૈર હચ્ચે.—ગો.
હમકો યુલતો સમજા હચ્ચે અચ્ચે જાગ, પર રહે યાદ રખ,
યુલશને દીલકા હમારે પુલ્કયુક્તે જાર ચૈર હચ્ચે.—ગો.
છોડ કર ગીલમાનદુકો તુઝપ માઘલ ફેસી હું ?”
તુ અચ્ચે બદકાર ચૈર હચ્ચે, ચૈર વહેા મેરા યાર ચૈર હચ્ચે.—ગો.
પુત તો હું મચ્ચે, પર પુત્રી તુ નહીં મેરાં પત્નીદ,
ચત્ર નીકત હો દુર અરે મેરા. મરતાર ચૈર હચ્ચે.—ગો.

ગાયન ૧૧૧ સું. પીલુ—હું મરી.—મોરે બાંકે સાવરીયા તજ.

રહેતો તોરા સજન હચ્ચે, અરી દીવાંની,
કાંપને તેરા કયું લગા મન હચ્ચે.—રહેતો.
ખન્નાસકે જાદુસે રીઝ રહે બન કર,
સહેતા રંજે મોહન હચ્ચે, અરી દીવાંની.—રહેતો.
ગીલમાનર અરવી શકલમે આકર,
મીલતા અચ્ચે સીમતન હચ્ચે. અરી દીવાંની.—રહેતો.
દેખ ફરાંમતસે મેરી રહે જંગલ,
અબી હોતા ચમન હચ્ચે, અરી દીવાંની.—રહેતો.

ગાયન ૧૧૨ સું. આસાવરી—મસનવી—રાગ હું મચ્ચે કામકા—તજ.

ફજલે ખુદા તુંમ દોનો પર રહે અરે હર આન,
બાકી ન દુનીયામે કાઈ તુમસે રહે અદમાન—ફજલે.
સુનલે અરે ગીલમાનર કહેતી હું મચ્ચે જો બાન,
મચ્ચેને તુઝકો બખ્શી હચ્ચે ઉસ દીન જો શમશેર.
આસમાની તેગ હચ્ચે વહેા બેશક અચ્ચે દીલેર.—ફજલે.
ઉસકો લેકર તુ બચા માઅમુમાકી જાન.
કરતી રહુંગી મચ્ચે તેરી ખુદાની મદદ હર આન—ફજલે.

ગાયન ૧૧૩ સું. લાવની—કાલીગડા—હું તો ગામરેની ગોરી—તજ.

હું મચ્ચેતો પાગલખાં દાનારે. હું મચ્ચેતો પાગલખાં દાનાં,
આકીલ હું, સખ દીવાંને મુઝે કહેને હચ્ચે દીવાંનાં—હું.
અચ્ચે બહાદુર પાગલ સાદીકને ફરમાયા,
તુને ગીલમાનરકા કાટકે સર જો લાયા,
ફરતો લાખોંકા માંલો જર મેરેસે પાયા.
કામ હચ્ચે ઇતનાં બજ લાનાંરે, કામ હચ્ચે ઇતના બજ લાનાં,
આકીલ હું, સખ દીવાંને મુઝે કહેતે હચ્ચે દીવાંનાં—હું.

ગાયન ૧૧૪ સું. બીલાવલ--ગજલ--અદાએ તેરી રહે નદુભરી હએરે--તર્જ

હએ રૂપ અચ્છે, હએ આંખ અચ્છી, દહન અચ્છા,
સરાપા તેરા હએ અએ, યુલખદન અચ્છા.--હએ.
દીલો અંસે ન કયું હું તુજપે મએ માઇલ.
હએ કદ અચ્છા, હએ લય અચ્છે, બદન અચ્છા.--હએ.
તેરી રફતાર અચ્છી, અચ્છી હએ યુફતાર,
હએ નાજ અચ્છા, અદા અચ્છી હએ યુફતાર,--હએ
મેરે પર મેહેરબાં અય હોકે કર નનાં,
તુ બાત અચ્છી, કલામ અચ્છા, સુખન અચ્છા.--હએ.

ગાયન ૧૧૫ સું. લએરવી--ગજલ.--તેરે માનીંદ અગર--તર્જ.

અદમકો છોડકર હસ્તી તલક કરતે ધુગાં આએ,
તલાશે યારમે દેખો કહાંએ હમ કહાં આએ.--અદમકો.
નહીં પાયા પતા તેરા કહાં ન કર છુપા હએ તુ,
મકાંકો છોડ તુઝકો ધુંડતે તા લા મકાં આએ.--અદમકો,
સુએ મીઝગાનો અયરસે ઈશારા કરતે હએ કાતીલ,
નીશાંતા તુઝકો કરતે લેકે હમ તીરે મકાં આએ.--અદમકો.
સયા બહરે ખુદા મેરા સુનાતા દાલ ન કર તુ,
પસંદ ઉસ ગઅરતે યુલકો ને મેરી દીસ્તાં આએ.--અદમકો.
તુમ્હારી હુરવશ મરતી હએ ઓ ગીલમાનર પ્યારે,
નહીં અએ કાશ તુમ લેને ખઅર તકલી યહાં આએ.--અદમકો.

ગાયન ૧૧૬ સું. ઝીન્જેટી--હુમરી--પરદેસન બુગની-તર્જ

નહીં મુઝસે કરે તુ ને યારી. હોગી તેરી બહોતલી ખ્વારી,
મુઝે ઓ ખુત નાંન પુગદી-હુરે અરે ઓ હુર--નહીં.
તુહએ શમ્યાતો મએ પરવાંનાં, તુહએ પરી તો મએ હુંદીવાના,
તુએ કપતક ન સમઝાનારે.--નહીં.
ન મએ શમ્યા ન તુ પરવાના, મએ પરી ન હએ તુ દીવાનાં.
દમ દે કે ન દાંમમે લાનારે, વહેા કરેગા તેરી ખ્વારી,
મએ જસકી હું રે ખ્વારી, મેરા ગીલમાનર હએ પુન્જરી.
હુર અરે હો હુર--વહેા.
મેરા દરજ ઉસે હએ બેહતર, ને કહાતા હએ તેરા દીલખર,
હએ ઉસકેસે મેરે નૌકરરે--
વહેા હએ હાતી તુ હએ મચ્છર, તુ ગદા હએ વહેા હએ તવંગર,
તું યુલાંમ હએ વહેા બફસરરે--વહેા.

ગાયન ૧૧૭ મું. ઘેડાગ-કુંમરી-જન્દગી બરબાદ હએ--તર્જ.
જખસે જુદા મેરેસે જો વહો તુરે અએન હએ,
તખસે ન એક પત્રબી મેરે દીત્રકો અએન હએ.--જખસે.
હએ મુઝે નીત કિતકા ધ્યાન, મુઝસે મીલેગે વહો કય આન,
જલદ મીલા તું અએ સુગહાન, રહે અર્જ દીન ઔર રએન હએ.--તુરે.
મરતા હું મએ મેરે પીસર, હુરવશ લેતી નહીં ખચર,
તુમ્હારે બીન શામે સહર ગમકાહી શોરે હએન હએ.--તુરે.

ગાયન ૧૧૮ મું. કાલીંગડા-કાહારવા.-છોરી બમનકી-તર્જ.
તુમને રેના નહીંરી, તુમને રેના નહીં,
શોર કર કર નીન્દ મેરી ખોના નહીં.--તુમને.
હુકકા કહેતા ચુડ ચુડ ચુડ ચુડ, ચીલમમે નહીં ચતરાઇ,
તખાકુ તો સડી મીલી ઔર અધ્યુનમી નહીં ખાઈ.--તુમને.
દીન નીકલેહી મએ તુમ્હારે દુશમનકી લું જાન,
સચ્ચા મુઝકો તખડી સમઝના તુમને પાગલખાન.--તુમને.

ગાયન ૧૧૯ મું. કલ્યાન-ધંત્રેજી રાહ.
કરો કરો સદા નેકહી કામ-ચલો ચલો રાહે હકપ તમામ,
રહો રહો દુર બલસે મુદામ-હએ અપનાં પેહી કલાંમ--કરો.
રહા રહા નેકાસે કાએમ જીસકા નામ-બેશક હએ વહો દુન્યામે જન્દા મુદામ,
નહીં નહીં મૌત ઉસે તાજ કાયાંમ-હએ અપના પેહી કલાંમ--કરો.
હુવા હુવા સએરે સુલએમાં તમામ-કીજે કીજે તસદી મોઆફ ઓહો આમ,
રખો રખો મેહુરયાંતી હમ પ મુદામ-હએ અપના પેહી કલાંમ.--કરો.

જુલમે અજલમ ઉર્ફ જૈસા બો વૈસા લો.

ગાયન ૧૨૦ મું જીલા-ઝીન્દગી-ગજલ.-દારે ફનાસે દીલકો ઉઠાએગા-તર્જ.
દીલકો હમારે ઇશક બુતે દીલરઆસે હય,
હો વરલ દરસે પેહી દોઓ અખ ખુદાસે હય.--દીલકો.
આયા તો હય તુ કાકુલે પેચાંકે પેચમે,
આયા દીલ સમ્બલ કે સાંમના કાલી બલાસે હય.--દીલકો.
શાહદ વહો ગુલકે કુએસહી આય હય નસીમ,
દીલ બાગ બાગ મેરા જો થંડી હવાસે હય.--દીલકો.

ગાયન ૧૨૧ સું

આસાવરી-ગજલ.—અરે લાલ દેવ ઇસ તરફ જલ્દ આ.—તજ
 ઘે કયા બકતે હો ખુદાસે કરો,
 ન ફરસે કબી ખાત ઐસી કરો.—ઘે.
 હું મએં તુકે ઇજત પ દે દુગા જન.
 સમજને હો કયા તુમ મુઝે, મસખરો!—ઘે.

ગાયન ૧૨૨ સું

મજકુર તજ.

સીપાહી ફરો તુમ ન તાખીર અય,
 કરો જખત અસખામ ઘે સખકા સખ.—સીપાહી.
 ન એક પૈસેકા બાકી તુમ રખો માલ,
 હો વર્ના તુંમારે પ શાહી ગજબ—સીપાહી.

ગાયન ૧૨૩ સું

જલા-ઝીન્ઝોટી-ગજલ.—લસ ઉસ ગુલે રાઅનકા-તજ

કયા રંગે ખીગડને લગા દુન્યાકે ચમનકા,
 યુલયુલ કે એવજ ગુલ પ હવ ગુલ નગો જગનકા—કયા.
 કયું ખીનતા હવ નખલસે ગુલયુટોંકી ચાદર?
 ગુલચી તુભી એક રોજ હવ મૌહતાજ કફનકા—કયા,
 તુ પરદા દરી ગુન્ઝોકી ચાહે હવ કયું નાદાન?
 લાયા થા કાંઠાં તુંને લીખાસ અપને બદનકા?—કયા.
 અય બાદે ખીજાં છુટતી હવ તુ જરે ગુલ,
 પર રીક્કા ચલેગા ન વહાં, યાંહકે ચલનકા.—કયા,
 નીસખત હવે તુઝે રૌનકે ગુલશનસે કયા અય જગ?
 ચીલ્લા ન ખા મગજ તુ તીફલાંને ચમનકા.—કયા

ગાયન ૧૨૪ સું

ઝીન્ઝોટી લાવની.—ચલ સાત મેરે મેરી જન—તજ.

કરેગા કખતક જહાંમે ઝુઠી ખુદાઇ એ શીરઐન?
 ન હોગી મુસાકી તેરે પર કયા ચડાઇ એ શીર ઐન?—કરેગા.
 ઘેજનહો હશમત, ઘે ફૌજને લશકર પર હવ અબસ મગર,
 કરેગા એકહી સીપાહી તુઝકો ખુદાકા જબ મજબુર,
 ન હાતસે ઉસકે તુ પાવે હરગીજ રેહાય અયશીર ઐન—કરેગા.
 અય ભાઇ ચલના કે હમકો ઇજત હમારી હવ ખ્યારી.
 ઘે મુલક પર તેરે આવે અજલમ કહેરે જખખારી,
 દુવાઇ હવ, ઘે દુવાઇ હવ, ઘે દુવાઇ અય શીર ઐન—કરેગા

ગાયન ૧૨૫ મું. **જીલા-બરહ-સ-લાવની.**-મેહી દગા તેરે દીલકા-તર્જ
કયું હમસે ખદા નવ્યામ હુવે, કીધ હમને કયા તકસીર ?
કબ્જેમે ઇસે કરનેકે લીયે નહીં રહી કોઇ તદખીર.—કયું
અય હાય ન બહે આવેગી કબી, તુમ છોડ દો ઉસકા નામ,
સંગ મલેકા હબશનકેહી સુખમે ઉત્ર ચુમરો તમામ.
અય તખ્તનશીં દરગાર ચલો, શાહીકે અલાવો કામ,
ધર બયદે તુમમારે આએ ખુદ, કયું કરને હો ખુશ કાંમ ?
અય હાય બહો જીહાર આવગી નહીં, ભાગી હય બેપીર-કબ્જે.

ગાયન ૧૨૬ મું **જોગીયા આસાવરી ગજલ.**—અય આગ નજર તાલીબે-તર્જ.
કર યાદસે તેરી મુઝે ગાશીલ ન ખુદાયા.
જીજ તેરે હું મઝે ગઝેર પ માઇલ ન ખુદાયા.—કર.
તુ મુઝસે ચુનાહાગાર પ ફગલ ઇલાહી,
મઝે હું તેરે ઇનસાફકે કાળીલ ન ખુદાયા.—કર.
હય નજ તેરે વારતે એક આજેજ મેરી,
ઐર ઇસકે સીવા હય મુઝે હાસીલ ન ખુદાયા.—કર.
દરીયા તેરી કુદરજકા હય બહો જીસમે કે લાખો,
હુમે વલે પાયા કીસે સાહીલ ન ખુદાયા.—કર.

ગાયન ૧૨૭ મું. **કલ્યાન—ગજલ-તુમ સલામત રહે.**-તર્જ.
ભાઇકા મુઝકો દે અલકામ અય મુરદાર નહીં.
મેરી હમશીર તુ હોનેકે સમ્તવાર નહીં,—ભાઇકા.
બાપ ઐર લાદેકી ઇજ્જત પ ઉડી તેરસે ખાક,
પૈદા હોતેહી મરી કયું તુ અય બદકાર મહીં?—ભાઇકા.
આસમા તુ બની ખજલમકી અરી તુર-નીસા!
જૂતસે તેરી થી ઉમીદ રહે જીનહાર નહીં—ભાઇકા

ગાયન ૧૨૮ મું. **લઝરવી-હુજૂરી-સુખ કીસકે ચુમરે મઝે સાત.**-તર્જ
રહે મુઝ પર કયા બહોતાંન, બસ મેરી ચલી હય જાન-રહે.
મેહુન્યામે મુઝે સબને સતાયા, મઝેને કીસીકોબી નદુખયા,
એકબી મેરા હોને ન પાયા, પુરા કોઈ અરમાન.—બજ.
ખાલીકો માલીક દારો દાદર. આતી હું મઝે તેરે દરબાર.
મરનેકા નહીં ગમ મુઝે જીનહાર, કાયમ હો ઇમાન.—બસ.
તેરા મુઝે તુ દે અય ખીરાદાર. હું અપના ખુદહી મઝે સર,
હથ મે તા ન કરે તુઝે દાવર, ખુની મેરા અય જાન—બસ.

गायन १२६ भुं

बज्जेरवी-गज्जल-देर दुआरा छशकः तर्ज.

पुअरधेमे न तो भजे नेक अनाचारमे हुं.
नाम अय नेकां न हो मेरा भजे अदरार मे हुं.—पुअर.
हो सीतारा आके छनके ताळ्येमे आले सीयाह,
रोशनाने अर्थ भजे अय ओहा सीयाहकारेमे हुं.—पुअर.
मेरी इसवाछका शोहरा कयुं न होवे या तरह,
जयके भजे औरंग अय कामील यार तलवारमे हुं ?—पुअर.
नेक शाहजहदे न मुअसे भीलके हो तुनी अराय,
इसकेमे इअरेमे भजे गुनाहगारेमे हुं ?—पुअर.
रौनके आलम मेरेसे पुअसुरत हय जहोत,
छनकु भजे अदनासे अदना कइश अदारेमे हुं—पुअर.

गायन १३० भुं

कटयान गज्जल-रस्ते में इक के जे हो साथेत कदम नहीं-तर्ज

अन्दर जमी के छिक हय छिक आसमानमे,
लच्छ छिक के सीया नहीं कैतो मकानमे.—अन्दर.
पथ्यरभेनी हय छिक, एसे कहेते हजे शरर,
ये छिक, आदमीनी हुवा हय जहानमे ?—अन्दर.
कायमेके छरसे हुवे काशीर पुछा परस्त,
छरके सनमसे जल गया मोमीन मसानमे—अन्दर.
शाहो गदाफी छरकेमे दरगीज नहीं तमीज,
शाने गुलशयां देय तुं युंसुइकी शानमे.—अन्दर.
यलता हजे तो तु यल अय नहर मेरे साथ अय,
ध्यान हय लगा हुवा मेरा इस मेरी जानमे—अन्दर.

गायन १३१ भुं.

जी-छोटी गज्जल.—आगे तु हरसे छस कहर-तर्ज

कन्ने कासीकी आछ हो तो मुअके ओहा उधार दे,
हय आरे न तने नहीइ पर काछ छितार दे.—कज.
तेरसे कुछ मेरा जवा न और अय इलक हुवा,
इरीस्ता मौतका कहां हय उसका तो पुकार दे.—कज.
सबोका तो नेहाल की, न हमका पाछेमावली ?
हरजोका गुल दीये, हमे तु आरतो अहार दे ?—कज.
अहे मतवणी जेहानमे, नहीं काछ अमानमे,
गजलके वास्ते पीहर पीसरका एसे बार दे.—कज.
कासीका देवे दील कहीं, दीवाना रौनक अय नहीं,
हां, अहे नही अजय के ओहा पुछा प छहनीसार दे.—कज.

ગાયન ૧૩૨ સું.

પીલુ ગજલ.—દીવાના તેરાં આશકે જર હું મઝે-તર્જ.
પરીર મઝે આયા હું દીવાના હો કર,
જરું તુજ પ અય શમ્ય પરવાંતાં હો કર.—પરીર.
શરામે મોહજતકા નીરશા ચડા હય,
શીર ઝુમતા અય તો મસતાના હો કર.—પરીર.
પીયું સૈકસે મઝે મયં ઇરક અકસોસ !
તેરે પાસ અય સ્કાકી પયમાના હો કર.—પરીર.
સનમ મુઝકોં અપનાં સમઝ તુ ખુદારા,
કે મઝે સયસે આયા હું બેગાના હો કર.—પરીર.

ગાયન ૧૩૩ સું.

જીલા બરવ-લાવની-કાલી ઘટા કોયલ બન મન-તર્જ.
લો જખ્મી ઉસહી પાય, હમ ધુંડને જીસકો આઝે,
ખુબ આપસમે રહે લડે હય, જખ્મી જખ્મી હોકે પડે હય.
કયા વાર પ વાર જડે હઝે, કંસે હોનુ, જીકે કડે હઝે,
જી ખોતે હઝે રહે તડપ કર,
ઇન્હે લેકે ચલો અઝે ખીરાદાર,
તા ઇલાજે શાહી હો ઇનપર,
લો ઉડાવો ઇનકો ચાર, તુમ અય ઝેક ચાર,
તા રાહત પાઝે—હમ ધુંડને જીસકો આય.

ગાયન ૧૩૪ સું.

આશાવરી ગજલ.
અગર આપકો ગૌર મેરી રહેગી,—તર્જ
મેરેસે તુઝે દીલ લગાના નહીં થા,
તો સુરતબી મુઝકો દીખાના નહીં થા?—મેરેસે.
જલા કર મુઝે સદ મેહેરી નકર તુ,
અગર યુંહી થા તો જલાના નહીં થા?—મેરેસે.
ન મન્નુર ખીલ્લાના થા પાસ તુઝકો,
તો દુન્યાસે મુઝકો ઉઠાંના નહીં થા?—મેરેસે

ગાયન ૧૩૫ સું.

મજકુર તર્જ.
જો અન્ધાહી અલ્લાહ તુઝકો ખનાતા,
તો સુરત મેરી દેખને તુ ન પાતા?—જો.
નહીં મેરી તકસીર આ હોજે ખીલ્લાંહ.
ખતા રહેતો ખલીક હય તુ દીખાતા—જો.
મઝે અઝે ખુડહે હું તેરી બેટીકે માનીન્દ.
કયું બેશર્મ તુ મુઝસે દીલ હઝે લગાતા.—જો.

ગાયન ૧૩૬ મું.

ભચેરવી ગજલ.—નામ જનકા ન લે પાર.—તર્જ.

ન મીલા ચયન તથે ચરખે કોહન દીલકો મેરે,
 નીત નય રોજ રહે રન્જો મોહન દીલકો મેરે.—ન મીલા.
 જો સીતમ ગુજરા જો આમોશ સહા કુચ્છ ન કહા,
 ગોયા શીકવેકે લીધે થા ન દહન દીલકો મેરે.—ન મીલા.
 ખાકમે મીલનેંકીદી અખ તો ખસ હમીદ રહી,
 દહનકા ધ્યાન હય શિકે કહન દીલકો મેરે.—ન મીલા.
 કોઈ દીખલા હો મુઝે મુઝે અદમકા રરના,
 નહીં જાતા હય યહે હસ્તીકા ચલન દીલકો મેરે.—ન મીલા.

 નાજ્.

ગાયન ૧૩૭ મું.

પૂરીયા—ગત.

સૂધ બુધ ખિસરી મનકી ?
 તજ ગયે પ્રીતી પી નયનનકી.—સૂધ.
 છૂટા પ્યારા, રૂકા પ્યારા, દત્તીને સુખ લૂટા સારા,
 સજની ઇસ ચિન્તાને મારા—સૂધ.
 તત મન જરારા, અમરન પ્યારા સૈતાનકે સસંગ પી મનહાર.
 ગિયા હય હમારા દુગિયારા—સૂધ.

ગાયન ૧૩૮ મું.

ખિહાગ—ગત.

ગુલશન આગાદ હોવે સુલતાની,
 શાહા ! હોવે રહમાનકી મિહરયાની જાવેદાની પાની—ગુલશન.
 અંછે સરકાર હો તુમ, આલી દરયાર હો તુમ
 તુમ હો ઇન્સાનકે વાલી, વાલી વાલી,
 જગકે સુલતાન, આલીશાન, આલી ખાનદાની.—ગુલશન.

ગાયન ૧૩૯ મું.

જિઝોટી—કાહરવા.

અરિ દુનીયા ! હાય ! દુનીયા હય મતલબકા નામ !
 હાય જગમેં ગરજકા હય કામ,
 આપા—ધાપી તમામ, નહીં ઇસમેં કલામ.—અરિ.
 જગમેં ગરજ હય તો અપની ગરજ હય,
 અપનેહિ મતલબકા સમકો મરજ હય;
 મતલબકી ખિદમત, ગરજકા સલામ.—અરિ.

ગાયન ૧૪૦ મું.

બરવા—કહરવા.

રેવરી ! રેવરી ! દીવાનોઝી રેવરી !
 દીવાનોઝી રેવરી, મરતાનોઝી રેવરી !—રેવરી !
 ઇમાં ગેવાય જો ઉસ મેઝમાંઝી રેવરી !
 માંગે જો ઉધાર ટેકે ઉસ ઇન્માંઝી રેવરી !
 ઔરતસે ભેદ કહે, જોરકા કહના કરે,
 ચારો હય ઐયસે અયસે નાદનોઝી રેવરી !—રેવરી !
 જો આમદસે ખડકર ઉરાતા હય પયસા,
 તો ચારો હય ઉસકાબી હાત્ર અયસા તયસા;
 જો મેસમજે કાગકરે નાકામ ઉસ હયવાનોઝી;
 રેવરી ! રેવરી ! રેવરી ! રેવરી !—રેવરી !

ગાયન ૧૪૧ મું.

ઝિંઝોટી—પહારી—હું મરી.

જિયો દુનીયામેં તુમ, ન તુમસા ઇનસાફિ કેા હય કદિં,
 ઇનસાફમેં, અલ્તાફમેં, ડોહ નહિં, કેાહ નહિં.—દુનિયામેં.

(દોહરા)

લોગ ખુશી હયેં શાદ હયેં, આયા મુખકા દૌર,
 રોજ દુઆયેં માગકે કરે ખુશીકા તૌર.
 મુઆરિક ચ્હ દૌલત, ચ્હ શાકત ચ્હ, ઇજ્જત.
 સલામત હો ગજતક જનિં.—દુનિયામેં.

ગાયન ૧૪૨ મું.

જીલા-ઝિંઝોટી દાદરા.

શાદમાં, શાદમાં, સારા આલમ હુવા શાદમાં.
 હો સલામત ગહામે દૌલત વહ શાહી,
 વહ બખશિશ રહે જનેદાં—શાદમાં.
 ખલકમેં શાદ રહેા તુમ, શાદ આપાદ રહેા તુમ;
 ખુશીસે રાજ કરો તુમ;
 કરેં પૂરી ખ્વાહિશેં મેયુમ્માં, દાયમાં, રખે જમાં—શાદમાં.

ગાયન ૧૪૩ મું.

સોરઠ—હું મરી.

આસમાં હાય દે ન ગમ,
 નાકમેં આયા અય તો દમ.—આસમાં.

(દોહરા)

સમ્મેકી યહાં હાર હય, ઝૂટા પાયે જીત,
 સતવંતાકો શોક હો, જગકી અયસી રીત.—આસમાં.
 નેકી દુઃખ હય, પાપ સુખ, સાચ ન પાવે ચયન,
 કલજુકમેં હય ચયનસે, મેધર્મો દિન રચન—આસમાં.

ગાયન ૧૪૪ મું

ઝિંઝોટી—કહરવા.

કાલિ કાલિ જલ્દે પ જીયા લલચાય
તકતક મારે નજરિયા રામ.—કાલી.
એક તો ગારી તેરા ચંદાસા મુખરા,
દુજે નયનાં નિપટ મતવાર;
તીજે નયનોમેં અંજન લગાયા,
કયા જાડુ કાલા સુદરિયા રામ.—કાલી.

ગાયન ૧૪૫ મું

ગારા—ઝીંઝોટી.

બનો ખ્યારી ન જર, યહે હય કયા આશકાર, ધીરજ ધરે હમ નિસાર.
કરે દીલ ઉસ્તવાર, જીમેં સખો કરાર, ધીરજસે આરામ આવગા.—બનો.
સારી ભરી ખેતેવાલા વોહી હય,
જોહી હય પરવરદિગાર, ઉસકો હય હખિતવાર, માનો! માનો!—બનો.
મહિરમેં તો હય સખ બહુત સખત કહિન કામ,
સમજો તો હય હસ કામકો અંગમમેં આરામ.
કરે ગમસે સખુરી જો તૂ ખૂચર બને શાદ તૂ, ખરી નેક ખૂ—બનો.

ગાયન ૧૪૬ મું

માંડ—કુંમરી,

છલિયારે મોસે કર ગયોરે છલકી બતિયાં
છલકી બતિયાં, બલકી બતિયા. હલકી બતિયાં, છલકી બતિયાં.—છલિયારે.

દોહરો.

મૂરખ તિરિયા, બાલી ઉમરિયા, ન જાનું કુછ પેંચ,
ન સમજી અધર્મ હોગા યું પાપી સતપત ખેંચ.
કીની ખતિયાં, ધરકી છતિયા, આઈ સજની, ગમકી રતિયાં—છલિયારે.

ગાયન ૧૪૭ મું

ઝિંઝોટી—કહરવા.

મિયાં સુનો સાચી ખાત, દુનિયા મકકારી રંગ ઢંગકી,
દુનિયા બદકારી, ઝૂંચારી, મકકારી રંગ ઢંગકી.—મિયાં.
જગમેં દગાકી, જફાકી, હય ધોકેકી બાહ,
કુલે ફલે કરે ખાત, દુનિયાં મકકારી રંગ ઢંગકી.
દુનિયા હય પાપી, સંતાપી, ઉથાપી વ તોંપી,
નહીં દેતિ સતકા સાત, દુનિયા મકકારી રંગ ઢંગકી—દુનિયા.
ચારો! વફાસે, હયાસે આ ગારિ નહીં ચલતી,
યહાં સચ્ચા ખાય માત! દુનિયા મકકારી રંગ ઢંગકી—દુનિયા.

ગાયન ૧૪૮ સું.

ચમન—કલ્યાન.

આપે કયું રહ્યું બોલો ઝટપટ,
 ઝટપટ સારી છોરો બોલો કરો ઇચ્છાર;
 પંચી રાહી બેચુનાહ હમ દોનોહયે સરદાર, સરકાર—આપે.
 બેદી નાહી હયે રહે સરવર, રાહી હયે રહે સાયા પરવર,
 દેખા બાલા સમ્યે હયે રહે, જના હમને અછે હયે રહે.
 જળ પહચાના તુમને દાના, તજ મયેનેમી તુમકો માના,
 છોરો બાઇ અપના હય રહે યાર—પંચી.

ગાયન ૧૪૯ સું

જિંઝોટી-લાવની.

ધરક બુરા જંગલ, કિસસે દિલ ન લગાના,
 છયલા તુ દિલકો સભાત, કિસીમે દિલ ન લગાના.—ધરક.
 મજતુંને ઉલટતમે કયા ફલ ઉઠાયા ફરદાદને મુદતમે જી ગેવાયા,
 વામિકકો અજરાને કયા કયા જલાયા, રાંઝેકો જના વખાલ.—કિસીસે
 એક તો ઉસકે ધર પર જના ફરે અપના માલ ખિલાના,
 તીને અપની લાજ ગવાના, ચૈયે હુવે બેદાલ—કિસીસે,

ગાયન ૧૫૦ સું

સુરપરદા બીલાવલ—પદ.

બજે તુમ હરી તામ મનમાં, મનમાં, તનમાં, ક્ષનમાં—અસ થામ લો—તુમ
 પરબત ભૂમિઆર ચન્દર સૂરજ ખરી જોત ફયલાય—રામા,
 સંસારકો રચકે હરને ચાહી ચકતાઇ, ચકતાઇ, ચકતાઇ,—લો હરી.
 ધરતિ સાધકર અચરજ રંગી નયે સુભાવ દિખલાય.—રામા,
 આકાશ પર ચમકા તારા કીની રસનાઇ, રશનાઇ રશનાઇ.—લો હરી.
 અચ્ચર બયઠકર હર ગુની જગધર ધરે ધ્યાન મુસકાય.—રામા,
 બુદ્ધી દેકે માનવકો અસ ચાહી સમ્યાઇ, સમ્યાઇ, સમ્યાઇ.—લો હરી.
 ધ્યાન ધ્યાનસે સુનો બઇ સાધુ, કહે ‘છયલ’ સમજાય.—રામા,
 તુમ આપમેં હરકો દૂકો દાનાઇ સિરગઇ, સિરગઇ, સિરગઇ,—લો હરી.

ગાયન ૧૫૧ સું

મુસદ્દસાત—શેઅરખાની.

નહીં જળ ઉનકી રહી હુકૂમત જે સારિ દુનિયાપે હુકમરાં યે,
 મિલે બહ સળ ખાકમેં સરાસર જે નામવર વકકયે જહાં યે.
 હુવે બહ મિટીમેં મિલકે મિટી ખજને જે ખાકમેં નિહા યે,
 કિધર ગયે તેરે બાપ દાદા ? બહુત બહ મગરો પહલવાં યે.
 તુજેબી યક દિન ચુંહી હય મરના, તો ફિર બલા ઇસ્સે પાયગા કયા ?
 હુપાકે દોરે જમીં ખજના બલા તેરે હાથ આપગા કયા ?

ગાયન ૧૫૨ સું

મજકુર તજ.

રહેં ન જાજ નામવર સલાંતી, તો કય હુકમત તેરી રહેગી ?
 ખળને જાજ ખાકમેં મિલે સય, તો કય યે દૈલત તેરી રહેગી ?
 જો જ નિશાં હુવે તો ન જાહો હશમત તેરી રહેગી ?
 ન રહે ખળના, ન મુલકો લશ્કર, ન શાનો શૌકત તેરી રહેગી ?
 જો હય જમાનેકિ યુદ્ધિ આદત, તો ફિર તો તુભી નહીં રહેગા !
 તલય તુ કરતા હય કિસ લિયે જર ? ખળનાભી તો યહી રહેગા !

ગાયન ૧૫૩ સું

પીલુ—ખરવા—દાદરા.

અયસા ન કરના યુમાન, મયે તેરે કુરયાન જાન,—અયસા.
 રહે જાનો મન મેરા, રહે માલો ધન મેરા,
 સર મેરા, તન મેરાં, મેરી શાંત, હયે તેરે કુરયાન જાન—અયસા:
 શેઅર.

આરાજૂ હય તેરે કદમેં પે મેરી જાં નિકલે,
 આખેં તયવેંસે મલું તો મેરા અરમાં નિકલે.
 દિલસે તુ દૂર કર રહે ધ્યાન, મુઝકા તું બેવફા ન જાન,
 સય મેરી અજ માન ! માન ! મયે તેરે કુરયાન જાન,—અયસા.

ગાયન ૧૫૪ સું

મજકુર તજ.

પ્યારે તેરે પ્યારી શાન, તુંજ પે ફિદા મેરી જાન.
 આતોમેં દિલદારી નયના હય મતવારી,
 જાદૂ જરી સારી, સયન જાન.—તુઝપે,

શેઅર.

જુલ્ફકે ઇશ્કને જાના મુઝે જાંજલ કિયા,
 તેરી રફતારને જાલિમ મુઝે પામાલ કિયા.
 જોકે લુભાતિ હય આન જાન, તુઝમેં નિરાલી હય જાન, શાન,
 પ્યારા તૂ લાસાની બેયુમાન ! તુઝપે ફિદા મેરી જાન.—પ્યારે.

ગાયન ૧૫૫ સું

જુલ્લા—દાદરા.

ગુલશન ખિલા હય, મજા હય,
 ખુશ રંગ ખુલો ભરા હય, ચલતી હવા હય, ફિજા હય;
 ચન્દુરેં બોલી બોલેં, ડાલી ડાલી ડોલેં,
 ખુલે નયે, નયે સોહેં, દિગર જિગરે મોહેં;
 ખિલ ખિલ કલી, લાલી, મજે બાલી, ગુલસે નિરાલી,
 ફજલે યજદાં હય, મજા હય,
 ગમ રંગ દિલસે મિટા હય, મૌસમ બહારી બના હય;

છુમ છુમ ચાલ આયે, હીલ મિલ નાયે ગાયે,
રંગ બને, કરે છુમ, છુમક છુમ છુમ;
બર બર પીયે, આલી, નિરાલી, મયકી પિયાલી—ગુલશન.

ગાયન ૧૫૬ મું.

ખમાચ—ગત,

નહીં મિલતા હય બિકતા રહે પ્યાર કહીં જન !
નહીં દિલકો મુહમ્મતકા ધ્યાન.—નહીં,
સુન તુ નાદાં નારી, બાતેં મેરી સારી.
યારીસે દિલ આરી, ઉલફત હય કુછ ન્યારી;
નહીં પ્યારી, કંગારી દિલદારી તુ માન.—તહીં,
કયસે કુરબા જાવૂં ઉલફત કયુંકર લાવૂં,
ઐયારી દિખલાવું, ઠોકર તખ તો ખાચું;
ઝૂડી યારી હય સારી નાકારી નિદાન.—તહીં.

ગાયન ૧૫૭ મું.

પહારી—ઝીંઝાટી—ગજલ.

ના સમજેયે બલાખાના હય ઇસદુનિયાકા મયખાના!
મયે ગમસેભિ ઇસ મયખાનેમેં બરતા હય પયખાના.—ન.
સુરેશ અયશમેં મસરર થે હમ કયા સમજને થે,
ફકીરાંનામિ હોતા હય, પહાંકા તાજે શાહના—ન.
ચુરેશ માલો દોલત લશકરે શૌકત પ નાગ્ગં થે,
ખખર કયાથી પરેગાએક દિન હમકોમિ ગમ ખાના!—ન.
મકામેં જખત હય રોકો જખાં દરિસે અફસુ,'
ન કહવાયે કહીં દીવાનાપન રહે તજેં મસ્તાના.—ન.

ઇનસાફે માહમુદશાહ ગજનવી.

ગાયન ૧૫૮ મું.

કલ્યાન—ગજલ—તફકા ઐસાબી હોતા હએ.—તજ

સાકીયા જામમે દે બારએ આહમરહી મુઝે,
ચાહીયે ખુલ્લ ના તો ચાહીયે કૈસરહી મુઝે.—સાકીયા.
આતા હએ બાગ પસંદ, ઐર ન ગુલેતરહી મુઝે,
મએ ગુલગુંકી ખરીદારીકો દે જરહી મુઝે.—સાકીયા.
રહે દેખા હએ કે નહીં હોના મુઝે દારે કરાર,
મીસ્લે પયખાના તહે ચખ્ખં દે ચકકરહી મુઝે.—સાકીયા.
ઊરસે કાશીર હો અશર, ઇસ્સે ગુનાહગાર બને,
ખુત પપરસ્તીસે પસંદ હએ મએ આહમરહી મુઝે.—સાકીયા.

ગાયન ૧૫૯ સું.

માંડ—ગઝલ—

જમશેદકા તો જામ ફકત યા જહાંનુમાં,
સાગીર મગર હમારા હએ કૌનો મકાં નુમાં.—જમશેદકા તો.
નીશશમે ઇસ્કે ઉડતા હએ બેપરકે આદમી,
કયું કર શરાબકો ન કહેં આસમાં નુમાં?—જમશેદકા તો.
બેહદ કાસીને પીછ તો હએ શયતાં નુમા શરાબ,
હદસે પીયે તો હોતે ખુદાએ જમા નુમા.—જમશેદકા તો.
વજહુલકમરકો કલ કીસી હલેસે કરે,
તદખીર થેહી હોતેગી ગન્જે નેહાં નુમાં.—જમશેદકા તો.

ગાયન ૧૬૦ સું.

જુલા અરહુન્સ—ગઝલ.—શય યુવર ગઇ યુદ્ધનયમે.—તર્જ.

અઝદહાકે બરમે હો, યા શેરે નરકે બરમે હો,
પર બશર યા રય ન કોઇબી બશરકો બરમે હો.—અઝદહાકે.
બરમે હાકીમકે નદર ગર હો તો કુચ્છ જોયાબી હએ,
પર ન હાકીમતો કોઇ ધા રય નદરકે બરમે હો.—અઝદહાકે.
થે નદર હઝાનસે મેરે પીદરકે બરમે લાખ,
હાએ! અય ઉરકા પીસર અંસે નદરકે બરમે હો?—અઝદહાકે.

ગાયન ૧૬૧ સું.

કટ્યાન—ગઝલ.—અજબ સનમકી અદાએ દેખી.—તર્જ.

ફરીશ્તા જસ ધરમે મૈતકા હો. યુખાંડે ઉસ ધરમે રાત કૈસી ?
યુલામ તુ જાં નીસાર હો કર, સીખાતા હએ મુઝકો બાત કૈસી?—ફરીશ્તા.
લાહુકા ખાસા મેરે હએ હઝાન, અજબ નહીં જો મેરી લે જહો જાન.
ખીગાડ કર મેરે જરપે હમાન, દગા કરે બદ સીકાત કૈસી?—ફરીશ્તા.
પીદરસે કહેતાયા મેરે મગરર, કે મએં તો લાલચસે હું સદા દુર,
જો દેખી દોલત, તો ખીગડી નીયત, દીખાઇ આખીરકો જાત કૈસી?—ફરીશ્તા.

ગાયન ૧૬૨ સું.

જુલા કટ્યાન—મસનવી.

સખ કર સખ ન તુ આંસેશમશીર નીકાલ,
કત્તે દુશ્મનકે લીધે ખન્જરે તદખીર નીકાલ.
તેરી શમશીરસે તો કત્ત હો દો ચારહી બસ,
તેગે તદખીરકા હએ લાખોંકો એક વારહી બસ.
જો મરે કન્દસે કયુ જહુર ઉસે દેતા હએ?
મીઠી બાતોંસેહી કયું કામ ન કર લેતા હએ?
અપના વીધો હમે માલ જાએ તો કયા હએ કમ બાત,
પાસ હઝાંકે ચલેં કોઇ બના કર હમ બાત.

ગાયન ૧૬૩ સું.

બીલાવલ—ગજલ.—આવો પીતમ આવો પીતમ.—તર્જ.

કચ્ચા ચાપુ, ગરદનદાપુ, તુમકો દેવે જો આગર,
તેરા કમતર, મેરે અફસર, સદકે તુમ પર હજો હદયાર—કચ્ચા.
અમીરે ચોલા, મેરે માલા, ઉરકેબી તો યે આકા,
ઉંકા ફદ્દાનદ, હજો તુ દીલગનદ, તેરા લે વહો છ બદદાર?—કચ્ચા.
દે અપ રૂપસત, માહિતલઅત, તેરી આફત હું મઝેં ટાલ,
ખુતસે હો તર, ઉરરા સપ ધર, ઐસી ખીચું મઝેં તલવાર.—કચ્ચા.

ગાયન ૧૬૪ સું.

કચ્ચાન—ગજલ—મુર્ગદીલ મત રો.—તર્જ.

સખતો હજેં શુલશનમે, લેકીન હજો કહાં મેરા અયાજ?
મીરલે ખુ કયા હો ગવા શુલમે નેહાં મેરા અયાજ?—સખતો.
રાહમ ખાતા હજો વહો રસ્કે શુલ શરમાઝેંઝે,
બસ ઇસી બાઇસ નહીં હોતા ગપાં મેરા અયાજ.—સખતો.
ઉરકે દેખે બીન નહીં દીલકો હમારે હોગા ચઝેંન,
ગવો લે આવો કાઇ હોવે જહાં મેરા અયાજ.—સખતો.

ગાયન ૧૬૫ સું.

કૌંસીયા—ગજલ—તુમકો ગઝેરોસે નમીલનાં—તર્જ.

અચ્છી સુરત કયા કરે હમ, અચ્છી બસલત ચાહીયે,
હો પરીર કાઇ તો કયા, ગાદમીયત ચાહીયે.—અચ્છી.
બીના આહમકસેતો, નાખીનાબી આકીલ ખુબ હજેં,
ચસ્મકી બીનાઇ કયા, દીલમે બસારત ચાહીયે.—અચ્છી.
જરકી લાલચસે ખુશામેદ જો નફર ખેહદ કરે,
ઐસે બન્દે પર સદા સાહેબકી લગાનત ચાહીયે.—અચ્છી.
ખુબર દુન્યામે દસમે દો, બઇક એક લાખમે,
આહમકો કદ્ર ઇન્કી, યાકે ઉરકી ઇજ્જત ચાહીયે?—અચ્છી.
રૌનકે આલમ હજેં, આલમમે ફકત મેરા અયાજ,
છરસે છનત તુમકો, કયા ઉસસે અદાવત ચાહીયે?—અચ્છી.

ગાયન ૧૬૬ સું.

આસાવરી ગજલ.—સર પીટકે જૈનાપ.—તર્જ

હય તલખતો નખ્તે સખ, મેકીન ફલ દસકા શીરીન અપ બસર હય,
ખુદા પ રખે હય જો બરોસા, ઉસીકે હીસેકા યહે સમર હય.—હય.
સદા જમાનેમે હય દો રંગી, થી કલ ફરાખી, તો આજ તંગી,
ન વહો રહી હય, ન થહે રહેગી, અપસ પરેશાં કયું બે ખબર હય?—હય.
જો સખ કરકે દરખત બઝેંકે, તો સખ આ આકે ઉનપ બરસે,
નહીં હય ગંદારમે તાહમ્મુલ, બટકતા શીરતા ઇધર 'ઉધર હય.—હય.

ગાયન ૧૬૭ સું.

અરહન્સ—કુ'મરી—રામ પરે રખ ગરવા.—તર્જ.

સાજ ચેરેકો નાહીં વહે સાજે રાજ,
ગરવા કૈસા તુમરે લાથું મએં તો મોરે સરતાજ,—સાજ.
ગુતી ઉઠાવનદારા મએં તેરા, મીતકા દરજ નાહીં હએ મોરા,
રાજ તું, મએં તેરી લાંડીકા છોરા, ખાકે પકા હું તેરાલી નાજ.—સાજ.

ગાયન ૧૬૮ સું.

જોગીયા—આસાવરી—ગજલ.—એક આગ નજર—તર્જ.

જો અસ્લ હય વહે અસ્લકી હાલતકો ન ભુલે,
ભુલે ન અજલ જો વહે કીયામતકો ન ભુલે.—જો.
હય તાજે શાહાનેસે કુલાહા કોહના ઉસે ખુબ,
અદલમકે પીસરકી જો હીકાયતકે ન ભુલે.—જો.
જખ દલકે ગદા થી, તો થી જરરીન કપા કપ ?
રાહતમે બશર પહેલી મુસીબતકો ન ભુલે.—જો.
તહે બંદકે એવજ હકને દીર્ઘ અખ રેશમી સુરવાલ,
તીસપરભીતો દુન્યાંકી મોદખતકો ન ભુલે.—જો.
તા હશ તુજે ખાકમે હોના હય બસરે હય,
દો દીન હો છપરખટ, તો વહે આદતકો ન ભુલે.—જો.

ગાયન ૧૬૯ સું.

કાહાનડા—ગજલ.—અલાહો અલાહ.— તર્જ.

હીકાજતમે રખમે જો દાદાર હમકો,
તો દુશમનસે કયા હોવે આગર હમકો ?—હીકાજતમે.
હએ સાથ અપને કાશી, વહે એક દોસ્ત અપનાં,
અહાતા હય દીલસે જો હરખાર હમકો.—હીકાજતમે.
તુ ઇસ રાનકે શાહીકો લેકે ઘર ખ,
અકેલાહી જનને દે ગમખવાર હમકો.—હીકાજતમે.

ગાયન ૧૭૦ સું.

કલ્યાન લાવની.—બર જોખનમે મન મોહનસી.—તર્જ.

હોતી મુઝેથી હરકત જરસે મએને ઉસે શીન્નાર કીયા,
રવાં ગલે પર અપને પીસરકે મએને તો તલવાર કીયા.—હોતી.
ચીર જગરકો ઉસકે ઉસકા આતોંકા એક હાર કીયા,
ગલેકા અપની જોશકે અહે મએને અખ સીંગાર કીયા.—હોતી.
વહે તો નીંદમે સોઈ હય, મએને હાકામસે ધજિહાર કીયા.
બીબીને મેરી મેરે દરજન્દકાહી હાય ! શીકાર કીયા.—હોતી.
ન્યાબે નજ કંઈ પરસુ, કલ જો શાહને ઉસે સરેદાર કીયા,
રવાં ગલે પર અપને પીસરકે મએને તો તલવાર કીયા.—હોતી.

ગાયન ૧૭૧ મું. જાણ-ઝીંઝોટી—ગજલ—એ જાહરે આલમમે જાંદગી.—તર્જ
એ હોતુ જખતક, હએ જતે તખતક, તો કામ મેરા હુવા હોગા,
પીસરકો માર, જાણ ઉતાઈ. એ રામ મેરા હુવા ન હોગા.—એ.
કરં મએં હીકમત, હું ચૈરી તોહમત, કહાએ લકડેકી ખુતી જૈમત,
અગયર ઇસ્કે, બહો જર પે કકખન તમામ મેરે હુવા ન હોગા.—એ.

ગાયન ૧૭૨ મું. ઝીંઝોટી—લાવની.—ચુનદર કહેતી પીયા પીયા.—તર્જ.

પકડો ઇસ્કે, ઇસ ડાકનને અમ્યા મેરા ખાયા હય,
એકહી મેરા લખને જીગર થા, ખાકમે ઉસકો મીઝાયા હય.
કૈસી માદર તુ અદ અખતર, તેરે જીગરકા પારા થા,
ખાંના કસેજ ડાકન ઉસકા તુઝકો કૈસા ગવારા થા ?
હાયા! ખુદા, કયા તેરે ઘરમે જાલીમકા ઇનસાફ નહીં ?
ડાકન હું મએં દુન્યાં મુઝસે કરતા કયું તુ સાફ નહીં ?
અદલ ખુદાકા મ્યા હય. તુ જુદમ સમજ અદકાર નહીં,
કહેના ખુદાકો જખ તુ જાલીમ, કલ જો તુઝે હો દાર નહીં.
અખસેબી તુ નેકી પર ચલ, તેરે લીપે કરતી હું દોઆ,
તેરી અજાસે હમ જો મરે, પર હાશીજ તેરા હોવે ખુદા.

ગાયન ૧૭૩ મું ઝીંઝોટી—ઈંચિજી તર્જ—નાટક રચના હરીયાલી.—તર્જ.

નેકી નેકી ઓ પ્યારી, તુઝસે દુન્યા હય સારી,
સાથી તું હોવે જસકી, પરવા હય ઉસે કીસકી,
રખમે તુઝકો જરી, તો કયું હો ફેર નાચારી,
જો ખુદા દે વોહી ઉરકી હો દુન્યાંદારી.—નેકી.
ઓ બદી ઓ શયતાની, તુઝસે દુન્યા હય ફાંની,
જસસે તેરી હો પારી, ઉસકીહી હોગી ખવારી,
ભીસકી હો મનમાની, એ ન જસમે ઇનસાંની,
હો કખજેમ દુન્યાં તોબી લાલચ રહે જરી.—નેકી
નેકીસે હય સખ રૈનક, હય બદોમે કખ રૈનક ?
બદકો દોજખકા હીસ્સા, પુરા કીજેગા કીસ્સા,
નેકીકી હય હું રૈનક, હય ઇસમેહી અસ રૈનક,
નેક લોગોં કરના નેકીકો હમેશાં પ્યારી.—નેકી,

લયલો નહાર.

ગાયન ૧૭૪ મું. “His name is Patrick Branningan”—air.

એ દુનિયા મકકારીસે બારિ હય; હય દુનિયાયે દું જિસકા નામ,
જે બહિરમે દેજો સો જન લે; માન લે, બાતિનસે ઇસકો કયા કામ ?
કયા જાને કયા ખોટી કયા ખારિ હય; હય અપની પુનમે ખાસો-આમ,
મતલબ સબકો અપનીહી શાનસે, ધ્યાનસે, ખ્યારા હય અપના આરામ.

ગાયન ૧૭૫ મું.

ખમાચ—હુમરી.

આજ હમારી કામગારીકી સવારી આઇ,
આઇ ઉમંગ બારી; બારી, ખ્યારી; ખ્યારી આઇ.
સગર નગરમેં, સારે ડગરમેં અવશો તરબકી આઈ, હય બારી, આઈ-આજો
શાદમાની, કામરાની, દોનોં દિલબર યાર,
કિસમત યારી પાઈ સારી. બારી બારી રંગ લાઇ.—આજ.

ગાયન ૧૭૬ મું.

જંગલા—દાદરા.

હાય ! મોરા સૈયાં અબીતક ન આયા,
ઉસે કિસને બલભાયા, કુસલાયા, બહકાયા.—મોરા.

અશઆર.

મયં તરપતી હું યાં, ઉનકો ખબર કુછબિ નહીં,
કયા મેરે નાલયે સોજાંમે અસર કુછબિ નહીં!
મુલતકિત બહો મેરી જાંબાજિયોં પર કુછબિ નહીં,
દેખનેહીકિ બહો આંખેં હય, નજર કુછબિ નહીં!
કૌન સૌતન્યાંસે નયનાં લગાયા?
જિયા મોરા મુરઝાયા, કુમલાયા, ઘપરાયા.—મોરા.

ગાયન ૧૭૭ મું

કાફી—કહારવા

કયા અને કૌન ખતા થી કે જનને પાયા એ કાની બદન—કયા જાને.
પેટ પાપી હય પૂરા ચંડાલ, પરા પીછે કયા ભરી જંગલ !
નહીં પાયા દમ ભર ચયન ઇન્સાનને—જનને.
પયલા હોં પયસે જનકો માર માર, ખાનેકો તૈયાર ફાલતૂ ચાર ચાર,
સિતમ કયસા એહ ડાલા યજદાનને—જનને.
કહીં મરકી હર સામ, કહીં મહગી દુખ-કાલ, કહીં જગો જિદાલ,
ખેતી યા માલ—નહીં પ્રાયાં.

ગાયન ૧૭૮ સું. સિંધ કાફી—દાદરા.

આજ ગુલશનકા જોખન હય આયા હુવા,
ગુલશનકા જોખન હય. તેરાહી દર્શન શય, દરપનમેં ઢાયા હુવા.—આજ.
ત હય મેરી જન પ્યારી. પારી કુમારી નાર, હા? અરર જહાં
આનવાલી, આનવાલી, સારી અદા પ્યારી, નયના કટારી.
ચિહરે પર રોગન હય, મુખરાજી રોશન હય, બરતન ગરમાયા હુવા.—આજ

ગાયન ૧૭૯ સું. સિંધ લયરવી—લાવની.

અજબ ખેલ હય દુનિયા. જિસમેં ચાલ હમેશા રંજકિ હય,
સય પૂછો તો દુનિયાદારી યક બાછ શતરંજકિ હય.
જો આજે અપને બયઠા હય, વહી હય ખુદ દુશમન અપના,
રહ દિખાને ત હો જતા હય યહો રહજન અપના.
હાથ ધર ધોરા ચલકર જગ ચુક ગયા આસન અપના,
હાથી અપને હાથોસે બંધવા દેતા હય તન અપના.
શાહ પિયાદા સગકી હાલત દુનિયામેં શશપંજકિ હય—સય.

ગાયન ૧૮૦ સું. માંડ—દાદરા

ન ગુલ હો તો બાપે ખુલખુલકો કયા લાલાગર,
હય ગુલગર ઉસકો ખાર, કાઠ જિસકા નહીં દિલદાર રે—ન.
બેકલ ચચલ જિયા કલસે, સોહે નહીં સિગાર,
કારી કટારી લગાય કિયારી, જલાયે જ બાદે બહાર રે—ન.
ચપન તેં નહીં, રવન કરે નહીં. નયન બહે જલધાર,
કલ દે ચમનકી કલી બે-કલીમેં, ગુલ હો ગલેકા જો હાર રે—મ.

ગાયન ૧૮૧ સું. પહારી—જંગલા—લાવની.

દિલકો અય પ્યારી, હમને તુમારી રાહમેં લાકે છોર દીયા,
તુમને ઉઠાકર, દેખ દિખાકર; જખ્મી બનાકર છોર દિખ્યા.
તેગ બનાકર, તીર લગાકર, આંખે મિલાકર; છોર દિયા,
નાજો અદાસે, જંજો જદાસે હમકો સતાકર છોર દિયા.

અશઆર.

દુશમની રખતે હેયે, આંખેનેસે સરતવાલે,
ખાકમેં દિલકો મિલાતે હયે કદરતવાલે.
ગોઝે મકતૂલે જદાસે; રહે સદા આયેગી,
મારે જાતે હયે યહો મુદત મહબ્બતવાલે.
જિસકે અલમમેં દયરોં હિરમકો હમને જુલાકર છોર દિયા,
ઉસકે સિતમને ગયરકે ગમમેં હમકો ફેસાકર છોર દિયા—દિલકો.

ગાયન ૧૮૨ મું.

પીલુ—લાવની.

વાહ વાહ! હેચ્છે કયસા જમાનાં, આજ જે ઠગે સો હયઝાના.—વાહ વાહ!
કરેજી ચડત મરતાના, ઠગકા બનાકક બાના,
હો દાના, ઝોર મદાના તૈર ફજાના, જાના મન માના.—ચહે કયસા.
ઝુડી બાજી, હીલાસાજી, દયકા સયમ હય,
જગકા હમ ઉલટા કારખાના,
દગલ ફસલસે જહાંનમેં બશર,
આન બાંનમેં અસર ખાનદાનમેં સુખર રવાના—ચહે કયસા.

ગાયન ૧૮૩ મું

જંગલા—કહુરવા.

જાતેં મદાંકી, બાતેં મદાંકી બેવફા હયેં, બેહયા હયેં.—જાતેં.
બાતેં ઇનકી ધાતેં ઇનકી, નાસબ હયેં, ના રવા હયેં,
મરદુંએસે દિલ લગાના, જાન જલાના, ખપાના, દુખાના,
પુર જફા હયેં, પુર જફા હયેં.—જાતેં.
સતાના ખુરા હય, ના રવા હય.—જાતેં.

ગાયન ૧૮૪ મું

ભયરવી—ગજલ.

અજબ રવિશ; રંગ કુછ નિરાલા જહાંકે ફાની ચમનમેં દેખા,
હમેશા ખોંકે જફાય સૈયાદ ખુલખુલે નગમાજનમેં દેખા.—અજબ.
જિન્હેં હય દિલકી સફાઇ હાસિલ, ઉન્હોંપે બરકે બલા હય નાજિલ,
પરોગે આલમ હયેં ચાંદ સુરજ, ઉન્હેકો અકસર ગહનમેં દેખા.—અજબ
જફાકે રસ્મેં નિરલી દેખી, અનોખી બેલાદ પાઈ “તાલિય !”
નયે ચલનકા સિતમ હમેશા તરિકે ચરખે કોહનમેં દેખા—અજબ.

ચલતા પુર્જા.

ગાયન ૧૮૫ મું.

રાગ કલીયાણુ.

તુમી દીનાનાથ નિરજજન દુઃખ ભંજન
નિરાકાર સ્થ સંસારમે—
જીવ જંત સથ જપત તેરી કીર્તીકો મંતર અંતર જમી
સ્વામી તેરી લીલા અપરમપાર “અહેસન” રાખત.
આધાર તેરે દરબારમે—

ગાયન ૧૮૬ મું.

રાગ—પીલુ.

ઇસ દુન્યામે માનુસ વોહી હૈ—તને ન ધર્મકા ધ્યાન માન
સતપનમે ન્યારે ન્યારે તનમન વારે સારે રામ મિલે રહે
આન બાન—દુન્યામે—

બશરકો ભેળ હૈ દુન્યામે ઇમતેહાંકે લીએ
શીરે ન રાહે નીકોઇસે ખોદે જાંકે લીએ
ફના હૈ એક દિન આપિરકો ઇસ જહાંકે લીએ
નહીં હૈ દોસતે દુન્યા તો જાવેદાંકે લીએ
યહાંસે દોલતે ઇમાન લે વહાંકે લીએ—દુન્યામે

ગાયન ૧૮૭ મું

કવાલી.

બાદ મુદદતકે નવેદે વસ્લે યાર આને કો હૈ
અબ બિન્ન જાતી હૈ યુલશનમે બહાર આનેકો હૈ
સાંસ લેનેમે મુઝે આતી હૈ જો ખુએ અરસ
ઇસ તરફ શાયદ હવાએ કુએ યાર આનેકો હૈ
હમ હૈ પાખદે વફા આશક વોહ ખુગર જુદમકે
ઉનકો ગુસ્સા આરહાં હૈ હમકો ખ્યાર આનેકો હૈ
અબ દિલ નાજુક બહોત સદમે ઉઠાએ હિજર કે
અબ વફાકો ઉનકો તેરી એ જાતખાર આનેકો હૈ

ગાયન ૧૮૮ મું

રાગ—અઝેરુ.

મંચ આનિશકા ફવ્વારાહું દોગખકા એક શરારાહું
હર ધરમે આગ લગાનેકો મંચ મંધક બિજલી પારા હું
મંચ જીસકો ચાહું ખાક કરે હમ ભરમે કિસ્સા પાક કરે
દુન્યામે આફત ઢાનેકો ચોયા મંચ ઝાડુ તારા હું
ચાલાકોમે ચલાકોસે બે બાકોમે બે બાકોસે
સફ્રાકોમે સફ્રાકોસે મંચ કાટ કાંસકા આરા હું
મેરા હય બોલ બાલા સબસે યાદાં નિરાલા—
ઉસ્તાદ અયસા તુંમને કહીં હય દેખા બાલા—
જીસ જીસપે જલ ઝાલા હો જંદગીકા લાલા
પડ જાએ જીસે પાલા, શયતાનકા હવાલા

ગાયન ૧૮૯ મું

અઝેરુ.

ચલતા પુરખ પુનલા હું મંચ અધ્યારીકા
અધ્યારીકા મકકારીકા તરારીકા

મેરે દમસે દિલના ચમકે આલમમે
મંચ હિકમત ફિતરત બાલાહુ આફતકા પરકાત્રાહુ
બાતોમે ધાતોમે હરફનહું મૈલા
મારા મેરા પાની નહોં માગે છનહાર
દાના હું ફરેગના મીયાના મકકાર
ફિલે મુઝમે લાખો કરીશમે હજાર.

ગાયન ૧૮૦ મું

રાગ—માંડ.

ધ્યારી બની હો દુલનિયા તુમહે લગ જાએગી નજરીયા જાન
ચાહે સખી મારો ચાહે ગરિયાવો, સૈયાં ને છુટે જોબનવા-
દિલકે અરમાનકોં પયદા હયે અસર આખો પર
મેહરબાં આપકી ખિશ્કત મેરે સર આખો પર
દિલ ચેહ કહેતા હયે ન આસકપે ખુસે રાજી દિલી
છતો કહેતા હયે કદમ ચુમકે ધર આંખોપર
ચલો જાએ ન સતાએ મુઝે અયસી ન બનાએ
ઝેપ ગઇ ઝેપ ગઇ વાહ વાહ ઝેપ ગઇ—ચાહે સખી

ગાયન ૧૮૧ મું

લીમપલાસ-કવાલી

યું જુદમ કર ન જલિમ છુટકા કરમકે બદલે
એકદિન તુંએ મીલેંગે જુદમે સિતમકે બદલે
ઇસ જુદમે નારવાકી આખર સજા મિલેગી
દોજખકા ગારહોગા બાંગે ધરમકે બદલે
ઇસ અયસે આરજીપર કુલા હુવા હય નાહક
મીટટીકી કબ્જ હોગી જાહો હશમકે બદલે
દોઢિલત ન સાથ દેગી અજમત ન પાસ હોગી
કીડે કદનમે હોંગે જાહો હશમકે બદલે

ગાયન ૧૮૨ મું

કવાલી.

અબી હય બોલી બોલી ઉનકી બાતોં ખુદ સાલી હય
મગર ચિતવન યહ કહેતી હય કયામત હોનેવાલી હય
રકાબતને હવાએ ચલમે અયસી ફૂટ ગાલી હય
જુદા પતેસે પતા હય અલગ ગાલીસે ગાલી હય
જવાનીકી ઉમંગે હંચ તખીઅત લાએ બાલી હય
ન તુમ દુન્યામે ખાલી હો ન દુન્યા તુમસે ખાલી હય
હમારી તોખો જહિદકી જવાની હોતો એકસ હય
ન કોઇ ઇસકા વારિસ હય ન કો ઉસકા વાલી હય

ગાયન ૧૯૩ મું

મુરખ છાંડ ત્રથા અભિગાનં અવસર ખીત ચલેયો હય
તેરો દો દિનકો મહેમાનરે, - મુરખ
ભૂપ અનેક ભયે પૃથ્વીપર, રૂપ તેજ અલવાન
કઉન બચા યા કાલ ગાલ તે. મિટ ગયે નામ નિશાન
ધવલ ધામ ધન ગજ રથ સેના નારી ચંદ્ર સમાન
આંત સમય સખહીકો તજકર, જય બસે શમશાન—
રે મન મૂઠ આંત જીત ભટકે મેરો કહયો અખ માન
નારાયણુ ધજરાજ કુંવરસો બેગહિ કર પદિયાન

ગાયન ૧૯૪ મું

રાગ ભૈરવ

આંખે કહે કે દિલહીને હમકો કીયા ખરાખ
ઔર દિલ કહે કે આંખોને મુઝકો હુયા દીયા,
બિગડા કીસીકા કુચ્છ ન મગર હાએ મુદ્રતમે
દોનોકી જીહને ખાકમે મુઝકો મીલા દીયા
ડાલ ગલે બૈયા મય રાએ રાએ જાનીયા
ઉંચી અઠરિયા પીયા ખુલાવે, પતલી કમરિયા સૌખલ ખાવે
થક થક ગધ્યાં મંચ રાએ રાએ જાનીયાં
જોરાજોરી ધુધટ લાકે જોખન રસ લટે
ગલ લાકે લખલખ કધ્યાં, મંચ રાએ રાએ જાનીયાં

મતલબી—દુનીયા.

ગાયન ૧૯૫ મું.

કવાલી.

અજબ બજમે તરખ હએ ઇલ જગે જરદાર બયઠે હંય,
ઇધર સરકાર બયઠે હંય ઉધર સરકાર બયઠે હંય.
ખુદા રખએ સલામત હઅતક ઇન કદ્રદાનોંકો.
જો યાંહ મુહ ખોલકર થએલીકા ચેહ દીલદાર બયઠે હંય.
જોખન બએરી હય મોરા, મુઘ ચોલી મસકી જાએ,
નાજુક પતલી મોરી કમરીયા પલપલમે બલ ખાએ.
આખે હંય મોરી લીબવાકી ફાંકે, જીનપર દીલ લલચાએ,
હરદમ છતીયન મોહે લગાએ મીલા કોઇ નહીં અયસાં જવાન,
ખીન સાંવરીયા, બારી ઉમરીયા, યુંહી મોરી હએ ખીતી જાએ.

ગાયન ૧૯૬ મું.

દોરી ખેલું ના મય દધ્યારે દેતી હું રામ રહાઈ,
ઉઘટી પકડ મોરી બધ્યાં મરોરી છોડત નાહી કનૈયા,
એક હાત છલિયતપર ારા હમરી કઓન સુનધયા?
સય સખીયન જીજનાર નીરખતી તુમ હો છએલ છલધયા,
રાગ ફાગ હમ તુમસે ન ખેલેં તુમ આતુર ચનરધયા.--દોરી.

ગાયન ૧૯૭ મું

ગઝલ.—કબાલી.

દેખા એહ આજ મયનેં જમાના બદલ ગયા,
આંખેં બદલ ગઇ ફસાના બદલ ગયા.
પાની યલકપે, ખેનમે દાના બદલ ગયા.
મુજકો હય એહ તાઅજગુબ એહ ઇનકેલાબ કયસા?
હર શએકી ખાશીઅત કયું તખદીલ હો રહી હય?
હર શખ્સ હો રહા હય યું બેહીસબ કયસા?

ગાયન ૧૯૮ મું.

ઉપલીજ-રાહ.

ગુલશનમેં ખુલખુલોંકા તરાના અદલ ગયા,
વોહ ચેકીયાં બદલ ગઇ, ચાના બદલ ગયા,
બદલા બે બેટા બાપસે ઉસકે અસરસે આજ,
મહશીલમેં મેરે સાજસે ગાના બદલ ગયા.
કયુ હય તુએ તાઅજગુબ? મતલમકા હય તમાશા,
મતલબહી કર રહા હય એહ ઇનકેલાબ અયસા.

—:o:—

ગાફીલ-મુસાફર.

—:o:—

ગાયન ૧૯૯ મું

કબાલી.

હર વકત તેરી સુરત અય જન સામને હએ,
હર લહેગ સામને હએ હરઆન સામને હએ,
દીલ યાક યાક કરફે મુજસે એહ કહે રહે હએ;
એહ દીલ અગર તેરા હએ, પહેચાન સામને હએ,
વાઅદા કીયાથા તુંમને? અઅજા કસમ તો ખાઓ,
રખો તો હાથ દીલ પર, ઇમાન સામને હએ,
મુજસા ન હોગા કોઇ દો જન રખનેવાલા,
એક જન મેરે તનમે એક જન સામને હય.

ગાયન ૨૦૦ મું

હોલી.

ફરમાતે હએ જનાય કે હોલી સુતાધયે,
 કયું કર સુનાએ ? આપહી ગાકર બતાધયે;
 અત્યતક પુરાને મુજરેકે વાપસ મીલે ન દામ ?
 નવાય સાદય સીધી તરેહ દામ લાધયે.
 કએાન ખેલે સખીરી અયસી હોલી ?
 ઉંચી દુકાનકા શીકા પકવાન હએ,
 ખાક કયા ગાઉ મય હોલી ?
 ભરમભારી અએાર ખીસા હએ ખાલી,
 તુંમસે તો અચ્છે તંબોલી,
 હજમ કરોગે હમારે પએસે,
 ઉઠોગી પલેગકી ગોલી.

ગાયન ૨૦૧ મું

મત બાંધો ગઠડીયાં અપજસકી,
 અપજસકી અએાર પાપરસકી;
 જવાની દીસાનીકા એાંચીમે નશા હએ,
 ઉઠોગી પલકમે હોકર બુ એહ ખસકી,
 દામ લગેગા આખીર દામનો દીલપર,
 નજર પડોગી ખારી જળ દસકી.

ગાયન ૨૦૨ મું

ગાશીલ બન્દે ! ઇસ દુનીયામે સોચ સમજકે ગુભરા કર,
 દુનીયા હએ બાજુ ચૈત્તરકી એાર તુ હએ ખેલાડી ન હારા કર;
 નેકો બદકે નરદોંકી ઇસ બાજુમે ગએારસે રખ પહેચાત સદા,
 ચાલપે જીતકી રહેકર કાયમ. અપને નફસકો મારા કર.

ગાયન ૨૦૩ મું

રાગ—મંદ

જીસે દેખો દુખીયારે, નહી કોઇ સુખીયારે,
 ઇસ કલજુગમે શાદમાની નહી;
 અરે રાખ દુખીયા, રંકભી હએ દુખીયા,
 મહેલ અએાર ઘરઘરમે દુખકા ઝગડા સભી જા હએ પડા;
 હારે સાધુ જોગી સંન્યાસીભી દુખીયા,
 પરભભી દુખીયારે, નહી કોઇ સુખીયારે;
 “જીસને મનકો મારા હએ વોહ સુખીયા.”

ગાયન ૨૦૪ મું.

સારી રજા જલ ગધ બચેકેને હંએ તાપને,
અયસે ગમે જહાનમે દેખેં હંએ આપને;
કયા ખુશ હંએ એહ શાદી એજ હાં ગાવે મુખા-ખાદ,
દુલહનબી હંએ સોહાની એર દુલાબી હંએ એક ઉસતાદ;
એર ધરમે ધુસકે તીજેરીપે કાખીજ હોગયા,
લુટ ગયા ધરખાર અએર અનમોલ મોતી ખો ગયા.
જનો તન તો ચલ દીએ, રહી મોલી માડી હાતમે,
જગો અય છબ્બન મીયાં, હંએ સર્ફ દાદી હાતમે.

નુરે-વતન.

—:૦:—

ગાયન ૨૦૫ મું.

સંસારમે દસ્તખદસ્તી અપના હો કાએદા,
કુછ લીજે, કુછ દીજે, મતલખકા હો સઓદા.
ચાહેં એર હો અંગારોમે, લેકીન હમ રહેં યુલમ્મરોમે,
એહ જાના છસને જગમે વલ્લાહ ? હંએ સ્થાના.
“અગર આખાદ રહેના ચાહતા હંએ દારે કાનીમે,”
“જમાના દેખકર ચલ તુ તરીકે છન્ગાનીમે,”
“નજર જે રંગ તુઝકો આય, તુ ઉસ રંગમે મીલજા,”
વેહી તારીર પએદા કર, જે હંએ તારીર પાનીમે.”

ગાયન ૨૦૬ મું.

મોટરવાલેને મેરા લીયા દીલ.
છસકે ટાયરકે નીએ દયા દીલ,
છસકે પેટરોલમે મેરા બહા દીલ, મએ કુરખાન.
નીગાહ મેરી જાદુ, નજર તેરી અયસું, દોનાકે સચ્ચે હંએ વાર.
જાન તેરી મોટરપે સદકે હુવા દીલ,
કટંગી રાતેં જવાનીકી, મુરાદોંકે દીન,
હો ખહાર, ખારે રંગ રલીયાં મનાએં.

ગાયન ૨૦૭ મું.

રાગ—માંડ

જાગ અય નીન્દસે મુસાશીર?
ધડી એહ હાત ન આપે શીર.

કચ્છોમકે સરપર વકતે મુશકીલ,
ગમકે બાદલ આયે ધીર.
બાંમુશરરફ જીન્દગાની અપની કર લે ઇસ જહાંમે,
તેરી સાથી હોગી રહેમત, કામયાબી પાએ,
બન્દે, અલ્લાહકે બન્દોંમે.

ગાયન ૨૦૮ સું.

આસકે તેરે જો હંએ તરવર, ખુશક નહી હરીયાલે હંએ.
કદમ કદમપે કલીયાં હંએ કુછ કુલ ખીછે કુછ લાલે હંએ.
નામ ખુદાકા લે તેગજની કર તેરેહી સર સેહેરા હંએ,
જખતક હંએ તારીખ જહાંકી, નામ જહાંમે તેરા હંએ.

ગાયન ૨૦૯ સું

રાગ ભેરવી.

શાદિકે દીનહી-હો બરપા-મેરા માતમ !
ખુતી હોવે જોડા એહ તનપર !!
મજલીસ હોવે પુરગમ !!!
શએક નહી સેહરેકા, -ના ઉમીદ મેહદીકી,
ઉઠ જાઉં મએ-નાશાદ-મામુરાદ !
બેશ આહરકે મેરી ફાની હો જવાની !!!

ગાયન ૨૧૦ સું.

એહ રહના કએસા હએ બોલો પીયા ?
નાક બંવ ચઢી હએ આજ, કયું ખીલાફ હએ મીગજ ?
અહારે મેરે રંગી ખીલોને ! હંસના હંસાના કહાં ગયા ?
ચુપ રહો બકો મત, મુઝે તુમ છોડો મત,
આનરરી સાહેબ હું મએ આલા.
ઉધ ! ઉધ ! ઉધ ! ઉધ !
મેરા રોબો દાવ હએ નીરાલા.

ગાયન ૨૧૧ સું

રાગ ભેરવી

જો તેરે ખુજગોને કીયા કામ વોહ કરજ.
દુનીયામે જો બાકી રહે તુ નામ વોહ કરજ.
શેરાને અજમ ઔર દીલેરાને અરબકી,
તઓકીર બટે જીસે સરંગમ વોહ કરજ.
રહે જાએ તેરી કઓમકી ઇસલામકી ઇજત,
કુરબાની તુ અથ સાહેબે ઇસલામ વોહ કરજ.

ગાયન ૨૧૨ મું

મએ હુધ અકેલી છુટે સહારે,
 ઇસતરહ છોડકર કહાં સીધારે ખારે?
 થી નહી જનતી મુઝે ભટકના હોગા,
 ઠોકર ખાક સર અપના પટકના હોગા.
 અય જાનેજહાં દો દરસ, તરસ કુછ ખાવો,
 ગએરોંકે પએરોંમે યું ન મુઝે હુકરાવો.
 મએ તડપતી રોતી યહાં તુમહારે મારે-ઇસતરહ.

ગાયન ૨૧૩ મું

દેખો આજ ખુદા મરા હએ મરા હએ.
 તીજેરીમે લાખોંકા જેવર ધરા હએ
 યારો આજ અપના નસીયા ખુદા હએ,
 દુનીયાસે એકદમ વોહ અંપત હુવા હએ.
 દેખો અબી ખુદા મરા નહી મરા નહી.
 તીજેરીમે પત્થરકે સીવા ધરા નહી.
 પાજીયો તુમહારા નસીયા પુકા હએ,
 દેખો ખુદેકો એહ જુન્દા ખડા હએ.

એશિયાઇ શીતારા.

—:૦:—

ગાયન ૨૧૪ મું

ઈસ ખીઆલકા મજમુન હએ ઉલટા,
 મતલબ સીધા, હએ સાફ ખાત,
 કે દીનસે જબ હુવા મએ ખાહેર,
 મીલી મુઝે તબ ખુદાકી જાત.
 જબ મુજસે આ પડી લડાઇ, ગયા ભાગ તો જીતા જંગ.
 જખમ જીગરકે હુવે તબ અચ્છે લગે મુઝે જબ તીરો તુફંગ.
 હુવા બાદશાહ તબ તો રહા મોહતાજ અનાજકે દાનેકો;
 જોર ખસમ મર ગએ દોનો તબ લગત લગી અઓર ચઢી ખરાત,

ગાયન ૨૧૫ મું

ગઝલ.

અજબ કુછ ઇનકેલાએ દઓરે દઓરાં હોતે જાતે હએ,
 મુસલમાની મુસલમાં ના મુસલમાં હોતે જાતે હએ.

તુમાંકસકી હવાને અયસે જહેરીલે દીએ જોડે,
જે કહેલાને યે ગુલશન લોહ ખીયાંખી હોતે જાતે હંએ,
ખુશાવનદા તેરી કુદરતકે એહ સાદે કરીદમે હંએ,
કે અય કુરઆસે મુનકીર, અહેલે કુરઆ હોતે જાતે હંએ.

ગાયન ૨૧૬ સું.

હુમરી.

ખીયા તેરી ખતીયાં જાદુ ભરી.
જએસે ખનમે બાજે ગોયા હરકી મહુરી ખસરી.
તુ જો બાંકા કનઘયા મએ રાધા પ્યારી,
તેરી બાતોંપે મએ જીયા હારી,
યાદ રખો હું મએ ગેરી તુમહારી,
હાત તુમહારે હએ લજીયા હમારી,
મોરે ખીહારી, મએ તુજપે વારી,
મોરે સાંવરીયા તીરછી નજરસે મારી કટરીયા, ઘાઇલ હુવા દીલ હએ,
બાંકે બલમાં બલહારી મએ જાડે—તોરી.

ગાય ૨૧૭ સું

કવવાલી—તજ

ખાખે ગફલતમે હંએ સય દીન્દુ મુસલમાં બાજકલ,
કુફકે હાતોં લુટા જાતા હએ ઇમાં બાજકલ.
અએરતોંકી હોતી હએ અય હરતરફ પરદાદરી,
હાં સજસે દેખીએ હુરને હસીના બાજકલ ?
ઇજજતો અજમત મુસલમાની ફરાએજ દીનકે,
આપહી ખુદ ખોને જાતે હંએ મુસલમાં બાજકલ.
અય જનાખે મોહતરમ અય કીયલએ ખેચારમાં,
દેખતે હંએ આપ એહ હાલે પરીશાં બાજકલ ?

ગાયન ૨૧૮ સું

રાગ અગ્રેજી.

માજા ગાંવ માલવન તાલુકા, કામ કરતો ગઝેરીવાલ્યાચ્યા.
ઉચલતો ટોપલી થેતો તાગડી, વીકાયલા મારતો હાંકા.

કોરસ.

“ગઝેરી મેમસાળ સેંગા ગઝેરી,” ખાઉન પહા હાઇલી ગુલાખી.”
“અરધી અરધી રાત શીરતો પોટા સાકી” “અહો ઓરકુન મોહ્યા મોહ્યા સત્યાશી.”
ચૌપાટી, પાલવ બન્દર, મલા ખયર સર્વાતચી,
પારસી સેકીયા મડમની સાએયા ખાતી માઝી ગઝેરી
શીમગ્યાવર લુગડી ચોલી, બાપકોલા હાપ થેયાચી,
ખપલી નાય માઝી રાહીલી ગઝેરી બાઇલ ખોંયા મારી.

ગાયન ૨૧૯ મું.

ખિના પતિ સુગે સખ સંસાર,
પતિ હય જીત હય પતિ હીય તપ હય પતિ હય કરતાર.
પતિ દિસે પત હય ઇસતનકી પતિ નેત રાખત હાર.
જગલોં પતિ હય તખતોં પત હય ખીન પતિ ખીપત હગર.
જોકો નેહ ચરણમે પતિકે વડી પતિ વ્રતા નાર.
એક પતિવત રહે જગતમે તો સખ ખરત અસર.
ખિના પતિજીતકે નારીકા જીવન હય ચિકકાર.—ખિના.

(વિર અભિમન્યુ.)

ગાયન ૨૨૦ મું

રાગ—ઝિઝોટી—લાવની.

નગર સગર ગુન ગાવે તિહારો મયનાવત જીસાન!
જિંધર નજર બર દેખત, પાવત સુખ સમ્પત ઇન્સાન.
ગોર ખંગાલેમે તિહારો માતા જયસો માન,
ગોપીચંદ હય પુત તિહારો પ્રભ દેહકી જન.
હમ અલ્લાહસે હરદમ હકમે તેરે દુઆ કરતેમ,
તુંમકો રેકકો ચમન અમનસે ખુદા બક્ષા કરતેમ.

(ગોપીચંદ.)

ગાયન ૨૨૧ મું

રાગ—જીલા—કુમરી.

અદા ઇસકી હો ચાર નજરોંમે મેરે સમા ગઘ—અદા.
આશિક હય સમ્યા જો મેરે ઇન્કારસે,
આયા હરબાર મગર પાયા આગર,
રહા ફિરખી નિસાર, અયરો તખીયત લુભા ગઘ—અદા.
મુઝકો જો ચાહે, મયે ઉસકાબી ચાહું,
કહતા હય મેરા દિલ મુઝસે પુકાર,
ચલા આતા હય ખ્યાર નિયતસે સારી જદાં ગઘ—અદા.
મિલતા હય દુનિયામે ચાહે અસર જો,
ચાહે તો ફિરખાબી કર લે દિહાર.
નહીં મિલતા દિલદાર, મયે છરકો કિસમતકો પા ગઘ—અદા.

(ગોપીચંદ.)

ગાયન ૨૨૨ મું

રાગ—જીલા—કુમરી.

કોઈ જોગી હુવા જોગકા રહે ખાના લે લિયા.
જુગત નહીં જાના લે લિયા—કોઈ.

અરે જારે જાલિયે, મતવાયે જાલિયે,
જતન ન જાને જોગી, લોભી સોભી માને જોગી.
જારે જારે ઝોનાકારે, જારે જારે જાં હો બાના સે લિયા—કાઠ.

(ગાંધીચંદ.)

ગાયન ૨૨૩ સું.

હેતસે રંગ બરંગી હરકો, હર હર રંગમેં દેખ,
ખાકમેં વોહ અફસાકમેં. વોહ, ઉસે ગોહરો સંગમેં દેખ-હેતસે.
ના વોહ અચ્ચા થા ન જવાં હે, નાતો ખુરહા હોય,
અવ્વલસે તા આખીર ઉસકો, એકહી દંગમેં દેખ-હેતસે.
મા બાપ ભાન પ્રિયાર સખ હે, અછછે વકત કે દોસ્ત,
ઉસકે સીવા કામ આયે ન દોહ, વકતે તગમેં દેખ-હેતસે.
ફાની જમીં આસમાં હે. ફાની, અશર ઓર છત,
ઉસકે જુજ નરહો કોઈ બાકી. ફાનીકે જગમેં દેખ-હેતસે.

(હાતમ ખીન તથ.)

ગાયન ૨૨૪ સું.

નસીય મેરે કુટે રે લોકો એ—રાહ.

બાલ ઉતારો મેહુરા સંવારો, ખીગડે ખતકો બનાઓ તુમ.
હુંમેં હજનમ, કયસી હજનમત કરતા હું. અબ આવો તુમ-બાલ
ચેચીમેં દેખો મેરી સફાઈ, કતરે પન કોઈ જાને નહીં.
ઉસતરા મેરા છસ પર ફેરા, કાઠુ ગલા તો માને નહીં.
કંગા બડા પથ્થરસે ઘડા, કોઈ ખુખીકો પેહછાને નહીં.
સાખનમેં વોહ તેજી મુંહપર, બાલ જો દેગી આને નહીં,
ફારીગ હો કે હજનમતસે ઇસ, હૈઝમેંજ નહાવોં-તુમ હું મેં.

(હાતમ ખીન તથ.)

ગાયન ૨૨૫ સું

મેંય તો બરજોગનમે આઈ એ—રાહ.

મેં તો બીવરચીકી બેટી, મેરા બાપ દાદુમીયાં—મેંતો.
મોગરા મેરી માદર પ્યારી, નામ ચબેલી મેરા,
કાલેખાંકી માઅશુક મેં હું વોહ હય મેરા મેરા—મેંતો.
કાલી કાલી સુરત મેરી, કાલેખાંકી સારી,
ગોરે મોંહકો આગ લગાઉં, કાલી મુઝકો પ્યારી—મેંતો.
લટક મટક કર ચલી બજારમેં, હાથમેં લેકર ટાકરી,
નજર બર કોઈ દેખો લોગો, બાવરચીકી છોકરી—મેંતો.

(હવાઈ મજલીસ.)

ગાયન ૨૨૬ સું

જોઈ તાર મુખર ને રાજ રાજ થાઉ એ—રાહ.

દેખ તેરા મુખડા મય વારી વારી જાઉં, મોરી પ્યારી દુલહનીયાં
 શાદી રચાલે દુલહા બનાલે, તોહે લાઉ બનારસકી સાડી પહેનાઉ.
 હાથમે કંગની નાકમે નથની, અચ્છે અચ્છે જેવર તોહે પહેનાઉ.
 હટ મુવે દુર ન કર દીલકો રંજુર કર, અજી ક્યુહો મગર મુએ
 કહેતી હો દુર.

મેરી આખોડે નુર, નહીં માનેગા ખાત અરે ઉલ્લુકી ગત
 દુર સુરત કર કાલી, વાહ મેરી આલી હું તેરા સવાલી મોરી ગોરી મતવાલી.
 (ગુલમે નારવા.)

ગાયન ૧૨૭ સું

રાગ બાગેસરી.

લાજ શરમ રખલે પ્રભુજી મોરી
 સકલ જગલ જગતકા પાલન હારા
 આસ કરત હું મય ચેરી તોરી પ્રભુ મોરી-લાજ.
 ખેમ કુશલ સંપત સુખ પાવે, સંકટ સખ ટલ જાએ
 ભજન કરે ભગવાનકા, તો મનકી આસાપાય
 કયકી ખુલાલી નીરાલી હવ આલી
 ચેહ ઇશ્વરકી હમપર કીરપા હાં હાં-લાજ.

(શરીફ બદમાશ.)

ગાયન ૨૨૮ સું

રાગ-જુલસા-કહરવા. તાલ—લાવણી.

હજારે મેરે કાનકા મોતી. (૨)
 વોરે મોતી મેરા કીચપરા હયે, લે જમુના જલધોતી—હજારો.
 અગલે બગર મેરા મોતી ખોવાયા પીછલે બગર ખડી મોતી—હજારો.
 આરે મેરા મોતી લાખ રૂપેકા, ધર છતીયન પર સોતી—હજારો.
 વોરે મોતી મેતો ખાલ પરોકે, લે દરપન મુખ જોતી—હજારો.
 મોતી, કે બદલે મોતી મંગાદો, મોતી ખીના નહી સોતી—હજારો.
 આરે મોતી કોઇ હુંદકે લાવે, આધા જોખન ઉસે દેતી—હજારો.

ગાયન ૨૨૯ સું

ગઝલ.

ચાહીયે અચ્છોકો જીતના ચાહીયે. ચહે અગર ચાહેતો ફેર કયા ચાહીયે-ચા.
 ચહાને કો તેરે કયા સમજા થા દીલ, બારે અખ ધરહેબી સમજા ચાહીયે-ચા.
 દોસ્તીકા પરદા હમે બેગાનગી, મુંહ છુપાના હમસે છોડા ચાહીયે-ચા.
 ગાશીલ ઇન માહતલઅતોંકે વારતે, ચહાનેવાલાબી અચ્છા ચાહીયે-ચા.
 ચહાતે હો ખુબશયોકો અસદ, આપકે મુહકો તો દેખા ચાહીયે-ચા.
 (અબજોખાતે પરસ્તાન.)

CASH CHEMISTS

FAMILY & DISPENSING CHEMISTS & DRUGGISTS.

TELEGRAMS:
"CASHCHEMI"
BOMBAY.

DEALERS
IN
PERFUMERY
TOILET REQUISITES
PATENT MEDICINES.

172, HORNBY ROAD.

ગાયન ૨૩૦ શ્રું

સુનો તુમ યાર પરદેસી એ—રાહ.

સમનકા તૂર દેખા હય ખુદાકે તુરકે બદલે
હુવા હય દાગે દીલ રોશન ચેરોગે તુરકે બદલે.
જો દેખેગે તેરે હુરને જહાંનારાકો મહેશરમે,
ખુદાસે લોગ માગેગે તુજહીકો દૂર કે બદલે.
અનલહક કે ચવજ લખપર અનલ મહયુખતરી હો,
ચહડાએ દારપર મુઝકો અગર મનસૂરકે બદલે.
પસે મુરદન અગર યારો મયસૂર હો યા રખ દેના,
કદનમે ખાસે કુએ દીગારખા કાકુરકે બદલે.
ખુદાયા ઇશકે ખુતમે ઇસકદર સખતી ઉઠાઇ હય,
કે પહેલુમે હય એક પત્થર દીલે રંજૂરકે બદલે.

(ફસાને અખાયખ.)

ગાયન ૨૩૧ શ્રું.

બાવરચીજી બેટી એ—રાહ.

મેંતો બર જોબનમેં આઈ, કરતી નાજ ઝોર નખરા,
નામ મેરા ચંપા બેગમ, ચુલખીખી હે માંદર.
તુરમીયાં હે બાપ મેરા, કરતી હું ચે જાહેર,
આતા હે ચે કોન અરે હાં, અય ઝો મેરી માજ.
જસને મેરી નાક કાઢીથી, વોહી ચે હે પાજ,
દેખો ઇસસે અખ ચલી-તર, કયસા હું મેં કરતી,
મીઠી મીઠી બાતેં કર કર, સર પર ઇસકે ચડતી.

(તીલસમે સુલયમાન.)

ગાયન ૨૩૨ શ્રું

રાગ—ઝંઝોટી ગજલ.

કીસી મોમીન પ કાશીર હજક ગર બેદાદ કરતા હએ,
તો આનજ આ કે વહો બંદા ખુદાકો યાદ કરતા હએ—કીસી.

દોહરા.

પ્રેમ નગરકી રાહ નહીં પહેલે કોઈ પાએ,
જનને પાયા શીર ન આયા, વાંહાંકા વાંહાં મર જાએ,
રહીસ ઇસિ મુલકકા મુલકે અદમકો યાદ કરતા હએ—કીસી.

દોહરા.

વહો સોહાગન હએ ઉડાવે યારસે જો રંગ,
વહો અબાગન હએ ન રખે યાર જાકો સંગ,
કીસે વહે શાદ કરતા હએ કીસે નાશાદ હરતા હએ—કીસી.

(અંજામે ઉલટત.)

गायन २३३ सुं

काह हयो जी यारो—ओ—राह.

पीयो पीयोछ राज् रंगीन रम,
रंगीन रम ये यंपी नरम—पीयो पीयो.
राज्का मेरे में जना जनाउ अयसा जनाउ के जने हो कम—पीयो.
राज्का मेरे में दाइ पीलाउं, जेवडा पीलाउं में इनी पीलाउं,
कयाज् पीलाउ में गरमा गरम—पीयो पीयो.
राज्का मोर में लगन लगाउं, अयसा लगाउं के लागी हो कम—पीयो.
(अलाउदहीन.)

गायन २३४ सुं

राग जिओटी गरणी.

धान मजे पीसुंगी, धानमे कंकरा,
पीसते पीसते लाजा करती हजे नभरा.—धान,
जुडहा मेरा मई गया हजेरे जग्नरको,
आजोगा धरमे जग्न करेगा जधडा.—धान.
दादडी डिसकी पकड लगावुंगी थपड,
नहीं तो सुनेमेसे जीयुंगी लकडा—धान.
लकडी ज्हा लेगातो, कावती जुंगी हातमे.
मारंगा मुजका गर बीरकावुंगी डीकरा.—धान.
यवरी लाजा तु पीस, आतां करती क्युरी ?
सुपके यकडी यवा, आते छोड सतरा.—धान.
जलो मेरी डीटकीट, जलो मेरी जकवा,
पीरते पीरते आटा, सारा जे जीजडा.—धान.
(गुलआसनोअर चैकई.)

गायन २३५ सुं

राग जिओटी-कुंभरी.

सनोअर शाहके हुंजुररे, नाये गजेरी परीयां.—सनोअर.
गुलका अदेशा दीलसे नीकाले.
राज्छ न हो रज्जुररे. नाये गाजेरी परीयां.—सनोअर.
सीना करे अज् कानेसे आधी,
जुररमीका वकत नहीं दुररे, नाये गाजेरी परीया.—सनोअर.
(गुलआसनोअर चैकई.)

गायन २३६ सुं

जमानो उलतो जे—केवाय जे—राह.

मल हते हें क्या यार, तेरे जाल धुंधरवाले,
नीकली मेरे दीलसे आह, जना था वोह रके माह.
देया दुस्मनके हमारोह, होना हाथ गलेमें जाले.

પેહલેથી મુજસે તકરાર—અખ તું કરતા હે ખ્યાર,
અખ તેરી તરફસે યાર, મેરે પગમેં, પડગયે છાલે.
તેરી ભરે હય યા શમશીર, તેરી ચીતવન હય યા તીર,
હયે આખેં બુતે બેપીર, યે હયે જહુર ભરેદો ખ્યાલે.
કોઈ દમકા હું મેહમાન, એક નઝર મધરબી જાન,
તેરી આંખોકે કુરબાન, આહ મુહ ફેરકે જાને વાલે.

(અસીરે હીસ.)

ગાયન ૨૩૭ મું

મોહુ પીકી ડગરીયા દિખાદો સખી બાટ તકત મૈતો દ્વાર ગાઇ.
બડે ભોર ગયે પરસોં રણમેં, દો રોજ ભય મોહુ દર્શનમેં;
નહીં નૈનમેં નીંદ નકલ મનમેં, ભદ્ર બૈંક બિહારે બિરહન મેં.
પર મોરે લગાકે ઉગાદો સખી—મોહુ,
બિન નીરકે મીન જીયેગી નહીં, બિન પીયકે તીય રહેગી નહીં.
જળલોં મુખ ચંદ્ર લીખેલી નહીં, તળલોં પેહ ચકારી છકેગી નહીં.
મોરે ચાંદ કાઇ ઉગાદો સખી—મોહુ.

(વીર અભિમન્યુ.)

ગાયન ૨૩૮ મું

દેખો પ્રેમકા પંથ નિરાલા.
નયનાં ચકત પ્રેમ રસ પીવત ભરત ન પ્યાસ પિયાલા,
દુખ ઉઠત હય મહા વેગસે, જળ લાગત હય જવાલા,
એક જાત હય વાહીછિન જળ જલકા છીંટા કાલા.
કહીન કાષ્ટ કે ભેદનમેં જો રહતા હય મતવાલા,
કમલ નાલ કળહુંના વીંધત, ચોહી બૌરાં કાલા.

(વીર અભિમન્યુ.)

ગાયન ૨૩૯ મું

રાગ પહારો પદ.

માયાકી હય જઅલ ડગાઈ, જગમેં ચાર તરફ ફયલાઈ.—માયાકી.
જો હય સો મતલબકા બંદા, કયસા બાપ કહાંકા બાઈ!—માયાકી.
જગત ફાની, સમજ ગ્યાની! દેહ રદ હય. જાન જાની.
દેર મત કર, હેત હરપર, લગા બંદે! લગા,
નિસ દિન દયા, વાકી. મયા હોગી અવ બાઈ!—માયાકી.

(ગાપીચંદ.)

ગાયન ૨૪૦ સું

રાગ કલ્યાણ—ગત.

ચેત યાર! ચેત યાર! હરી નામ પ્રેમ ધાર,
 આસા, ત્રશના, મોહ, લોખ. માર,
 ખાક એગ, ગરે ધ્યાન હાક ડાર—ચેત.
 રામ નામ રસ આખ, દયા ધર્મ રાખ,
 જગત નાવ કર હર જનનસે પાર.
 ચરન સરન નાથ પુરણ ચંદ્ર સાથ,
 ભકિત ભાવ કર હેત આર આર.—ચેત.

(ગાપીચંદ.)

ગાયન ૨૪૧ સું

પદયા મેં લાગુ ચાચા પીયારે મોરે એ-રાહ.

ચંચલ ચિતવનકી બરછી હયે જો ખાયે હુવે,
 બનકે દીવાને ફિરતે હયે ધબરાયે હુવે.
 કાલે કાકુલ વહ નાગિનસે બલ ખાયે હુવે,
 કારે મતવારે દો નયના શરમાયે હુવે.
 ગોરેસે ગાલોંપર ગેસુ લહરાયે હુવે,
 ચંદાપર ગોયા કે બાદલ હય છાયે હુવે.
 યા રખ કિસ નાગિમકે હયે વહો બહકાયે હુવે,
 રખને હય દમસે દામનકો ઝટકાર!
 નાચારી નાકરી હય બારી, દૂશવારી, બેનતરી હરખાર.—ચંચલ.

(ગાપીચંદ.)

ગાયન ૨૪૨ સું

કવવાલી.

કયા પુછતે હો સાહેબ મુજશે કે કયા હય દુન્યા
 હીસો દવાકા ધરહય, દારહના હય દુન્યા—કયા.
 અગર ચેખ ત્રશમે નહીર ઇસમે હસી ખુશી હય
 લેકીન હય ગમકી બસતી ઇશ્તકીન હય દુન્યા—કયા.
 કોટ કપટ મતશર ધરો, મજલ અપની દુર
 નેકી કુચ્છ કમાઇલો જોપુ છહો બરપુર
 ઇસપીઝે નજમે કુચ્છ ઉઝદતકી ખુ નહિ હય
 જો બાદી યુન એક નજરમે એક દીલરખા હય દુન્યા—કયા.
 આખ કાન મુખ મીચકે નામ નીરંજન લે
 અ દરકે જખ પતખુલે જો બહારકે પટદે
 અગર આજ હય કીસીકી, કલહોગી દુસરેકી
 હરનખ એહયા હય ઝોર બેવફા હય દુન્યા—કયા

(ખુરશીદેઆલમ.)

ગાયન ૨૪૩ સું

લો ડુલ જાની લેલો, ડુલ જાની લેલો,
 ડુલોમેં ડુલ ચમેલી નરંગીશ બડી રશીલી-લો.
 ગજરે સુહાની લેલો, ડુલ જાની લેલો,
 માલન હું છેલ છખીલી, ડુલોસે હું મૈ રંગીલી;
 ચંપા હું નામી ચારો, લો ડુલ જાની લેલો-લો.
 ગજરા ઐચન વાલી, નાદાન વે તેરા નખરા,
 ગાલોપે લાલી હે તોરે નિરાલી, ખાતોમે હે બોલી બાલી.
 ઝોઘઝોઘ કંઢીલઃ ગઘ કઢી, અડ ગઘ કઢી, બીડ ગઘ, વે તેરા નખરાં.

(ચન્દાવલી.)

ગાયન ૨૪૪ સું

બીખી જાન સુનયે જરી એ—રાહ.

યારો! મૈં દો જોડે વાલા, દો જોડે વાલા, દો જોડે વાલા, હા-યારો.
 એક પકડે ટાગ, ઓર દુસરી પકડે કાન, દો જોડે વાલેકી કમળખતી
 બીચમે તાનમતાન-યારો.
 એક માંગતી હમ લડુ, દુસરી માંગે ખાજ, એક જોડે વાલા મીયાં
 સખમે હવ રાગ-યારો.

ગાયન ૨૪૫ સું

રાગ મીકસન.

ઓ સીતમગર મત અકડકર, ચલ સંભલકર
 જાગ પરેજા મુકે, તુને કયા સમઝકે કહા
 અરે ઓ મુવે તુને કયા સમઝકે કહા—ઓ
 મયે હું તેરા શોહર ઔર તુ હએ મેરી બીખીજી બીખીજી
 જાગ પરેજા મુવે તુને કયા સમઝકે કહ અરે ઓ.
 કરમ કર મેરે હાલપર ઐ કરીમ
 તુ હએ દુરેધન ઔર મંચ તેરા બીમ
 કયુ જવાની ખોરહે હો શાદ માની કે લીએ
 યકાં તો મજતું રોરહા હએ તુએ દીવાનીકે લીએ
 (સર ફરોસ.)

ગાયન ૨૪૬ સું

પહાડી—જોડી—તાલ—લાવણી.

ખારી બેહરે ખુદા દીલકો સંભાલીયે, નાહક રંજન પાલીએ—ખારી
 જો ગમ ખાએગી તો પછતાએગી હાં, દીલસે ખ્યાલ ચે ટાલીએ
 વોહ ધડી આએગી પીયાકોબી પાએગી, તખ અરમાન નીકાલીએ—ખારી.
 (હુસન આરા.)

ગાયન ૨૪૭ મું

રાગ-આધેસરી.

ખીનતી સુનો મોરી, યુન આનસે બરધ્યાં
 સુને ધુન કઓન મોરી દુખકે હરધ્યાં—ખીનતી
 ગોલએ બરે રનખીર, પરલએ મોહે નાહો ધીર
 દુશમન હએ સખવા, બેયર ધરધ્યાં—ખીનતી
 મોહે પડત નહો સએન, દુખસે બહત હએ નએન
 તુમ તોહો પ્રેમ પીતા જનમકે દેતધ્યાં—ખીનતી.

(સર ફરોસ.)

ગાયન ૨૪૮ મું

અરવો-તાલ-ખેમટો.

તોરી છવખલ હય ખ્યારી તોરી કલખલ હય ન્યારી
 કરો ધાતે ન થોસે સાવરીયાં જન
 તેરે જુલ્હે હય કાલી તેરે ગાલો પે લાલી
 તેરે નયનાકી લાગે કરીયાં જન
 જાઓ જાઓ નાહો મોહે ન ખનાવો જન
 નએનોસે નએના મીલાઓ મેરી જન
 એજ છોડોજ હાત કરો આરોસે ધાત નહો હોગી યેહે ખાત
 એજ વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ.

(અસીરેહીર્સ)

ગાયન ૨૪૯ મું

અરવો-જલ્લા-તાલ લાવણી.

આગ, તન, મન, લાગી કયસે યુઝાકે, કયા ખતાકે, કયા સુનાકે
 કલ ન પાકે, જીસે જાલ, એ કીસકો દીખસાકે—આગ
 હાય ગઘ મય હાર, પાસ નહો વો યાર, દાતા કએસે રહું મન માર
 કંથ ખીના મય કામની રોકે કએસી કરે કરતાર, આગ, જલ્લી
 ઓ ખ્યારે, ઓ ન્યારે, જરી સુખ પાકે મયે તુઝપે બલ જાકે—આગ
 (તખદીલે કીસમત.)

ગાયન ૨૫૦ મું

“નસીખ મેરે પુટરે ભોગો”—તજ.

કીસમત મેરી પુટીરે યારો હુવા તમાશા હયરતકા,
 મેરા તો ચહાપે કુચ્છ ન ચલા યેહ ખેલ હુવા હય કુદરતકા.
 મકે બહોત મય કરતા હું પર કહો ન મેરા ચલતા હય,
 બલકે ઉલટા મુઝકો યારો હરએક આકર ઠગતા હય.
 અખતો જનાની બેસ બહલ કર જાકર સખકો ઠગતા હું,
 સાડી ચોલી પહેનકે જેવર મીસ્લે પરી મય ખનતા હું.
 હાથમે ચુડીયાં નાકમે નયની પહેન ચહુંકર કર લટકા,—મેરા.

(તિલમે સુલેમા.)

ગાયન ૨૫૧ મું

“હોતી મુઝેથી હરકત છરસે મયને.”—તર્જ.

છસકી કુરકત આહ સતાવત ચેહ ધમરાતી હય.—ઉસકી.
લખતે છગરકી યાદ બદનમે શોલા એક ઉડાતી હય,
હીજકી આતશ તનમન મોરા હરદમ આહ જલાતી હય.—ઉસકી.

(તીલસમે સુલેમાન.)

ગાયન ૨૫૨ મું

“કયા હુમક ચાલ ચલતી,”—તર્જ.

તુ અજબ હય લાસાની—અરે જાની;
ચેહ હુમકતી તેરી ચાલ દાલને દોલકા કીયા પાની.
લગ ગલેસે અય જાની,—મન માની;
કયા નાજે અદાકા હું મય આરક તેરા દોલજાની.
ચલ સાથ મેરે રાની,—અરે જાની;
મય બનુ તેરા રાગ જોડા અપના લાસાની.
તુ તન તો મય હું જાન, તુ હુર તો મય ગીલમાન.
તુ ચુકેલ તો મય શયતાન, તુ સુરજ તો મય હું ચાંદ.
ચલ સમઝકે અય જાની.—અરે જાની;—ચેહ.

(તીલસમે સુલેમાન.)

ગાયન ૨૫૩ મું

સિંધુડા ગરબી.

મેરી રગ સિયા ન તુમ આગે કદમ બડાવ,
તકરીરે દરક અપની બદમ, તુમ અગે સનગ, પુર સિતમ બડાવ—મેરી.
હમસે ન બેવકાફ કરે મરતેનાજ તુમ,
અગિયારોસે અગે રશકે ચમન, શુન્નાદન, ચાહ કમ બડાવ—મેરી.
મએ જાનતી નહીં કે વફા કહેતે હએ કિસે.
મતલબ તુમારા બોલો, જાપા બોલો, નહીં તો કદમ બડાવ—મેરી.

(આસકકા ખુન.)

ગાયન ૨૫૪ મું

ધારી પોરી, ધીમા મોરી.—છંદછ તર્જ.

શરકત હોગી, અપની દોકી, હાર હીરેકા જે લોગી,
દમમે જિસકો તુમને લાયા, મએને ઉસકો ઉલ્લુ પાયા,
જિનની આહે લે લો માયા.— શરકત.
વકત સારા, દમ તુમારા, બરતા હએ વ્હો હોકે સોગી,
રખકા તુમ પ હોગા સાયા, ગની એસા હાય આયા,
માંગો છોકા જેકે ભાયા.—શરકત.

(આસકકા ખુન.)

તાજે નેકી.

ગાયન રપ૫ સું

સરદાર દરબારકા મુંખતોર સરકારકા
આયા પ્યારા રોશન તારા દરબાર ચમકાયા સારા.
ચમકે અખતર ઈજ્જાલકા ખરતર પાયા યકબાલકા
શકતીવાલા હરગુનબાલા સખસે આલા એહ ગુલસાલા

ગાયન રપ૬ સું

છુટા નારીકા સતપન વેહ છુટા.
તુન કયસે પાવેગે સાહેબ ઉસ બાગકા ગુલખુટા.
અસમત સખ એક પલમે છુડાએ છુડાએ છુડાએ હાં.
ફતાહ હોગી સરકારકે સરદારકી
કરકે દીખાઈ નખલક પાઈ શાદી રચાઈ ખુશી મનાઈ ઇસ જગમે
આખીરકે હોગી ફતાહ નેકીકી હાં.

ગાયન રપ૭ સું

હલીવાલીકા તઝોર દીખાના લટકા બના બના દીખા.
મદભરે નયેના ચંદર બદનામ દર લટકા ચૌર ખટકા
ચલો ચલો સહેલી પાંસ જના

ગાયન રપ૮ સું

મુરગી ચૌર
એક એક દીનમે છે છે અંડે બચ્ચે દેતી સેતી
પ્યારી મુરગી ચુરકે મય ધર આયા
કોક કોક કોક કોક કોક કોક કોક કોક
કોકકોક કોકકોક કોક કરતીથી સો ચોંચ દયાકે ઇધર લાયા
ચલે સફરમે કસકે લંગોટે હાતમે લેકર કુન્ડી સોટે.
નીરમલ ભંગકે પીકર લોટે
લાએ તાન માલ સાથ બની ખુબ બાત વાહવા
બંદા ધરમે સોવેગા મુરગા ઇસકાં રોવેગા

ગાયન રપ૯ સું.

ગજરા બેચનવાલી નાદાન એહ તેરા નખરા
ગાલોંકી લાલી હય તેરી નીરાલી આખોંમે હય કયસી લાલી
કહોં લડ ગઇ કહોં અડ ગઇ—એ તેરા નખરા.
ખુબ નીકાલી હય દેખા એહ બાલી બાંતોમે હય બોલી બાલી
કહોં ડર ગઇ કહોં મર ગઇ.—એ તેરા નખરા.

ગાયન ૨૬૦ શું

મેરે ગુલશન એ-રાહ.

હય જે અચ્છેસે તો અરમાને વીસાલ અચ્છા હય
જે રહે આયકે દીલમે વોહ ખીઆલ અચ્છા હય
બાવકાઓસે જે નફરત હય તો એહબી કહે દો
બેવકાઈરા જમાનેમે મઆલ અચ્છા હય
જનસે બદ દીલહી હો અપના તો શીકાયત કીસકી
સધ ખરીદાર હંય ઉસકે કે જે માલ અચ્છા હય.

બજમે ફાની.

—:૦:—

ગાયન ૨૬૧ શું.

કીરદેગાર તેરે નીસાર ખીલે ચમનમે ગુલ હજાર
સબીકા ચારસુ હય સીંગાર તેરીહી શાનસે બારદાર
ઈંદકી ચાર આઘ બહાર ગલેમે ડાલે ફુલોંકે હાર
નીસાર નીસાર હય જનને હજાર યા ખુદા યા ખુદા
પ્યારા પ્યારા તેરા હય ઇસરાાર બહાર બહાર બહાર.

ગાયન ૨૬૨ શું

મોમે રેશમકી સાડી દીલાવ
સાડી દીલાવ ચોલી પહેનાવ એ ધનીયા દુકનીયાપે મોહે લેખવ
ગોટા કીનારી દહેલીસે ખંગાદો
લા દોગે ના મય કુરખાન. હાંહાં મેરી જન, એકવાર ખોસા
ચલો મારકીટ આવ પહલે પયસે તો રીખલાવ,
પાસ પાછ નહી ચાર મારવાડી દે ઉધાર તોહો પ્યારકી બહાર—લાવ.

ગાયન ૨૬૩ શું

જાવોજી જાવ કીસ નાદાનકો એ-રાહ.

નાચોજી નાચ મેરે નાજકે ઉઠાનેવાલે
સાડી દીલવાનેવાલે ચોલી પહેનાનેવાલે
સદકે હો જનનેવાલે દીલખર બન જનનેવાલે
નખરે ઓ નાજ કરકે તાલ સુરમે ગાનેવાલે
આશકકો આજ યહાં સચ્ચા બાઈમાન દેખા
નાચો નાચોજી પ્યારે નાચો મતવારે ન્યારે
તનનનનન નારે નારે તપા થધ થધ તાતારે
તીરકીડ ધાધા તીરકીડ ધાધા આહ હાહાહા વાહ વાહ વાહ વાહ
વાહજી વાહજી મીયાં કાલે.

—:૦:—

અલીબાબા

ગાયન ૨૬૪ મું

“ Money ”—Air.

યહે દુનિયા બરમેં ધર ધર, હય કિસકી સખકો આહ ?
 હર આલા અદના મુફલિસ હો યા શાહ !
 યહે કયસા ગોરખ ધંદા, હય કાલે ફંદા આહ !
 ગિસ ફન્દેમે નહિં ખાલી કોઇ રાહ.
 સુન્તા કોઇ ફિટકાર, ખાતા હય કોઇ માર,
 હય ઇન દોનોંકે લેકિન કયા દિલખવાહ ?
 તોરે હય કોઇ તાન, છોરે હય કોઇ ગન,
 મરતે હયે કિસ પર માહીસે તા માહ ?
 યારો પયસા ! હય વહે પયસા ! હય પયસેકીસે સારી ઇજ્જત ગદા !
 પયસા જયસા, હય કયા અયસા, હય પયસા, પયસા, પયસાહી વસ્ત્રાહ !—રહે.

ગાયન ૨૬૫ મું.

ઉપલીજ રાહ.

કયૂં દેતે મૂલી ફાંસી, કહલાતે હયે જલ્લાદ ?
 કયૂં લે જાતે હયે ખોળ સર પર લાદ ?
 કયૂં બનકે કોઈ હાકિમ, ખુદ સુન્તા હય ફરિયાદ ?
 કયૂં મતલબમેં હય આલમ સખ ઉસ્તાદ ?
 કયૂં હોતે હયે બટમાર ? કયૂં લેતે હયે ઝટ માર ?
 કયૂં જ દેનેમેં લશકર હોતી શાદ ?
 કયૂં બનતે ગોતાખોર ? કહલાતે હયે કયૂં ચોંર ?
 વહે કયા હય ગિસકી દુનિયાકો હય યાદ ?—મારો.

ગાયન ૨૬૬ મું

The young recruit—Air.

પીલતન પીલતન જેર આજમા,
 નાં સરદારો હાં જર્દાર, હા સરદારો હાં જર્દાર;
 સફ શિકન, સફ શિકન, જેર આજમા,
 ખીચો નંગી સખ તલવાર.—પીલતન.
 કાટોં સરકશોંકે સર, મારે લુટે માલો જર,
 ઘેરે ઘેરે રહે ગુજર, જંગી શમશિરો ખંજર;
 ખીચો ખીચો બે ખતર સખ ત્રિપાહી હિમ્મતવાર,
 અહલે ફના અહલે બન જેર આજમા,
 લાયે જર. આય ધર, કરકે કાર.—પીલતન.

ગાયન ૨૬૭ સું

ઈંગ્લેન્ડ. ૧૭૭૬.

અરે જૂદી દુનિયા હાલ તેરા કયા! કયસી તેરી ચાલ;—અરે.
 કોઇ રોતા, કોઇ હૈસતા, કોઇ ખોટા માલ,
 કોઇ અફસર. કોઇ નૌકર, કોઇ ખેપર ખાલ;
 ઇમાનીકો હયરાની હો, જિન્દાનીસા હાલ,
 કિસમત કુટી, જુતી કુટી, રોટીકાળી કાલ;
 જો જઅલ દગાસે માલ લિયા સો ઓડે શીરતા શાલ—અરે.
 જિસકો કિસમત, ઉસકો દૌલત, એ જહમત વહો શાદ,
 જિસકો મિહનત, ઉસકો દિક્કત, શિદ્દતસે ખરયાદ;
 જો હય બેકસ, વહો હય બેખસ, ઉસ પર દસ બેદાદ,
 જિસકો હાસિલ, સરવત કામિલ, વહો કાતિલ જલ્લાદ,
 જો બેજર, બેપર, નહોં મયરસર ઉસકો આટા દાલ—અરે.

ગાયન ૨૬૮ સું

The Troubadour—Air.

જલ્લ ખુલ જા અપ સમસમ, દૂર કરે હયરાની,
 જલ્લ ખુલ જા સમસમ તૂ માન કરે દુરમાન!
 જાવ યારો સખ અંદર, રખો સખ સામાન,
 હો હર આન, બે તુકસાન, અવશકા સામાન.—જલ્લ.

ગાયન ૨૬૯ સું

When I was a Student—Air,

શાખાશો શાખાશો શાખાશ! શાખાશો શાખાશ ગમખવાર!
 મિહનતસે હોતી હય અજમત, હારો ન હિમત જિન્દાર, જિન્દાર.
 પ્લે દૌલત, બે જહમત જો લાવે, લે જાવો,
 તહખાનેમેં ઇસકો પ્લેઆવો; પ્લેઆવો;
 રખ રખકે અનામત જલ્લ આવો, જલ્લ આવો,
 હય ધાવા પૂરખકા ફિર કરના અય યાર—શાખાશો.

ગાયન ૨૭૦ સું

We re a Noddin—Air.

અબિ બંદ હો જા સમસમ ઇસિ ધરી, બંદ હો જા અબિ ઇસિ દમ,
 કરેં જલ્લ જાકર, અખ ફિર કહિં કોઈ, પેચ દમ ખમ નયે તયે હમ.
 ચલેં જમ જમ કર, ચલેં થમ થમ કર, ફિરેં બાહમ હસિ હસિ ખુશિ
 મેરે હુકમસે અય સમસમ અબિ અબિ, બંદ હોજા ઇસિ ધરિ દર—અબિ.

ગાયન ૨૭૧ સું

O my little darling—Air.

મારે હમને માલ રહે. મારે કયસે માલ !
પેટ કાટ કાટકે હો ગયે નિહાલ !
ગંજ લાયજલ હય હીરા મોતી લાલ !
ચાંદિદોંકે ચાલમેં કાશમીરી શાલ.
ચાલયે મેરે બેટે અબ ગાલકો સંભાલ !
આજ ખુલ ગગા બખ્ત અબ નેક કાલ !
કલ યે નંગ હાલ હમ, આજ માલા માલ !
કુદરતે કમાલને દી કયા કમાલ !—મારે,

ગાયન ૨૭૨ સું

સિંધ—કાફી.

પહલે હોકાર જદદાર, ન હો યા રમ પીછે નીચાર કોઇ !
દિન અયમમેં જિસકે ગુજરે હોં, વહો ગને કય આગર કોઇ !—પહલે.
ગાનિમ વહો પ્યારા ગાનિમ જો, સલકનમેં મેરે દીવાના હય,
સુખમેં દુખમેં ચહા મુઝકો, અયસા હોગા કય યાર કોઇ ?—પહલે.
ભૂખા પ્યાસા વહો આયેગા, કયા પાયેગા, કયા પાયેગા.
ઇસ ગમને મારા હય અયસા, મારે જયસે તલવાર કોઇ ?—પહલે.

ગાયન ૨૭૩ સું

રાગ પહારી—જલ્લા.

આજ હય ફિરા જમાના, ફિરી હય અપની શાન !—આજ.
દૌલતસે અશરત, અશરતસે રાહત, જહમતસે છૂટી ગન.—આજ.
ચયનસે અબ દિન રયન ગુઝરેં, બનકે શીરેં મરતાન.—આજ.
સોનેકિ ખાલી, પહનું મયેં હાલી, જદદી છિદાવું કાન.—આજ.
મયલિ ખિલાવું, મયેંલિ પકાવું, નયે નયે પકવાન.—આજ.

ગાયન ૨૭૪ સું

રાગ અગ્રેજી—તર્જ.

ગમકી કમિ હુઇ અહાહાહા !
અલમકી પ્યારિ ગઇ, ખ્વારી ગઇ, જારિ ગઇ,
અબ ખુર્મી હુઇ અહાહાહા !
ખગના મિલા ભારિ હમેં મન ચાહા.
ખુલી કિસમત, મિલી દૌલત. મિટી આફત, હુઇ રાહત,
કરમ હમપર, બહુત મિહતર, ખુદાને કિયા હય અહાહાહા !—ગમકી.
ગુલે ખુશી ખિલા, ચમન હરા મિલા, ખિળાં હુઇ હવા, રહી બહાર છા

ન અળ કોઈ અલમ, ન અળ કોઈ સિતમ, બને અમીર હમ,
ચુલકરે ઉરે આઠો દમ અહાહાહા!—ગમકી.

ગાયન ૨૬૫ મું

Tara ra Boom Dere—Air.

જો તુઝકો કરના હો સો કર, લેકિન રખસે પલ્લે જર,
મરતે જોતે ઘર બાહીર, બેજર બંદા બેવકર.
હો કોઈ દુખસે પયસા બર, હો આપી ફિર તો મર સખ પર,
જો ઘરસે જર હો જોર આવર, તો ગાવો બપડે બે ખતર.
તાનાના તૂમ તનૂમ, તાનાના તૂમ તનૂમ,
તાનાના તૂમ તનૂમ, તાનાના તૂમ તનૂમ;
તાનાના તૂમ તનૂમ, તાનાના તૂમ તનૂમ,
તાનાના તૂમ તનૂમ, તાનાના તૂમ તનૂમ.

ગાયન ૨૬૬ મું

Pop goes the weasel—Air

ધીરે ધીરે ચુટિયા ચાલ, હૈસે હૈસે આવો,
પહુંચો જાકે અબિ ફિલહાસ, હસવે માંડે ખાવો.
રાહ હય ચહી વહો, ચહી વહો રાહ હય,
ધ્યાન ન કોઈ તુમ લાવો;
દેખકે બાલકે આસસે કીક, આપ ઘર વહો પાવો—ધીરે.
ગિન્તી કી અરાબર, હો સામને હય વહો ઘર! બાકી ચુકાવો.

ગાયન ૨૬૭ મું

કાલીંગદો તોલ દાકરો.

હોન દિલારામ તો કયા દોલકો આરામ,
દિલકો આરામ. ન તોજોનેસે કામ—હોન
આખોને કાલીલકે બરછી હયે મારી.
મયે બનકે મતવારી, હું કાંતીલપર વારી
હયે જોસે બેગરી, લાચારી, લાચરી—કયા દોલકો

શેઅર.

ગિરકો અયે રસ્કે સનમ તેરી અદા બાઈ હયે
ઉરકો દુરીમે તેરી પાસે કમ બાઈ હયે
ખાકે હમ ખુને જગર અસ્ક સદા પીતે હયે
હસ મહોખતમે હમે દોહી ગિળ બાઈ હયે—મયે બનકે

(હરિચંદ વિ. ના. મં.)

ગુજરાતી ગાયનો.

“ચંદાળ-ચોકડી.”

—:૦:—

ગાયન ૨૭૮ મું

મન માયાના કરનારારે એ-યુન.

પ્રાણ પ્યારા હે સરજનહારા રે શકે ક્રાણુ વખાણી યુગો તારા,
તારી કારીગીરી કરતારા રે ચાહ લેતાં હુખ્યા લાખો તારા.
ના જુએ પાપી, ના જુએ જાપી ના જુએ સારા નહારા,
તોખા કરી પસતાયા જે દીલથી દીધા બહીરતે ઉતારા રે—સકે
ચાહે તો મારે, ચાહે તો તારે જરરા બનાવે શેતારા
જેશી નજીમી રહે ખાક યુમી, નેવરને તારા વરતારા રે—સકે

ગાયન ૨૭૯ મું

રાગ માંડ

બાધ બધરાંની ગારો તેનો અર્થ સદા સારો
તેને તમે દુવાઓ માનો; આ બાધ તમે તેને દુવાઓ માનો.
બાધ સમજે ઉધાડી કાનો, માઠો માનો છે બોલ શાનો,—ઓ બાધ.
એહેન ગારો તે ગારો, છે પાપોના બારો,
તેને કાંઠાથી આશીશ માનો; એહેન તેને કાંઠાથી આશીશ માનો.
માના જે અચ્ચાને જ ન મુવા કહે, લાગે ન થઈ તે ગાર,
ઉમરને વધારે, વધે ગારે ગારે, વીપતથી ઉગારે તે પરવરદીગાર.

ગાયન ૨૮૦ મું

મારા નામ બેરામ ધરાની—એ રાહ.

હાં એગી કરમની કલાણી—
હાલ્યાં મહી હાથ નાખું તીખખું ખાવા હાખ,
આવે કપાપેલું કોઇ નકરી બાઘનું નાખ.—એબી.
હૂંધને બીછાણામાં કરે પયલુવાનો ચીચાર,
હપના મહી ઉભી રહે દાકણાં દહ બાર.
નોકરીમાં બહુ કામ કરી ઓઢવા જઈ હાવ,
ખાંહડાંને લાકડીઓ ખાધ નીકરી જાપે ખાલ.
માર ખાવાથી બચવા કહે ખાહડાંઓની દાલ,
તેજ આવી માથામાં વાગે નિખડી જાયે ખાલ.

ગાયન ૨૮૧ મું

રાગ—અંબજેલ.

ખીસાં ખાલી છે ભાઇ મવાલી છે,
 મોઢે લાલી ગોરી કાલી કરણી સૌઢ થાલી છે.
 ચાલ નીરાલી છે બોલી ભાલી છે,
 બોલી ચાલીને પતરાજી બધી ઢાલી છે.
 કોઇ કહે છે જહાંબખશ ભાઇ ઘેલા છે,
 કોઈ કેહેછે જહાંબખશ ભાઇ અલખેલા છે,
 કોઈ કહેછે જહાંબખશ ભાઇ ધસેલા છે,
 પણ સેવક યુરને બોલાવનારા ચેલા છે.
 ચોકડી ચંડાલ અમારી છે,
 કાઠ ચોર અને કાઠતો પાકડો જુગારી છે.
 પણ ચાલ અમારી સારી છે,
 જે છે જેવો તેને દેવ તેવી વાત જરી છે.

ગાયન ૨૮૨ મું.

પાપ સવાયના નામ જગતમાં જુઠાં, યસ જર પરવર ગણુ,
 નકં ને જન્નત અન્નત મન્નત ઢોંગીના દાવા.
 કોઇ કરમ કર લૂટથી ધર ભર સાચાં સુત વચન શિખામણુ,
 જર વિન બાવા જગ કહે સમજો તે સાધુ બાવા.
 માનો ભાઇ માનો આ અનુભવના ખે બોલો.
 કાંટો લઇ તોલો, દીલના દરવાજા ખોલો.
 પૈસા ખુદાથી મેલવે જનનું ધામ છે.
 પૈસાની થેલી તે દયાતી બખ્શ જામ છે;
 પૈસા હશે તો હૈયે હામ જગમાં નામ છે.
 પૈસા નહિ જો પાસ તો યસ રામ રામ છે.

ગાયન ૨૮૩ મું

ચાંદા ચાંદા તારી શી રે વાત ચાંદો બહે ઉગ્યો રે,
 ઉગ્યો ઉગ્યો પાછલી પહેલ્લી રાત મોતી કેરો જુમયો રે.
 મારો જહાંબખશ સધાવીયો દરબાર ઘોડે ખેસી આવશે રે,
 તાંહાથી લાવશે મોતીનો હાર તે શીરીનખાઇ પેહેરશે રે.

ગાયન ૨૮૪ મું

આલમના કવીઓની પાસે લખાવો,
 ધરતીની સારી તખતી બનાવો—આલમ.
 દરીયાનાં પાણીની શાહી બનાવો,
 ખુદાની ખુબીને લખી ન શકાવો—આલમ.
 કામેલ હુંનરમંદ શુરવીર ગણાવો.
 અજલ આવી લાગે કદી ન અંચાવો—આલમ.

આંધરે—મેહરે.

ગાયન ૨૮૫ મું.

રાગ—અખેલ.

સંસાર મહીં યાર જોઇ બહાર,
મેકાર ને બેગર કોઇ અપાર,
કોઇ ખુમાર મહીં છે બેસુમાર.
યાર જો મલે ગમખવાર,
પ્યાર આપી દીલ હરનાર;
સુખ દુઃખરો હમર પ્રેમના પછી પુકાર,
યાર જો મલે ગમખવાર બેહેસ્તનાં છે ખુલ્લાં ખાર.
જગમાં જશ પ્યારને વશ, લાખે લાખ તરેહના રસ
આ જોયું જોયું જગ છે રૂપે પ્યાર—

ગાયન ૨૮૬ મું

બાર બાર વરછે બનેરી આંખેવા મારે દારે છું છું લાંબેવારે લોલ,
પોરીને વાહતે નાગરાનો રોટલો, ને પોરાને લેવરી અપાવારે લોલ;
છાણુને કપરે ને છજરાને પાધરે, ને બાઈરી ને બેરકાં પેરાંબેવારે લોલ.
દારે ને તારી ને સેથે દેહધને દોલીને બારણે નહાંબેવારે લોલ.

છીક છોટાની છાત દારે ને તારી પીછું,
પસી બનેરી છાત રાનીના બાગખી જોછું;
આ ઘર મહીં છુપ તો આવું,
પ્યારો પેમણી છાત પીછું દારે
પછી છેટયોથી રોગ મારે—

વેલ કીકલી, યજ્ઞ જગલા.

ગાયન ૨૮૭ મું

મોન્ટી કારલો એ—રાગ.

પડયા જન્મ જનમના કડકા, દીલમાં રોજ રોજના બડકા,
ખીસા ખાલી શાનો આલી. ગાવું દુઃખ તે કોણુની પાસ;
ગજવાં કેવી રીતે ભરવાં. નાણું છુટે કર વાપરવાં,
કોણુના ખીસા ને કાટરવા, છોડી આસ—

કોરસ.

મામા નોકરી ચાકરી ચલાય, બંદા ખીજે રસ્તો સલાય.
મામા લીલા પીલા થાય; આપણો જીવ સખખે જાય;
પૈસા વીના જીવ તવાય; કોઇ પાસ ન મોલાય,
કડકાનો કોઇ ઉપાય કહેજો ભાઇઓ.—

ગાયન ૨૮૮ સું

કમાકે લાયા સોનેકા દહ્લા—એ રાહ
 વસાવી લાળ્યા સોદા મસાલા,
 સમારી સુમારી લઇશું, રસોઇખી કરાવી લઇશું
 બહુએ દયાવી લઇશું, પેટ આ પસવારી લઇશું
 ઉઘીશું લેહેર લઈ પડ્યા ગમોલા—વસાવી.
 લાયા બનરે જઇને તરતરકારી હલકી ભારી
 ઘોતીએ બાંધી ખાંધે લાંબી તાળ પરવર કુમલા હોલકર
 વેગણા, ભીંડા, લીંચુ, કેળાં, મેથી ભાજી ચોળાઇ તાજી
 સલગમ જડા આદુ કાંદા, કાચમીર મરચાં કાચાં પાકાં
 કંઈ કારેલાં કંઈ કટેલાં, તુરીયાં કાકડી દુધી પાપડી.
 થોડી તો ભાંગ લઇશું લટર પટરખી ચર્મશું
 સીધા સવર્ગે જઈશું નાચી કુદીખી લઇશું—ઉઘીશું.

ગાયન ૨૮૯ સું

સખ ઘર પાગલ એ—રાહ
 કજીઆ કીધા, બજીઆં તળ્યાં વેચ્યા છે દાણા,
 ગજવાં કાખ્યાં લેકચર આખ્યાં, ચંદ્ર પડીત દાના;
 પાસા નાંખ્યા, ચાણુક સાંખ્યા જઈ પોલીસ થાણા,
 એવા ભેચર ભાઈ શ્યાણા;
 કોરટો બધી ચઢી ચુક્યા, ખાસડાં લાખો પડી ચુક્યાં,
 ચંદ્ર સાધુ સાંઘ મૈલા, કાખ્યા રાજ ને દૌલા;
 લાખો કીધા છે રૈલા, બધું પીધું ખાધું ખુબ,
 મચાવી ધુમ, ધરધર પાડે લોકો યુમ;
 એવા ભેચર ભાઈ શ્યાણા.

ગાયન ૨૯૦ સું

વાહારે મકકારી અયારી ચાલયે એ રાહ
 ઠાલા ઘોટાલા મસાલા હુંદાવશે,
 લવજી સંભાળજે ટોપું ઉછાળજે;
 મારી નાખું,—હવે કેમ ફાવશે, વાહવા.
 સમજાવો કંઈ,—જમરાવો નહિ,
 અરે વાહરે તારી અયારી.
 પુટી ચારી,—જખ મારી;
 કોઈ તો બોલો એ છે શું ધુનરો.
 જુવો ન પુછો લગાવો મપારો,
 ચજદાં ઉગારો,—તારો સહાજો
 કેમ—દીકરા ભેચર આએ એમ!—ઠાલા

ગાયન ૨૯૧ શું

આવોરે ભાઈઓ—હેઠ્યા બાઈઓ લીનકં મારી વાડીજ,
હીકને હોટા! કલેજ ખરીયા ખવાડી પાઉં તાડીજ;
હુકકા બુમલા ચટણી ચટાકા કવાખ કકરી ખોટીજ,
ઉબરીયું પાપટ બટેરલા હાતે બેહવા હારી ઝાડીજ.
મરધીના ફાડ્યાં તરેલી બોઈને તમતમતી તરકારીજ,
ખાતાં ખાતાં બટાકા માંરહો ચહડે ઘેન બહુ હારી—મારી વારીજ.

કાંટાનું કટેસર.

ગાયન ૨૯૨ શું

બચ્ચા કચરા એ રાહ

દીકરા ફળજી કાપી ગળજી મતલબથી તું કામ કરી લે
ઘેરમાં જોઈને નોકર ચઢને દાવ પુરો માંડી લે તું,

કોરસ

પરતાં બદામ વેપારને સલામ હવે કરે.
સાહુકારનો સાથી બની મોજમાં ફરે
કાપવા ગલાં કહે જરાં નહીં ડરે
બસ પૈસેથી હવે હું મારાં ગળવા ભરે—દીકરા

ગાયન ૨૯૩ શું

Glory Glory Abyssinia (3) as we go marching along
What will the father say when we are at home
What will the mother say when we are at home
What will the brother say when we are at home
as we...Chorus

John left the whisky bottle empty on the shore
John left the brandy bottle empty on the shore
John left the beer bottle empty on the shore
As we go marching along

Chorus

John Brown the anderson the number 92-(3)
as we Ohorus

ગાયન ર૯૪ સું

રાગ—ભીમ પલાસી.

દેશનનો આજે જમાનો છે યાર
 નાર સહ વાતે મરદોની સરદાર.....દેશન
 મેંજર સહ નાર થઇ કરસું કાઠનસીલનો કારમાર.....દેશન
 બચ્યા રમારવા જમારવા નવારવા (૨)
 મરદોને સોંપ્યુ આ કામ (૨)
 હમે તો પહેરીયે ઝોઢીયે ફરીયે લટકાથી ફરીયાકીનાર દેશનનો (૨)

ગાયન ર૯૫ સું

રાગ—હોલી.

તાડી કરવી છે દવાતું નામરે.....(૨)
 પીલેરે લઇ મન ઉમંગી જીવને રંગી બનાવી તમામ
 પીને જીવાન બનો તાડીનારસ તનો આપે એ જોર ધનો ખરે મુંદામ,...પીને જી.
 ગટર તું માપસે, (૨)
 દુઃખ દરદ કાપજે. (૨)
 ધડીયું તમે ભાંગશે,
 તનરંગી, મનરંગી, ખુબરંગી, ખુબધંગી (તાડી કરવી.)

ગાયન ર૯૬ સું.

ગીરધારી.....લે બચાવી વાલમ સાહે
 વીના તારી પ્રભુ કોણુ ઉગારે, (૨)
 જગ મોરારી.....ઓ વીહારી તુંજ વીના
 મુજ નાથ નાથ કોન સુધારે, (૨)
 હુતારાઓ વહેમી લોકાથી પુન્ય, (૨)
 બલાં બની બોલાઓને હુંડી ખાય,
 હાય હાય હાય.....જગમોરારી.....

ગાયન ર૯૭ સું

સોલે સંજગાર જઈને લાવજો વાલમ હુંવારી (૨)
 સાડી સોભીતી સારી
 કાતરક કાડી બે ધારી,
 કોર હોય ઉતમ જરકારી
 બાહરી પડી માથે ભારી
 દેશનમાં ચુરછું ભરપુર હું સુધરેલી નારી (૨)
 કરવા સંગાર લાવે હાર બહું કીમતમાં ભારી (૨)
 જીને મેલી કહાડો થેલી
 નાર બની અલમેલી મારી ,, સોલે સંનગાર

ગાયન રહતું

રાગ—અગ્રેજી.

જેવ જેવ જેવ યારો જરા મને જેવ,
મારા જેવો એસકો ફાંકડો કાઢી મલે નહીં જેવ,
જીવાન મારા જેવાને શું છે યારો બોલો.
પરજી કાંઈ નહીં શહેરાં સાથે વીચારીને બોલો.

કોરસ.

માય દીકરાં રમસુ શહેરાં મારી
શેહરાં માહરી ઓ દીલબર ખ્યારી...
ફરવસ તુને ઘોડે ગાડી
ઘોડે ગાડી ઓ દીલબર.....જેવ જેવ

ગાયન રહતું

પીને ભાંગ સીંગા સાંગ વેરી ગુંડ ને વેરી લોગ, (૨)
દાયમન મરચંટ ઘાંટો પાડી મારું હું બાંગ.
દગલી વાઇટ તાઇટમ તાઇટ જોડા જોઇયે આવા લાઇટ,
ફેશનેબલ હાંદુ મેન કવાઇટ બોલ રાઇટ.
વાઇફ મારી બાઇડી સાથે બેનીસટાન પર જઇને,
લઇને હાથ બગલમાં ચાલું હું મગન.
અંનદાને કોઇ પુછે નહીં ને કહે હાડે આરયું—મીસીસ પાનાચંદ.

—:૦:—

મસ્તાન મનીજેહ.

—:૦:—

ગાયન ૩૦૦ સું

રાગ—અગ્રેજી.

જેઓ અગલો ભગત બની બની ગની ને આય,
સાધુનો વેશ ધર્યો ડાહ્યો ડોહારો દર્યો મુશ્કેલ દરીયા તર્યો.
આ જમાનો જોઇ બનાવટ કોઇ નેકાથી ઘોઇ,
ખુબસુરત વહુ વર્યો, લાખો રૂપીઆ મલ્યા દાહરો ફર્યો

કોરસ

ધનજી બીમો ચહડાવી આવી ધાંધલ કરશું,
ગાડી ઘોડે ફરસુ સેહના સવઇ દરસુ.
આવી નાજુક ધનીયાની લાવી સેહ્યા બનસુ,
પહેલા નબરનો નેક નેકમાં એક.
આ જખરદસ્તીની ધનીયાની લાચો હું કેમ,
કોઇ અહેબો બને ને પૂછે જો મને તો પૂછે જમ તેને

ઓ સુકાવી નેમ કહી જેમ તેમ બનાવી એમ.
 જેઓ આય આસમાન ચઢી લાગે હું એમ.
 તમે આજ કાલના એરકી જવાનીયાઓનો વાંકો ફેટો
 સીધો સેટો કેશમીર સુટ રશીયન સુટ,
 નેકટાઇ કોલર બેટશમેન બોલર
 બધું હમારી આગલ વટાવમાં
 જેઓ બહારથી પરહેજગારનો દેખાવ ને અંદરથી ચીલ
 ઝડપનો દાવ એ બધું કીધું તારે હવે-ધનજીભીમે

ગાયન ૩૦૧ મું

નોકરી કીધી ઘણી જઈ મુંબઈ ભણી,
 કરું લગનની તઈયારી હાલ.
 બચ્ચાં બાલા રમાડી મરઘાં કુકડાં વસાવી,
 ગામનો પટેલ કહેવડાવી તતકાલ.
 પાવરા પોઈસ મામાને ઘેર જઈસ,
 મામો આપે ભાખરો ખૂણે બેસી ખાઈસ.
 મામી આવી મારવા નાસી નાસી જઈસ,
 ધુધરા અપાવી છોકરાં રમાડી ફરીસું ખુશ ખુશાલ.

કરતુકી—કોરગો.

ગાયન ૩૦૨ મું

જહાલા ઓશીસે તમે સીધારોરે, ત્યાં જવો તો જલદી પધારજોરે
 મને કલ નહી પડે, મને ચેન નહી પડે,
 જહાલી દીલખરની યાદ ત્યાં કરજોરે—જહાલાં
 એક પલની જુદાઈ ખમાય નહી પ્યારા,
 હવે ઘેલી દીવાની થઈ કરસ મારાજન
 અરે પ્યારીના પ્રાણુ અરે જહાલીના જન—ત્યાં જવો

ગાયન ૩૦૩ મું

જરથોસતી મહજબ પર મારો સદકે કરું જન,
 સદકે કરું જન મારો સદકે કરું જન—જરથોસ્તીં
 લ્યાનત પરજો ભટ પરજો નરકે ચરજો જલીને મરજો,
 જરથોસ્ત સાહેબના ફરમાનને આપે નહી જે માન,
 આપે નહી જે માન, પારસી, લુલી ધરમનું બાન—જરથોસ્તીં

પગે નહીં પરવું, નમન નહીં કરવું, હમખગ કરવું ભટ્ટીમાં પરવું,
બલી જલીને થજો પાપીનો ખુરામાં ખુરો હાલ,
ખુરામાં ખુરો હાલ પાપીઓ, થસે આખર કંગાલ—જરથોસ્તી.

ગાયન ૩૦૪ મું.

પીવો આદરજી પ્યાસો.
બોતલથી દીલ બહેલાવો—પીવો.
પીપોમાં ડુબકી મારો.
તેમાંજ તરોને નહાવો,
અરે વાહવાહ ધાસલેટજી,
સેકેતરીને સાથે રાખો—પીવો.

ગાયન ૩૦૫ મું

કન્વાલી—ભૈરવી.

અરે હું કમનસીબ નારી, કદર મારી તેં નહીં જાણી,
જુદાઇનો જખ્મ છે કારી, કલેજે મારી કટારી—અરે હું.
સંસાર છોડી, ધરખાર તજી, ભટકો છો રાત તમે સારી,
નથી એ રીત જગમાં સારી, કરો કાંચે નાહક ખુવારી—અરે હું.
ઉમીદ દીલમાં શું શું ધારી હરખથી થઈ હું દીવાની,
દીલની ઉમેદ તો દીલમાં રહી, છતાં ઘણીએ દુખીઆરી—અરે હું.

ગાયન ૩૦૬ હું.

કામની શું કેલવણી તમામ, શીખીને બર્ધરાંઓએ વાલી મોહકાણું.
આટલી આટલી દુકતીઓ તો, ઇતરઘં ઇતરઘં જાય,
આંગલી લાગતાં છીંકી પડે રે એ તે શું કહેવાય—હાયરે વાલી મોહકાણું.
ચણાવાલાની દીકરી ને મમરાવાલાની વહુ,
લારે લારે ચાલે તેને, તપલા મારે સઉ—હાયરે વાલી મોહકાણું.

ગાયન ૩૦૭ મું

રાગ ભૈરવી.

જીંદગી ખરખાદ, કીસમતે મારી, વફા ઉપર જફા પારી,
મુજ બદખખતપર, સીતમ ભારી, લાચાર બેચાર છું હું નારી—જીંદગી.
થયો વેહમી ભરઠાર મારો, લાયો શક મુજ દામન પર,
બચાવજો હાય લાજ મારી, મદદ મવલા માગું તારી—જીંદગી.
જીગર મારું જલે રાત દીન, દુન્યા મુજને છે અકારી,
આશા દીલની થઈ ભંગ મારી, છે ગમ મુજને હૈયે ભારી—જીંદગી.

રમતા પંચી.

ગાયન ૩૦૮ સું

રાગ માંદ.

મન કઝોનસી રાહ તું દેખત હએ,
 અખ કઝોનસા યાર તુમહારા હએ.
 માત પીતા સુત દારા ભગીની,
 કોઈ કહે કે હમારા હએ.
 સભી ભર ભર નીર પીલાવે,
 સખસે તુમહારા કીનારા હએ.
 સમય આને કુછ સમય ન જાના,
 અખ સમયપે કયું પચતાના હએ.
 કાલ આકે જખ કધિપે બચઠા,
 કઝોન સહારા તુમહારા હએ.

(કળીર ભજન.)

ગાયન ૩૦૯ સું

રાગ ભેરવી.

મન મેરે દીન વૃથા ગંવાયા અપની પુંછભી ખોઇ,
 અચ્છા બનીજ કીયા પાતકકી ગઠડી અપને સીર ઢોઇ.
 યાર અઢેલા આયા મુરખ યૌર અઢેલા જાવેગા,
 શીર કીસકા મુંદ દેખ ભરમતા નાકક કયું પચતાવેગા.
 મએ મએ કહેતા અરે સોચલે તું હએ કૌન કહાં આયા,
 કલ સોચેગા આજ સોચલે માયામે હપે ભરમાયા.
 ખેલ ખતમ હોગા મેરાભી એક સમય ઉઠ જાવેગા,
 ચીલ ચીતાકી રાખ રહેગી કર કરની ભર પાવેગા.

(કળીર ભજન.)

ગાયન ૩૧૦ સું

કુદરતની આ રચના ખીલી પુલવારી જગમાં,
 જગતનું પાલણુ કરે જન તારણુ—કુદરતનીં
 ખીલી રે શું રચના બહાર વહાલી,
 બલકનો જીવનહાર રે—પ્યારા મારા;
 વેલાઓ પુલે સજી જુમી રહી કુદરત સારી,
 દિલમાં રખની યાદરે પ્યારા મારા;
 ખીલીરે શું રચના બહાર વાહલી—જગતનું

ગાયન ૩૧૧ સું

રાગ અગ્રેણ.

સમજાસે ચન્દ અરસામાં તમને,
કે મારી છે કેવી ચુગાલ.
ચાલ ચાલીને બાજી હું રમતાં,
જોત જોતામાં બનાઈ હું કંગાલ.
બાઈ બંધીના દાવપેચમાં,
ઉલટાવી કરે હું બેહાલ—હાં.
સીફનથી બિછાવી જાલ—હાં,

કોરસ

રમતો પચી છું નાદર દીલાવર.
જાહેર મોઠો—બાતીત કડવો;
દય છૂપ બદલીને કન્દા શીતુરથી,
કરે વાર હું, દુશમનના જનપર.—

ગાયન ૩૧૨ સું

રાગ અગ્રેણ.

હકનામ મુબારક લઇ એ, નીરબય થઇ જંગમા જઇ લડીએ,
સરખા બિરાદર છાઇએ, કિરતી સાગર તરીએ.....હકનામ.
લાવ મકસદ બરતું અય પરવર, હર મુશકીલ કર આસાન;
મરદન રેહેસવાનો ધધો લઈ અંદા પડીયા મેદાન.
નાચાર જો કાધોજી તો આધાર તું થા,
નાદાર જો કાધોય તો સાહુકાર તું થા;
છોટો જો કાધોજી તો વડીલ તું થા,
બંધવા જો થઇશું તો વડીલ તું થા—હકનામ.

ગાયન ૩૧૩ સું

રાગ સોહૈની.

મશહુર થે જહાંમે જો ઇજાને શાનવાલે
વોહ ખાકમે મીલે હાંએ, ઉંચે દુકાન વાલે.
અય મરદીશે જમાના, એહતો મુજે બતાદે
કયું બે નિશાન શીરતે, નામો નશાન વાલે?
સદ ચાક હાંએ ગીરેઆં, દામન ફટા હુવા હાંએ
દર દર બટક રહે હાંએ, યું ખાનદાન વાલે.
મજલુમ દિલપે જાલીમ, ચોંટે લગ્ન રહે હાંએ
હમલે હાંએ તેરે ધરપર, અય આસખાન વાલે.

ગાયન ૩૧૪ સું

કરી હમ પાલન સખી દસ્ત આપી
રહેમી આજે દીઠાં મહા પ્રતાપી—
પુદા પાસે અરજ છે અમારી
સદા રહેા તમે સુખ માંહે; “
હમને નવાજુ દઇ કીધી મદદ આજ.—કદી.

દુહો.

સુખમાં સાથી સહુ બને, સુખ સંપત સહુ ચાહય
દુખમાં દરેશી દોસ્તખી, પડતીમાં પત નય.
દુવા દઇ દિલથી મન વાડ, કીધું સુખી જીવન હમારું

—:૦:—

રંગમાં ભંગ.

ગાયન ૩૧૫ સું

“કરમ કર મેરે હાલ પર અએ કરીમ”

રહેમ તારી થઇ સુખપર એા દાતાર,
નમી ચાલે તુને, બંદો ખાકસાર—રહેમ.
પલમાં તું ઉલત પુલત કંઇ ફરે,
વીચારી તુ સઉની હૈએ દાઝ ધરે,—રહેમ,
અજબ તારે। ખેલ અજબ તાર કામ,
ખરે તારી થાએ તારીફ ગામે ગામ.—રહેમ.

ગાયન ૩૧૬ સું

“અજબ છે પ્રભુ તારી લીલાનો રંગ.”—રાહ

અજબ મારું ઉછલેછે પ્યારે જગર,
દીલ મુજતું નાએ બીતરની અંદર.—અજબ
હર રંગી દેખાવે મારું દીલ હરખાએ,
પીરોળના પ્યારે મારું મન મલકાએ.—અજબ
ખરે સુંદર લેહેઝત, ને મીઠું અમરત,
તલપ દીલ થાએ, હરખ નહીં સમાએ.—અજબ.

ગાયન ૩૧૭ સું

“ગુઝઆસે મોરી ખપારે કહો કાઈ નાએ.”—રાહ.

આહારે કેવી છાતી મારી પ્યારે ઉભરાએ,
ધરક ધડક ધરકાયે—આહારે.
તન મન નાએ કુઠે બીતરની અંદર,
નવી નવી ઉલટ રે થાએ,—આહારે.
થુમક થુમક ચાલી ગઇ આંખે
પ્યારે આજ હરખ ન સમાએ.—આહારે.

ગાયન ૩૧૮ સું

“હેતસે રંગ બ રંગી હરકો”—રાહ,

દુન્યાના ઢંગો થયાં છે કેવાં, હવસબરી દુન્યા,
લાલચ સારી દુન્યામાં ભરી, હવસી ખરી દુન્યા—દુન્યા.
મા બાપ બાઈ, સગાંને વાલી, રહ્યાં છે પૈસે હાય!
પૈસા વગરની જીંદગી ખોટી, સંતોશી કહાં છે વાપા—દુન્યા.
તેની મદદ છે, તે સૌરદ છે, સહ કોઈ નાચાર,
કહાં છે સંતોશ, કહાં છે “તાહમ્મુલ,” ગીમાં કહાં તે ચાર—દુન્યા.

ગાયન ૩૧૯ સું

“નાચો ગાના, નાચો ગાના એ તેરા હએ દીલર્યા”—રાહ.

સાચો તારો, એ ચાહા ખરો યુલ નારી છે
ખરેજ તું વફા—સાચો તારો.
નામ એ તારૂં મીઠું ને મધુર છે,
સાચી તેવી ને ખરેખર વફા—સાચો તારો.
તારી એ ચાહ ખરી મુજપે સનમ,
થાઉં નહીં છું કદી એવફા—સાચો તારો.

ગાયન ૩૨૦ સું

“વાણીઆ બાઈ બાઈ કંઈ પોચા ખરે”—રાહ.

મારી આ થાઈ, થાઈ કમાન ખરે, મલ્યો હગ્ગર વરે,
પૈસા એ નેઈ કોય પગના ઠરે, પારશો કશીયો ખરે,
ખુબ છે મજા મુજ, બાયગ ખરે,
પૈદશા ખાતર સારા ગોમો ફરી, ખુબશા એકહાં ફરી,
શેઠાને હાથમાં ઠોર ફરી, મલીયો શેરો વરી,
ખુબ છે મજા મુજ બાયગ ખરે.
પોરશી ખરચ ધણો ઉડાઉ કરે, પાશે પોઈ ન ઠરે,
પોતીયાં હમ દાશો કહીને ફરે, પોઈશા એકહાં કરે,
ખુબ છે મજા મુજ બાયગ ખરે.
પૈદશાખી નેઈ વોણીયો ભટકે ફરે, બાજી ખાઉં ઠરે,
જીતીનાં ટાંકી ચીઠડેહાલ ફરે, વોણીયો ખુબશો ઠરે,
ખુબ છે મજા મુજ બાયગ ખરે.

ગાયન ૩૨૧ સું

રાગ ભેરવી.

પૈસાનો અજબ ખહાર મારા પ્યારા—પૈસાનો.
શાહુ શેઠાગર સૌ પૈસાના પ્યાસા,
પૈસાએ ચાલે સંસાર —સંસાર મારા પ્યારા—પૈસાનો.
મતલબ લુચ્છાઈની છે અજબ બા દુન્યા,
બલાઈ કરે ખાપ માર—માર મારા પ્યારા—પૈસાનો.

નર નારી મીત્રો ખેશી ને દુશમન,
કરે સૌ પૈસાએ પ્યાર—પ્યાર મારા પ્યારા.—પૈસાને
જુદાઇ ઠગાઇએ મેં દોષન જમાવી,
ન કાધો યુનાહનો વીચાર—વીચાર મારા પ્યારા.—પૈસાનો.

ગાયન ૩૨૨ સું

રાગ ભિરવી—દાદરો.

તન મન ધન જ્ઞાન સદા ન નીએ કાંઈ
માન પાન રયાન ધ્યાન ઠામ નામ જાણુ જુદા બજ હરનામ ભાઈ.—તન.
ખેટા બાપની ગરદન કાપે—જાણુ ખુની કસાઈ
નાર ધણીની લાજ ન રાખે—ચાહ જગમાં ઠગાઈ.—તન.
પાર ગાંઠે સહિ ધન્ય જોઈ—આવે કરવા સગાઈ.
દુઃખ સમે સાથ તજી—મેલે ચાલતો થાઈ.—તન.
ના કર યુમાન જુવાનીપે—જમે જશે ધસડાઈ
મારું મારું કરે છે માનવી—એમાં નથી સચ્ચાઈ.—તન

ગાયન ૩૨૩ સું

રાગ પીલુ—કાહારવેલ.

પીલે દાર મકન મારી હંગમારે
પીને બન્યે રંગીલા રંગમારે
નાચી કુદીને મામડેની હંગમારે.—પીલે.
જે કાઠ પીએ તાડી હરાબ
તેતો બને ખરો નવાબ.—પીલે.
જુદ્યો જે પીએ તો બનેનવ જવાન
જવાન પીએ તો લીએ તીર ને કમાન.—પીલે.
લે આ છલામતી તારી
હાથે નાજાં કાઢલી પ્યારી
મારી ગેરી તારી કારી.—પીલે.
પીને મકન તું બની જ તૈયાર
જીજીનાં પીઠં તોખી રહું હુછીઆર—પીલે.

આદાંની સુંઠ.

ગાયન ૩૨૪ સું

રાગ કલ્યાણ.

આલમ સારી તાબેદારી કરે છે એ પરવર તાહરી,
ખરાં જીગરથી વાત વીચારી જઈયે હરી તમપર વારી—આલમ.

ન્યારી ન્યારી લીલા તમારી છે બહુ અચરન કરનારી,
જગ શબ્દગારી કાધી મહેરખાની મનુષ્ય પર ભારી—આલમ
દેરે કરે અધકારી હમારી, હું હું મુસાફર રાહદારી,
હુન્યા કરે અકારી જરુ હું માળા તારી.

ગાયન ૩૨૫ મું   બીબીબન સુનીય જરી—એ રાહ.
છછરીની મુંબઇ અલખેલી, પૈછામાં થેલી, કાઢો બહ થેલી,
ગણત્રી પૈછાની, હીછાબ પૈછાનો, ને પૈછાનોજ વિસાર,
પૈછા હોય તો કીકલી કરે ગામનો બનુ છાહુકાર—હા છછરી
રછતેથી જાવછ તો છજત આપછે છાપાછને જમાદાર,
કીકલી મારી હરખાઈ જાછે બનછે હાં ગજાનો હાર—છછરી

ગાયન ૩૨૬ મું   નાય કીકલી નાય તું મારી સયે એ—રાહ.
હારે પ્યારી બોલો જરા તમે,
જરા લટકાથી, અરે મટકાથી ચાલો ચટકાથી—હારે
મને સારીને પોલકો અપાવો સાથે ઉઘી એરીનાં યુટ લઇ આવો,
તુને સારી અપાવું મારી જાન, હારે યુટબી જરેર હું લઇ આવું,
કાંય કરેય આય આશકને હયરાન—હારે

કીમેટોરીયમ હડખું.

ગાયન ૩૨૭ મું.   ઉઘા એરગ એ—રાહ.
કેમરે ભાઈ ખટલુ, હારે ભાઈ મટલુ કીમેટોરીયમનાં બન્ને દીલદાર,
પૈસા ખરચશું, લાગવગ લગારશું, લોકની નથી કંઈ આપણને દરકાર—કેમરે
સુધારો કરતાં કેવાં પડ્યા વધણ થયાં જુદીન સાથ કેવાં સુખી લગન,
કીમેટોરીયમ કાઢીને કરીએ સગન જોઇ થશે બીડી ફુકનારાઓ મગન,
પછી ચાહું તે હું કરે, ખાજ જોઈ હું કોર મંડું, કીમેટોરીયમનો
થશે બહાર—કેમરે

ગાયન ૩૨૮ મું.   રાગ—બેરવા.
જેવી કરણી કરે તેવી બરણી બરે, ફળ વાને તેવું તે ચાખે,
વિનાશ કાળે થાય વિપરીત જાહી, સુતડુ હોય તે ઉલટું દેખાય—જેવી
ખુદાએ જનમ દીધો જેમાં, તેમાં રહેતું છે બહુ નેક,
લાખ ધરમ જુદા હશે પણ ઇશ્વર સકનો એક—જેવી

ગાયન ૩૨૯ મું.

જમાનો ઉલતો એ કેવાય—એ—રાહ.

સુધારાની એછ ચુકા મોહકાણુ પછી વટળવાનું થયું મંડાણુ.
હવે શરૂ થઈ ચુકું મસાણુ નહી રહેશે નામ કે નિશાન.
સુધારા બધા તમે કરી ચુકા પાસ, બાકી શું છે દીલમાં આશ.
ખી. એ. એમ એ. થઈને પાસ, ધરમનું કાણું સત્યાનાશ—સુધારાની૦
સખી બધા સ્વરગે ગયાને બાકી રહ્યા સૌ સુમ.
ફરે નામના શેક્યા થઈ દબલ ડુલાની દુમ—સુધારાની૦
ધર્મ ચુથો ના મુખાંચો જરા દીલમાં ધરો વિવેક.
લાખ્યો ફાંફાં તમે મારીને મરણો પણુ દખમું હમાઈ નેક—સુ૦
બણુતર ગણુતર ચાહરમ ઉડીઆનાંનું પછી નથી કંઈ કામ.
આએ મુવો કે ઉંચકા મસાણીઆ રામ બોલો ભાઈરામ—સુધારાની૦

ગાયન ૩૩૦ મું.

રાગ બેરની.

માયા જગતની તજને મીથ્યા, એક દીન તું મરશે.
ના કર માઈ માઈ નહી રહેશે તારું આખરમાં પ્રાણુ તારો ખરશે.
(શએર)
અંતે તારો જીવ લઈ ગયો, જમરો કરીને જીવમાત,
લાચાર થઈ તું ચાલ્યો, ધરી છાતી પર અંતે એ હાથ.
ન્યાંનું ત્યાં સૌ રહી ગયું ન લીધું કંઈ તારી સંગાત,
જે કરી ગીયો તે તું લઈ ગયો નેકી બદી એ તું તારી સાથ.
ફાકટ ફાંફાં મારે, કરે તેવું ભરે, આખરમાં નેકા ત્યાં તરસે—માયા૦

—:૦:—
જીગારનો સીકાર.

ગાયન ૩૩૧ મું

ચોકરીને ચુલામગીરીના કોમ પારસીઓના છે,
ઓપ ઓખતીયારી ને સુદાગીરીના કોમ ધરાનીઓના છે.
ઉંતેમ ખેતી મેઘેમ વીપાર, કેનીઝ નોકરી છે હારે હારે—ચોકરીને૦
પીપાલા રેકાળી હુમ ઓપમેલે, ધરાણી ઓગેત્ર વધેચ,
દુકાન કારી શીડીયા થઈને ધીરવાત્રા ખેનેચ, એ કોમ
ધરાનીઓના છે—ચોકરીને૦
વીપાર છોરી નોકરી કેરી તીસ રૂપીયા કેમાયચ,
આપહાદાના નોમ કુબારી, ઓખેર ઘેર તે વેચી ખાવચ.
એ કોમ પારસીઓના છે—ચોકરીને૦

ગાયન ૩૩૨ મું

કાફી-ખરવા.

મને મોહોબતની મારી કઠારી, પ્યારા મારા
કાધો જખમ ક્ષેજે કારી—મને૦

જુલોના દરદથી હાથ જલું હું.
 યધ દુખીયારી બહુ ભારી—ધ્યારા મારા—કીધો
 પ્રીતી તારી ન જરા વીસારી,
 જ્ઞાલા જ્ઞાલી સદા હું તમારી—ધ્યારા મારા—કીધો

ગાયન ૩૩૩ મું

ભાવ ધરી ભુવનમાં—એ રાહ,

પુશી પુશાલીમાં આપો આજ આપણો અંનમ, દાવરનું નામ—દાદારનું નામ
 મનની મુશાહો બર આવી છે, આપણી તમામ, કીરતારનું નામ—દાદારનું નામ
 મહેનત કારગટ લાગી છે, આજે આપણી તમામ,
 હરી પુશીથી જન્મ્યો, આજે આપરે મુકામ.
 ચલાવી દોર શરાયનો કરી આજે ધુમધામ,
 કરો પુશીથી મગ આજ યધ મુશકીલ આશાન—પુશી

ગાયન ૩૩૪ મું

જન્મે ગયા જમાના સાથ—એ રાહ.

આપે જમાનાનું પારસીપણું, દીવા નીચે છે અંધારું,
 ઉપરથી દેખાય ધોળું ધોળું, અંદરથી છે કાળુ કાળુ.
 અસલીઆતમાં હતું સડ સાડું, સુધારાએ કીધું અંધારું.
 નીતી રીતી પર પરીયું તાલું, નહીં જોયું તે જોવાનું.
 ગફલતની નિદ્રાથી નજો. માયાપો આંખ ઉગાડી જોઓ,
 ધમ છોડી, નીતીને તજ, બનીઆ શું લોભી, યધ નીતીની બરબાદી,
 —ગફલતની

દીકરીઓ રોજ પર ગાયન ગાય, માયાપો જોઈને તે હરખાય,
 પછી ધનામ તે ઘેર લઈ જાય, માયાપો હરખઈ હરખઈ જાય,

દીકરીપર આવરઈ પોવરઈ જાય—ગફલતની

પછી બેઝાંમાં પવન થાય, માયાપનો હોકમ નહીં મનાયે.

હવે તેને કંઈ નહીં કહેવાય, આખર માયાપથી રરઈ જાય,

કરો કંઈ એનોરે ઉપાય—ગફલતની

ગાયન ૩૩૫ મું

આદમ કયુ સેહે તાનકો એ—રાક,

• દયા કરો દાદર હું, હું એક ગુન્દાગાર

બખ્ષો મારી મારી પર, રહેમ કરી દાતાર.

ગુમાવી જુવાની મોજમાં શોભાવવા અંગે કીધો સંગાર.

ગફલતમાં હું જુલીયો તુને, ન યાદ કીધી તારી લગાર.

કીધી ન મેં દયા રંકપર, સતા વાપરી યઈ જુલમગાર,

જુડીઆ મેં પર ધરેં જુલમથી, થીતમ ગુન્નરીઓ મેં અપાર—ગુમાવી

ગલા ફાંસીઆ મેં કંઈકાના, બરી દીધા ખાલી બંડાર,

અરે. અરે મેં શુ કીધું, મુકતી કેમ દેસે તે દાદાર—ગુમાવી

પેરીસ કલીનીંગ વર્કસ

હક કસબની ભરેલી સાડી, દાણાના લેશપીસના ખ્લાઉઝીસ
ચાઇનાસીલ્ક તથા ઉલન મુટા
કલીન કરવાનું ભરોસેદાર ખાતું

“ પેરીસ પ્રોસેસ ” થી કલીન કરવાથી કપડાં અસલ નવા
જવાં, નરમ, સુવાળાં અને સફાઈદાર થાય છે. એ પ્રોસેસથી કપડાં
ઢાલતાં નથી ને કાચો રંગ હડી જતો નથી

પેરીસ પ્રોસેસથી કામ કરનારા અમો આખી મુંબઈમાં એકલા જ છીએ
રીસીર્વીંગ એજીસ, ન્યુ ચરની રોડ (વેસ્ટ એન્ડ સીનેમા નજદીક)

The
Leading &
Up-To-Date
Indian House
in Bombay.

Stockists
Indian
&
Foreign
Goods.

The

Shrikrishna Stores Co. Ltd.

Telephone
No 4574.

ADDRESS:-

Krishna Building,
Hornby Road, Fort
Bombay.

Telegrams
“Krishnagar”
Bombay.

ગાયનના શોખીનો માટે

આજ ૪૫ વરસો થયાં પ્રખ્યાતી પામેલી, દરેક આખરદાર દવા વેચનારને ત્યાં મળતી,
ડો. બે. મોતીવાલાની હજારો સર્ટીફિકેટો મેળવનારી.

ખાંસીની ગોળીઓ.

થી ખાંસી, દમ, હાફળુ, ખહી વિગેરે નરમ પડ્યાં ઉપરાંત ધણીક જાતના ગળા તથા ફેફસાંના દરદો, સરદી, સલેખમ, બેઠેલું ગળું, ખોખરો અવાજ વિગેરે દુર થાય છે. એથી વળી અવાજ સુધરે છે જેથી એ જાહેર ભાષણ કરતાંઓમાં, ગાનારાઓમાં વિગેરે ખુબ માનીતી થઇ પડી છે. તેસ્તમાં ઉત્તમ હોવા ઉપરાંત ગુણમાં અકશીર છે એટલુંજ નહિ પણ કીંમતમાં પણ સસ્તી છે. કી. શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૧, ૦૨, ૦૩ તથા રૂ. ૧૫ ના રૂ. ૬.

ડો. બે. મોતીવાલાની દવાઓનું લીસ્ટ.

તાવની ભુકી-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૩
તાવની ગોળીઓ-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૩
હજમીટની ગોળીઓ-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૩
મરડાની દવા-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૧ તથા રૂ. ૦૩
દાઝેરીઆ, કોલેરાની દવા-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૩ અને રૂ. ૦૩
તોનક ઓફ લાઇફ-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૧૧ તથા રૂ. ૨.

રસ, ગાંઠ, લયક, સોજો, ગાઉટ, સધીવા વિગેરે માટે “લેપ”-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૩
હથીઆરથી યા બળી જવાથી થએલાં જખમે માટે મલમ-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૩
બુલાખનો પાક-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૩
ચામડીના દરદો માટેની ભુકી-શીશી ૧૫ ના રૂ. ૦૩
ખહી-હાફળુ માટે ભુકી-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૩
હસ્તની ભુકી-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૩
હસ્તનો મલમ-દખી ૧૫ ના રૂ. ૦૩

સર્ટીફિકેટોવાલા હેન્ડબીલો મંગાવ્યાથી મુક્ત મોકલવામાં આવશે.

એકજ અજમાયસ આપી ખાતરી કરો.

એકલા જનાવનાર—ડો. બે. મોતીવાલા,

મોરલેન્ડ રોડ, ભાયખલા, મુંબઈ.

આપના આપ !

ગાયન ૩૩૬ મું

રાગ—અગ્રેજી.

જુગારીનો સદા જય છે, ઓવી ફેકા ભાગ્યોદય છે!—જુગારી.
ડાહ્યા કાગરા એમ કહે કે જુગાર ખરાય ધણો છે,
હું તો કહું, ચારો, જુગાર રમો નો, તેમાં સવાય ધણો છો!—જુગારી.
લાલાજીઓ, જરા કહો મને કે સરત શું બેહેતર છે ?
એ “ફેશનેબલ ગેમ્પ્લેઈંગ” જુગારથી બેહેતર શું કુર પથર છે?—જુગારી.

ગાયન ૩૩૭ મું

પહેલાં લાત, પસી વાત, એવી જાત
તેની સાકરી તે કેમ કરવી ?
એવું જોઈ માહરો જીવ ગભરાયો,
એવી તો માહરી જાત ગરવી!—પહેલાં.
અમે લાલાની જાત તો છારી છકારી,
ખીજ જાત બધી બહુજ નહારી,
માહરે તે છી મોહકાણુ રરવી!—પહેલાં.

ગાયન ૩૩૮ મું

માહરું દુખ ન જાણે કોઈ,
હું તો ખ્યારની ખ્યારી!—માહરું
દરદીની ગત તો દરદી પીછાણું,
ખીજું ન જાણે કોઈ!—માહરું
કોટા ઉપર સેજ ખીછાવી,
રયેન ગુજરું રોઈ!—માહરું

ગાયન ૩૩૯ મું

લગનનુ ગીત.

વર સાસુ તે હરગવા નીસર્થો, મરતકે બાંધ્યા માંડવા;
વેલા તે જોઈ વર હરગયો, ગલે શોભાવ્યો હારે !
કુલને નારસ જલ વીટીએ છે વર હરખયો, માંડવ માંહે બેસાર્યો,
વર આયોરે જરખાનુ તાહરો, માંગે ઉતારા ઠારે !
ઉતારા આયો વાડીના, મન હસે તે વરના માડીના,
ઉતારા આયો બાગના, મન હસે તે વરનાં બાપનાં !

ગાયન ૩૪૦ મું

રાગ—ભેરવી.

જકારો વફા ચાહી, બનેના બેવફા તમે,
 વફા દીલબરોની દીલબરી, એકદીલબની છે!—મોહબત.
 પરસતેસ એ હમ નારીની ખુદાને બી તો પ્યારી છે!
 ખાવીદનો ચાહા નીખાલેસ તે, મીસાલે કીસ્સા કાહાણી છે!
 ખાવીદનો ચાહા, ખરેખ બહેનો, ખુદાની ખુદ ખુદાઈ છે!
 સુખી તે નર, સુખી તે નાર, જેની જીંદગી વફાની છે.
 મોહબત મુજ સનમની જે તે માહરી જીંદગાની છે!
 અમરગી આપનાર એ ખરે અમૃત પાણી છે!

ગાયન ૩૪૧ મું

મોટાંઓનાં તો મોટાં બવાડ
 જોવાની મળહ પરે, મારા લાલ!
 આ મારો છે બડો હુસ્સો લાલાજી
 ઉંડા પાણીની રમેસે પાણી
 એવાં પાણીએ ચરે કેમ વાલ?—મોટા
 સાબકે મારો એવાં જે પાણી,
 ખાછડાં ખાદને થાએ સે રાજી
 દોલાના ઘોરાની સાલે છે સાલ—મોટા

ગાયન ૩૪૨ મું અગ્નિ કચરા—એ રાહ.

જુટયાં ખાધાં, કુટયાં માયાં!
 કીધા સીધા બધરીઓએ! (માણુકને) બરધું જીવતર
 (ચાનને) ધ્યાનત તુંજ પર! આ લોક બધાં હજીએ તોએ!
 કોરસ.

બેરાંઓતું રાજ આજ એ નકકી થયું,
 ને મહોતું તો પાણી જુઓ આજ ઉતરી ગયું,
 સૌ રોખને રૂબાબ તે બધું જતું રહ્યું,
 સરમ સરમ બધું બેરાંઓતું કહ્યું થયું!

ગાયન ૩૪૩ મું

કન્વાલી.

જ્યારે અકકલ પર પરે છે પથ્થર, સાઈ કદી સુજતું નથી!
 જેપર પરે તે પોતેજ ભોગવે, કદર કોઈ ખુશતું નથી!—જ્યારે
 છતી આંખે બને આંખો જો, સાઈ તે સુઝાડે કોણ!
 સાઈ કહ્યું તે લાગ્યું ખાઈ, સાઈ કદી રચતું નથી!—જ્યારે
 બદખખતી શિકાર કરે જો, છતા કાને છે બેહેરો તે;
 પરતીમાં તેને વગર ઠોકર કોઈ કશું પુછતું નથી!—જ્યારે

ગાયન ૩૪૪ સું

રાગ—ભેરવી.

હરે રામ હરે રામ હરે રામ હરે, (૨)
 ભળ કર એહી નાંમ અરે બાવરે!—હરે
 રામ નામકા નાપ છોડકરે ઐર નાંમકા કૈન કરે—(૨)
 કૈન પીયે મોરીકા પાણી, જાણહો અમૃત કુંડ બરે—ભળ.

ગાયન ૩૪૫ સું

અરે સુ માનવનો અબીમાન—એ રાહ.

અરે આ અખલાનો પોકાર
 બાપ, જરી સાંભલોરે!
 કહું છું કરગરી સો સો વાર
 માંગ્યું માહરું મલોરે!—અરે
 દુઃખ્યારી આ નારી બીચારી રોજ.....રરે;
 પરવર, તુંજ વન મુજનાં સંકટ કોણ.....હરે?
 કર કરણા કીરતાર—અરે.

(સાખી.)

સીતા સતી, તારામતી, દમયંતી દેહ દુઃખ વેકતી,
 સતીઓને દુઃખ આવે અતી પણુ ધીર નહિ તે છોરતી!
 કદી સુખ ને કદી દુઃખ એવી આ જગતની છે ગતી,
 ધીરજ ધરું કે સાહાય થશે રહેમી જે જગતપતી!—અરે

ગાયન ૩૪૬ સું.

અરે મન, સોચ તું બાધ—એ રાહ.

માનવ, ન ગુમાવ જીવન, નકામું તે તો જાણીને!
 ઉડી જવું બની પતંગ, અંગ છે ખાક માનીને!—માનવ.
 અરેરે કાયા માયા તો જગતમાં બસ ફાંતી છે,
 સમાલી લે જવાનીને, જવાની ન રહેવાની છે!—માનવ.

ગાયન ૩૪૭ સું “The Man that broke the bank at Montecarlo.”—રાહ.

એહ બાધ વોન્ટ યુ એલ ડુ અનડરસ્ટેન્ડ—
 હું ડેસી કલાસી સ્વેલ, અપ-ફુ-ડેરીશ છેલ્લું, ને વેલ—
 ઇફ યુ ઝોનલી લેટ મી ટેલ—
 લોક તો કહેલ કે બસ્યુઅ મુજનું-ત્રોકની દરકાર શું?—
 યારો દેખો મારું ફેશનેબલ “ઉ”!
 દેખો, યારો, મારું ફેશનેબલ “ઉ”!

(કોરસ.)

શું મુજ ચાલચલણુ, એસ્કાટ. ઇટરાટ—
 શું કોટનો કટને સ્ટાઇલ—બસ આ-લા ઍડમ પાઇલ
 મુજ ઝેસ-ને ડેસ-ને સમાઇલ—

કે મુજને, યારો, બેઠ—બસ બેરાં પરે મોહી—
 બેઠકે બાપ તો ઉતો માહરો અલાહીબાગે!
 દેસના બાબમાં તું શું સમજે—બાણુ થઈ જા—હટ!
 બેની ટેલ કાટનો આંચ વટ, એ છે લેટસ્ટ સ્ટાઇલનો કટ!
 મકદુર કાણુની એમાં કરે સેલજ પણ ચાં કે ચું!
 લંડન કટનું એમાં ફેશનેબલ “ઉ”!
 એમાં લંડન કટનું ફેશનેબલ “ઉ”!

(અફલાતુન.)

ગાયન ૩૪૮ મું “I Love a Lassie”—રાહ.

ઝોહ, મને હરબાર
 છે પ્યાર પૈસાનો ને માનો કે એ પૈસા જગમાં આલા છે.
 છે પૈસા જગને વાહલા—ને જે નથી પૈસાવાલા!
 તેના ઢંગ, યારો, તો નીરાલા છે!
 એ પૈસા ખણુ ખણુ બોલે—પૈસા બેહસ્તનાં બારણું બોલે,
 પૈસા દુન્યામાં છે સર્વથી આગલ,
 ખીન પૈસા ખાલી ખાલી, લોકો કેહશે છે મવાલી,
 ખરો ગારીલ ગાવદી—પાગલ!

(કોરસ.)

છે મરજી માહરી—
 મલે જે નાર પ્યારી કાઠ સધર બડી માલદાર,
 બંદો જુકે પૈસા સામે—બસ પૈસાજ આવે કામે,
 છે જગમાં એજ તકરાર! (એ વાર)

(અફલાતુન.)

ગાયન ૩૪૯ મું.

ઉપલીજ—રાહ.

એ ખરો દીલદાર—
 છે બહાર પૈસાનો તો મલે નાર સાથ પયાસેક કબર
 તાબેદારી જાનની સારી. છે પૈસાની દીલદારી!
 નથી પ્યાર ક્યારની દરકાર!
 દુર અંદેસો માહરો જેવા, સોદધે ચાન્સીસ અહીં તહીં એવા,
 નહીં જેએ અગલી કે નહીં જેવા થોએ ફેર,
 મને પૈસાથી સગાઇ—પૈસે જાણુ તે સવાઈ,
 ઝોહ, પ્યાર;—રેટ? આઠ ડોન્ટ કેર?

(અફલાતુન.)

ગાયન ૩૫૦ સું

રાહ—અગ્રેણ.

ઇવેશરીટ ટરામભેટ યુઝવેસને બધુવાહીયાત કામ
 મુરદા બેશ જાઓં કે દોઝખ જાઓં ચલાવે યા હોમ હામ
 દરશન ખોટા તદન ખોટા છે બથ એક મોતું નામ
 અંદરથી ગોઓટો પાનું કાઢ તમામ
 દેરાનો ખાખો ગાંડો હથ્થી ધુઝાવતો તો જાય આખખી ધરતી
 મોનું કીચુંને પુછરી કેઈ તેની સમજ નથી પડતી
 હથ્થી તો જાને જુઓ ડાસ ખાય આખખો દાંડો તાર
 ને જરા જો મોનું હડીયુ તો મારીયા હાર
 અરવે રસ્તે રખરાવી દેને અડઢ બેસે ત્યાં
 ગાવાનું બુચુ છેરાયુ ખોતરી આપો મોમાં—

(જવતુ-દોઝખ)

ગાયન ૩૫૧ સું

રાગ—અગ્રેણ.

ઉલતું સુલતું દીકરા મારા ચોક્થું ગોથવી કાધીએ નામ
 કરીયે કાંઈ નવા સુધારા પાંડીયાં ગોથવી કાધીયે કામ
 કોલ દલાલનાં હાથો કારા કમ્બખતિમાં ભીડીએ હામ
 ચુકલો મી તોવાજ લેખારા ગરડન ઉપર જલતો હામ
 ખુખીથી કર કોઇ કરમ છોડી દુન્યાની શરમ
 રાખી મુડીમાં બરમ, પાત્રમ વાલીનો ધરમ
 મહેનતોનો બદલો વાર, કુડીપાક નરમ ભરમ
 એકને બદલે ચાર ચાર, કુડી પાક નરમ નરમ
 ખાંધી કમ્બર થાવો ગરમ, લઈ આન્ડી ન બેવડો રમ
 બદલો નહી મલે કંઈ કમ, કુડી પાક નરમ નરમ
 કરીને લાખના બાર હજાર, કોઇને ખ્યારને કોઇને માર
 પીધર છને થાવો વાર, મેથી પાક ગરમ ગરમ-કરીને.

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૫૨ સું

પેત હાય પેતક ઘડા—એ રાહ.

એક બસ એક, ફક્ત એક પીએ જામ,
 લટપટપંજ જાય બની જો બરો હોય બેફાંમ!
 તો પીએ મારા લાલ, પીએ બેમીસાલ,
 એ રંગેલ રંગીન આપ થઇ ખુશાલ તમ તમામ! એક.
 જે નર દાર નહોં પીએ તે મરદ નહોં મુદરાંમ,
 મરદ નહોં પણ ધાંચીનો એક બલદ તેનું નામ;

એવા નરા બેલ, (આ) દુન્પાથી ગાંદેલ
 તેવાઓનું જીવતર છે આ દુન્પામાં દરામ—એક.
 પીઓ દોસ્તો બેધકક, તમ પીઓ બેલગાંચ,
 રમ રાગથી પીતાં શરાય ગમવો આ ધામ;
 નહીં પીએ શરાય—ધાય ખાનું ખરાય,
 ચાવવો નથી પડતો, દોસ્તો, દાર જેનું નામ!—એક.

ગાયન ૩૫૩ શ્રું

રાગ—અઝેજી.

ચેત ગાંધીલ ગમાર. ચેતી થા હોશીઆર,
 થઈ જી તું ખખરદાર. રે ઓ યાર !
 કર ના તું કાંઈ નકાર, દુન્પામાં મકકાર
 છે પડેલા બેશુમાર, રે ઓ યાર !
 જીલમગાર, ચોરચખાર, બદકારો અપાર !
 દેખાવે ઇજ્જતદાર, રે ઓ યાર !
 થઈ નેક અવતાર. કર પાપો હજાર,
 થવું હોય જો જરદાર, થઈ જોતો બદકાર,
 નહીં લે તે આધાર, નહીં તો પડશે પાર,
 એવો છે સૌ ચીતાર ત્યારે તું ધ્યાન લગાર,
 તેવો છું હું નામદાર, રે ઓ યાર !

(જુગાર.)

ગાયન ૩૫૪ શ્રું

રાગ—અઝેજી.

દીલે હું છેલ્લું દુલ્હો જવાનીનો બદાર.
 એ બી સાય, એ બી સાય, એ બી સાય છે !
 અરે જીવો કાંઈ પછી મલેછ ધીરનાર,
 એ બી સાય, એ બી સાય, એ બી સાય છે !
 પચ્ચીસ ટકા સુધી વ્યાજની જીકર કરૂંચ,
 કાકા મરે, હંમેશાં મલે એમ બી જીસી મરૂંચ,
 રે તરીમ ત્રાક થઈ સાથે બની હતી ફરૂંચ !
 એ બી સાય, એ બી સાય, એ બી સાય છે !

કોરસ.

ખાખ પી આ જીજીવીથી આખર પરવારો;
 મળહ જોઈ લેઓ અંતે રરસે રવારો,
 રે હાથ છુટ્ટે ચાલુ રાખો ગળવા પર મારો,
 એ બી સાયું, એ બી સાયું, સાયું છે વારો !

ગાયન ૩૫૫ સું.

રાહ અગ્રેજી.

નહિ મુજ સમ કોઈ અલખેલો, બસ જગ સારી હુંહી મેલો;
આ રવેત બદન ને રંગિન ગાલ, લખ પરવાલોં કસળી બાલ,
જોઈ પરીયાંખી બેઢાલ; છે બીજો કોઈ ફાંકડો.—૧
જ્યમ બનર કમલ પર નિત બટકે, ચન્દ જોઈ ચકોરા તન પટકે;
જ્યમ મધ પર અગણિત આવે માખ, મુજપર મોહિત નારો લાખ.
નહિ દેખે તો થાએ રાખ; છે બીજો કોઈ ફાંકડો.—૨

એકજ ભુલ.

ગાયન ૩૫૬ સું.

ગઝલ.

તુમ્હેં પેહ કયા પડી લોગો યા વોહ જાને યા મઝેં જાનું.
કટાએ ઇશ્કમેં જો સર ઉરસીકા મદ મયેં જાનું—તુમ્હેં.
વોહ મેરી વ્યાંખકા તારા, મયેં ઉસકા દરદકા મારા,
પ્રીં જંગલમેં આ વારા યા વોહ જાને યા મઝેં જાનું—તુમ્હેં.
બીજાઈ ઇશ્કકી ચોસર, લગાઇ જાનકી બાજ,
ફરામોશીમેં દીલ હારા, યા વોહ જાને યા મઝેં જાનું—તુમ્હેં.

ગાયન ૩૫૭ સું.

હટો જાઓ સૈયાં, ન સતાઓ સૈયાં.
જાનું ગતીયાં, તોરી બતિયાં,
માનુંગીં મઝેં નાંહી કનાઇ—હટો.
રઝેન ગંવાકે આયે, સોઝોત રીઝાકે આયે,
મોહ જલાને આયે—જાઓ.
સેજ સુનીં રહી કુલોંકી જાઇ, રોતે રોતે
રાત ગંવાઈ મઝેને, (૨).
આસુ ઉભરે રહી મયેં ન્હાઇ,
તુમ તો બસાયે પરાયે લુટાયે ખુદ માનો બધાઇ—જાઓ.

ગાયન ૩૫૮ સું.

છે સદા સમય પાપેથી છુટવા, શીદ ડરે નાદાન ?
શીદ ડરે નાદાન ! કંઈક તો સારી શીખામણુ બાન (૨)—છે સદા.
જેમ પાપની ઝળકેં મોહી, દોડે તું જુલી બાન,
તેમ પુણ્યને સહેજ પકડયતો, થાય પરમ કલ્યાણુ—છે સદા.

સાખી.

જીવ મુસાફર શરીર હોડી ને છે મન રૂપી સુકાન,
મનથી મરતું મનથી તરતું, મનપર રાખ નીશાન.
કયું એટલું નાંખ કુવામાં, આજથી તજ તોફાન.
માંડય ચાલવા સીધે મારગે, આજથી થઇ સાવધાન—છે સદા

ગાયન ૩૫૯ મું

રાગ ભયરવી.

આ દુનીયાં છે જાદુની માયા.
પલપલ પલટી જાતી કાયા.
ગગને વાદળ રંગ સમાયા સમાયા—છે જાદુની.
દીકરા દીકરી પતિને પ્રેમદા બહેન બાંધવની જોડી,
એક એકને પકડી પકડી નાખે કાળ વજોડી.
કોણ રે કોના છે કહેવાયા કહેવાયા...છે જાદુની માયા.
કાળાં વાદળમાં જેમ વીઝળી ઝળકે ને મટી જાય,
એવા સુખના ચમકારામાં મોહ તને કાં થાય ?
યાદ કરી લેને તું જગરાયા—જગરાયા—છે જાદુની માયા.

—:૦:—

કુમારપાળ.

—:૦:—

ગાયન ૩૬૦ મું

અમારી જય ગરવી ગુજરાત
સકળ હિન્દમાં શ્રેષ્ઠ ગણ્યાતી
જેના જશ ગૌરવને ગાતી બારતી ગુણ રણીયાત—અ.
બંધુ ભાવના મંત્ર મધુરા સ્વદેશના વરંધક શુરા
પણ પ્રતીપાલક પૂરા જનની જનની વિખ્યાત—અ.
બરત જુમીની નન્દન વાડી કીર્તિ માલિની કુંજ રસાળી
પુનરપિ થઇ હરિયાળી વિલસે વિભળા વિજય પ્રભાત

ગાયન ૩૬૧ મું

ગરબી.

સખીઓ સ્વર્ગ તથા આવાસ વસાવ્યા આંગણેરે આજ
હાલે કે કલ્પલતા ચોપાસ ખીરાજે બારણે રતુરાજ—
રજની વરની જે રસહેલી કરતો કુસુમાપુદ્ગલ શરકેલી
મુગ્ધ બને મદ્યેલી રમતો રંગમાં રસરાજ—
શ્રવણે અનિલ અટારીએ ચંદ્ર ચડયો આકાશ
પ્રણય વાડીની કુંજમાં જુવે રસીકના રાસ
રાસ રમાડે સજની એ સોહામણ શિરતાજ—

ગાયન ૩૬૨ મું

લાખ પ્રયત્નો કરો છતાં પણ પાપ છુપાશે નહીં
જેમ અનલ ઘેરો ઇન્ધનમાં બે પળ ઘુપે તહીં
તેમ જગત ધડીબર ભરમાશે
પણ જગનાથ નહીં જ કાશે ફળ છે અહીંના અહીં—

ગાયન ૩૬૩ મું

રાગ—પીલુ

મોઘા જીવનની લ્હાણુ સાહેબા રનેહે સ્વીકારજો
પ્રીતિ નીભાવજો પ્રાણુ સાહેબા રનેહે સ્વીકારજો
નિશદિન શોભાવશું ઉરના મંદિરમાં
આશા સાગરના ઘેરોરે નીરમાં
ઝુક્યાં જીવનના બ્હાણુ કાંઠે એને ઉતારજો
પુરુષ જીવનના પંથમાં પ્રેમદા જ્યોત પ્રમાણુ
દિવ્ય પ્રભા પ્રદટાવતી એજ સ્વર્ગની લ્હાણુ
ચૌવનની ક્યારીએ રસની કટારીઓ
પીજો રસીલા સુગળુ—સાહેબા

ગાયન ૩૬૪ મું

ભેરવી.

તીખે નયન મતવારે ખંજર દો ધારે
કાતીલ । મેરે દીલકો ચીર ડારે
મેરે જીગરમેં ચુભ ગયે નયનાં લાગે કલેજે કારે—
દીલ દીધા બે દીલકો હમને દઈયે ભારી હુવા
કુછ મળ પાના નહીં આખીરકો આગની હુવા
દવા બતાવો કોઈ દુનિયામેં દઈ બનકર ભારે—તીખે
ટલતી નહીં પીછે લગી યે પ્રેમકી પુરી બલા
વો ચુસ લેતી ખુનકો આખર પકડતી હય ગલા—
પ્રેમ પ્રેત પુટે જીન લાગા ઓ ઉતરે નહીં ઉતારે

ગાયન ૩૬૫ મું

રાગ—પીલુ

મને ઝેરી નાગોએ ડંખ દીધા
હો કથ મારા કેમે ઉતારશો એ ઝેર
મન ઘેરી સચેટ લાવ કીધા
હો કકંચ હાવાં કેમે છુટાય રસ લહેર—મને ઝેરી.
કરમાય દીલની કળીઓ એ મીઠે મીઠે ચટકે
રૂંધાય મારે રોમે રોમે જીવલેણુ
આંખલડીની ઓથે એ ઝીણું ઝીણું ખટકે
આંખાય મારાં ભોચન વિષે મદધેન—મને ઝેરી.

ગાયન ૩૬૬ શ્રું

માલકોશ.

જીવન ક્ષણિક આ પશુ મોહ બારે
મનના વિચારે ઘડી ઘડી મમતા વધારે
પુખ્ત પર વિમળાં તુષાર રે'શે જરી
તેમ તન ધનના પ્રભાવ જાશે સરી
પણ પશુ નહીંજ માયા વિસારે—

વીર કુણાલ.

ગાયન ૩૬૭ શ્રું

અંતરના પુણ્યોથી સજની વીર યુવરાજ વધાવો આજે
માણસ મણિ મેકતાશાય સોહે સજદાસ રીઝાવો આજે
ઉરના આનંદથી કીર્તિની માળા
કંઠે સોહાવો એ રસ રહીઆળા
નટવર એ રતિવર સમ રાજે—
સ્નેહી જનના સ્નેહમાં છે હર્ષામૃત પાન
વસુધા પશુ ઝળકી રહી હર્ષ વસ્ત્ર પરિધાન—

ગાયન ૩૬૮ શ્રું

રાગ-ભેરવી-ઠવાલી.

સમય જે હોય સારો તો બધો સંસાર સારો છે
સમય સારો સીધાળ્યો ત્યાં મહીં સંસાર તારો છે—
ચડે વાહળ ચડે ભરતી પડે જેમન વધે લક્ષ્મી
ઘડીમાં તે પડી જતાં સમયનો રંગ ન્યારો છે—
સમય સારે ન સાઈ જે કરે તે સહુ ગમારો છે
પછીથી આવતે સત્તા સમયનો રંગ ન્યારો છે—

ગાયન ૩૬૯ શ્રું

ઠવાલી

અમારા દેશને છોડી અમે યાનાર પરદેશી
હૃદયને મેળવી લેશે અમારો પ્યાર પરદેશી
થયા દુર્ભાગીયા એવા શાળવી દેશની સેવા
બટકશું પારકા ઘરમાં બની સાચાર પરદેશી
અમારા દેશબંધુઓ અમારી જન્મભુમીમાં
હવે છેલ્લા પ્રણામો છે અમે હૃદયાર પરદેશી—

ગાયન ૩૭૦ મું

હું તો વીધ વીધ રંગ બતાવું નેન નચાવું
 ને લલચાવું મારા કંથને વશ કરવા
 રીસ કરી જોઉં આરી આંખી બુરી ખજુતી શરમાતી
 હારે સખી લળી લળી હું લચકાતી—
 મનાવતાં પણ હું મરડાતી છણકે છટકી જાતી
 કહે માફ કર કાલાવાલા કરતાં હું હરખાતી
 હારે સખી હસી હસીને ખસી જાતી
 પગે પડે જ્યા પ્રીતમજી ત્યાં ગાણી પાણી થાતી—

ગાયન ૩૭૧ મું

રાગ—ભેરવી.

હું આપરો તુ કાકીયો જોડી વીંછીને સાપની
 મીઠા ડસીને પુછવું કે બુદ્ધિ કોઇના બાપની
 કાયદો પુછી શકે નહીં એવી વિદ્યા આપણી
 કાયદેથી બોલી ફરવું છે બુદ્ધિ કોઇના બાપની
 માથાંઓ મુકી મુખના પહેરાવી ટોપી માપની
 કહેવું અમે શું જાણીએ છે બુદ્ધિ કોઇના બાપની
 પેલો સહુ સંસાર અહીં પરવા કરેના બાપની
 શ્રીકૃષ્ણ ગીતામાં કહી ગયા છે બુદ્ધિ કોઇના બાપની—

ગાયન ૩૭૨ મું

હું મદમાતી લુલામણીને નામે પંકાતી
 કોઇ દહેરી જોઇ લજવાતી હું લચકજખી લેખાતી
 ભર જોખનમાં જોણાં ખાતી દેવ દર્શને જાતી
 નીરખી ફેંકની અતર કળીઓ ખીલીને કરમાતી
 રસથી છલકે મુઠ જાતી—

ભાગ્યોદય.

—:૦:—

ગાયન ૩૭૩ મું

લાવણી.

આંખો પરે અંધારી પૂરે પુરી છવાઇ.
 સત્તા તણાં યુમાને બુદ્ધી એ ઉધી સહે,
 પીડા તમે, મારી મરે રહ્યત રીખાધરે.—આંખો.
 આ રાંકડી રહ્યત કદી સોંપી તમેને છાવરે,
 એને પ્રીતીથી પાળવી કે મારતી એને અરે ?

લાખો જીગરમાંના નીસાસા કો કદી છુદે કરે.
 માટે દયાની દ્રષ્ટિથી પાળો પ્રભતે આદરે.
 સતોષ જ્યાં પ્રભમાં, આખાદી ત્યાં સવાધ.
 જ્યાં ધરમ રાજ્ય ચાલે, ત્યાં રામની દુષાઈ.---પીડો.

ગાયન ૩૭૪ સું

ગજલ.

દિલ માથે આ દીવાલું ફટકયું ફરે છે ક્યાં ક્યાં ?
 જેમ જેમ લગામ ખેંચુ જઈ જઈ મરે છે ક્યાં ક્યાં ?
 પુરાઈ પીંગરામાં હું પંખણી ખુશીથી,
 તોયે પછાડી પાંખો ફાકટ ફરે છે ક્યાં ક્યાં ?
 જીવાની આ મુંઝાકે, પાણુ સત્ય કેમ છોડું ?
 તોયે હૃદય પ્રભુચની પ્યાલી ભરે છે ક્યાં ક્યાં ?
 ક્યાં જીગર ચીરાયે, ક્યાં જીંદગી સુકાયે,
 જાણું ન આંખમાંનાં આંસુ ખરે છે ક્યાં ક્યાં ?

ગાયન ૩૭૫ સું

માંડ-કેરબો.

ઝોચીતાં કુસુમ બાણુ મારી, ઝો પ્યારી,
 રંગીલો કાન ક્યાં મયો ?
 મીઠા બોલ બોલી ફસાવી છબીલો કાન ક્યાં મયો ?
 હું હુંદું અકેલી વનમાં,
 અરે હાં છુપાયો, ક્યાં લાડી લો ?—ઝોચીતાં.
 મટકી લઈ હુંતો ગઈતી મહી વેચવાને,
 છુટી લીધી નંદલાલે,
 બુલેલી ફસેલી થઈ થેલી જાગેલી, બતાવે
 રસીલો ક્યાં લાડીલો ?—ઝોચીતાં.

ગાયન ૩૭૬ સું

માડ—દાદરો.

ચાલોજ પીયા ખેલો આજ હારી
 તારી રંગ ભરી પીચકારી સોનેરી
 દેહ બીજગ્ય જે ગોરી ગોરી મોરી—ચાલોજ
 તું વસંતની વેલડી, હૃદયે લઈ લગી નય,
 તેમ તેમ મોહન મંત્રથી, મુજ મન ઝોલાં ખાય.
 પીયા તારાં ઘેરાં નેનાં,
 કસુંબલ ઘેર્યાં નેનાં,
 ઝોકે ના જાળ જાલા,
 રંગ ચુવે ને બીજગ્ય સાડી મોરી.—જી પીયા ખેલે

ગાયન ૩૬૭ સું

રાગ આશા—ખેમડો.

મને વરવાની આશામાં
જેને વર પેલા સલામો મરી રહ્યા—મને
જેખનને નવ રંગ ચક્રો તને અંગ અંગે સખી
ખીલ્યું અનોખમ રૂપ મનોહર—પેલા સલામો
મીઠાં સુષ્ણાવે ગીત ફાગણુ જે પ્રેમનાં,
રસગારો મોકલે વસંત આ.
ખન્ને રસીકવર બાધ મળ્યા તને,
ખોળે કાં કંતને ? વરને વસંતને
ખેલાવશે તને—પેલા સલામો
લુચ્ચો પવન મારે અંગે લપટાય છે. અમરો આ કંઈક કહી જાય છે.
ગાંડા બન્યા છે ખેડ તારી મીઠાશમાં. રસના ઉલ્લાસમાં, બાહુના પાશમાં,
ખેલે વિલાસમાં—ખેલા સલામો

ગાયન ૩૬૮ સું

કાફી—લાવની.

વાણી આખિને શીખવું, અર્ધું હૃદયને તેન,
અંગે અંગ હૃદય કરૂં પૂજું હું રતિ. એન.
હું જે પ્રેમે વરી તમને, તમે એમ રાખજો અમને.
હોય દોષ, મને કે તમને ભુલી જાશે દાસીને તમને—તમે
પ્રાણ સરીખી ગણું હું પ્યારી એથી વધું શું ખોલું ?
ખોલોજ ખોલો કંઈ ખોલો પ્રેમની ખોલી એ અણુમોલી
પ્યારી લાગે અમને—તમે

ગાયન ૩૬૯ સું

રાગ અઝોજી.

મારા જેવા છેલ જખીલા ને છટકેલા
પારકી ઓરત પર મરી રહેલા
કરે શું બીચારા કહો બળી ગયેલા અણી અપેલા—મારા
હરની જે બાવડી તે શાકને રોટલા પારકી જે બાવડી તે બાસુરી પુરી
ખાઈયે ફરી ફરી એમાં સું અમારો વાંક
અમે જોવા જેવા રાંધે મરી રહેલા.—મારા
પુલેલા ફાંકડાં દેખાઈયે રાંધડા અંકડા ચડાવી વાકડા
નારી જોઈ નચાવું નેન બીજે જાંઘ ઉડાવું એન,
ન થાય પોતાને ઘેર તાકડા—મારા.

ગાયન ૩૭૦ સું

રાગ હિરવી ગજલ.

અવસ હવેરાન કરતેહો નીગાહોસે નેહાં હોકર
મેરે કાશીય મેં રહતે હો તુમી અયે જાનેજહાં હોકર

કરો તુમ સખ્તીયાં હમપર જહાં તક અપના છ ચાહે
પડે રહેજે તુમારે દરપે સંગે આસતાં હોંકર-
તમના દીલકી અપે પીરે પલક કુછ તો નીકલને દે
અરે જાલીમ ન આરંગે યહાં હમ શીર જવાં હોકર.

ગાયન ૩૮૧ સું

ખેમટો.

પહેલી ચૂમીનો લેવાને લાવ આમ યાઓ કાં ઉતાવળા ?
કોઈ દેખી જો જાય મરે લાજ હું હાય
માફ હાસ્યથી બોલાવે અધર.
કેમ છેટાં રહું જાય ?—પહેલી
મોંધાં નવી સ્ત્રીની પ્રીતીનાં મૂલ છે,
તેમાં અમારી ચૂમી તો અમૂલ છે,
એકવાર કરૂં એ પાન,
જાઉં થઈ હું તુજ શુભામ—ચૂમીનો

ગાયન ૩૮૨ સું

કેરબો.

સરકાર તારી બોલી પ્યારી લાગે મકારાજરે
સરકારે રંગ રસીયા—સર
ઝરમર ઝરમર મેહુલો વરસે વીજ કગે ચમકાર,
અન્દાતા તારો પચરાગ સાફો ભીંજે મેઘ ધારે—સરકારે
રમઝુમ રમઝુમ મોરલા નાચે, વાગે વીણાતાર
અન્દાતા તારી અમૃત નજરે, વરસે આનંદ ધારે—સરકાર

ગાયન ૩૮૩ સું.

ભેરવી—લાવણી.

સાખી.

બાઈ બાગ્યની ગાડીયે, ઉઘમ ને અભિમાન,
જોડયા ક્ષેત્રે બળદીયા, નસીય ગાડીવાન.
સુખ દુઃખે ભરી, આ સુસાધરી, કરમે જે કરી કરવાંની પુરી,
નહોં વધે ઘટે તેમાં જરી, જીવની શકિતને પ્રયત્ન યુધિષ્ઠિ,
કાં ગણો તમામ નકામાં ? નકામાં તમામ એ નકામાં, ન થાઓ બાપુ સામા.

સાખી.

જીવ બાગ્ય ફળ ભોગવે, પૂર્વ કર્મ અનુસાર,
વાવેતર આ જનમનું બીજે જનમ ખાનાર.
ચાહે તે કરે, ને મથી મરે, બાવીના ફરે, કોઈ દી ખરે,
જે લખ્યા લેખ ને ઉતરે, સદ્ વિચાર, સાધન, પ્રયત્ન,
ગણો તમામ નકામાં ? કામાં તમામ એ નકામાં, ન થાઓ બાપુ સામા.

ગાયન ૩૮૪ મું. રાગ—આગેસવરી ચૈતાલ કુપત.

દૈવ થકી જે થયું નીરમીત ગણું પુનીત મારે મન
પાણું હું પ્રાણપણે સદૈવ—દૈવ
જગત પંત્રને જે ચલાવે જીવનાં પુલળાંને નચાવે
લાખ ચોરાશી ફેરા ફરાવેનમી રજુ તેને સદૈવ—દૈવ

ગાયન ૩૮૫ મું

દેખો કિસમતકા ખેલ ચલી જંઝટકી રેલ સારે માંવમેં.
મચ્છુમ ટીકોટકા નંબર બી, ગયા ટીકોટ, ગઇ સાથે ઓરત બી.
આખિરકે દો ગાડ, લેગયે જોરે યે બદલત...એ...
બસે માલ ગાડી જે આઈ, અધ્ધગાની ઠોસે વોહ બર બરકે લાઇ,
ખરીદે હર્મી ઉંસે પિટગએ, લડા જકશનપે આકર પંનખ મેલ.

ગાયન ૩૮૬ મું

જન જરે શું રિશાય રશીલી નજર મીલાવી લે, (૨)
ચટપટી ચિતમાં લાગી ચતુરા રહેરો જોવા દે.
હિરા મોતી માંગ મધુરી, ઝાઝર જુમણાં લે,
મદન અગન તનમાં લાગેલી, તરત છુટાવી દે.
સમતા નથી રહેતીરે, સલુણી મરમ વચન મુકીદે,
કદપ લાસા છળીલી તુજ છાયે, પામર પંખી લે.

(ઉમાદેવી.)

ગાયન ૩૮૭ મું

રાગ—માંડ.

કાયા કાચો કુંબ છે, જીવ મુસાફર પાસ,
તહારો ત્યાં લગી જાણુજે, જ્યાં લગી આસોઆસ.
સદા સંસારમાં મુખ દુઃખ, સરખા માની લઇએ,
રાખે જેવી રીતે રામા, રંગે તેવી રીતે રહીયે.

સાખી.

પીપળ પાન ખરંતા, હરતી કુંપળીયા.
મુજ વીતી તુજ વીતશે, ધીરી બાપુડીયાં.
નહી જેવીને તેવી નિત્ય, કોઇની નબતી જોઇએ;
દશાના દગ, રતુના રંગ, જેવા દેખી લઇએ.—સદા.

સાખી.

કદી મેહેલોને માળીયા, કો દીન છપ્પર ખાટ,
કોઈદીન એવો આવસે, બુખ્યા ન મળશે ખાત.—સદા.

(વિજ્ઞાવેલી.)

ગાયન ૩૮૮ સું રાગ—કટ્યાણ્ણ, આઠ એમ વેરી ગુડ થંગાલી બાપુ એ

- (૧) યાશે જઈએ આજ રંગીલા હસતાં રમતાં મેલામાં.
મજાજ મજાને હસી ગમતામાં. વખત ગુવર્તીયે મેલામાં.
- (૨) હોટલમાં રહી પ્લેઝર પાર્ટી લીજીએ આજ સેવામાં
આન્ડી સોડા ધુમ ચઢાવીયે તેપર નિશ મેલામાં
- (૩) થક થક કરતી ટ્રેન હવે આવશે યાશે દોડો મેલામાં
પારસી ફુલ્લા યાશે જઈએ ટુરે ટુરે મેલામાં

(ત્રેજાની મ

ગાયન ૩૮૯ સું

રાગ—ભેરવી તાલ—લાવણી.

મારી સજની તું ક્યાં રમી આવી રજની, સાચું બોલ બોલ બો
શાણી સૈયર તું શીદને આજ ચડાવે, કેડો છોડ છોડ છોડ,
હમણા માળા ગુંથી હતીને હમણું કેમ કરમાણી
પરસેવો તને ક્યાં વળ્યો, તારી ભમ્મર ક્યાં ભાંગણી—સાચું,
કાળો જમરો શિર પર બેડો, ઉડાડતાં ગબરાણી,
લાધોટે લટ છુટી ગઈ, મારી ભમ્મર ત્યાં ભાંગણી...કેડો.
કરતુરી તારા અંગે બહેકે કુસુમ કળીના હારો,
નયન રહ્યા છે નાચી નવેલી, મળીયો કાણુ છારો—સાચું.
ચંદ્ર સરોવર નહાવા ગઈતી વાટે મળ્યો એક માળી,
છાજ ભરીને ગજરા આપ્યા, હું તો તમથી હારી—કેડો.

(બળી:

ગાયન ૩૯૦ સું

અરે દુન્યામાં પૈસો સું—એ રાહ.

અરે દુન્યામાં પ્રેમી કયા, બધે મતલબની યારી છે...અરે.
બિચારા કાષ્ઠક સાચા પ્રેમી, તેની તો ખુવારી છે....અરે.

સાખી

પોપટ જેમ પહંતતો, અચરે અચરે રામ;
સુરખ જન તેમજ બકે, પ્રેમ પ્રેમનું નામ.
ક્યાં છે સાચો પ્રેમી હા, ક્યાં તે સાચી પ્યારી છે અરે.

સાખી

પ્રેમી પ્યારી કરી મરે, પ્યારી કરે મીનજ;
પ્યારી પિયુ કરી મરે, પ્યારા રડી બાજ.
મયો સાચાનો વખલ હા, દગલપાછતી બાદી છે અરે.

(કેસર કેસરી

ગાયન ૩૬૧ મું

રાગ—ભજન.

જે જળ જગતની તોડી ફેડી, મુજ શરણમાં આવેરે;
 બવદુઃખ તેના જાએ ભાગી, તાપ ત્રિવિધ નવ તાવેરે.—જે જળ.
 સંસારીનું સગપણ છોડી, ભક્તિ મારી ભાવેરે;
 તેનો દાસ થઈ હું દોહું, જરી શરમ નવ આવેરે.—જે જળ.
 સરીતા સાગરમાં મળી, હલે જેમ વિશ્રામ;
 તેમ ભક્ત મુજ રૂપમાં, મળી હલે આરામ.
 મ્હારે આધારે રહે, મ્હારા યુગ્મ જે ગાય;
 મનુષ્ય મનુરી આપતા, હુંથી કેમ રખાય.—જે જળ.
 (નરસીંહ મહેતા.)

ગાયન ૩૬૨ મું

રાગ ભજન.

આવો, આવે સમયે અમોને ઉગારવા ધિરા ધાઇ,
 સાહે કરો સહુ જોતાં રામ રધુરાઇ.
 મતી ગતી મુંઝાણી છે પ્રભુ વેગે પહોંચો પ્યારા,
 ભુજંગને આપો ભાવે, જીવત દયાળુ દાતા.
 ગાયા નહિ જાયે યુગ્મો ત્રણે ભુવનોના ત્રાતા,
 જોયા નહિ આપ જેવા, જગમાં જોરાતા—આવો.
 તાર્યાં આપે તંતે ભક્તો જુવે અહલ્યામાઇ જેવા,
 આનંદે આરાધે છે દાડી, દેવો કેવા-કેવા.
 વેદોમાં વિખ્યાતી વ્હાલા, સૂણી કરે સર્વ સેવા,
 કબિરનાં કષ્ટ કાપો લાખેણી, સુકિરતી લેવા.—આવો.
 (કબિર-વિજય.)

ગાયન ૩૬૩ મું

રાગ (વૈરાગ્ય ભજન.)

હુંજુ જુજુ જગત ખરું જાણ્ય માં રે.
 જુઠી જનની, જુઠી જયા, જુઠી મોહ ભરેલી માયા,
 કાચ કુપો છે કાયા, મમતા તાણુ મ્હ. રે.
 ગગને જામે વાદળ ગોટો, પાણીમાં પ્રગટે પરપોટો,
 ખેલ વિશ્વનો ખોટો સાહી જાણુ મા. રે.
 માઈ માઈ કરતાં મરતાં દ્રવ્ય કાજ પાપે નહીં ડલતાં,
 મેલી ચાલ્યા દામ ખનનો ખાણુ માં રે.
 જુઠી જાણો જગતની બાજ, આતશબાજ જાશે ગાજ,
 અતે સૌનું સૌનું છે, સ્મશાન માં રે.

(ખેડાણુ ચરિત્ર)

ગાયન ૩૯૪ સું

હમારી લાજ તમારે હાથે ઓ નાથ નિભાવજોરે—હમારી.
“સદગુણુ જ્ઞાન સુખુદ્ધિ આપો, સત ચિત આનંદ હિરમાં સ્થાપો.”

અગમ નિગમનો માર્ગ સુગમ બતલાવજોરે—હમારી.
ભક્તિ થકી બવ અંધન તુટે, ડગલે ડગલે આયુષ્ય ખુટે,
શ્રીધર અમ તન મનના તાપ સમાવજોરે—હમારી.

(મહાશ્વેતા કાદંબરી.)

ગાયન ૩૯૫ સું

કાયર તે નરને સમજો જે કરમે હસ્ત મુકી ફરતા,
નસીબ માની બેસી રહેનારા, દીકા રડવડતા—કાયર.
ઉઠ્ઠી અંદર ઉતરતા તે, મોતી પાકી નિકળતા,
તીરે રહી જોનાર તમાસો, નહિ કેડી મેળવતા—કાયર.
નાનું બાળક ભણતાં પડિત, પણ ધસે છે દોડી;
ભાગ્ય કસોટી ઉઘમ કરીને, તજી નિરાશા જોણી—કાયર

(બળીરાગ.)

ગાયન ૩૯૬ સું.

ભલા ભલા વિશ્વમાં વિશ્વાસે કુટાય છે
વિશ્વાસે કુટાય છે ભરંસે ભુલ ખાય છે (૨) ભલા.
દેખતા પણ આંખ છતાં અંધ બની જાય છે
અમૃત જાણીને વિષ પાચું પી જાય છે.
અંત એવા અંધર્માનું જડામુળ જાય છે (૨) ભલા.
પાપનો ઘડો જ્યારે પુરો ભરાય છે
ઓચીતો એકવાર ફટ ફુટી જાય છે,
અને પકડાય ત્યારે પુરા પડતાય છે. (૨) ભલા.

(સુદા પ્રતાપ.)

ગાયન ૩૯૭ સું

ગઝલ.

જળસે ઉસ શોખ સિતમગારસે યારા ના હુવા,
દોસ્ત દુશ્મ અને જો આપના થા બિગાના હુવા.—જળસે.
ઉસ્કો પરવા ન હુઈ દિલકે જલનકી યા રમ,
જિરકે શમએ રૂપે રંગીકા મયે પરવાના હુવા.—જળસે.
હો ગયા મજનુઓ ફરહાદકા ફિરસા સખ તય,
જળકે મહદુર મેરા હસ્કકા અફસાના હુવા.—જળસે.
રંગે અદોહ ગમે હસરતો હિરમાહય નસીબ,
હાલ તલિબકા તેરે છસ્કકો કયા કયા ન હુવા.—જળસે.

(ગુણુ સુંદરી.)

ગાયન ૩૯૮ મું

અમૃતથી પણ અતિ મીઠી લાગે માત પિતાની સેવા
જનની જનકનાં પદ પૂજન તે, મધુરા મધુરા મેવા—અ.
સ્નાન ધ્યાન સંધ્યા તર્પણ કરી, અગ્ની હોમ સુત્રધારે,
પ્રેમે ન પૂજે માત પિતા પદ. વૃથા વખત તે ગાળે—અ.
માતા દેવી પાર્વતી, પિતા શિવ મહાદેવ;
સંયુત પુત્ર આ સંસારમાં, કરે પીતૃ નેદ સેવા—અ.

(અળીરાજ.)

ગાયન ૩૯૯ મું

હીરીયાં મેરા નામ મયે તંબોલન તડાકેડી
લાવે કતરમે કતરે નાગર પાન,
કથ્યે ચુનેકા દોસ્તી મેં હુધ બદનાન;
અછ ખાનેવાલે આઝો, બીડા લેને મેરા જાઝો,
લાખ મૂલતો બનાઝો, મીયાં આઝો આઝો—આઝો,—હીરીયાં.
દિલ્લિકા કથ્યા પુનેકા પાન, અઝોસે બીડે ખીલાવું જુલાવું સુમાન,
અછ ખાનેવાલે આઝો બીડા લેતે મેરા જાઝો,
લાલ મુહકો બનાઝો મીયાં આઝો, આઝો—આઝો,—હીરીયાં.

(કરજીધેલો)

ગાયન ૪૦૦ મું

રાગ—ભજન.

સમજ મન મેરાંરે યહાં કોઈ નહીં તેરા,
કયા ગફલતમેં કહેતા હે તું નાહક મેરા મેરા!—સમજ—ટેક
બાપ બાઈ ઝોર લડકાલડકી ઝોરત કુટુંબકબીલા,
દોરત આસના સખ દુનિયાકે, કયું ગફલતને ઘેરા!—સમજ—૧
મહેલ ઝરખા કામ નહિ આવે, સાહેબકી દરધામેં,
એક દીન એસા આયગા બદે જંગલ હોગા ડેરા!—સમજ—૨

(અનવર કાવ્ય.)

ગાયન ૪૦૧ મું

કવ્વાલી.

ધડીબર ના કરેં ન્યારા રહે જગદીશને રાખું;
ગણીને નેણુના તારા, રહે જગદીશને રાખું;
પિતા માતા અને બાતા ભગિની બાવે નથી ભમતો,
કદી ચાહુના સુતદારા, રહે જગદીશને રાખું;
જગતની જાળ જાલીમમાં હવે સપડાઈ હું શાને?
થયા રનેહી શ્રી હરિ મારા રહે જગદીશને રાખું.

(જયદેવ)

ગાયન ૪૦૨ સું

મેરે ગમક તરાના એ—રાહ.

સુણ્યો મહેર જાની—આપું જખાની—કોલ હું તને;
 બસ હું છું દિવાની—તુજ પર યુમાની—આપું.
 ચાહે તેવું દુખ પડે-રહું સહી તુંજ સાથ,
 દુનિયા રહે પણ કદી-છોકું નહિ તુંજ હાથ,
 નિત સુખ સાચ માની-તક જીદગાની—આપું.
 હું પણ તારી મ્હોખતે-સમજું સખ ફિલજાન,
 જેમ ચકોરી ચંદ્ર પર-મરે બની કુરખાન,
 નહિ એ દિલગની—થાક બિમાની—આપું.
 બાવા નહિ સમજે બહુ—એ કિસમતની વાત,
 પણ સત અતે ફાવશે—નાશ થશે બદલત,
 નહિ મુજથી થવાની—નો એ હમાની—આપું.

(સોખતે અસર.)

ગાયન ૪૦૩ સું

નહી આહા ગાળે મુજસે—એ—રાહ.

અરે જીવતાંજ મરવાની—મગ નાદાન શું જાણે;
 ખરી મ્હોખત તણી લહેજગત—કહો અજાન શું જાણે.
 બની અધો જુએ છે ખેલ-તહેની મોજ તે સમજે;
 સુખી દુખને ખુશી આફત-જગત એ બાન શું જાણે
 મળે છે જિતમાં જે જિત-તે જાણે હરખ તહેનો
 સુવાબોનાં સુખોની તો મુરખ એ ધ્યાન શું જાણે.
 હુકમત આફતની વાત-શાહે રસને પુછા;
 ગરીબમા મગ શું છે-અરે સુલતાન શું જાણે.

(સોખતે અસર.)

ગાયન ૪૦૪ સું

કન્વાલી.

જગતના બાગમાં બાપુ મયાળું એક માળી છે,
 રસિલા છોડને પાણી સાંચીને કલાલી દે—ટેક.
 સુગંધી તો બમર લહેશે, ખરો માત્રિક તો તે રહેશે;
 ખિલાવી જો નહિ દેશે, જુલો નિજ ધર્મ માળીએ—જગત.
 જશે બ્યાં કુલની કળીઓ, જશે સાથે સુગંધી તો,
 હશે ફળ ત્યાં હશે ઠળીઓ, જુઓ ધારો નિહાળીને—જગત.
 પિતા? પુત્રી પરાયુ ધન, થશે બીજને તે સ્વાધીન;
 જશે બરથાર લઈ તે તન, રહેશે રોઈ માળીરે—જગત.

(મનોહરી રસા.)

ગાયન ૪૦૫ મું.

ભજન.

ભાવિને કોઇ નર પહોંચે, ભલે પુરુષાર્થને કોચે—ભાવિને
 પુરુષાર્થમાં રખે ન આમી. બળ બધું ઉલેચે,
 ભયંકર શસ્ત્ર અસ્ત્ર સજીને, વિમાનમાં ચડે ઉચે;
 —નીચે પડતા શોચે—ભાવિને
 વશ કર્યાં વરણ વાયુ વીજળી, વિજ્ઞાન વિદ્યામાંથી,
 તદપિ અવશ્ય ભાવિનો ભાવો ભવન્તિ મહતામપિ;
 ભલે ચડે છક ટાચે—ભાવિને

ગાયન ૪૦૬ મું.

રાગ ગઝલ.

દુનીયા તણા દિવાના, દીલબર મળ્યો છુટે,
 તુટે જીવનની દોરી, આશા છતાં ન છુટે.
 બાળક મરી યુવાની. આવે ભલે દિવાની,
 તન મન મળે તરણી, આશા છતાં ન છુટે.
 આવે પક્ષી પુઠાપો, ઘોળા ચતાં નીમાળાં,
 રે બાકી લાહી લાળા, આશા છતાં ન છુટે.
 પડી જન્ય દેહ પાપી મરી જન્ય મન કદાપી,
 મળી જન્ય માટીમાં સહુ આશા છતાં ન છુટે.—દુન્યા.
 (અહલ્યાબાઈ.)

ગાયન ૪૦૭ મું.

હોકો.

હોકો બોલે ગુડ ગુડ, માંહે બધું છે પાણી;
 આગલા તંબાકુ લા, લા દે ઠંડા પાણી, (વાહરે મારા હોકા.)
 હોકો વ્હાલો લાગેરે, મને હોકો વ્હાલો લાગેરે બાઈ બાઈ;
 હોકો વ્હાલો લાગે, ચોરાનો ચોંધડીયોને, દીલ્લીનો દીવાન બાઈ (૨)
 હોકો વાલો લાગે. (૩)
 ચલમ તો ચતુરાઈ કરે ને હોકો હરીની માયા,
 ખલેલીમાં લાથ નાખી જાણે. (૨)
 જાણે ગંગાજીમાં તાયા, બાઈ બાઈ હોકો વ્હાલો લાગે (૩)
 વહુને વળાવી, દીકરીનું આવું આવું;
 ખાધા પીધાની વાત ન જાણું, બાઈ (૨) બેઠો હોકો તાણું બાઈ બાઈ (૨)
 હોકો વ્હાલો લાગે, (૨) વ્હારે મારા હોકા. હોકા (૨)
 હુંગર ઉપર દરિયો જાણે, ને દરિયો કરે પોકાર;
 ચતુર હોય તો ચેતજો, મુરખ કરે વિચાર—વ્હારે મારા હોકા.
 (મુંદરવેણી.)

ગાયન ૪૦૮ સું

રાગ ગઝલ—કન્વાલી.

તમારા વિરહમાં વ્હાલા, મને વૈભવ અકારો છે.
 સુક્રામળ સર્વ અંગેમાં, રહ્યા છો આપ અવિનાશી,
 બુકો શું દર્શા પ્યાસીને, ગુન્હો તો શો અમારો છે.
 હૃદયની પાંખડી ઉધડી સુધાના વહી ગયા ઝરણા,
 વૃથા તે આપ વિણ સઘળું ઉગરવા ન કોઈ આરો છે.
 વીધોએ આ શરીર ગાળી, બની શું ભરમ વનમાળી,
 ધ્વનિ તે ભરમથી નીકળે, તુંહિ તુંહીજ પ્યારો છે.

(રૂકિમણી રચયંવર)

ગાયન ૪૦૯ સું

રાગ—ભેરવી—ગઝલ.

જરા દુક સોય એ ગાદિલા દિ દમકા કયા દિકાતા હૈ,
 નિકલ જગ વહ ગયા તમસે તો, સય અપના બિગાના હૈ;
 મુસાદર તું હૈ ઐર દુનિયાં સરા હૈ બુલ મત ગાદિલ,
 સફર પરલોકકા આખર તુઝે દર પેશ આના હૈ.—જરા.
 લગાતા હૈ અયસ દોલતપે, કયો તુ દિલકે અય નાહક,
 ન જાને સંગ કુછ હરગીજ યહો સય છોડ જાન હૈ.—૨ જરા.
 ન ભાઈ બાંધુ હૈ કોઈ ન કોઈ આશના અપના,
 બખુબિ ગૌર કર દેખા તો મતલબકા જમાના હૈ.—૩ જરા.
 રહો લગ વાદમેં હુકકી અગર અપની શક્તિ ચાહો,
 અયસ દુન્યાં કે ધધોમેં દુવા તું કયો દિવાના હૈ.—૪ જરા.

(રામ વર્ધા)

ગાયન ૪૧૦ સું

તાલ—લાવણી.

ચેતો ચેતો જલ્દ મુસાદર ગાડી જાને વાલી હૈ,
 લાખનિ કિલીયર લેતેકા તૈયાર ગાડે બનમાળી હૈ....ટેક.
 પાંચ ધાતુકી રેલ હૈ જલ્દીકો, મન અંજન લે જતા હૈ
 ધન્દી ગણકે પૈંહાસે વહ ખુબડી તેજ ચલાતા હૈ.
 તીલ હજારો ચલને પર બી થકને વહ નહીં પાતા હૈ,
 કહિન બજા લોહે જેસા હોકર ચંચલતા દિજલતા હૈ,
 બાડે ગાડે 'બનમાળી'સે હોતી ઈસકી રખવાલી હૈ—૧-ચેતો ચેતો.
 આઠ પૈદર ધનડીમેં ચિચરે રેલ સલિન વહ અંજન હૈ,
 કર્મ ઉપાસના જ્ઞાન ટિકટ ધર લેતા ટિકટ હર છકજન હૈ.
 ફરટ સેંકડ અર થડ કલાસ લે જતના લલ્લે શુભ ધન હૈ.
 બૈકન પાવે હરગિજ વહ નર જા ઇરહે ખાલી હૈ—૨-ચેતો ચેતો.

(રમયર્ધા)

ગાયન ૪૧૧ સું

રાગ ગઝલ કવાલી.

કુધારે હિન્દવાસીના હૃદયનો ગર્વ ગાળ્યો છે,
 ઝળકતા હિન્દ ગૈરવનો કુધારે દાટ વાળ્યો છે.
 અભણ અજાની માથાપો મદત્તા આપર માટે,
 સુતાના શત્રુઓ યદને શુદ્ધ પૈસા સુતા સાટે.
 વિચાર્યા વીણ હૃદય વચને મરી મીઠ્યા ચુમાનીમાં,
 જડી જે સંતતિ લગ્ને જુરે તે જાંઘગાતીમાં.
 ગયા તે અભયથેનિ પ્રીતિ લગ્નો ગયા જ્યાંથી,
 પ્રગ્ન તે વિર શું પાકે પછી ઉદ્ધાર તે ક્યાંથી.

(અહલ્યાખાઈ)

ગાયન ૪૧૨ સું

કવાલી.

થવાનું નાં થવાનું કહે, નજીમી કાણુ એવો છે,
 ન જાણ્યું જનકી નાથે, સવારે શું થવાનું છે.
 હતી શલ્યા રૂપે અહલ્યા, જગતમાં વાન જાહેર છે,
 ન જાણ્યું જ્ઞાની જ્ઞાનમે, સવારે શું થવાનું છે.
 હતો કૌરવ અને પાંડવ, જગતમાં મહાપણી યોધા,
 ન જાણ્યું બીષ્મ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે.
 રમ્યા જીગડુ સહુ સાથે, વલ્લુની સા ગયા હારી,
 ન જાણ્યું ધર્મ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે.

(વીર કેશરી)

ગાયન ૪૧૩ સું

મારવાડો

મય તો મારવાડકો બનીયો રે—અંબઈ શહરકો આયો.
 મારવાડસે નિકલ્યો જગતો પાકમે નહીં થો જીતો,
 ઘાસલેટ (ચે-ઘાસલેટ) કી ફેરી ફરીને—પાંજગણમાં સુતો;—મયતો.
 પ્યાજ બટાકો ધધો કરીને પૈસા પાંચ કમાયો,
 આધી આધી જમે ફરીને, લાડીજકો ભાયો.—મયતો.
 લાડીજકો મુખડાં ધાસો, મોરો મનકો ભાયો,
 લટકે મટકે કર ચાલી જાણે મોરે જી લલચાયો—મયતો.

(કનકતારા)

ગાયન ૪૧૪ સું

રાગ—કાફી તાલ-લાવણી.

અજબ નથી ફગાઈ જાય પુરૂષ નારીથી, જીતી નથી કોઈ ગયા નારી ફગારીથી
 પાપી કલીઓ પેટા તણી ચુગાલમાં ફસી, સિઝર મયો સમર્થ જાંઘગાતી ખ્યારથી.
 સીકદરે કહ્યો નહિ આનંદમાં કદી, ત્રીયાતણી કુચાલના ધાવ કારીથી—અં
 ખુવાર થઈ હજાર સુવા નીચ મ્હોતમાં, રિઝિયા ઇલિઝબેથની મદદર ખુમારીથી
 (કુંદલખાલા)

ગાયન ૪૧૫ સું

રાગ—ભજન.

દુરમતીશે નથી દેખતો, એત એત નાદાન,
 દીનદશા પાંચ મુકામ છે, આવે ભજ ભગવાન.
 આ જગમાં સાચો કાઠી ન સાચી, એક પ્રભુજી સુખદાઇ છે. (૨)—દુર
 સ્વારથનો સહુ સંબંધ ધરતા જગની જુદી ડગાઇ છે,
 તનધન જોયન કનક કામની મૃગજળ માયા છાઈ છે.
 અંત વખત કોઇ કામ ન આવે, સાચી પ્રભુની સગાઈ છે.
 અમીર ગયા કિમરાવ ગયા, ન સહુને મનની મનમાં સમાઇ છે,
 સત્ય વાત સાણુ નર સમજો, સાચી પુન્ય કમાઇ છે.
 (સાગર સરીતા)

ગાયન ૪૧૬ સું

રાગ—સારંગ

આવો સખી આવો માને મોતીડે વધાવો
 મોતીડે વધાવો માને ટુલડે વધાવો
 કલ્પતરૂ જશવતી જગ જનની
 મમવાંછીત જય વિજય અપાવો
 અદ્ય ગાત પદાડ ધમ્મું ઉલંઘવા
 જય જય વિજય વિજય જય થાઓ મોતીડે.

(કરજીધેલો)

ગાયન ૪૧૭ સું

હું તો લટકે મટકની એ—રાહ.

મારા ભાગ્યતણો નહી પાર મૈત્રા થાવી મારી પ્યારી
 રાજ કદોં થાઈશે માલીક લાખોનો સરદાર
 સોના શીરપર માઈ લાનો દર્ડે હું મુછે તાર—મારા.
 માતપિતા બક બક કરતા અકલ વગરતા એહ
 કોસમત માઈ કયાથી જાણે જનમી રાજ દેહ—મારા.
 નર્ડે જતાને હાણુ માણુ મારો દરખાર
 આધીન થઇ સહ હાથ જોડશે પરજી જેણીવાર—મારા.

(ત્રીયારાજ.)

ગાયન ૪૧૮ સું

રાગ માંડ.

પ્રેમનો કોળ દીઓ રાજકુમાર મારા થઇ સુકયા પ્રાણુધાર
 મારા રશીયા રાજકુમાર પ્રેમનો
 લીઓ કોલ આ પ્રીતથી સફળ કરો તમ આસ
 રસીયા રસઅસ કરી બાંધી પ્રેમની પાસ પ્રેમનો
 ચતુરા ધો ચુંમન હવે સંચળ ચિત મુજ વ્હાય
 ધર્મ વિધાયી હસ્ત મેળવ્યા વિના ચુંમન નવ થાય. પ્રેમનો

(વિબુધવીજય.)

ગાયન ૪૧૯ સું

રાગ—પાહાડી.

દીલનો જજામાં હાએ જલેને જલાવેરે.
 ગમીની આગ કાણુ અરે હા. મુન્નવેરે—દીલનો.
 પરવર કદર તું કરજે દઈ બ્યારી તુજ પનાહ.
 ગર તું નહી તો કાણુ બેકમને બચાવેરે—દીલનો.
 અએશાની અરજ સુનજે કરજે. તું કદ્ર અએ ખુદા.
 એ જ્ઞાની અમને દેજે હુઃખપર સખસારી અએ ખુદા.
 જાંહાં જાંની દદ આપી સાદ રામે અએ ખુદા.
 તું હી દાની દેનીવારી જુદમ જલ્લ અએ ખુદા—પરવર.

(બાજે બેહેસ્ત)

ગાયન ૪૨૦ સું

રાગ—પાહાડી.

બળુછું પ્રેમ આગમાં (ર) મને કાઢ બચાવેરે,
 કાઢ બચાવેરે, બેની મારી વારે ધાવેરે.—બળુછું.
 હેરાન હું બેઆન છું મુને શીદ સતાવેરે,
 સુધ્ધ શાન વીન નાદાન છું મને કાઢ બચાવેરે.—બળુછું.

શાખી

પ્રીતમ પરદેશી થતાં, ઉડી અંતર આગ,
 આબુપણુ ભુણુ દીસે, જાણે જરે નાગ.
 દીલદાર હૈયાદાર (૩) માંડે કાઢ મીલાવેરે.—બળુછું.

(માધવ વિલાસ)

ગાયન ૪૨૧ સું

ગજલ કુવાલી.

મને તું માફ કર શાણી, વચન પર ફેરવ્યું પાણી,
 ખરે હું ફર છું પ્રાણી, મુન્નહેગારી અમારી છે.
 લક્ષ્મી છો ધુતારા છો, ઠગારા આપ છો પુરા,
 અધુરા લેશ ના બાશે, હૃદય માંહિ કટારી છે.
 લક્ષ્મી છું ધુતારો છું, પરંતુ દાસ તારો છું,
 જગતના પાપની ઉપર, અખત્યારી હમારી છે.
 જણ્યા રાંડે રતન જેવાં, ખરેખર બાપને બેટા,
 લડે છે શીંગલા ઘેટા, બચકરતા થનારી છે.
 અમે મસ્તાન પંખીડા, અમે મહોબ્બત તણા કીડા,
 વડીલો પણુ હતાં એવાં, કમ્બલત એ અમારી છે.
 રૂપાળી જોડ છે ગમી, ટળી બાપા થયા સ્વામી,
 રહી ના લેશ પણુ ખામી, કહો (આ) છેડ સારી છે.

(પિતૃભક્ત પુંડલીક.)

ગાયન ૪૨૨ સું

રાગ, સામઘી.

પદારે પોપટ રાજી રામના, સતી સીતા પઢાવે—૫૦
 પાસે બંધાવી પાંજરૂં, મુખે રામ જપાવે,
 પોપટતારે કારણે, લીલા વાંસ વઢાવું—૫૦
 તેનુંરે ઘડાવું પોપટ પાંજરૂં, હીરા રત્ને જડાવું,
 સાકરના કરી ચુરમા, ઉપર ધી પીરસાવું—૫૦
 પાંખ પીળી ને પગ પાંચુરા, કોટે કૂંડલા કાળો—૫૦
 નરસંઘના સ્વામીને બળે, રાગ તાણીને રૂપાળો—૫૦

ગાયન ૪૨૩ સું

વાટ જીવે છે, વાલી રશીકવર, રજા અમેં તો લઇશું આ,
 પ્રેમ શુચણી ગુચો છાના, દુર હમે તો થઇશું આ
 મને એકલી મુકાને તમે જાઓ ના—થશો એકલાં તમે ત્યાં જાઓ આ,
 મને લાગે છે બહીક—બધું હીક છે હીક—એમ કેમ !
 ખાલી કરો પતરાજી—અમે જઇએ એમાં રાજી,
 છતાં કરો છો સફાઈ—છોડો જાસું હમે ખાઇ.
 આવજો આ, સખી તું આવજો આ.
 અલી તું આવજો આ કરો અમન અમન હમે જઇશું આ

(કામલતા)

ગાયન ૪૨૪ સું

હારે સઘયા—એ રાહ.

વારે લાલા, મોહન બસી વાલા ઠગો છો શાને સજીણા,
 જાણી જાની તમારી મેં ઠગાઇ, પ્રીત બાંધી હવે હું પસ્તાઇ.
 પસ્તાઇ પુરી કાના, ઠગાઇ હુંતો કાના,
 રસબીનાં, રંગીલા, શરમાળા, શામળીયા—વારે.
 સાને સતાવો વાત વાત વાતે ઉઠાવોરે
 મેં જાણીયા સરવે ચાલા અરે જાવેં નંદલાલા—
 ટૂંજાલા, ગોવાળા, છખીલા છોગાળા—વારે.

(સતી દ્રૌપદી)

ગાયન ૪૨૫ સું

ભજન.

ચંચળ લક્ષ્મીનાં આજારે જનમુખી દુલી મરનારા,
 કાળાં ધોળાં કરનારાંરે ખાતે ખતા ખાનારા.—ચંચળ૦
 “જયમ વર્ષાની વીજળી પળપળ કરે અમકાર,
 આજ મળ્યું ધન કાલે જાશે, આંખ ચોળી રહેનારે.—ચંચળ૦
 મોઠા મોઠા નર મરી ગયા ત્યારે ગરું ન કાંઈ સાથ,
 જુઠો મઢશો જાળવા, તમે જાશે ખાલી હાથરે.—ચંચળ૦

(સાગર સરિતા)

ગાયન ૪૨૬ સું

રાગ-માંડ.

પંથી પરદેશી ચિત સોંપી, હું આ ચા...લી મનને ભાવે તે કરજો
પુન્ય...શાલી.

સાખી

તરસ્યાને દીંગળાવવા, પડદે રાખી પ્રીત;
પુછ્યું પ્રવીણ પંથીએ, કોણ ગામની રીત.
શુભ સદેશો લઈ સંચરજો, હું આ ચા...લી

સાખી

મહા મહીનાનું માવડું, જગલ મંગળ ગીત;
સમય વિનાનું બોલવું, ત્રણેની એક રીત.
બહેલા મંડપ માંહી મળજો, હું આ ચા...લી.

(ઉદયભાણુ)

ગાયન ૪૨૭ સું

કવાલી.

ન સમજી સ્વામી શી રીતે, ચરણ સેવા જાણવું હું,
ન એવી કોઈ વસ્તુ જો, પ્રભુ તમને રીઝાવું હું.
તમે છો પૂણુ વ્યાપક બ્રહ્મ, અનંતા નંત બ્રહ્માંડે,
કયું સ્થળ ખાલી છે તમથી, કે જ્યાં સ્વામી બોલાવું હું.
સદા નિર્મળ નિરંજનને વળી નિર્વાસ ને નિરર્લેપ,
પછી જળ સ્નાન ચંદન ઘ્રુપ, કયાં પુખ્તો ચઢાવું હું.
જગત સૌંદર્યના આધાર, અને સંગાર સ્ત્રીના,
કયાં સંગાર વસ્ત્રો એ, દીગંબરને વીટાળું હું.
સ્વયંભુ તાતના તેજો, તપે રવિચંદ્ર ને તારા,
મહા જ્યોતિ દિપકની અલ્પ જ્યોતિ હું બતાવું શું.

(સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર)

ગાયન ૪૨૮ સું

ગઝલ—કવાલી.

હુઈ હય દીલોન્નશે, ઉલ્કત મહંમદકી
કે તડપાતી હે દીલ મેરા, મજે દુ રકત મહંમદકી.
મદીનેસે જો આતી હય, તો છતના પુછ લેતા હું;
સખા જલ્દી બતા કેસી, તખીયત હે મહંમદકી.
ન હમ જન્નતમેં જાયેંગે, નહિં દોઝખમેં જાયેંગે;
ખડે દેખા કરેંગે હશમેં, સુરત મહંમદકી.
દરે જન્નત રીદવા જબકે, દરવાજાપેં રોકેગા;
તો હોગા હુકમ જાને દો, હય ઉમત મહંમદકી.
મીઠાયા કુફ દુનીયાંસે, બગ્યા દીનકા ડંકા;
દીખાયા તુરકા જલવા, વો હય તાકાત મહંમદકી.

(શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર)

ગાયન ૪૨૯ મું

હાં હારે, મને હળી, હળી, મને હળી, હળારે મને હળી, જાણીને ભોળી નાર.
ખોટા ભોલી શાને ખુવે છે ભાર-આ છે ખોટો કરાર (૨)
ખોટો ખોટો! હા ખોટો.....હળી.....

સાખી.

“અંતર પ્રેમ વિના બધા, નિષ્ફળ કોલ કરાર;

“એ વિષુ કે દંપતી તણા, નવ સુધરે સંસાર.—આ છે ખોટો

(ભાલતી માધવ.)

ગાયન ૪૩૦ મું

ભજન.

હુંપદ તજો હરામી દુનીયા નથી સદાની;
જગ જોરને જીવવાની, સહુએ થવાની ફાની.
સાચી સલાહ માનીરે, કરણી કરો મગની;
મમતા મુકોને પ્રાણી. સહુ અંતે ધુળધાણી.
આ જીતી ઇંદગાંધરે, સ્વપ્ના સમી હયો જાણી.
કોઈ આજ કોઈ કોલે, પરલોક પંથ ચાલે;
જમજન આવી જાલેરે, દુનિયાં દુખી જવાની.

(વીર કેશરી.)

ગાયન ૪૩૧ મું

હું તો પ્રેમની જોગણ, પીયુને શોધવા ચાલી;
શોધવા ચાલી. પીયુને શોધવા ચાલી.
રાજની ભોગણ, ખની સરતાજની જોગણ—પીયુ.
પ્રેમની કફની ધરીને, પ્રેમની જોળી;
અંગે ભજુની પ્રેમની-બસ પ્રેમથી ચોળી.—પીયુ.
કરું સાધના શ્રંગારની, કરું સ્વામનું દરશન;
રડું મંત્ર કર લઇ, બસ પ્રિયતમ-પ્રિયતમ.—પીયુ.

(શારદાવિજય)

ગાયન ૪૩૨ મું

સહુ સાહેબો પધારો...મારી શોભાને વધારો...વરધોડો છે મારો આજ.
ગાડી ઘોડાઓ જોડાવું—ખેડ વાગન વગડાવું મોટી મોટરો મંગાવું.
વાગે પ-પ-પ—મોટો મંડપ રચાવું—લાઈટ ફીટશન લગાવું
રૂડા ગીતો ગવડાવું.....વરધોડો.
જરીનો જતમો પહેરીશ હું, જખીસો ઘોડે ચડીશ હું.
નાણા નાંખી દઈને તું-ધોળામાં ધુળ ધાલે શું,
છેડા ખાંધીને ચડું જખીલાની સાથે.....વરધોડો.

(સન્યાસી)

ગાયન ૪૩૩ મું

ગઝલ કબાલી.

વખત બદલાય છે જ્યારે, બધું પલટાઈ જાય છે,
બને છે દાસ ભુખતીને, તૃપાલો દાસ થાય છે.
હતો ખોખાર અશ્વેનો, ખરે ત્યાં ભૂકતા જોયા,
હતાં જ્યાં દાન કદનારાં, જુટારા ત્યાં જળાયે છે...વખત.
નથી એ દોષ કોઈનો, ખરેખર ખુશી કીસ્મતની,
હતો જે બદલ સીમિતો, શુંગલો આજે ખાયે છે;
બધી જાહેરનાલી આ, દીવસ ખેચારની ગાફીલ,
બની મગફર માણસ તુ, તથા શાને ફલાયે છે....વખત.

(માયા મોહીની)

ગાયન ૪૩૪ મું,

બહાલ છ સાડી ગુલાબી મંગાવો, હો (ર) પોલકા બનાવો મોતીડા.
ટંગાવો અંગદી બે હીરાની, સોંધી મઢાવો જડાવો,
સુરતમાંજ, જળાય છે, ધુનારાનાદંગ, જેવા વાનો, પુરુષોત્તેવો ચંદશે રંગ.
હાંસીના હુલ્લસમાં, રસિત્રી ના રીસાધએ-વા.

(જુગલ—જુગારી)

ગાયન ૪૩૫ મું

કબાલી.

જગત પરવા નથી મુઝને. વીરાળી હાલ મારો છે;
અનીતી વાત છોડી દે, તીરાળો ખ્યાલ મારો છે.
અરે કેવળ ઉદર ભરવા, પશુ પેરે ગુઝર કરવું;
ન બનશે તે કદી કાળે, મનુજ અવતાર મ્હારો છે.
બદીની છાપ બહારીને, શરીર શણગારવું મીથ્યા;
અવર શણગાર નથી ધારતા શીયળ શણગાર મ્હારો છે.

(રંગતરંગ.)

ગાયન ૪૩૬ મું

ગઝલ—કબાલી.

જો દૈવ! દે દીકરા દેજે સમા જે દીનકરા;
કુળ પૃથ્વીને કરતાં પ્રકાશિત, દુઃખ તિમર ટાળે ખરા.
એવા ન જેહો દીકરા, તે દીકરા નહિ દીકર્યા;
બહેતર અરે એથી બહુ, રસને રઝળતા હીકરાં.
કે કામ આવે કાંઈ, આતો નામને કુખાડતા;
છે ભાર રૂપે ભુતળે, માયાપના તન નાવતા.
એવા અરેરે, દીકરાથી વાંઝીયા રહેવું બહુ,
જેને વિતે તે જાણતા; કષ્ટ કુપુતવું કેટલું.

(સગવડ ગીત.)

ગાયન ૪૩૭ સું

રાગ—આસા, પદ.

વાહ આધાર સૈનો મુરારી, તુ વારી સ્થાય થઈ કર મારી—વાહ.
 પુર્વ જન્મના પાપ શું કાષાં, આમ સહુ કષ્ટ ભારી—મુરારી,
 ભકત તણે તું ત્રાતા દાતા, સુખનો વિન્ન વિદારી;
 માતા પિતાઢ્ઢાલાથી વીછોડી, શાને મુઢાવે તું ભારી—વાહ.
 કયાં મમ વૈભવ કયાં સુખ રીપા, કયાં એ અંધન ખારી,
 માયામય પ્રભુ ઠાઠ શો તારો, નાટક લીલા વિસ્તારી—વાહ.

(કળાવતી)

ગાયન ૪૩૮ સું

રાગ—અરવા ગઝલ.

અફસોસ કે આંખુસે દીખાઈ નહીં દેતા,
 દુનીયાકો ખડો નેક સુઢાઈ નહીં દેતા. —અફસોસ
 બેગર હું શાદીશેમે ધશમે દરદીમે.
 અય ખારે ખુદા મુઢકો ગદાઈ નહીં દેતા. —અફસોસ
 ગમ ખાઉ મે યા ગમ મુઢે ખા નય ખુદા,
 કુછ ઝોરસીવા ધસકે દીખાઈ નહીં દેતા. —અફસોસ
 આરામ સેસો જાઉ હમેશા કુન અયુ.
 ઝોસી મુઢે અય કોઈ દવાઈ નહીં દેતા. —અફસોસ
 (બકાવડી.)

ગાયન ૪૩૯ સું

રાગ કલ્યાન તાલ લાવણી

દશા આ શી થઈ મારી કરમની ગતી છે ન્યારી—દશા
 રમતાતા રાજ મહેલમાં વસ્તાં સુખ મોગ્ગર
 સેવામાં હાજર હતાં દાસી દાસ હજાર
 ભોગવતી આજ લાચારી પડ્યો વનમાં હું આગ્ગરી—દશા
 દુલ સન્યાપણ જેહને કંઠણ લાગતી સેજ
 સુતી છે પથ્થર તણી ધરતી ઉપર એજ
 મહારાજની કુમારી દુખી છે બેન મુજ પ્યારી—દશા
 તરસ્યાં બુખ્યાને અને દેતા પણ અન
 ટળવળીએ આ વન વીસે બુખ્યાં વીણુ બોજન
 પીવા મળતું નથી પાણી રહું કેમ ધીર હુંધારી—દશા

ગાયન ૪૪૦ સું

રાગ—આશા ગાડી તાલ દીપચંદી.

હંસારે રાજા! એ પીઞ્જરા નહીં તેરા, તું તો સમજ સમજ મન મેરા;
 ના ધર તેરા ના ધર મેરા, ચીડીઆં રએન બસેરા રે!—હંસારે.
 ચુન ચુન મીડીયા મહેલ બતાયો, મુરખ કહે ધર મેરા રે!—હંસારે,
 જસ દીન હંસા કાઈ નહીં તેરા, જગલ હોગા બસેરા રે!—હંસારે.

ગાયન ૪૪૧ સું

કાદી ખરવો તાલ ત્રીતાલ.

કંઈ ચેટક લગાડી રસીલી.
 કર્યો થેલો મુને તે છખીલી;.....કંઈ.
 કાંલજકું કોદી ને ચીતરકું ચોરી,
 કેદી બનાવ્યો રંગીલી.....કર્યો.
 દાદ ન લેતું દવાએ ન દેતું
 ટળવાવેકાં તું હડીલી,.....કર્યો.

ગાયન ૪૪૨ સું

રાહ ઇંચેછ—રતમ મેડમ ઇઝ માધ નેમ—એ રાહ.

શું અજગ્ય જમાનો આયો—કૈ જવાન થયા શાણા,
 થઈ તડમતડાક ગિરાજે—જાણે મોતી દાણા;
 મોટી મોટી કરિ વાતો—જાણે રૂડા રાણા,
 દિલના છે મોટા દરિયા—પણ ખીશાના કાણા.

કૌરસ.

જૂઠા કૈં અકડે—જૂઠા કૈં અકડે,
 ખાલી ખોખાંઓ ખખડે—ખોટાં ડાલ કરી રખડે,
 જૂઠા કૈં અકડે—જૂઠા કૈં અકડે,
 કોરા વાગાએ કકડે,—ધરમાં પરણી ફફડે.
 જો સાહ કદમને છેટે—કદિ જવું હોય ભાઈ,
 તો બગી ટ્રરામવે દેખી—પગ નાએ ફસડાઈ;
 નાણુક નારાની માફક—ચાલે છે મચકાઈ,
 રાતે તો ઝોળા જોઈ—ભડકે છે મબરાઈ.—કૌસસ

ગાયન ૪૪૩ સું

ગરખી તાલ દીપચંદી

વટસાવીતરી વૃત આજ—પુરણ કરીએરે,
 લઈ કુમ કુમ અક્ષત હાથ—ફળતો ધરીએરે,
 છે પવીત્ર વસ્ત્રા જોન—આપણે અંગેરે.
 કરો પુંજન વડનું આજ—સધઅર સગેરે,
 વીધી આ વત તણીરે સાચવો તમો,
 તો તો મંગળ તમારું થાયને આયુષ પ્યારા પગીનુરે વધારગેરે,
 શાસ્ત્ર વીશે સુંદરતાથી એની લખી,
 તેથી તમારે રૂઢુ થાયરે. —આયુષ
 કંકણ કર વીસે યુમકે તમારા અબોડા શીરપર શોભે છે સારા
 એ સફ રેહશે રૂપાળા વૃતની રીતી સંભાળો,
 ઝાંઝરનો ઝમકાર તમારો લટકે મટકો ને ચટકો તમારો,
 ખટકો હોય જો પ્યારો વૃતની વીધી સંભાળો.

ગાયન ૪૪૪ સું

મારા બાગ્ય તણો નહીં પાર એ રાહ
કર સુંદરી તુંરત વીચાર નહીંને માગ્યુ અની કાચાર;
અળાદારે કરીશ તારા, પનીવતનો ભંગ;
તો હે શાબી સુંદર નારી નદારે આવે દંગ.
માનુની માનીગ મનથાં અબી મન કિમંગ,
સુખ તણું હું દુખ લીધે છે તણ યાવનનો રંગ.

ગાયન ૪૪૫ સું

ભેરવી કવ્વાલી

“ખુને નાદક”ની કાલી, સઉ ફેાડટ જાતી થાકા
હવે સેવટ આયું સારું, ધંડા પડવા મારી કાકા,
“આપના શ્રાપ”થી ચેની, હું મનેકામ અચો ભારી.
“રતતા પંચી” આ રતમથી, કાંતી ચુકતી ધણી સારી.
પરીન માફક છું પાકનદ હું, “પરીત્ર દોરંગી” દુન્યામાં
“ખુઅસુરત યલા”ઓની માફક નહિં જાઇ જાદનમમાં.
દુન્યાની મીઠી વાણીથી, ફસાઇ મારી “બોળી યુલ”
“સફેદ ડગ” કાઇ લુચ્યા સાથે, કરને તુંજ જાદગીની ધુળ
“ભાદુની ભરથાર” બન્યો, ફેાડટ વહેમાયા મારીજ,
કાકાજના મજાનુ સોટાએ, કમ્મર ભાંગી નાખીજ.

ગાયન ૪૪૬ સું

ઉપલીજ રાહ.

“જંજરે ગાદર” તેં નાંખી, હૃદય મારું હવું ખાલી,
તુંજ મહોબત હવે તારી, જોયનના બાગના માલી.
“ઝહેરી નાગણુ”નો ગમભારી, મહોબતથી ચાલ્યો હું મરવા,
“સુરહાસ” માફક આંખો ફાટી, ચાલ્યો જ ગલમાં જપ કરવા.
ખરો “બાગ્યોદય” મારો છે, કે એવો દોરન મારો થાય,
મલી “કાંતી નાગણુ” કાઈ નહિં, આ “હુરે અરબ” મારી થાય,
“કરતુકી કોરગા” ઓખી, ધણા છે “મતલબી દુન્યામાં,”
અરે પારસીની પુત્રીઓ, ગણો યુલ છે પવીત્રાધમાં.
વેરાયા “કીમતી આંસુ,” ફેાડટ લડયાં સઉ હમખદ,
ચાલો એવા હવે જામએ, “અબીમન્યું” “ચલતા પુર્ન.”

ગાયન ૪૪૭ સું

યું જુલમ કર ન જલીમ એ—રાહ.

દીલની—એ દીલદારી પ્યારા વીનાની ખાલી
જુરી જાએ આ દાળી: માળી વીનાની ખાલી
જગર તું કાંએ જુરાએ: દીલના દીલની માંહે
દીલદારની એ ચારી: મતલબમાં એ સમાઈ—દીલ
મહોબતની આએ જલવી તો ફેાજે કાઈ ખાલી
સંસાર લો દુખી માની: ફાની આ જંદગાની—દીલ.

ગાયન ૪૪૮ સું

અરે દુન્યામાં પ્રેમી કયા—એ રાહ.

અરે દુન્યામાં બૈરીથી દુખી મારી છાંદગતી છે. (૨)
 સમજો તો બાધ મારા લગન એક કીરસા કહાની છે.
 પ્યારથી પરણેલું જોડું કદી નહીં દુખીયું થાય,
 ઘડપણમાં મારા જેવો બધરાંથી હીણાય,
 વફાદાર હોય જે માથુક તો નશીબવંતો, દીલગતી છે.—અરે
 શેર.

પ્રેમ છે એક જલતી જ્વેન, કદી નહિ યુગ્મય
 સાચો આશક તે પ્રેમથી, કદી નહીં દુખ્યો થાય.

ગાયન ૪૪૯ સું

રાગ અંત્રીજી.

હું જાણુવા માગું છું કે દુન્યામાં શું ધુમધામ
 સૌગંધ સડગંધ ખાલી છે શું કામ ?
 જનં જોશે ત્યાં બસ ઇચ્છાને આશા છે બરહામ
 કંઈ નાદારીને ગેલા કંઈ ખંડ નામ
 છે દરની કોઇની આસ ને ઘરની કોઇ પાસ
 કંઈ શહેરને કંઈ રખડે ગામે ગામ
 કોઈ તારીફ ચાહે ખાસ, ન રાખે કોઇ પાસ
 શા માટે છે મશગુલ સૌ સરવે થામ.

(કીરસ.)

પૈસા ખાતર પૈસા માતર છે પૈસાથી સૌ સુખ દુખગમને આરામ
 પૈસા પૈસા હાથા પૈસા છે પૈસા પૈસા સરવે થામ—પૈસા

ગાયન ૪૫૦

બસ જોઈ તમારી સુરત પ્યારી મોહી હું તો પરી
 (ખરેખર?) અરે જાતું બધી મરી
 (ખીસોની પણ) વલગોય શું ધરી ધરી
 આવી તમારી સીકલ જોઈને દરતાં મરવા પરી
 (અરર) ગુલ તું ગંધય ચરી, આવી અકલ તમારી બરી.
 (પણ કાંઈ) બસ જોઈ
 દીલ મારે બધું દુઃખી ઓયુ અને બેનુ ગયું ચરી
 તુંજ સરખા ઘોતાલ ધણીને છોડું હું કેમ કરી
 ઢોંગ એ શું લાવી ખરી મારો દાહરો ગીગો ચરી.
 (તમે એમ ધરી ધરી ધબ્બા શુ મારીઆ કરોય જો
 જો પેલાં બધાં જોએય ને મને ખરામ લાગેછ.)—બસ જોઈ.
 (કોનસદનું)

ગાયન ૪૫૧ મું

જુગારીનો સદા જય છે એ—રાહ.

મહોત્તમાં ચાર, સદા લાચાર,

બુદ્ધા જુવાન, અને ગમાર.

ધરડા ગામડા બકબક કરે કે પ્યાર ઘણો ખરાબ છે,
અરે પ્યાર જેવી મીનાઇ ચીઝ આ દુન્યામાં બહુ કમ છે.હાથમાં ચીચોડા લઇને આવે, તે નર સરસ ઘણો છે,
અરે પારસી માતાઓ પૈસા કરતાં તે સારો ધર્મીજ સરસ છે.

(કોનસટન્ટીન)

ગાયન ૪૫૨ મું

ગામરેની ગોરી—એ રાહ

ઉતો કરમતો લીલોરે—કે ઉતો નશી મનો લીલો,

હીગનપોર છોરીને—મંમમાઇ આવીને વહેલો.—કતો.

(જીવ.)

મારો ધધો પેહલો તારીનો રે બાઇ.

કાધી તેમાં મેં તો દારી રે કમાઇ.

પણુ દરકારે આવીને ચલાવી દગાઇ.

દાર ને તારીનાં લહન વધાયરાં બાઇ.

ભાગી ધધો કાધો ધીલોરે—કે ભાગી ધધો કાધો ધીલો.—હીગનપોર.

(વહેમાયલો ભરથાર)

ગાયન ૪૫૩ મું

રાગ—અંત્રેજી.

ત્રીમ ત્રાક થઇ થઇને સેવક આજ કાલ રૂબાયામાં
ચરર ચમકથી ધમક ધમકથી બહો ચાલેચ લટકામાં
ખીસા ખાલી ભરમ ભારી, હાથ મુકું હું ગજવામાં
ધેરમે હાલ્લે હાલ્લાં ખખરે બહાર તો ફરેચ ભપકામાં
હાથમાં લાકરી, મુછો કાંકરી, ગજવામાં રેશમી રૂમાલ
માથે પોમેડન લગારયું થઇ ગયા ચક્રમકતા બાલ.

(દાજી)

ગાયન ૪૫૪ મું

રાગ અંત્રેજી.

સમજે મને ધમાની 'જુ' હું હા પુરો,
દમખાજી ને દુરતાજી ન રણમાં છું સુરો;
રંગીલો દંગીલો હું થઇ ખેલું બાજી,
તરકટની બરકતથી રાખુ સૌને રાજી;
ધડુ ધાત એવો કે થાય દુશ્મનનો સુરો—રંગીલો.

(મોકા લીલ.)

ગાયન ૪૫૫ મું

રાગ ભેરવી.

તમે સુખમાં સદા રહેજો અરે ઓ દીવસોજો ખ્યારાં
 દુખીની દાદ લમેશ લેજો અરે ઓ દીવસોજો ખ્યારાં
 દડા હોજો બસાઓ સહિ સદા સુખનાં ઝરાઓ બહુ
 તમારે આંગણે વેદજો અરે ઓ દીવસોજો ખ્યારા
 પાંખી સુખ સહિ જહાંનનાં જીવો તમે ધણુજ સાલ
 રાજી કરી ખુદાયને રહેજો સદા ખુશાલ
 શીરોજ આ દુવા સારી ખરાં દીવની અરે માદરી
 સદા પરવર કરી દેજો અરે ઓ દીવસોજો ખ્યારાં

ગાયન ૪૫૬ મું

ડીયર કીકલી જાયાજ કીકલી, આપનો તારો છાદેખ લાયુ યુ માઇ રોઝકલી
 પવેટ તો કહેજો કાલીને રોડીને કહે બરેડ
 કેમ ડીયર કીકલી કે ની માથાને કહે હેડ
 છોજ કહે તો જરફો જમજુ ખુરજીને કહે સેર
 વેરી ચુડને વેરી ચુડ ઓલરાઇડ મેડમ ફેર
 સુખનને કહે સમસો ફેરફ તે કાટો
 હા તો યજરનો તો નોજર લીકર તો છાતો
 બટરને કહે માખન જરીને કહે નાઇફ
 કેમ ડીયર છીખી કે ની બધરી કહે વાઇફ

ગેરીયા.

રાગન ૪૫૭ મું

આપાં ફડાં નામની તો લેવડી ખવરાવો બાઇ,
 સાલાજી તો આગલ રેહીને નાંતરું કરાવે બાઇ.
 હીરાજી શેઠ થોડે ચઢડયા, હીરાજી શેઠ દખમે પડીયા,
 થોડે ચઢડયા લાલ લગામ, રૂપાંને લઇને જમજો ગાંમ.
 ફેની આપને માથે રાખ, લેવડીયા કાપી સગાઇ, હારે હાં બાઇ,
 સુખસો કેજે વારી જાઉં, ખાતી તાડી પીતા જાઉં; હારે હા બાઇ,
 નાંચે મારો હીરજી, લેવડી ખાથે ખીરજી, હારે હા બાઇ,
 હીરાજી ઢોલી મંગાવે, તાડી પાઇને ખુબ નચાવે, હારે હા બાઇ,
 કે મોનાં આલખલેસ આગથી મંગાવો કે આજ મારી લેવડી રંગીલી,
 બાટલી બાન્દીની મંગાવો કે આજ મારી લેવડી રંગીલી,
 દિરાજી ચાલીયા ગધેડે ચઢડીને સાજન ઉડીયું નામે રરી બાઇ,
 પૈસાની નહીં કરજો વાંત ને હીરાજીની ચાલી જાન.—આજે મારી.
 (ધરતીકંપ.)

ગાયન ૪૫૮ સું

મનસવી.

દસ્તગીર તું હુ રતનો વાલી તુંજ વગર કુલ દુન્યા છે ખાલી
તારી બક્ષેસનો નથી કાંઈ પાર ગયેલી કાયમ તુ છે નીરકાર
સુધીં ચંદ્રસે તારાઓની ચાલ, આકસ કીધુ રંગીનપર લીપાલ
કરામત ખહોલી તારી ખેમીસાલ હૈરત અંકલ કરીયે રખનો ખ્યાલ
માટે બળે માનવી સાચ કોરતાર, ફાની દુન્યા છે ઘડી પલ ચીતાર
માગે પદ્મ “પરસીયન” તારી ફતેથી ગુન્ગર તું રાત તારી.

ગાયન ૪૫૯ સું

જન્મના લેખ લખેલા હોય—એ રાહ,
વ્હાલી તું પ્રાતથી પ્યારી, લડાવ્યા લાડ મેં ભારી,
વ્હાલાનું દુખ હરનારી, મને છે તું અનિ વ્હાલી;
સાંભલો વ્હાલા માહારારે, કે દુખનો નથી પારારે.
વ્હાલીનું દુખ હરનારારે, ઘની છેવ આપ મારારે—વ્હાલી
વ્હાલી હું જાડ્ય વેપારે; રહેજો તું મુખ સંપનારે,
રીકર ના કરતી માહરીરે, લાવશ કમાઇ સારીરે—વ્હાલી
ધીરજથી જો સમજ વ્હાલા, ખુદાની યાદ કર વ્હા,
“અદી” કહે ફરગરી વ્હાલા, કે મીનશે દુખના દહાડા—વ્હાલી

(દાજી)

ગાયન ૪૬૦ સું

“સુનતાં સુનતાં ખેહેરા રે કાંન.”—રાહ.

આજ કાલના જુવાનીઓએ કહે કહે ને કહે બસ રીત લાગ્યો,
કપારમાં દેઓ દામ! (અમે) તેરેજ લખ્યે પનવાનું નામ—આજઁ
શીખેલા બુઓ તો મલે નહીં જાન, કમઇ બી જોવો તો શાનરે શાન,
રાખે દમપર શુમાર! (અને) માગે તારે તો પાંશ દશ હજાર!—આજઁ
ગુલાંમબશાએ જો પરીક્ષા એક પાશ કાધી તો જાએ પવારે છેક,
રાખે નહીં ધર પર ધર, ને માંગે તારે બસ દશની ઉપર!—આજઁ
(અરે) મારો લાંડાઓને મારો તમ યાર, તુટા જોરા-તુટી સપાટનો માર,
મારીને કહારો બહાર ગામમાંથી એ બીખારીઓની ધાર!—આજઁ

ગાયન ૪૬૧ સું

“ન આખસે ગયા હુ”—એ રાહ.

નહિ મુજ સમ કોલ રંગીલો,
ફરંછ હું છેલ છબીલો,
ફકત એ આંગળ ધીમેલો—સાચું જ કહું.
લગન, નવજોતમાં જાઉં, વીરકી, આન્ડી ઉડાઉં,
પેટને પુરતું દબાઉં, લટર પટર બી ચાઉં,
કર બાટલી આન્ડીની આઉં—સાચું જ કહું—લગન.

(લાલી)

ગાયન ૪૬૨ મું

મુલમ યંત્રી કુરાઇમારી “કુરાઇ મારી તુ કુરાઇ મારી
મુખધી આપો નૌસારી” તારી પીધીને તોસ મારી
પાપરીમાં ગોસને ઉગરીઉ, કુરાઇ વગરનુ ઝીવતર યરીયુ
હુઝોને ઝોગલોને કુરાઇ મદમ—દુશમનની સાતી પરચાલીયે ધનધમ
સાલની કુરાઇ તુમારી સાથ” તારો લેવસ અગલમે હાથ—

ગાયન ૪૬૩ મું

તાલ—ગરબી કાહારવા.

ગેલે ગાતો સુગીતડા હીતનારે, ગાવુ ગીતો હું ગામરેની રીતનારે
ગાકં કોકલી પ્યારીની પ્રીતનારે—ગેલે,
ગાતા ગરબાની લક તાલી, હાતો પગો છઉ અફાલી—ગેલે
છુરત વાયેવો મુખધ છેહેરમા છુધરેલો લાલીઓ હુ લેહેરમારે,
નોકરી કાધી મુખધ આવી છોરી દીધી તે નહી ફાવી
સાલે તાં છુધી સલાવી—ગેલે
છાખને તાંબી નોકરી રહેલો, ગોટ પીટ છોટ બી થીખેલો—
અરધો છાયબ બની ગીયલો, ગામમાં છાયબ થઇને રહેલો—ગેલ
(બહેરા બેહેલા કાકા.)

ગાયન ૪૬૪ મું

ગુવો જમાનાની સોધો નવી—એ રાહ.

સૌમાં સરસ આય પીણું છે વારો ખાટલી છે મારી ખાન્ડીની
થંડીને દુર કરે, સરદીને દુર કરે—ખાટલી છે મારી ખાન્ડીની.—

સૌમાં સરસ આય પીણું છે વારો

થંડીનાં લખલખાંને ધુજરાં થાય એનાથી દુર,

દીલમાં ગરમી આવી લાવે છે શુર.

શુર બસ શુર બસ શુર શુર શુર.—ખાટલી

ખાન્ડી દારૂ તો કહેવાય, નેદને જીવ રપુ રપુ થાય.

કાચદાથી ને પીઠએ જેમ, તો ગટર માસ્તર બનીએ કેમ—ખાટલી

આવી પડે કોઠબી દિંગામ, ગમ વા ખુશીનું કોઈ કામ,

તો ઉખેડો આવી ખાટલી એક, ને તલ્યાંવેર ગટાવો છેક.—ખાટલી આય

(લાલી)

વાહલાં ભુલકાંઓની સખીઓ માટે,
નાના માઠા ફેમીલી યુગ્મ માટે, તેમજ ફેટાચાફી અને એનસારજીંગને
લગતી દરેક સાચી સલાહ માટે

એસ. હોરમસજી,

ફેટાચાફર.

એલીફન્ટ બીલ્ડીંગ્સ, કાલખાદેવી રોડ.

આપણા સસ્તા સ્ટુડીયો નીકલવા છતાં હમારે ત્યાં ધરકોનો જે ચાહુ
દરોરો જોવામાં આવે છે એજ હમારા નામ—કામની ગરંટી છે!

ફેટાચાફીને લગતો દરેક સામન, શીશ્મ કેમેરા, સેલ્ફ નોર્મિંગ, પીઓપી,
પેનસ હમેસ નવો સ્ટોક મશી શકશે.

નાતાલના કેકો સાદાં

ફરમાસુ નાનખતાઇ ખીસફ્રાટ વીગેરે ખનાવવાનું પુરાણું ખાતું.

મોબેદ જનાદાર

નાતાલના કેક ખતાઇ સાદી તથા મદામની મકરૂમ
ખારી ખીસફ્રાટ વાઇનકેક તથા સુરતી તાજ ખતાસા હમેશ
તઘ્યાર મન્નશે તથા વરદીથી ખનાવી આપવામાં આવશે.

બાવ કીફાયત.

માલેક—મોબેદ જનાદાર.

નંબર ૩૮, ગોલા લેન, કોટ—મુંબઈ.

ઉસ્તાદી ગાયનો.

ગાયન ૪૬૫ સું

ચાલ રાખી ચીતમાં—એ રાલ.

બલીહારી રસીયા ગીરધારી, સુંદર સ્યામ હો તજ અમને
મથુરાના વાસી, આવા ન બનીપેછ.
વાંસલડી વાગે વ્હાલા, બણુકારા વાગેને, વૃજ વાટ લાગે ખારી—સુંદર૦
જમુનાનો કઠો વ્હાલા ખાવાને દોડેને, અકળાવી દે છે મુને મા'—સુંદર૦
પ્રદાવન કેરી શોભા, તમ વીણુ અમને તો, નવ લાગે દરે સારી—સુંદર૦
ગાવરધન તોળ્યો વ્હાલા, ટચ્છી આંગળીપે ને અમપર દોળ્યો ગીરધારી—સુંદર૦
મીરાંખાત્ર કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, શુદ્ધ પ્રભુ લેને માદરી—સુંદર૦
(ભખનામૃત.)

ગાયન ૪૬૬ સું

રાગ કાફી-કહરવા.

જોગી રૂપ ખનાયો રાવનને, અનરપાત્ર પર આસન લાયે!
સીતા માતા થોં ઊડ યોતી તેરેરે કાલ જોગી યદાં લે આયો,
એક અન દુંદા, સકલ અન દુંદા, જલદર કહી નપાયો;
આંર ખાતકી ધચ્છા નાદિ, જલકા પ્યાસો જોગી તેરે કારે આયો
સીતા જલ ઘડવા બરલાઈ, તળપે છલ દિખલાયો,
ખાહે પકડ જોરીમેં ડરી, તમ લંકાકો ધ્યાન લગાયો
રાયદ્રગન ખડકો સિધારે, લછમન ઘેર નપાયો,
ગરૂડ પંખ રખવાલી જીનકે મારે ચાંચ રામા નિચે ગિરાયો.
(મી. મહમદ હુસેન.)

ગાયન ૪૬૭ સું

રાગ—દેશ તાલ, ત્રીતાલ.

પનીયાં જો બરત ગદ્ય બીચ ડગર મોહો ઘેર લીયા,
એસો ચંચળ છેલનિગર નિડર નટખટ, હમરી કછુ નહીં સુને;
લપટ ઝપટ પનઘટપર; ગાગર છીન લીનો મોયે. ગગરી ગોદર-ખારી.
મેં તોસે કહું હું છું ન આંસરીકા, મૈને સુનીરે—
(મીસ ગોહરગન.)

ગાયન ૪૬૮ સું

રાગ જલ્લા તાલ દાદરા.

આનખાન જ્યા મૈ લાગી, ખારી ચિત કપોં દીયા, આનખસી ફેસી
પડન લાગી છયકે પૈયા, યોસો મેહરલાન સૈયા,
તુમ ખીન મોહો કલ. ન પડે તુમારે કારન જગી=આનખાન જ્યા મૈ
(મીસ ગોહરગન.)

ગાયન ૪૬૬ મું રાગ, હૈરવ. તાલ—ચૈતાલો. (૬૨૫૬.)

સુગમ અનઘાથો સુદામ બેલી મધત, પવન ત પ્રકાર અરન અરન પુષ રંગ લાથો.
બોક્ત કોટીલા કીરતાલી આનંદ બયો, ચૈદ સિંગર અરસાથો— સુગન.
સુન સુરન તિન ગ્રામ, એકવિઠ મોરઘાન, પંચાસ કોટી તાન,
કહેત યુની તાસેન સુનેરી શાહ અકઅર પ્રથમ રાગ હૈરવ ગાયો—સુંગત.
(તાનસેન.)

ગાયન ૪૭૦ મું— ગઝલ.—રાગ, ભેરવી, તાલ દાદરા—

અપને મૈલાકી જોગન બની, જોગન બનીરે બી જોગન બની
અપને મોલોકી અપને ખ્યામકી જોગન બનીરે.
મે અપને દીલકો કીસી પુતકો દીયા ચાહતા હું,
છોડ ઇસ્લામકી રાહ કુદરલીયા ચાહતા હું.
અય મુસલમાનો કહો, કયા મેં પુરા ચાહતા હું,
છરસે મીલા હય ખુન ઊરસે મીલતા ચાહતા હું.

ગાયન ૪૭૧ મું રાગ—ગઝલ પંખખી.

ઇલાહી કયા કરેં જખે મહાખત હમને મરતે હૈં,
કે નાલે તીર બન કર કસેજમેં ઉતરતે હૈં.
જફાપર જન દેતે હૈં સિતમપર તેરે મરતે હૈં,
યેના કામે મોહખત સયતો ઓ હૈં કામ કરતે હૈં.

(મીસ કાલીબન.)

ગાયન ૪૭૨ મું રાગ, ખમાચ, તાલ લાવણી.

રસ્તેમે કદાના ઘેર ખડા, મે કયારે કઈ તદખીર.
જરા ઇધરસે હઠ જરે કહાના, બરને આઈ તીરરે;
પલ્લા હમારા છોડ દે કહાના, ફટ ગયો દખની ચીરરે.—રસ્તેમે.
ગાલા જોખન કયા ઉમગા, જશે નદીયા તીરરે,
મોહે હાય મત લગાઓ કહાન, છુતા મોરા શરીરે.—રસ્તેમે.
સાસુ નનંદ મોરી જનમકી, બેરત બરબર મારે તીરરે,
મેં હું યુઝરી કંસ રાગકી, તુમહી મત આહીરરે.—રસ્તેમે.

(મીસ રોઝા)

ગાયન ૪૭૩ મું રાગ. કાફી. તાલ, ત્રીતાલ.

તનમન તોપે ડાફવાર તોરી સાંવરી સુરતયાં, ઔર નૈના રસીલે—તન૦
મોહે બીન દેખે નહી પરત ચૈન, મોહે કહો કૈસેકટે દીન રૈન,
વિરહાગીન કરરીન લાચાર, તનમન તોપે ડાફવાર.

(મીસ ગૌહરબન.)

ગાયન ૪૭૪ મું

રાગ—છલા.

પીયા તોરી તિરછી નગર લગો પ્યારી,
ઝેરી તુમારે શામ સહુને, નેન મદ બરકે કઠારીરે.
મધબરે નેન તકનક...મારી સેન સુત વિશર ગઘ હમારીરે,
પીયા તોરી તીરછી નગર લાગે પ્યારીરે.

(મીસ મલકાનન.)

ગાયન ૪૭૫ મું

રાગ—દેશ તાલ દાદરા.

દીદ લંગર નગર નગર, ડગર ડગર હે, રેરે...દીદ.
અધુર મધુર મુરલી લીયે, સંગ ફિરત મેરે,
નાચત ગાવત આવત બાવત, કરત સો સો ડેરે—દીદ.

(મીસ જનકીબાઇ.)

ગાયન ૪૭૬ મું

રાગ—ઝીઝાટી ત્રિતાલ

તનમનકી સુધ વિસર ગઘ કેસી બળધરી પાસરીયાં.
જળસે ધુત પરી કાનનમેં, નિંદ નહી મોરે, અરે નઘનમેરે,
મિન્ત ગાહર પિયા આવનકી, સુત મુરલીકી ધુન ભઘ પાવરીયાંરે.

(મીસ જૈાહરજનન.)

ગાયન ૪૭૭ મું

તાલ—લાવણી—હોરી.

જશોદાકે લાલ ખેલે હોરી, કેસી ધુમ મચોરી.—જશો.
મુરલીકી ધુન સુન ગોપી બિઠલભઘ. સગ મિત્ર બાત કહોરી,
અંગ અંગ ભુખન સગ સાન્ને ચાન્ને કીરનકી ઝોરી.—કેસી.
આય અચાનક ગલે લગાવત, દીયો અંગ કઘ જોરી,
ગારી દુંગી છોડ દે મોહન (ર) તુમહે તમિજ નહિ મોરી.—કેસી.
ચહુવા ચંદન અતર ગુલાલકે, ગલીયન કીચ મચોરી,
ઉડત ગુલાલ લાલ ભયે બાદર, ચલી રંગકી ઝોરી.—કેસી.

(મીસ અચ્છનબાઇ.)

ગાયન ૪૭૮ મું

રાગ છલા—ઝીઝાટી.

પનઘટ વાપે મોહે નગર લાગી, હો નગર લાગી-હાય નગર,
શીરપર ઘડા, ઘડે પર ગાગર, દેખત છેલા લોટ ભાગી—પન૦
જો દેખા ચારોંકા દીલસે, દેખત મલાલ હુવા.
હવાઘ ઉડતીથી ચહેરેપે, જો નિદાત્ર હુવા;
બીપટ લેઝો ઝો, પિયાસે સળે બીશાલ હુવા,
સજરજો સુખા હુવા ચા, વહ તો નિદાલા હુવા.

(મીસ મલકાનન.)

ગાયન ૪૭૨ મું

રાગ, ભેરવી, તાલ, ત્રીતાલ.

છોડો છોડો મોરી જૈયાં, નોરી મુરંકી કલાઈ, છોડો છોડો, નાહી ન રી.
 અબ દેનીહુ દુલાઈ, છોડો છોડો, મોરી, જૈયાં—પીયા,
 મોહે છતિયાંપે અપને લગા, મોહે સારી યતિયાં યતતા.
 મેને જાન લીયા, પ્યારી મેરી, ચાર તુ હીલી તોયા તોયા,
 જસને તેરા નામબી લીયા હો.

(મીસ ગૌહરખાન)

ગાયન ૪૮૦ મું

ગજલ આલીફ.

કબી બનશ સરવટે જો આ ગયે, તો બહારે હુસ્ન દિખા ગયે,
 મેરે દિલકો દાગ લગા ગયે વહે, નવાસ ગોશ્ટ ખિલા ગયે.
 વહ દુઆથી દિલકી, ન આપે દિલ કાઠ. ખેવકા ન દિખાવે દિલ,
 વહ જો ખેચતે થે દવાએ દિલ, વહ દુકાન અપની બઝા ગયે.
 બંદ હયા કયો ન આંસુઆ કીઝકી, કે મોહબન અપને ગયે પકી,
 વહ જો કર ગયેથી વહ અંગરે, વહ બલાકે પેચમે આ ગયે.

(મીસ કાલીખાન.)

ગાયન ૪૮૧ મું

રાગ, દેશ-તાલ, દીપચ દી

કન્હયાને ઘેર લાઈરે, કુંજનમે આગર સખીયાં નહીં મેરે સંગમે,
 ફાગ રમોહે મોહનકે હારે—મોહન ખંડે પિંદરા બનમે.
 નાંધ નવેલી કૈસે બચગી કયો નિકરસી ફાગુનમે,
 મૈ જલ જમુના બન બનતી, સોય રહિ મનમે
 ગાગર પટકી ચરન ઝટકી, ચૌર બાંજે હારી રંગમે. —ક૦

(મીસ અમીરખાન.)

ગાયન ૪૮૨ મું

રાગ-પીલુ.

કીસીકા કોન સંગાથીરે આયા—કીસકા.
 જુહીરે માયા જગત લુલાયા, કહેત પુરાણકી પોથીરે બા—કી૦
 દોલત ફનીયા માલ ખજનાં, માન પિતા સંગ નાહીરે-બા—કી૦
 આપણી આપે અકેલા રી, જનનાં, હોતે મશાનકી માટીરે-બા—કી૦

ગાયન ૪૮૩ મું

રાગ આશાવરી.

કરલે સોગાર ચતર અલબેલી, સાજનકે ધર જનતા હોગા.
 માટી ઉઠાવત માટી ખીલાવન, માટીમેં મિલ જનતા હોગા,
 નાહલે ઘોલે શીશ યુથવાલે, શીર વહાંસે, નહીં આના હોગા.—ક૦

(પ્યારા સાહેબ)

ગાયન ૪૮૪ સું

રાગ ખીલુ-હોરી.

કહે દીને હમારી રામ રામ બકુ મીસે મોરા શામ.-કહે.
નગર નગર ઝોર દારે દારે, હોરી ખેલનકી ધુમ ધામ ધામ.-કહે.
ઉમગે જોયન પિયા માનત નહી, કેસે કે રખું મેં કામ કામ.-કહે.
ભુપ પેઆસ રાધીકા છાંડયોં, ઘેવાન તોપે પરાહી અણે ગમ-કહે.
કૃષ્ણ નંદસુ છતની હે મિનતી, પ્રભુ કયું છોરી એસી બામ બામ.-કહે.

ગાયન ૪૮૫ સું

રાગ છાંયા નટ-ધીમા ત્રાંતાલ.

મન સુંદર લે ગઇ માર પલક,
ખલક, પલક, ખલ, ખલક, જોશે, છપા, બીચ, ઉઠ મુખડેકી ઝલક.
બીચ ધાર, રીલ રીલ જમુનાકી, ઝલક જોશે જોત, ચંદમે જાત ચમક
તીરકી ભુંએ મેં રાજ હરમ, છસે દેખ ચુકા સારા આલમ.
મએ તો મરતા હું મેરી જાન સનમ, એક પારતો કીજે મુજપે કરમ.
શય કીજમેં રેયા બીકલ બીકલ—મન૦

(મહમદ હુસેન)

ગાયન ૪૮૬ સું

છોટમ-ભજન.

ચટપટ ચેત હેતકર હરીશુ, મરણુ ભમે છે માથે રામજી
ધામ ધરા ધન સુત-ધણીઆણી સેવક નાવે સાથે રામજી—ચટ
હોય લાખ તે રાખ બરાબર. તેમાં નહીં કાંઈ તાઈ રામજી
ધન સાચ્યું પણુ ધર્મ ન લાંચ્યો, ક્યાં જન્માશે દાડું રામજી—ચટ
મોટ પણાનું માન ભરાયું, માટે કંઈ નવ સુજે રામજી
જમના કીકર જોશે ત્યારે, થરથર કાયા ધુજે રામજી—ચટ
કર સતસંગ અંગ હોય નિર્મળ, હૃદયમાં લાગે રામજી
કહે છોટમ ચીંતામણી પરમે, તો બવતો ભાંગે બય રામજી—ચટ

ગાયન ૪૮૭ સું

રાગ-કાફી-ભજન

દયાનિધી તોરી ગતિ લીખી ના ફરે;
ધનસે ધરમ, ધરમસે અધરમ, અકરમ કરમ કરે.—દયા૦
પિના અચન મટ, પાપીસા પ્રહલાદ કરે;
વાંકી બંદી છુડાવનકો, પ્રભુ તુલિંદ રૂપ ધરે.—દયા૦
એક ગઈ જો દેત વિપ્રકો, સો સુરલોક તરે;
કોટી ગઈ રાજ નૃપ દિનહી, ગિર ગિટ હવૈ કુપ પરે.—દયા૦
ગુરૂ અસિષ્ટ અતિહી, ગુણ આગર રચિ રચિ લગ્ન ધરે;
સિતા હરણુ મરણુ દશરથકો, બિપતીમેં બિપતી પરે.—દયા૦

ગાયન ૪૮૮ સુ

ગઝલ.

મધરકો જન બદે માલિક તેરા વહી હે,
કરશે તું યાદ દિલહે હર જામે વો સહી હે.—૨૬.
જુમી અગન પલનમે સાગર પહાડ બનમે.
ઊસકી સખી જુવનમે છાયા સમા રહી હૈ.—૧
હસને તુઝે બનાયા જગ ખેલ હૈ દિખાયા,
તું કયોં દિરે ખુલાયાં ઊમરા બિતા રહી હૈ.—૨
વિષયોંકી છોડ આરા સખ જુક હૈ તમાશા,
દિન ચારકા દિલાસા માયા ફસા રહી હૈ.—૩
દુનિયાંસે દિલ દટાસે પ્રભુ ધ્યાનમે લગાલે,
ખલાનંદ મોક્ષ પાલે તનકા પતા નહી હૈ.—૪

ગાયન ૪૮૯ સુ

કબીર-ભજન.

જેને સાધુકી સંગત પાછ, વાકી પુરણુ કમાઈ,—ટેક.
દત્ત ગોરખ ગોપીચંદ બરથરી, તે ગગનમે છાપરી છાઈ—જેને.
અંકા. વંકા. કેથળ કુઆ તે પાંચમી મીરાં બાઈ—જેને.
ધના પીપા ઝોર રોહીદાસા, તે સગ્ગનો જન કસાઈ—જેને.
ધૃવ પ્રલહાદ અબરીષ વિભિષણુ, જીનકી ધન્ય કમાઈ—જેને.
કહેત કબીર સુનો બાઈ સાધુ, તે જ્યોતમે જ્યોત મીલાઈ,—જેને.

ગાયન ૪૯૦ સુ

રાગ—કાલીંગડો

કરમ ગત તારે નહિ તરે કરમ
કહાં બસે રાહુ કહાં બસે શશી રવી, જોગ સંજોગ પરે—કરમ
ચર અશીષ પંકીત સુની માની, શોધકે લગન ધરે.—કરમ
સીતા હરન મરન દસરથકુ, બિપતમે બિપતપરે.—કરમ
સુરદાસ પ્રભુ અખ હુમ સોહુમ—જક જક કવન મરે.—કરમ

(સુરદાસ.)

ગાયન ૪૯૧ સુ

રાગ ભજન—પદ.

જીલત રાધા સંગ ગિરીધર જીલતા રાધા સંગ,
અખીલ જીલાલકી હુમ મચાઈ, બર પિયકારી રંગ ગિરીધર,
લાલ બાઈ બિંદાબન જસુના, કેશર સુવત રંગ.”
નાયત લાલ અધર સુરભર, ધિમી ધિમી બાજે મૃદંગ”
મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર, ચરન કમલકુદંગ.

(મીરાંબાઈ.)

ગાયન ૪૯૨ સું

રેખતા-દાદરા

આસ્તક હુવા જો દિલતો કયા દુનિયાંકી શરમ હે,
કરના ઇશકકા જગનમેં નહિ સહજ કરમ હૈ.—૨૬.
દીપકકો દેખકે પતંગ પ્રેમવશ ભવા,
પડકે અગનમેં જલ ગયા કયા શીત ગરમ હૈ.—૧
અમર સુગંધકે લિયે કુસનમેં જા બસા,
ફસકે કમલમેં રહા ગયા ગરબે વો નરમ હૈ.—૨
જાકર કે રણમેં શૂર ના આગે ચુરણુ ધરે,
ધાયલ હુવા બદન નહીં મરણુકા ભરમ હૈ.—૩
ઇશુ તથા મનસુરકો શુભી ચડા દિયા.
અજ્ઞાનંદ ગઇ જાન તો છોડા ન ધરમ હૈ —૪

(અજ્ઞાનંદ)

ગાયન ૪૯૩ સું

રાગ-ખરહસ તાલ ધમાલ.

આજ મેરી સુનિયે આરજ ગિરધારી, મૈ તો આયા હું શરણુ તુસારી-આજ.
બાલપણુ સખ ખેલ ગમાયો તરણુ કિયો બશનારી
ગુલ કુટુંબકે પોપણુ કારણુ પરધર હોયો બિખારી.-આજ.
મૈ જાનત વહ ૭ બાંધવ મેરે સ્વારથકી સખ ચારી,
ધનસે હીનબયો મૈ જાળી સખકો લાગ્યો ખારી.-આજ.
આયાથા જીસ કામ કરણુકો ઉસકી વાદ ખીસારી,
આકર માયા જલમેં ફરવા નિકલન કી નહિ ખારી.-આજ.
બવસાગરમેં હુનતહુ અખ લિજીયે વેગે જાગારી.
અજ્ઞાનંદ કરો કરણુ પ્રણુ તુમ જિનકો દિતકારી.-આજ.

(શ્રી અજ્ઞાનંદ)

ગાયન ૪૯૪ સું

કબિર-ભજન

મન તું રાધા કૃષ્ણ ખોલ, તેરા કયા લગેગા મોલ,
દસ પાંચ કોસ નહીં ચલતા, તેરા હાથ પાઉં નહિં હીલતા;
તેરે ગાંઠસે દામ ન ખુલતા, તેરે દાલકી ચુંડી ખોલ—તેરા
મન તોરંગી, ઘોડા—ઘોડે કો પાંચ ખેરો,
તું કરતા મેરા મેરા, કાયામેં કયા હે તેરા, ઘોડેકી બાંગ મરેડ—તેરા
કર કોલ જગતમેં આયા, માયા કે સંગ લપટાયા,
યે માયા હવ જગ કગની, તું કગનીકા સંગ છોડ—તેરા
ગોવિંદ ગોવિંદ ગાયો ખ્યારે, ફેર જનમ નહિ પાહે,
યા કહેવે દાસ કબીરા, તું બવસાગરકો છોડ.—તેરા

ગાયન ૪૬૫ મું

કબીર-ભગવાન.

તેરે સીરપર શ્રી ભગવાન, ઉઠાતી મનના કાંઠેકો ભગે
 ક્યોરે મનના ડગમગ ડોકે, ધીર / ક્યો ન ધરે;
 તેરે સીરપર રામધંજી હય, બઠકત કાંઠે કો કરે.—ઉઠાસી,
 હવન ચત્રનકો પગ યા તેરા, હરી સેવાકો હાય;
 હરી ભગનેકા મુખડા તેરા, હરી દરસકો નૈન.—ઉઠાસી.
 કહે કબીર સુનો બાપ સાધુ; મૈયે પદ હે નિરવાણુ;
 એ પદપા કોઇ નીદા કરે તો વાકો કોનસી સાન.—ઉઠાસી.

ગાયન ૪૬૬ મું

રેખતા-તાલ દાકર.

આશક હુવા જો દિલ તો કયા કાપરવાળા કરે.
 ઉખલમે દિવા શીશ તો ચોટનસે કયા ડરે;
 માશુકકા મિત્રના બદલ દે કહીન સમજ લે,
 પાવેગા શો દિહાર જો છતા હુવા મરે.
 અગર મુકામ પારકે મનના જરૂર હૈ,
 મનના હૈ વકત બિનાન ફિર ધીર કયા ધરે.
 મહાના હૈ દેખતા જખી દિલદાર કો અપને,
 દુનિયાંકી તરફમેં મદા શીર ક્યો ન તર બરે.
 તુખ્યા નદીકિ કારમેં જો હુખ્યા ફિરે,
 અલાનંદ તો બવ સિધુ નીર પાર કયા તરે.

(શ્રી અલાનંદ)

ગાયન ૪૬૭ મું

કલોંગરા.

રઘુવંશી રાગા હે રામ કનૈયા,
 દશરથ સુત વાસુદેવકો છતયા.—રઘુવંશી.
 અન્નેધ્યાકા રાગ મયુરકો આતી,
 એક ધતુશધારી એક મુરલી અબ્યાશી—રઘુવંશી.
 અઘ્યા તારી કુખળા ઉગારી,
 શણ્કિંગત પ્રમુખણિકા ઉગારી—રઘુવંશી
 રાવન મારે કંસ પછાટે,
 વિભીક્ષણ તારે અકૂર ઉગારે—રઘુવંશી.
 સીતાપતિ રામજી લક્ષ્મીકો સ્વામી
 તુલસીદાસ પ્રભુ અંતરમનમી—રઘુવંશી.

(તુલસીદાસ)

ગાયન ૪૬૮ મું

રાગ-કાશી-હોારી-તાલ-દીપચદી.

મોયે બરનેરી કર રંગ ડોરેરી, વહ જો કહત હે નંદ—
 મદરજકો છોરા—કરો મોયે બારા જોગી.
 લાખ કહી બાતી એક હું નામાની કવિધ કરો ના હોરી.

(મીસ કાલીજન.)

ગુલામહુસેન ઇસમાલજી એન્ડ બ્રધર્સ કરાંચીવાળા.

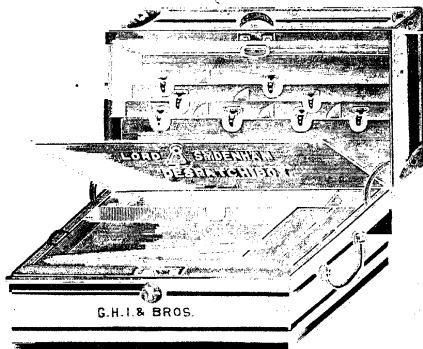
No. G. 119 H. H. Lieut-Col. Raja Lamsin
Travelling Despatch Box.

સ્થાપના ૬૦ સં ૧૮૮૪
મોં થઈ.

ખાસ મુબઈના નામદાર
ગવર્નમેન્ટના ઓફિસર
હેડક્વ.

આજ વરસો
થયાં વિખ્યાતી
પામેલા

સ્ટીલ ત્રક અને
દરેક જાતના બોક્સ
ખતાવનાર.

દિલ્હીનાં દરેક ભાગે મદાન એંગ્રીજીશનોમાંથી

૧૫ સોનાના ચાંદ

મેળવ્યા છે. જેથી હમારા દરેક જાતના સ્ટીલના બોક્સ મોટા સરકારી અધિકારી ખાનાંઓ,
હાઇકોર્ટ, સેલીસીટરની ઓફિસ, બેંકો, તેમજ દેશી અધિકારીની ઓફિસો અને પહેલીઓમાં ધણે
વિશ્વાસ અને ઉત્તરથી વપરાય છે. એજ અમારા બોક્સની કિંમત ખતાવટની ખરી જાણીતીની છે
જે વધુ વિગત માટે હમારું કેટલાગ મંગાવી ખાત્રી કરો.

ગુલામહુસેન ઇસમાલજી એન્ડ બ્રધર્સ.

ફેક્ટરી કેમ્પ કરાંચી, શેરમ નાં ૨૮૭ હોરનબી રોડ — મુબઈ

ધી ઇસ્ટર્ન હોઝયરી વર્ક્સ.

દરેક જાતનાં મોબાઈલ, ટાઈ,
અને બો બનાવવાનું
ગંજવર ખાતું.

મજદુર કારખાનામાં બનાતાં મોબાઈલ, ટાઈ, અને બો, ચઉદ વરસની વીદેશની મજબુત હરીફાઈમાં ટકી રહી કોઈપણ દેશો કરતાં ફીનીસમાં ઉત્તમ પુરવાર થયા છે.

“ટાઈમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા” “બોમ્બે ક્રોનિકલ” “કેશરી” અને અન્ય નામાંકીત હીંદી વરતમાન પત્રોએ ઉત્તમ અભીપ્રાયો આપ્યા છે. આજેજ ખરીદી ખાત્રી કરો.

મળવાનું ઠેકાણું—હોદના તમામ સ્ટોરોમાં.

વધુ વીગત માટે લખો.

ટેલીગ્રાફ આનવરદ { કારકાદાસ જગમોહનદાસ
ટેલીફોન નં. ૩૮૮૧. } એન્ડ કું.,

નં. ૧૪૭, અબદુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ નં. ૩.

તા. ૦ ૬૦—નવા પ્રાઇસ લીસ્ટ બહાર પડી ચુક્યા છે.

એજન્ટ—મુલજીભાઈ હરીચંદ્રરાવ અબદુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ, મુંબઈ

ગાયન ૪૯૯ મું

રાગ દેશ.

અતાદે પ્રાણુ જરા મોઢા-શરણુ કિરકે તું જાતા હે.
 ઉદર મે તું અચન દેકે-નિકસકે કયું જમાતા હે.—૧
 પ્રભુ કે ખાન પાનેકા-નખા તું ભુખ કે મારે;
 અરે મન મુઠે જો હોકે-ભજન તુજકો ન જાતા હે.—૨
 દુગ્ધ કોઈ અધિક કાતા-નિકાલો હુંડે જગદિર કે;
 ઉસીકે જો તું દેનેમે-નહી સંતોષ લાતા હે.—૩
 ચક્ષાગ્ન ઐર ઠીરોયે-તથા ઇસ રાગ્યધાનીકા
 અતિહિત કર્મ પાનીમે-જનમ અપના ડુખાતા હે.—૪
 જહાંચાના તુમે દેખે-જગા શીરોજ અના ઐસી;
 કયુ છુપકે પ્રભુ સેજો-તું કરને પાપ ચ્હાતા હે.—૫

(દીરોજ)

ગાયન ૫૦૦ મું

ભેરવી ગઝલ.

હમારી દિલ લગી રખસે—કિરીસે દીલ લગાવે કયા;
 મરીઝે ઇસ્ક વ્હાં હોકે ખુનોકે જ્યાં જગાવે કયા—હમારી.
 દગલપાણ હુધ યારો હકીકત કયા સુનાડે મેં;
 દિયા સગ અખત મેરેને—કિરીકો હમ સતાવે કયા—હમારી
 હમારી લાસ દોજખમે—ઉઠાકે ફેંકતા યારો;
 સિદ્ધા મું રોજ કયામતપર—ખુદાકો હમ અતાવે કયા—હમારી.
 હિજરકે દર્દકી દાઝ—નહી મિલતી જહાંમે તો;
 સિવાયો યાર દહો ગમ—કિરીકો હમ સુનાડે કયા—હમારી.
 અરે શીરોજ વો વાકેફ—હે મેરે ગિગરસેબી;
 નિકામે ડાલકે મુકો—ઉસીસે હમ છુપાવે કયા—હમારી.

(દીરોજ)

ગાયન ૫૦૧ મું

કાલીંગડો, ગઝલ.

કતલ કરનેકું આશકું, નેગેહ તલવાર કાશી હએ,
 યરોંહ કે જખમકા મરહમ, તેરા દીદાર કાશી હએ—કતલ.
 પરેશાં દિલ દિવાનેકું, નહી દરકાર જાંજોસે,
 હિલોકે કેદ કરનેકું, ઝુલફ અલદાર કાશી હએ—કતલ.
 નતસખીહ હએ ન સુજદા હએ, નહી મતલબ કેતાબસે,
 તસવર બન થયા દીલમે, તો યહી તકરાર કાશી હએ—કતલ.
 પરેશાં દેખકર મુજમુ. જુલ્મમતના ન કરનસેમ
 ફકત મહેરબાનીસે, સુખનકા પ્યાર કાશી હએ—કતલ
 છોડળ ન મત એકીલા, યહાં ઇસ ફતા મુકામમે,
 ગદુરકું જબેહ કરનેકું ચરમકા ઇશાર કાશી હએ—કતલ.

ગાયન ૫૦૨ મું

રાગ દેસ તાલ-ત્રિતાલ.

ઉધો એસી તુમ કીધો જયરે જય—ઉધો.
 કુખજ કુર કંસકી દાસી વાકે દેખે આવે હાસી,
 રાધાની થોડાં એકી કિનકી બાજ દુદાધ.—ઉધો.
 બહરન નીર છીર તજીનો, હમને ત્યાગ બિન્દ બનરિનો,
 ગ્વાલ બાલ ગોકુલકે બાસી સખાલી રહે મુરખાધ.—ઉધો.

(મીસ અચ્છનખાધ)

ગાયન ૫૦૩ મું

રાગ પરજ—હોરી.

યા સાંવરે રંગડારી, ડર લાગત બારી—યા.
 સહેજ સોભાવ જાત જમુના જલ, પહેની જરદ રંગ સારી,
 આપ ચડ બેઠે કદમરી છનબાં, તો દાયકીએ પીચકારી.
 લાલ મોઢે સનમુખ મારી—યાં સાંવરે.
 સાસ હડીલી નનાંદ છપીલી, દેત કસાક્સ મારી,
 યા નગરીકો ષાક ચવૈયા, વાકી રીત દેખે ન્યારી;
 સખી ડર લાગત બારી—યા સાંવરે.
 લાલ ચુલાલ ડારત, મુંખ ઉડત ન કંઈ શંકે ખીચારી,
 નંદલાલ આજ રચના કીની એસે ચતર ખેતારી;
 સખી કે હોસન પર વારી—યા સાંવરે.

ગાયન ૫૦૪ મું

રાગ સંધુ—કાર્કી.

નાહી પરત ચૈત સખીરી, ખ્યાકુલ નિશદિત, પીયા ખીન કલ નહીં આવે,
 સ્યામ મોરી સોતન ઘર કોઢિનપટ નહર, કામ હમરી ખીયા સુતાવે—નાહી.
 ઘડી પલ છિન હુક ઉત્ત હૈ, નીશદીન પિયા ખીય ચૈત ન આવે,
 નનૈ મોરે ખીન દરશન તરસત કો જાવે, કામગાંદ પીયાકો સમજાવે—નાહી.

(ખ્યારા સાહેબા)

ગાયન ૫૦૫ મું

રાગ જોગીયા તાલ દાદરા.

સખીરે મેને, પિયા ખીના કુછ ના સહાય,
 તુમ તો સોતન ઘર, આવત જાવત મોરા જ્યા ધબરાયારે.
 ન રહી દિલકે, લગાનેકી, હોંસ દેખ લીલા,
 તુમકો હમ ખાર, મોહમકી નજર ગોઢિરોં પર;
 તુમકો દીલ દેને હૈં, અછરાને બતત દેખ લીય.—સખીં

(મીસ મલકાંબન.)

ગાયન ૫૦૬ મું

ભજન રાગ—ભૈરવી પદ.

ઉઘોણ, ખારે સ્યામ ભયે મે પીર.—ઉઘોણ.

કંઠન કઠોર દરદ નહીં જાણે, આખર જાત આહીર—ઉઘોણ.

મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર તાગર, નન નિમર આપે તીર—ઉઘોણ.

(મીરાંઆધ)

ગાયન ૫૦૭ મું

રાગ બરવા તાલ ત્રીતાલ.

કૌન ભતવારે ધ્રુવતા ગુલાબવા હો રામ—કૌન,

મેલા ધ્રુવતા ચમેલી ધ્રુવી હારે ધ્રુવતા ગુલાબવા હો રામા,

મય હેં સાકી પે મય હેં ગુલઝાર સાકીરે ઘટા છાઇ હવે;

હો હો બાબકો અમરમે કે બહાર આઇ હય.—કૌન,

(મીસ અન્છાઆધ.)

ગાયન ૫૦૮ મું

રાગ પીલુ—કહારવા.

લાખન મે ગારી દીવાય ગયોરે, એની સેજરીયાંપે ન જાઓ બાલમ—લા.

ગલીકી ફરતી, બનતપી અંગીયા, મેરાં ગોરા બદન કુમલા ગયોરે—લા.

સોતીથી મેં રંગ ભુવનમે, સોતીકો આન જગાય ગયોરે—લા.

(મહુમદુરોન)

ગાયન ૫૦૯ મું

ગજલ કંવાલી.

ઠંલાહી આખર રખીયો મેરે પાઉં કે છાલોકી,

છીદી જાતી હેં નોકે ખારપર આપે ગજલોંકી.

દિલ અપના મત સીર ચાહત મે હય ઉન જુલ્ફ વાલોંકી,

ગજલ હે ગુલશને, હસ્તી તપીયત મેં મલાલોંકી.

તુમહેં કરતે હેં કાયલ યા ખતા મેરી ખતાતે હેં,

હમેંબી દેખની હે મુનસી ધનનાફ વાલોંકી.

તોરે દરકે ગદા કમલીપે અપની ફક કરતે હેં,

ન હસરત ઉનકો સાલોંકી ન ખવાહીશ હય દુશલોંકી.

(હસરત)

ગાયન ૫૧૦ મું

રાગ, ગોડ, મહાર.

રમજુમ, રમજુમ, બાદરીયા વરસે, એરી ઉન ખીન જ્યા તરશે.

ચલત પરવાહ, સુમસનનનન નના. ઝીગરવા ખોલે, તુઝે જનનનન.

ઉંચી મહલિયા, ખીછવા ખોલે, ચલત કંગરવા કરકે,

(મીસ જાનકીઆધ.)

ગાયન ૫૧૧ સું

રાગ પીલુ દાદરા.

કોનરી તલધ્યામે નાહુરે બગલા પાણી જઠાર ગયો—કોનથી
ગંગાળી નાહી જમુના બી નાહી, અજોધ્યાકી ચાટરે,—ગગલા.
રાની જો હું મેં રાજમેં કુંવરકી એહું તો પકડ મગાવુરે—બગલા.

ગાયન ૫૧૨ સું

રાગ કાફી હોરી.

કોઇ એમા કરોરે મિયાકા દીલ લલચાય.—કોઇ.
જંત્ર મંત્ર બદલ ટાણા લાખ જતન કર હારી.
નવ લાખ તાવિજ રખી છતીયનપે, એક ન હું છ કારી.—સખીરી.
બીજકી સખી સય ખેલે જો હોરી મેં ભેરન દુખીયારી;
મેરે બદનપર ખુદ નહી હય. એહી દુઃખ મોહે બારી—સખીરી.

ગાયન ૫૧૩ સું

રાગ ભેરવી—પદ.

નારી નરથી શ્રેષ્ઠ તું માન.....નારી.
સહ સુખો આ, જગના વ્યા વિના સ્ત્રિ ચતુર સુખન;
તેણી વિના તો લાખ કમાઇ—છે, સહ આખ સમાન....નારી.
કુટુંબ મુલકપર રાજ્ય ચલાવે નર ખરો સુલતાન,
બેટા બેટી છે રૈયતને, નારી છે પરધાન....નારી.
નર નાખોદા હોડી બેરે, નારી હાથ સુકાન;
વીના સુકાની પાર પડે નહી, બ્યારે થશે તોફાન....નારી.
કંઈક પતિના પ્રાણ બચાવા—ખોયા નારે જન;
શીરાજ નારની કદર જો ખુજે, તેજ ખરો ધનધાન....નારી.

(ફીરોશ)

ગાયન ૫૧૪ સું

કવાલી.

માલન બનાકે લાઇ, કયા લાજવાય સહેરાં
મોતી દમક રહે હે, કલિયે મહક રહી હે;
દૌલત છુટા રહા હય, કયા બેહીશાય શહરા.
નઉસા બનાં સલામત, સહેરા પુદાકી રહેમત.
લડીયાંહે તારજારીસ યા બે હે શરાય શહરા.

(મીસ અમીરાબન.)

ગાયન ૫૧૫ સું

રાગ જજેવંતી—ખ્યાલ.

પતિયાં લીખું અખીયા બર આવે, ધરકત છતિયાં ધરહુન સોહાવે,
સુનો ઉધો માધોકી કુબળ, હમારી પતિયાં કોન સૂતાવે—૫૦
પ્રેમકી બારી કોન ઉઠાડી, બિરહ બિયાકી બેલ સંચાવે—૫૦
જોગણુ હોકર સય જગ હુંહું, મનબિન ધીરજ કોન અંધાવે—૫૦

ગાયન ૫૧૬ મું

પ્રભાત.

જગાવે જશોદા મૈયા નંદના કુંવર જગો;
 નંદના કુંવર જગો. હરી હમને જ્ઞાતા લાગો.—જ૦
 સોળ કળાનો સુરજ ઉગ્યો અધકાર ભાગ્યો.
 ઘરઘરની ભામની આગીરણુ સોહાગ્યો—જ૦
 પંચ વસ્ત્ર અંગે ધરી. પ્રેમનો છે વાગો,
 વસોણાનો ઘોર વાગ્યો, હરણ પ્રેમ વાધ્યો—જ૦

(મીસ રાધાબાઈ)

ગાયન ૫૧૭ મું

રાગ ખમાચ-હોરી.

કેસે ભરન જાડં પાણી-સાવરમે કેસે મોહે પિય મીસે મધુ બનકો-સાંવરાં
 કુવે જાડં તો કિય લગત હે, જુમના જાડં પિયકારી,
 જોકુલ જાડં તો રંગમે, બિનત હું, એસી ગત મનવાલી. સાંવરાં

ગાયન ૫૧૮ મું

રાગ ખમાચ દાદરો.

કાંધ લટક લટક ચત્રંત મોહન આવે ભાવે,
 અધુરી, અધુરી, મધુરી, મધુરી, મોરલી અગવે—કાંધ.
 ખાંધ કમરીયાં હાથે લકરીયાં બનમે ગડિયાં ચરાવે,
 સાવલી સુરત મોહની સુરત મુખસં બિન અગવે—કાંધ.

ગાયન ૫૧૯ મું

રાગ ભેરવી.

ઉઠો મેરે કહાન કુંવર નંદકે દુલારે,
 ઉઠો મેરે ક્ષીજકે કુંવર નંદકે દુલારે.—ઉઠો.
 કમલ લલીત પ્રદુલ્લીત બયે ભવંર ચુનગારે.
 બાનુકો પ્રકાશ બયો મલિન બયે તારે.—ઉઠો.
 ગરથસે ગજરાજ છુટી દેવતા ઉપારે,
 જમુતામે ગેંદ ગીરી ગ્વાલ બાલ હારે.—ઉઠો.
 કાલીનાગ નાથ લાય કૃષ્ણ બયે કાલે,
 તાનસેન કહે પ્યારે ધરવ પ્રહલાદ તારે.—ઉઠો.

ગાયન ૫૨૦ મું

રાગ ખમાચ જલ્લો—કુમરી.

એસી ચતરનાર કર સીંગાર, હારી અપને દવાર,
 પિયાનીકસ બહાર, એકપલખ લાગી હસમેરા મનલીનો.—એસી
 એક ચંદ્ર બદન ચંદાસી કીરણુ, આઈથી સદનપીયાનેક નજર,
 એક પાનોકી બેહેરણુ હસ મેરામન લીનો.—એસી

ગાયન ૫૨૧ સું

રાગ કાફી હારી.

કેડિસર કા જનમ ભરદે, નજર કે યસૈયા—કોસરકાં
 કુલ સરાહકી રાહા; બિકટ હય, ઓર યુગ્યહારી દેયાં,
 અપકે પાર કિતારો અલીજી, તુમકે નખીકી દુવૈયાં.—નજરકે.
 તુમારી કેમર જુલકે કારજ સોહે, તુમ દુલદુલકે ચહરખયાં.
 અહેમદ તોરી આસ કરત હવે, કારી કામરી વાસે કનખયાં.—નજરકે.

ગાયન ૫૨૨ સું

કાફી હારી—બારમસી.

કીજૈ કૌન ઉપાય અજહુ, ધરનાયે કનાઇ—કીજૈ.
 દીન ગીતને સખી માસહુ ખીતે તેબી ખબર નહી પાઈ,
 દીનમેં હોસ હુમાસ મિલનકો, કેસે મિલે જહુરાઈ;
 રીતે કોહુ દેત બતાઇ.—કીજૈ

ગાયન ૫૨૩ સું

રાગ, નટ, મલહાર

નીશદીન યરખન નેન હમારે, નીશદી યરખત નેન હમારે.
 સદા રહત પાવસ રૂતુ હમ પર, જખતે રયામ સિધારે.
 દગ અંજન રહત નિશિયાસર, કર કરોલ ભયે કારે,
 આંસુ સલિલ બહતબધ બયાકુલ. નહીં જન રસ ટારે,
 સુરદાસ પ્રભુ ગોકુલ પ્રગત, કોહિનલેત ઉગારે,

(સુરદાસ)

ગાયન ૫૨૪ સું

રાગ—મુલતાની,

અય તુમ કય મુગિરેજે રામ—અય તુમં
 ગરમ ફૂલીમે જપ તપ કીનો, નિકલ હુવા ખેઈમાન—અયં
 બાલપનો સો ખેલ ગંવાયો, તરન પનોસે કામ.—અયં
 હાથપાંત જગ કાંપન લાગે, નિકટ આયો અવશાન.—અય.
 જુદી કાયા જુદી માયા, આખર મોત નિશાન.
 કહત કબિર સુનોબાઇ સાધો, એહી ઘોડા એહી મૈદાન—અયં

(કબીર ભજન.)

ગાયન ૫૨૫ સું

ભજન.

ખબર નહીયા જગમેં પલકી, રામ સુમીરલે સુમરન કરલે, કોળને કલકી.
 કોડી કોડી માયા જોડી ખાત કરે છલકી
 પાપ પોય પરી સીર ઉપર ફીસ બીધ હોવે હલકી,
 જળ ચહ હસા નિકલ જલગા મીટી જંગલકી,
 એક ચંદ્રમા નવલાખ તારે જોત નાહી જનકી—રામ.

કેશવકાન્ત હેર ઓઈલ.

બ્લાઇટ ઓઇલ (ગ્યાસલેટ થી નિરાળુ.

જીવાલીયરના પ્રદર્શનમાં પ્રસંગાનું સર્ટો
ફીડેટ અને મલિયુરના પ્રદર્શનમાં કોસોના
ચાંદ મળેલા છે.

અજમાયશ કરવા
વિનંતિ છે.

‘કેશવકાન્ત’

બ્લાઇટ ઓઇલ (ગ્યાસલેટ)થી
નિરાળુ

શુદ્ધ વનસ્પતિના તેલોમાંથી અને
સુગંધીદાર ધ્રુવોમાંથી સક્રિય દ્રાવ્યની
ઉપયોગ માટે બધી જાતના લોકો
માટે ખાસ તૃપ્તિદાયક કરવામાં આવ્યું
છે. તે વાળને ખરી પડના

અટકાવે છે અને સુવાળા તથા કાળા બનાવી વધુ ઉચ્ચામાં મદદરૂપ નીવડે છે
એ બધા ઉપરાંત કેશવકાન્ત બખ્તરમાં સક્રિય વધુ સોંધુ વેચાય છે અને ગરબો
તથા પછસાદારને તે એક સરખું પાલકે છે.

બખ્તરમાં સક્રિય વધુ સુગંધીદાર અને સક્રિય વધુ સોંધુ

રૂ. ૧૦૦૦નું ઈનામ.

કેશવકાન્તમાં સફેદ તેલ (જે વાળને નુકશાન કર્તા છે તે)
વપરાય છે એવું કોઈ સાબીત કરી આપશે તો તેને
આપવામાં આવશે.

કિંમત દરેક શીશીના પેકીંગ અને વી. પી.
ચાર્જ સહીત આના ૧૫.

ધી કેશવપરફ્યુમરીવર્ક્સ.

૧૪૭, અમદુલરહેમાન સ્ટ્રીટ કોટ મુંબઈ.

તા. કે.—કેશવકાન્તનાં પેકેટોમાં ઈનામી ટીકીટા હોય છે.

એક ચીજનાં વખાણુ તેના બનાવનારાઓ કરતાં તેનાં
વાપરનારાઓ કરે એ વાત વધુ શ્રેષ્ઠ છે

પરશીયન હેરડાઈ

બાલ માટે પાકો કાળો કલપ.

સેક્ટો કલપમાં આગવાન!

વગર માગવે સંખ્યાબંધ સરડીકટો, યુરોપીયન તેમજ હીંદી તબીબો
તરફથી પ્રસંશાપત્રો, વાપરનારાઓની ચાલુ માગણી અને તેની

ઉમદા વખાણુ—આ બધું શું દેખાડે છે???

જ્યારે બધાજ તારીફ કરે છે ત્યારે તો બાતેનમાં કાંઈ ખુબી હશેજ.

કીંમત રૂ. ૨-૦-૦. સેક્ટ ક્વોલીટી રૂ. ૧-૪-૦

નીચલે ટેકાણે મળી શકશે:—

મુંબઈની પ્રખ્યાત આરમી એંડ નેવી કોઓપરેટીવ સોસાયટી લીં.
મેસરસ કેમ્પ કું' લીં અને તેની શાખાઓ, મેસરસ થોમસન એંડ
ટેલર, મેસરસ લીચ એંડ વેબોરની, (ડ્રગ ડીપાર્ટમેંટ). મેસરસ પ્રીલી
પસ એંડ કું' લીં, મેસરસ ત્રીચર એંડ કું', મેસરસ માદન સનસ
એંડ કું' મારકેટ, એમ. ટી. માદન મારકેટ, મેસરસ બી. પટેલ એંડ
કું' કેમીસ્ટ ચરનીરોડ, મેસરસ તારાચંડ એંડ કું' સ્લેટર રોડ તેમજ
દરેક જાણીતા કેમીસ્ટો તથા દવા વેચનારાઓ કનેથી મળશે.

બહારગામ વી. પી. થી મોકલાવવામાં આવશે

સોલ એજંટસ—

હોરમસજી ડોસાભાઈની
કુંપની,

મુંબઈ, પોસ્ટ નં' ૪. ટેલીફોન નં' ૫૧૧.

બહારગામ એજંટસો જોઈએ છે.

ગાયન પરક ઝું

રાગ કાફી—કુમરી.

કનકયા જરા બનસી બળભરે, હઠમનાકે તીર કનકયા જરા બળભરે.
બનસીબળમ્ મોરી શુદ્ધ ખીશરાધરે, કનકયા જરા ખોરતો બળભરે-ક.

ગાયન પરક ઝું

રાગ ભેરવી—ગઝલ.

આશક તમામ દરપે તેરે હય ખરે હુએ,
લીએ ન કદ જાંસર બકફ આપને ધરે હુએ.—૧
તારીફ હુસ્નો તેરેકી સુનનેકુ અયે સનમ,
ઉઠ બઠાતે હય કબરોસે મુરદે પરે હુએ.—૨
કયું પેચો તાબ કરતે હો હમકુ ગરીબ જાન,
આલમકે પેચ જુલ્દોમેં હય અરે હુએ.—૩
ચલના હય દોર ચલ ગુંકા દીન રાત આકીબ,
સરોં શીકાર તે હો હસસે પ્રીર હુએ.—૪
સાબર હો માહે લીનકો ઝોર સમંકુ આફતાબ,
ચલતે નહી ફલકવે તુજ સે ડરે હુએ.—૫

ગાયન પરક ઝું

રાગ—સોહેની તાલ—ત્રીતાલ.

ઝેરી જશોદ તોસે લડંગી લડાઇ, તોરે કુંવરે ધુમ મચાઇ.—ઝે.
કાહુકી ઉચક દુધકી મટુકીયા, કાહુકે શીરકી આગર છરકાઇ,
મિય ડગર મોસે રોકત નટવર, ચાંદ હસત પ્યારે ઝિજકો લુગાઇ.—ઝે.

ગાયન પરક ઝું

રાગ બરવા તાલ ત્રીતાલ હોરી.—

કન્હેયા મોસે ખેલો હોરી, કરો નાં ઠંઠોરી.—કં
ચન્દ્ર બદન નવ નટન ગવાલની, નૈનોકી મતવારી,
લે લે હાય ન માર કુમકુમા, ભર બેયાં છકજોરી.—કં
અબિલ ગુલાલકે બાદર છાયે, ખેલત નંદ બિહારી,
કુંવરે કહાન મોસે રંગ ન છીડકો ભીજત ચુંદર મોરી.—કં
સબ સખિયન મિલ બન બન આઇ, કોઇ સાંવર કોઇ ગોરી,
અપને અપને મંદીરશે નિકસી, સાસ નનંદકી ચોરી.—કં
(મીસ અચ્છનબાઇ.)

ગાયત ૫૩૦ ઝું

રાગ—દેશ-તાલ, ધીઓ, ત્રીતાલ—

છબ દીપલાજ બાંકે સાવરીયા ધ્યાન લગો મોહે તોરારે,
બાંકે ચિતવન નયના રશીલે, ચાલ ચલત મતવારીરે,
કાહે કરત કિત જાઉ સખીરી ન માને છપા મોરારે.—છબ.

(મીસ રાઝા)

ગાયન ૫૩૧ સું

રાગ ભેરવી ગજલ.

નામ જાનેકા નલે ઇઆર મેં મર જાવુંગી,
 ઇઆર મેં મર જાવુંગી દીલદાર મેં મર જાવુંગી—ના.
 ખુલ્લે, બાબુશે શનમ શામને મત આપા કરો.
 તેરેકુ કુચ હોયગા મેં શીર પટક મર જાવુંગી—ના.
 પરી જાનેકી ખજર, મેરે દીલમેં હુધ રીકર,
 બાહુગી સેરા સકર મેં પીરેકુ મનાવુંગી—ના.
 તેરી મેરી દોસ્તી આલમ દુનીયાં આ જાણે,
 મેરેકુ કામ પુછેગા તો સાફ મુકર જાવુંગી—ના.
 તેરી ગલીકે સનમ લોક મુજે ડરાને હમ,
 એસી તો મેળી, નહીં લોકોસે ડર જાવુંગી—ના.

ગાયન ૫૩૨ સું

રાગ બેહાગ કુંમરી.

કાઢનાં મેરીરે ગગરિયાં ફેરીરે, દેખોદેખોરે લંગરવાને બરજેરીરે
 મેં જલજમુના બરન જાતીથીરે બીચડગર મોસે કીનીરારેરે,
 ચલછાંડહે બાલમ નહીતો દોંગીમેં ગારી એ શીકયાકીની મોસે ચતુરાધ—કાઢના

ગાયન ૫૩૩ સું

ભજન રાગ જંગલા.

આજ ખેલન મત જા મેરી સજની, શામ સુંદર ઘર આવત હૈરી.—ટક
 મોરમુકટ સિર ઉપર રાગે, ગલ બન માત્ર સુહાવત હૈરી.—આજ.
 બંશી અધર લગાય બજાવે, મધુર મધુર ધુન ગાવત હૈરી.—આજ.
 પીતલસન મકરા કૃતિકુંડલ, પગ નપૂર જણુકાવત હૈરી.—આજ.
 અલાનંદ પ્રેમવશ મોહન, સખિયન દરશન દિખાવત હૈરી.—આજ.

(શ્રી અલાનંદ ભજનમાળા.)

ગાયન ૫૩૪ સું

ભજન. રાગ ભેરવી.

શ્રી રામચંદ્ર કૃપાળુ ભજ મન કરન બવ બય દારન,
 નવકંજ લોચન કંજ મુખ કરકંજ પદ કંજારન.—શ્રી.
 કંદર્પ અગણીત અગિત છબી નવનિલ રજ સુંદર,
 પટપીત માન હુલડીત રચી સુચી જનક સુતાવર.
 શ્રી ક્રીટ કુંડળા નિલક ચાર ઉદાર અંગ વિભુષણ,
 આજન જુજ સર આંધર સંઆમજીત ખર દુષણ.
 બજે દિનબધુદીનેશ દાનવ દહન દુષ્ટ નિકંદન,
 રઘુનાથ આનંદ કંદ કહિસાધ્યા ચંદ દશરથ નંદન.
 છતી વદત તુલશીદાસ શંકર શેષ મુની મન રંજન,
 મમલદય કુંજ નિવાસ કરી કામાદી ખલ દલ ભંજન.

(મીસ જાનકીબાઈ)

ગાયન ૫૩૫ મું

ભજન.

બંગલા ખુલ્લ પાના મહારાજ, જ્યાંમે નારાયણુ બોલે—ટેક.
 ઇસ બંગલેમેં ઇસ દરવાજા, ખીચ પવનકા ચંભા,
 આવત જવત કાઇ ન દેખે, એલી બડા અચંબા—બં
 ઇસ બંગલેમે ખાનખાને સાંજ સમેરી;
 તાજ પખાજ ચૌર મદંગ ખાજે; રાગ છતીશે ગાવે—બં
 હાડ ચામકી દેહ ધનાઇ, તામે નાડીકા પ્રાટ,
 બાજીગવને ખેલ મચાયા, રંગ ખુલ્લ મહાયા.—બં
 પાંચ પચ્ચીસકે પાતર નાચે, મનુવા તાલ બજાવે,
 સુરતકી, નુરતકી મદંગ બાજે રાગ છતીશે ગાવે—બં

(ભજનામૃત.)

ગાયન ૫૩૬ મું

રાગ-ભેરવી-તાલ-લાવની.

નઇજેખન વાળીકા મજા હુંટા. પતલી કમર કર યુગ-ઇસમે મજા હુંટા
 સોનેકી ચાલીપોમેં ભોજન પીરોંસું, ખાકે ખિલાકે મજા હુંટા.
 સોનેકા ગડવા ગંગાજળ પાની, પીકે પીલાંકે મજા હુંટા- નઇ જોય.

(મીસ મલકાજન)

ગાયન ૫૩૭ મું

રાગ, છલ્લા, તાલ, દદરા.

નજરીયા મીલજ હોં જાનેવાલે, હો જાનેવાલે ગજળ ઊઠાને વાલે,
 આપ ઘર આનેસે આરામ જો પાતે, જાને કુછ, મુસાફતકી ચૌરહા.
 કુચ્છ તપરીલ સુનાતે જાતે દિલ દિલદાગ, મેરે સીનેમે લગા જાતે.
 તેગ અખર મેરી ગરદનપે ચલાતે જાતે, હમને સજ દેખી નજર આંખ
 મિલાતે જાતે.

અખ ન છોડું મેં તેરી સાંવરીયાં, સેજરીયાપે આજા.—નજરી.

(મીં મહમદ હુશેન)

ગાયન ૫૩૮ મું

રાગ-ખેમાચ. તાલ-દાદરા.

ખતાય જાઓ જનીયા, અપની ખયરીયાં;
 નિશાન, દોકે તમ્હારા પતા મિલે હમકો, ઉન્હીસે તુમ તો મીલો
 રંજહો રકાઓકો,
 કોન નિગાહસે તુમ મ્હોં મિલાઓ, ડગરીયા, ખયરીયા, -ખતા,
 ખુદાને ચાહા તો પૂરાપતા, લગાઉંગા, સમે ખિસાક સનમકા મજા ઉઠાઉંગા.
 એક રંગ તુમસે નજરીયા મીલી હૈ, ડગરીયા, નજરીયા, નજરીયા, -ખતાય.

(મીસ જાનકીબાઇ.)

ગાયન ૫૩૯ સું

રાગ ખમાચ તાલ—લાવણી

મોહે છેલા ગગરીયા ભરબેને દેરે સંવર લેને દે,
નિમ ધર્મકી મોરી ગગરીયા, સીસયે ભરકે ધર લેને દે,
બાંકી ગુલાબન બાંકો છેલા, રશ ભરી બલિયાંકર લેનેદે.

(મી. મહમદ હુશન)

ગાયન ૫૪૦ સું

રાગ, દેશ, ખ્યાલ

કરના પકડીઓ રાજ મોરી કરના પકડ, કરન પકડકે,
છાંડદે બધાં, મોરીબાંધે ધરનકી લાજ.—કરના.
ગુમ શરેશીર માન સરોવર, હમ પછી નીકસરકેના એક સુંદર અરજ કરતહું,
પીતમ ગત મારી મુનીયો, કંઠન પ્રીતકી લાજ.—કરના.

(જલશા સમહ)

ગાયન ૫૪૧ સું

ગજલ.

નયના ફસુંબી રંગહો ગમે, ગુલાબી રંગહો ગમે, પીયા ગમે સારી રાત—નયના.
એકતો મેબાલી મે બાલીસી—બોલી મેરા સૈયાં હે નાંદાન—નયના.
એકતો મેં પાનુસે પતળી—મેં પાનુસે પતળી—સળહે સોળ સનગાર—નયના.
એકતો અધેરી અધેરીસી રતીયા, ધન છાયા ધનધોર—નયના.

ગાયન ૫૪૨ સું

રાગ પીલુ પીરતો.

જુલ્ફ પર પેચમે દીલ ઐસા ગીરફતાર હુઆ. છુટના દુશવાર હુઆ,
બેઠે બેઠે લાએનયે છરકકી આગર હુઆ મફત ખીમાર હુવા.
ખાક સહરાકી તેરે હીજમે છાની ઐસી હૈ શિયત તકન રહી,
ખાસ્તલેવોંહે મેરે દસ્તકા હરખાર હુઆ ચલના દુશવાર હુઆ.
હમસે છુપ છુપકે ને રાતોંકો ચલે જાતે હો ઇસકા બાઇસ તો કહો,
સચ બતાઓ તો તુમહેં કીસમે નયા પ્યાર હુવા કોન દીલદાર હુવા.

(મીં ખ્યારા સાહેબ.)

ગાયન ૫૪૩ સું

રાગ, સંધુરા, હુમરી.

નેક નજર મારો મન બસ કરલીના આલી,
સાંવલીઆને જોરા જોરી બસીઆ બળાઇ—નેકનજર.
નાંદ નહીઆવે સખી દીન રજનીરી, મોરી સખીયન,
ખિરહા સતાવે, ઇતની બિતની મોરી સાસનદમુકહીયો—નેકનજર.

ગાયન ૫૪૪ સું

સિંધુરા—હોરી.

એરી કોઈ ઉલ્લસ શામ કુંજનમે મેતો હુંદ મધુઅનમે—એ.
એ સોરી જતન ખતા મોરી શઝની જો પીયા આવે ફાગનમે—એ.
ફગવાં લલગી જખ જાને દલગી એદિ ખાત મેરે મનમે—એ.

ગાયન ૫૪૫ સું

રાગ, રેશ, હોરી.

હોરી ખેલન ન જાની, યા મન નિપટ અનારી—હોરી.
હાથમે થાલ ગુલાલ ફેંટમે, શીરપર ધડિયા ભારી—હોરી.
ઉઠી લે ભેટ સોદાગર આપા કયા કરે બનજ ખેપારી—હોરી.

ગાયન ૫૪૬ સું

તાલ દાદરા.

બલકાને વાલે આપકે સખ યાર ખન ગયે,
સમજાને વાલે મુફત, ગુનહેગાર બન ગયે
હમને દીયાયા દીલ ઉન્હે દીલદાર જાનકર,
વલ લેકે મેરે દીલકો દીલ આઝાર બન ગયે.
કુખે હૈદરસે જો આનાદ હૈ સીના મેરા,
બન ગયા દુરે નજીક દીલકા નગીના મેરા.
ઉસ ચુલ બગેર રાતકો આતી નહીં હૈ નીંદ,
ખીસ્તર કે તાર હકમે. મેરે ખાર બન ગયે.

(મીસ અમીરખાન)

ગાયન ૫૪૭ સું

ગજલ કવ્વાલી.

બહાર આપ હૈ ચુલ ફલે હૈ બાદલ દીરકે આગે હૈ.
મદીનેકા ચમન ઇસ વખત, આંખોમે સમાએ હૈ,
બને સમસો કમર ઓ રહે બને સખતુર કે ચદરે.
ખુદાને આપ આપને તુરસે તુમકો બનાયે હૈ,
મીલેગા એક મોતીકા મલલ, શીર ખુકમે ઉસકો.
ગમે, હજરતમે જમને એક આંખુબી બલાયા હૈ,
ગમે હજરતમે વલહે જસને. નારે દોજખકો ખુઝાયા હૈ.

(મીં મહમદ હુસૈન.)

ગાયન ૫૪૮ સું

રાગ—ભેરવી—તાલ, દાદરા.

ચુલનારો મેં રાધા પ્યારી બસે, જાહી જુમ મેં કન્હયા બસે.—ચુ.
ચંપામાં ચતુરજીવ ખેલાંમે બિહારી.
તેરે નયનોમેં ગીરધાદી બસે, જાહી જુમ મેં કન્હયા બસે—ચુ.

(મીસ જાનકીબાઈ)

ગાયન પૃષ્ઠ ૩

રાગ, જલાકી ધુન, તાલ, લાવની.

નાજસે દેખો, ઇસારા કરતે જાતે હૈ,
હમારે દીલકો નાહક સે દો પાહાર કરતે જાતે હૈ.
વહ ચરકે દેતે જાતે હૈ,, જકા યે કરતે જાતે હૈ,
જગર તો દેખીયે હમ અખ ગવરાં કરતે જાતે હૈ.
ધલાહી ધસ્કને હમકો વહ કૈસા કર દિયા મજનુ,
કે અખ તો દોરત-ખી હમરા, કનારા કરતે જાતે હૈ.

(મીસ કાલીજન)

ગાયન પૃષ્ઠ ૪

રાગ પહાડી—તાલ ત્રીતાલ.

દિલદાર દિલઆરા તન મન ધન સખ તુમપર કુરખાન કરે,
ધડી ધડી પલ પલ ધડક, ધડક દિલ ધડકતે હે-દિલ.
ખુદાકે વાસ્તે અખ તો વાર પહેલુમે.
તડપ રહા હય દિલ, બેકરાર પહેલુમે
ન તેરા વસ્ત હૈ, મુશકીન નતાખ હૈ દિલકો;
અજબ તરહકા ધતાહી, અજબ હે દિલકો-દિલ.

(મીસ ગૌહર.)

ગાયન પૃષ્ઠ ૫

ગજલ—કબ્લાલી.

લીખું કયાસના તેરી શાહેદીન, કીયા હેકેન તુઝકો સલામ હેં,
ખુદા કહેતા તુઝપે દુસદ, હૈ તેરી જાત આલી મુકામ હે.
તેરા અર્શ આલી મુકામ હે, સહે દોઝહાં તેરા ના હે.
તુઝે હકને બેગ પયામ હે, કે તુ દોઝહાંકા ધમામ હે.
લગા દિલમે દિજકા નસ્તર, પિયા તેરે ધસ્કને ખુનેજગર,
શહેદો જહાં મેરી સે ખજર. મેરા અખમે સખામે તમામ હૈ.

(મીસ-અમીરજન.)

ગાયન પૃષ્ઠ ૬

સેહરા-કબ્લાલી.

માલન ખનાકે લાઇ કયા, લા જખામ સહરા,
સહરામે હેં જહાં કે, ધન્ટે જખ સહરા,
મોતી હમક રહે હૈ, કલિમે મહક રહી હૈં,
દૌલત છુટા રહા હૈ, કયા બે હીશાખ શહરા,
નૌસા ખના સલામત, સહેરા ખુદાકી રહમત,
લડીયાં હૈ તાર બારીસ, યા હૈ શરાખ સહરા,

(મીસ અમીરજન)

ગાયન ૫૫૩ સું

રાગ—પીલુ, તાલ લાવણી.

યુલમત કાટે, અરે યાગળાં યુલસે યુલકો મિલનેદે,
મૈં ગરીબ બુલબુલ મેરા ધણ ગુંચેમે ધર બસને દે;
જન કલિયોંકા તું તોડે હૈ, બડે કડિનસે હૈ પાલી,
સૌર કીન્ને ખીલેગે દુલ જુકેંગી સખ કાલી;
જુઝલા કે બોલી અય બુલબુલ, કયા યુલમેં ગાયબહેમાલી,

(મીસ અમીરજન.)

ગાયન ૫૫૪ સું

સેહિરા—ગઝલ.

જુદા પરે પહેલુસે જસ દિનસે તું હૈ;
તેરી સકલ હરદમ મેરે રૂચે હૈ.
ખુદાકી કસમ હૈ મેરે દિલકો પ્યારે,
શખ દરદ દૂર હોતી તેરી જુસ્ત જુદે.

(મીસ-મલકાગન.)

ગાયન ૫૫૫ સું

ગઝલ—કબ્વાલી.

જામે ગદાઈ હાથમેં લે હમશામ સબેરે ફિરતે હૈં
સમ્મેસો કમર યેદાનો સીપાઇ હદમ કે ફેરે શીરતે હૈં.
ચે જો હૈં તે અપતર સારે માહજબી.
ખાલ તું ખજાન પોથી અપની, કબ દિન મેરે ફિરતે હૈં,
પડિત પુછો ફાત દિખાઓ, પતર ખાઓ કયા હાંસીલ,
અબ દિન મેરે હોં બરગીસ્તા કીસકે ફેરે ફિરતે હૈં.
જોગ લીયા આશકકા, હમને દેખ, લટકે ઉન જુલ્ફુકી;
ગલયા ગલયા હમ તો પ્યારે, ખાલ જિખરે ફિરતે હૈં.

(મીસ-અમીરજન.)

ગાયન ૫૫૬ સું

રાગ દેશ—હોલી.

હોરી આજ જલે સાહે, કાલ જલે, મોરા કુંવર કન્દાઇ મોસે આન મિલે
મુજ ગિરહનકો પીરહા સતાવે, સુની સેજ મૈકા ડસ ડસ જાવે;
મૈતો જલત બરત હોરીસે, શામ સુંદર મોસે આન મિલે—હો

(પ્યારા સાહેબ)

ગાયન ૫૫૭ સું

રાગ—આશાવરી.

કરલે સંગાર અતર અલખેલી સાગન કે ધર જાના હોગા,
માઠી ઉઠાવન માઠી બિઠાવન માઠી મેં મીઠ જાના હોગા.
નાહલે ઘોલે શીશ ગુંથવાલે શીર, વંદાસે નહીં આના હોગા—કરલે.

(પ્યારા સાહેબ.)

ગાયન ૫૫૮ સું

રાગ—ભૈરવી. ગઝલ—કન્વાલી.

દિલ ફસાંદય ગેસુએ ખમદારમેં, ખુશ ઉલ્લાસ પર હય મનજીલ્યારમેં
કયા ખુલાયા હય મુઝે અગીવારમેં, આજ કયા આવા મીઠાને યારમેં.
કસમ આશુઓ કી ખાઈ ઇશ્કને, આપે યુસુફ મિશકે બાઝારમેં,
જાલકર આંખે જરા તું દીલમેં દેખ, કપો પરેશાન હય તલાસે યારમેં,
અખ કોઈ હીકમત નહીં ચલતી સનદ, જનન જતી હય શીરાકે યારમેં.

(મીસ જનકીબાઈ.)

ગાયન ૫૫૯ સું

રાગ—ગઝલ.

અજબ અપના હાલ હોતા, જે વિશાલે યાર હોતા.
કબી જન સદકે હોતી કબી દીલ નીશાર હોતા.
જે તુમહારી તરફ તુમશે, કોઈ ઝુઠે વાચદા કરતા,
તુમહીં મુનસરીસે કહદો, તુમહેં છત્યાર હોતા.
તેરે વાઅદેપર સિતમગર, અબિ ઐર સખર કરતે,
હમે જીંદગીપર અપની અગર એત્યાર હોતા.
ચેહ મઝા ચા દીલ લગીકા, કે જરાઅર આગ લગતી,
ન તુઝે કરાર હોતા, નઅ, મુઝે કરાર હોતા.
મુઝે માનને સખ અપસાકે, અદોબી સઝદા કરતે,
દેરે યાર કાયા બનતા જે મેરા મઝાર હોતા.

(મીસ કાલીજન.)

ગાયન ૫૬૦ સું

રાગ, સાહેની, ગઝલ.

નકાબ ઉઝકર જે તેરા આરિઝે રોશન નઝર આયા,
હુવા સાખીતકે ખુરસદે, કને આદાબ કર આયા.
ખુદગે નાઝે કે, જનતા કીસ, ધડી સીનેમેં જાપાયા,
દીલે નાઝ હું બરખાદ, હુવા વો, બેપીર આયા.
નીગાહે હુદતસે ગોરોકો દેખા, હમ હુવે બિરમીલ,
ખુદગે નાઝ તુમને કીસ તરફ ફેંકા કીધર આયા.—નકબ.

(મીસ ઝોરા)

ગાયન ૫૬૧ સું

કીસીને તુઝે બંગ પીલાઇ, તેરી આંખોમેં લાલી છાઇ,
જે ઉસ બંગકો ધુંટન બૈઠે, હોને લગે ધુંટા ધુંટી.
જે ઉસ બંગકો છાનન બૈઠે, હોને લગી છાના છાની.
જે ઉસ બંગકો પીન ન બૈઠે, હોને લગી પીનાપીની—કીસીને

(મી મહમદ હુસેન)

ગાયન ૫૬૨ સું,

કવ્વાલી તાલ-દાદરા.

ખાલીકને કયા બનાઇ, હે નુરે નજર નિમાજ,
અધેરથા જહોમે, ન હોતી અગર નિમાજ.
અયે મે નિમાજ, સંગ દિલો, સર ઝુકાઓ તો,
દેખોયે અબ દિખાયેગી, કયા, કયા, અસર નિમાજ,
છનકો ખ્યાલ રહતા, નિમાજેકા રાત દિન,
ઉનકે લિયે બનાયેગી, છન્નતમેં ધર નિમાજ.
મર જાય મે નિમાજ; તો તુમ એ નિમાજઓ,
પડના નહિસ જનાજેહ, નાપાકકી નિમાજ.

(મી. મહમદ હુસેન)

ગાયન ૫૬૩

ગઝલે-દાગ

દીલકા કોઇ હામી દમે મિસમીલ નહીં હોવા,
કમબખ્ત કલેજબી, તો શામીલ નહીં હોવા.
તીર ઉસને લગાયા વહ, લગા આપે જગરપર,
કમ સીનહે વહ કયા જાને વહાં દિલ નહીં હોવા.
દીલ તુમને લીયા હૈ તો જરા તોહો લીયે હજરત,
ચુટકામેં મિસલનેકે લિયે દિલ નહીં હોવા.
અયે દાગે મુસીયત મૈં હું કુછ કલ નહીં પડતી,
ગો, છીનતે હો મુઝએ જુદા દિલ નહીં હોવા.

(મીસ કાલીબન.)

ગાયન ૫૬૪ સું

રાગ ભેરવી. તાલ ત્રીતાલ

અરે જોબનવા, ચાર દીના દીનો સાથ.
જોબન સત જગ જાત. બધ, મુખ મોડન લાગે-કદર મોરી કહું.
ના પુછી બાત—અરે જોબનવા, ચાર દીના, દીનો સાથ.

(ખ્યારા સાહેબ)

ગાયન ૫૬૫ સું

રાગ જુલેલા-કવ્વાલી ગઝલ.

દીયા હેં યુવસ વારોને, કદન રંગીન પદનાયે હેં,
તમાસા હૈ, કે કુસ્તેકો, તેરે દુલ્હા બનાતે હૈ.
મેરે મુરકદ કો કુકરીને કયામત બનકે આતા હૈ,
પદાહું આનકર મેહયાં તો થોં મુઝકો સતાતે હૈ.
હલીના જહાં રખતે હૈ શાયદ દર્દકા શીખહ,
જગહ હોતા હૈ જે દીલમેં ઉસીદા દિલ દુખાતે હૈ.

(મીસ કાલીબન.)

ગાયન પદક સું

રાગ—મલાર, તાલ દાદરા.

પીયા પ્યારે ન જરે સોતન, દારે માને છ મોરી બાન,
બિજલી ચમકે મેંહા જરસે, છાઇ અધેરી રાત.
આગો આગો સાંવરિયા, પિયા જાતે કહાં છલાતે,
તમન્ના હે હમે દિલસે તેરે કુચેમે જાનેકી.
લગી હય અજ યહી વહશત મરોમત આ જમાનેકી;
અજો નિયાજ છશકે કાવિલ નહિ રહા,
હસે દિલપે નાજ થા, મુઝે વો દીલ નહિ રહા.

(મીસ-અમીરજન.)

ગાયન પદક સું

રાગ—પીલુ, તાલ દાદરા.

પીયા ખીના મૈકા પડે નહીં ચૈના પડે નહીં ચૈના.
ચાંદીકા પીંજરાં, સોનેકી મૈનાં, ઉઠ ગધ મૈનાં,
તકદો નૈના, તકદો નૈનાં, પીયાખીના મૈકા પડે નહીં ચૈનાં.

(મીસ-કાલીજન.)

ગાયન પદક સું

રાગ—ભેરવી ચાચર તાલ-ત્રિતાલ.

મેંબી ચલુંગી તોરે સાથ, ન સાથ હોંદીયાને હા લગાયરે જન—મેંબી.
આજ પિયા બિન કલન પરત હય, કેસે કટંગી દીનરાત—મેંબી.

(મીસ જનકીબાઈ.)

ગાયન પદક સું

ભેરવી.

મેનલડીથી સૈયા નિકલ ગયે (ર)
ઇસ નગરીકે દસે દરવાજા, ન જાનો કોન ખડકી ખુલીથી—સૈયા.
સાથ સખી મેરી આગે ખડીથી, ઇતકા પુછો મૈને કહુના કહીથી—સૈયા.
સુનીયોરી મેરી સંગકી સાહેલી, કાલ સેજરીયા, એકલી પરીથી—સૈયા.
કહત કમાલ કખીરકા બાલક, ઇન યારીસેં ખ્વારી બલીથી—સૈયા.

(મીસ જનકીબાઈ.)

ગાયન પદક સું

રાગ—ખરવા, કખીર ભજન, તાલ લાવણી.

મેરા હીયરા હેરાય ગયો સગરે મે-મેરા.
કોઇ પુરખ કોઇ પશ્ચીમ જતાવે, કોઇ પાની કોઇ પથરેમે—મેરા.
સુરીયો નર મુની સિદ્ધ અમુલીએ, યે બુલબુલે નખરેમે—મેરા.
કહત કખીર સુનો બાઇ સાંધો, ખોજલે મનકે બિતરમે—મેહ.

(મીસ જનકીબાઈ.)

ગાયન ૫૭૧ મું

રાગ—કહરવા તાલ દાહરા

મેરીબાન બુલારી બોલાને પીલી ભંગ,
 ઔરોને બોયા મોઢાં બાજરા, એને બેઠાં ભંગ.
 ઔરોંકે સૈયાં હસતં બોલન હે, હમસે કરત હે જંગ,
 ઔરોંકે સૈયાં તાડી પીયત હે, યેને પીલી ભંગ—મેરી.
 ((મીસ અમીરગનન.))

ગાયન ૫૭૨ મું

રાગ, ભેરવી, કુમરી.

યાર સાવરીયાં મું તો, મન હર લીનારે,
 સુરત મેરે મન ભાવે, ચક્ષો ચક્ષો કહાન જોયન રશ લીનારે—યાર.
 અધિક પાંસુદી પાગન લાગી, સમ સુરત ઔર આમ,
 ગાયન ગાયન ગાયનરે, ધ્રિજકી નારી નખ ભણરે મગન—યાર.

(જલશા સચ્છ)

ગાયન ૫૭૩ મું

ભગન, તાલ, લાવની.

યાપરથી મુની હરને સાધુ કેસો ખેલ મચાપો હેરી,
 પાન ડાલકર દુનિયા બનામ વાડો ભેદ ન પાપો હેરી.
 દુનિયા હમહે હમ દુનિયામેં આપમે આપ સમાપો હેરી
 ગંગા જમુના દરશન કીનો, માથે તિલક લગાપો હેરી,
 સંસાર દુનિયા ફિરત આવરી, હરકો ભેદ ન પાપો હેરી.

(મીસ અમીરગનન)

ગાયન ૫૭૪ મું

કન્વાલી રાગ—મારૂ.

જન્હાં ધર જૂઝતે હાથી, હનરોં લાખકે સાથી,
 ઉન્હાંકો ખાગઈ મારી તું ખુશ કર નીંદ કયોં સોયા...૧.
 નકકારહ કુચકા બાજે, કિ મારૂ મૈતકા બાજે,
 જ્યોં શ્રાવણ મેઘરા ગાજે, તું ખુશ કર નીંદ કયોં સોયા...૨
 કહાં ગયે ખાન મદમાને, જો સુરજ ચાંદ ચમમકાને,
 ન દેખે કહાં જીવહ જાતે, તું ખુશ કર નીંદ કયોં સોયા...૩
 જન્હાં ધર લાલ ઔર હીરે, સદા મુખ પાન ઔર ખિરે,
 જન્હાંતુ ખા ગયે કીરે, તું ખુશ કર નીંદ કયોં સોયા.... ૩
 જન્હાં ધર પાલખી ઘોડે, જરી જર બકતકે જોડે,
 વુહી અખ મૈતને તેડે, તું ખુશ કર નીંદ કયોં સોયા....૪
 જન્હાંકે ખાલ ચે કાલે, મલધયાં દુધસે પાલે,
 વહ આખર આગમેં ડાલે, તું ખુશ કર નીંદ કયોં સોયા...૫

ગાયન પદ્ય મું

ભજન—પદ.

નાથ કેસે ગજકો બંધ છુડાયો, પ્રભુ એહી અચરજ મોઢે આપો—નાથ
 ગજ એકઠાહ લડત જલ બીતર, લડત લડત મજ હાર્યો,
 જવબર, સુંદ રહી જલ ઉપર, તથ હરી નામ પુકાર્યો—નાથ
 તવરીકે ખોર સુદામાકે તાંદુલ, રચી રચી ભોગ લગાયો,
 દુરયોધનકો મેવો ત્યાગી, ભાજી વિદુર ધર પાયો—નાથ
 પેઠ પાતાળ કાળી નાગ નાથ્યો, કુલુધર ત્ય કરાયો,
 ગીરી ગોવરધન કરપર ધાર્યો, નંદ ધર લાલ કહાયો—નાથ
 અગાસુર માર્યો બગાસુર માર્યો, દાવાનળ પાત કરાયો,
 સ્થંભ ફોડ હરિનાકંસ માર્યો, નરસંગ નામ ધરાવ્યો—નાથ
 અજ મેલ ગજ ગુનકા તારી કોપડીકો ચીર પુરાયો,
 પયપાન કરત પુતના મારી, કુબ્જનકો રૂપ બનાયો—નાથ
 ખોલ કોટડી ખાદલ ધાયો, ગરડકો નહિ બોલાયો,
 છુટો નહી રાધાજીકો કંગન, ઝો બાલ કહારે ગુમાયો—નાથ
 (સુરદાસ.)

ગાયન પદ્ય મું

ભજન; તાલ, લાવની.

યાર બોલી ન બોલો ચલે જયજે.....યાર.
 કોઠે પે ચાર ચાર પહરેકી નસીયત હય,
 સોહ બાતમે કોઈ બજમે કોઈ બાકા મસ્ત હય.
 હમ લોગ આને પાતે નહી બંદોબસ્ત હય,
 તુમ કયા કરો મિઝગજી પાછ પરસ્ત હય.

(મીસ જનકીબાઈ)

ગાયન પદ્ય મું

તાલ—દાદરા.

બટવા ગુંથન દેરે મીઝજીયા બટવા ગુંથન દે,
 હારે મોરે ગોરેકા બાલા જોખનવા—બટવા ગુંથન દે,
 એક તો ચીકના પીપલકા પંતા, દુસરા ચીકના ધી,
 તિસરા ચીકના ગોરીકા જોખના, ચારેકા લલચેજી—હારે.
 નદી કીનારે બગુલા બેઠા, ચુન ચુન મછલી ખાય,
 સીંગી મછલીકા કાંટા લગારે, મોરા તલપ તલપ જીયા જય—હારે.
 (ખ્યારા સાહેબ.)

ગાયન પદ્ય મું

કાફી જીલા-તાલ પંજબી.

સનમ મુખડા બતલા જારે. તોરે દરસખીના તરસે નયેના; મુખડા બતલા જાહે-સનમ
 બાલારે પનકી લાગી લગનવા, છુટત નહો કરો કોડી જતન;
 દીખલા જ સુરત મનમોહન, જરા બસીઆ બજા જારે—સનમ

ગાયન ૫૭૮ મું

કાફી જલ્લા—તાલ ત્રીતાલો.

એક ચતર નાર કરકે સંગાર, કાફી અપને દાર પીયા નીકસ બહાર;
 એક પત્રક માન હસ મેરો મન લીનો—એક૦
 એક ચંદ્ર બદન ચંદાસી કારન, આઘ દયે સનદ પ્રીયા નેક નગર;
 બાનોકી બેરનવાસે મેરો મનલીનો,—એક૦
 છાડો જાગરકો બાસ, સોતનકો સાથ, એક બાજત બાસરી આવત રાગ.
 એક કસક રસક હસ મેરો મન લીઓ—એક ચતર નાર૦

ગાયન ૫૮૦ મું

કાફી જલ્લા.

મોહે કરકે પીઆર ગયે સૌતન દુવાર, મોહે છોડ યાર સુનરી સગની;
 રોતું ઝારો ઝાર જયસી હું કુંવાર.—મોહ૦
 કંઈ અર્જ યાર આવ મેરે પ્રુવાર, કંઈ યાર યાર સુનરી સગની;
 હયે જોયન બહાર ગયે છોડ યાર.—મોહ૦

ગાયન ૫૮૧ મું

કાફી જલ્લા.

દીલકો હમારે હરકે પુતે દીલર્યાસે હયે, હો વરલ ઉરસે એહી દોઆ અપ
 ખુદાસે હયે—દીલકો૦
 આયા તો હયે તું કાકુલે પેચાંકે પેચમે, અપે દીલ સમ્મલકે સામના કાતી
 બત્રાસે હયે—દીલકો૦
 સાધનો ચલકે કુચેસેહી આઘ હયે નરીમ, દીલ બાગ બાગ મેરા જો ઠડી
 હવાસે હયે—દીલકો૦

ગાયન ૫૮૨ મું

રાગ—બિહાગ.

કોયલીયા કુક સુનાવે, સખીરી મોહે બિરહા સતાવે પીયા બિન કછુના સહાવે
 એસી અધીયારી કારી બીજરી ચમકે મોરા જ્યા ધરકાવે.
 દેખેજે મારી આધી મોરા જ્યા ધકાવે. ઉનબીન સખીયા સુખન પાવે.
 ઇતની બિનતીમોરી કહીયો યદ ઉન્હાસે જાય—
 ઉમરકે જોયન પરમોરીઆઘ. મોરા પીયા ધરન આયે—કોયલીયા.
 (પ્યારો સાહેબ.)

ગાયન ૫૮૩ મું

કાફી—તાલ પંખખી.

સૈયા તોરે પૈયાં લાયું બૈયાં ન મરોર, સૈયા તોરે;
 અમની કહત ન સુનત કછુ મોરી દેખો, બાલ્લ જોરી કર મોરી બાંહ ઝકઝોર-તોર૦
 મયે બીજ નારી દેખો. સારી મોરી કારી, મેતો ચીતવન હું ચહું ઔરશે મોરીઆલી;
 નસાર પીયાસે કછુ બસન ચલત ઔર, બીનતી કરત હરહમ કરજોડ—તોર૦

ગાયન ૫૮૪ સું

રાગ પીડુ તાલ દીપચંદી.

કોનસી તલધયામે નાહુંરે, બગલા પાની ઝકારે ગયો,
ગગાળી નાહી, જમુનાળી નાહી, નાહી અન્નેધ્યાકી કાઠમે—બગલાં
રાની જો હું મેં, રાગ કુંવરકી, ચાહુંસો પકડ મગાડિરે—બગલાં

ગાયન ૫૮૫ સું

જીટલા તાલ પંખળી.

બતાદે સખી કૌન ચલી ગયો શાંમ-ટેકો
ગોકુલ ધુડી, બીદ્રાચત ધુડીરે, હાં, ધુડ શીરી ચારો ધામ-બતાદે.
સધરી રયેન મોહિ, તડપત બીતીરે, હાં બીસર ગઈ સખ કામ—બતાદે.

ગાયન ૫૮૬ સું

રાગ જીટલા તાલ પંખળી.

તેહારે ખ્યારી જગે નસીંગ હવે આજ. રહો કાયમ તોરા રાજ;—તેહારે
ફલત ફલત રહે ચુલશન તોરા. અમન જાસે તોરા સાજ;—તેહારે
મનકી મુરાદતું પલછીત પાવે, જગમે રહે તોરી લાજ;—તેહારે

ગાયન ૫૮૭ સું

રાગ જીટલા તાલ પંખળી.

પીયા ખ્યારે છતની અરજ મોરી માન;—ટેકો
તોરે દરશનકે અરમાન, ઓ ખ્યારે છતની અરજ મોરી માન;
કીસન પીયા એક સાચી કહત હવે, મત કર માન ગુમાન;—પીયારે.

ગાયન ૫૮૮ સું

રાગ જીટલા તાલ પંખળી.

અલખેલે સૈયાં હમસે કરો નાહી પ્રીત—ટેકો
ઝોરતકે સંગ હસત ખેલત હો કૌન ગાઈકી રીત—અલ
શીરત હું ન્યારી અલખેલે મતવારે, તુંમ કાહુકે નહેમીત.—અલખેલે

ગાયન ૫૮૯ સું

રાગ બેહાગ તાલ ત્રીતાલ.

કાહુ કીસીસે દીલના દીજે, દીવ દીજેસો સમજ સોચકે;
દીવ દીજે શીર જુલાઈ ન કીજે, દીવ દીજેસો સમજ સોચકે;—કાહુ
ઝોરકી યાત કયુના સુનીએ, સુનકે દીવકી દીલમે રખીયે;
પ્રાણ જીવન પ્રભુ ભક્ષાઈ કરવે, થોડેસે દીનમે પુરાઈ ન કીજે.—કાહુ

ગાયન ૫૯૦ સું

રાગ પીડુ તાલ લાવણી.

બજેરે મન રામ ગોવીંદ હરી, રામ ગોવીંદ હરી,—
જપ તપ સાધન કષ્ટ નહી લાગત, ખરચત નહી ગહરી—બજેરે
સંપત સંતકે સુખકે કારણ, એહી ભુલ પડી;—બજેરે
કહત કબીરા રામ નહી મુખ, ઓ મુખ બુલ પડી.—બજેરે

ગાયન ૫૮૧ સું

નટ મહુલાર તાલ ત્રીતાલો.

આએ બહાર કારે કારે, હમારે કંઠે નીકટ નહીં ખારે, એએએ સમે પરદેશ સીધારે;—આએ
એક તો જનમે મોરવાં પુકારે, મોરે જીઆકો અધીક જરાવે;
હયે કોઇ અએસો વારી પીયાકો મીલાવે, હડગ મોરવા એદધ મારે.—આએ

ગાયન ૫૮૨ સું

માલ કૌસ તાલ ત્રીતાલો.

ધુન અપની અપની ગાતે હયે, રામ નામકે સુમરન કી.—ધુન૦
પાપી જગતમે કામકરોધ મય, છલ કપટ છલકા બીસરામ;
કુચ્છ ન મીલા જગ દામનામ, તથા આખરકો પચતાતે હય.—ધુન૦
જનમ કરમકી ભુલભુલ ગન, ધાત બદીકે કરતે કામ;
સુખ સંપતકા હર કોઇ સાથી દુખમે કામ ન આતે હયે.—ધુન૦

ગાયન ૫૮૩ સું

માલ કૌસ તાલ ત્રીતાલો.

મન હરનિશ બજતું રામનામ, આ જીવતે જે આરામ ધામ.—મન
મરકટ મનકુ આ થન થન કરતું, કરી મોહ માયા મદિરાપાન;
પાન પાકુ આ કાયા પડશે, પામ પામ સુંદ રામ રામ.—મન.

ગાયન ૫૮૪ સું

પાહાડી તાલ લાવણી.

સુન બંસીવાલે કયેસી બજાઇ તુને બાંસરીયાં—સુન૦
જીયાકો આવે નહીં ચયેનરે, દીન રયેનરે, કયા કહેનારે—સુન૦ કયેસી૦ સુન૦
ટેરે સુનાયે ગયો, જીકો લુભાયે ગયો, અમૃત બરસાયે ગયો;
વ્યાકુલ મયે તોરી બંસીસે દીન રયેનરે, કયા કહેનારે—સુન૦ કયેસી૦ સુન૦

ગાયન ૫૮૫ સું

રાગ કાલીંગડા તાલ પંજળી

મોરા જગાકે જોગન લુટારે, લુટા તુટા લુટારે;—મોરા૦
બારા બરકી નછરે દુલનીયા, હાથ કંગન મોર તુટારે—મોરા૦
હટા હટા અખતર મોસે ન બોલો, બોલ આલ સજ તુટારે.—મોરા૦

ગાયન ૫૮૬ સું

કાલીંગડા પંજળી.

મેરો મીઠડો બાલમ કહાં ગયો, ગધ રયેન મોહ ચયેન નહીં;—મેરો૦
સુન સુન કલીયાં સેજ બીલાઈ તા પર ભમરા બુલન લાગે, સારંગ પ્રગટના હુવો મેરો૦
અગર ચંદનકે બયે અંગારે, નયન બને ગ્યાકાસકે તારે; મીઠડો સારંગ કેર હુઆ—મેરો૦

ગાયન ૫૮૭ સું

કાલીંગડા પંજળી.

ગોકુલમે કૃષ્ણ મોરારી, મોરારી ગોકુલમે કૃષ્ણ મોરારી;
વાકી સાવરી સુરત નટવર ગીરધારી;—ગોકુલમે૦
કરત ચલી છલગલ કુંજનમે, મોસે મીલારી આ બીહારી આ બીહારી.—ગોકુલમે૦

ગાયન પદ્ધતિ સુ' સુવા સુધર્ધ-તાલ કેરબો.

બલમારે સુંદરવા મોહકુ લાલ મગાદે,
જૈસી તોરી પગીઆં વાલમ લાલ રંગાદે;—બલમારે૦
રંગ રંગીલી ઓર અટકીલી, બોર બોર મગાદે;
શેર-ધસ દુનિયા દરમ્યાન ન કોઇ વતનદાર રહેવાગી;
કોઈ આજ ચરે કોઇ કલ સુસારીર હવે સખ પરદેશી;

ગાયન પદ્ધતિ સુ' રાગ ભેરવી તાલ દાદરો.

દીલ દેદે પરી તું હમારા હમે, બોશાન દીયા દુઆરા હમે;—દીલ૦
ગયેરોકો બોશા હમકો દીઝાશા, વે તો નહી હવે ગવારા હમે—બોશા—દીલ૦
મહેશીલમે જાના દીઝકો ચુરાના, નયેનોસે કરના છસારા હમે.—બોશા—દીલ૦

ગાયન ૬૦૦ સુ' હોળી

હિલમિલ ખેલો હોળી, ગોરી ધાગુન આયો—હીલ.
પાંચ પરમેદ પચીસોકું વસકર, સુમતિ મીલો મુખ રેરી ગોરી. ૧
તજ અભિમાન ગુલાબ જોડાયો, મન બદાઇ છોડી, ગોરી. ૨
અખીર ગુલાબકી ધુમ મચીહે, રંગ બરસે ચહું ઓરી. ગોરી. ૩
નિરમલદાસ ભીજ રહે રંગમે, વ્યાપી રહે ચહું ઓરી. ગોરી. ૪

ગાયન ૬૮૧ સુ' રાગ ખમાચ—તાલ ધુપદ.

ઝાંખતા સો નૈન કોન, સુનતા સો શ્રવન કોન;
નાસિકાએ બાસ કોન, બેન બિચ કોન હે. ઝાંખતા.
હંચ કોન નીચ કોન, બીચ પાપ પુન્ય કોન;
ચેતન અચેતન કોન, સોવે જગે કોન હે. ઝાંખતા.
તનમાં રહેતા સો કોન, દુખ સુખ સહેતા સો કોન;
ઉનકા સ્વરૂપ કોન, બોલતા સો કોન હે. ઝાંખતા.

ગાયન ૬૦૨ સુ' રાગ—કટ્યાણુ તાલ દાદરો

આજ તો આનંદ મેરો કૃષ્ણજીકો આવના;
કૃષ્ણજીકો આવના, હિજ લાડી લેકો આવના.—આજ તો. ૧
કુલોંકી સેજે બની હે, કુલોંકા બીજાવના;
કુલી કુલી મેં શીકે, મેરે મન ભાવના.—આજ તો. ૨
જમુનાકે નીરે તીરે, ગાવન ચરાવના,
કાલીસી કામરીયાં ઓઢે, બસીકા બજાવના.—આજ તો. ૩
ઓર જગા છોડ દીના, દારીકા વસાવના;
મીરાં હે ચરનોંકી દાસી, કૃષ્ણ ગુણ ગાવના.—આજ તો ૪

(મીરાંબાઈ.)

ગાયન ૬૦૩ સુ

રાગ ભેરવી—તાલ દીપચંદી

ભોલાનાથ પિતા દુખ કોણુ હરે, શેષ ચંદ્રમાધી જોત જલે. ભોલા.
હાથ ચક્ર ત્રિશુલ પિરાજે, રૂંદમાલા અંગે ભરમ થયે. ભોલા.
ઈંદ્રાદિક સનકાદિક મોહે, નાચે સદાશિવ હરહર કરે. ભોલા.
જો કોમ ધ્યાન ધરે તનમનસે, જો માંગેસો તુરત ફરે. ભોલા.
દુડે ખેલ ચરવારી સાહે, નિરમલદાસ રાકે ચરન પડે. ભોલા.

ગાયન ૬૦૪ સુ

હંમરી, તાલ પંજળી.

રથપે રથનંદન આવતહે, છપિ દેખ મગનભઈ સધથી સખી. રથપે.
સીતારામ લદમણુ ભરન શત્રુધન, હનુમંત ચંવર દોરાવત હેરી. છપિ.
રંજા બળત ધડીયાલબજતમે, નારદ ખીન બળવત હેરે. છપિ
આસપાસ મોતીધનકી ઝાલર, બિચમે આપ પિરાજ હેરે. છપિ.
વિરિટ મુકુટ મકરાકૃત કુંડળ, બાલ તિલક શિર રાજતહે. છપિ.
તુલસીદાસ આસ રઘુવરકી, હરિકે ચરન સીર નામતહે. છપિ.

ગાયન ૬૦૫ સુ

રાગ—હોળી.

સુમર ગણપતીકો ખેલો હોરી, મીટે આવાગવનકી ફેરી—સુમર૦
જે સુમરનસે પાપ કટતહે. નિરમલ શુદ્ધિ હોવે મોરી—સુમર૦
અવગુણુ બોહોત નહીં ગુણુ એકે, સુક માફ કરો મોરી—સુમર૦
બાદ સિદ્ધ નવ નિધકે દાતા, કંઠ કોયલ કર મોરી—સુમર૦
નિરમલદાસ સંતનકા સેવક, પ્રીત પાછલી તોડી—સુમર૦

ગાયન ૬૦૬ સુ

રાગ હોળી.

દેવ સુમન ઝર લાપેરે, હોરી ખેલે કુંજન લનાં દેવ.
શિવજીકે હાથ ચંદન પીચકારી, બ્રહ્મા શુલાલ બિડાવેરે હોરી.
ઈંદ્રાદિક સનકાદિક મોહે, નારદ ખેન બળવેરે હોરી.
કંસરાયકે પ્રાણુ દુગીત બપે, સંત બોહોત સુખ પાપેરે હોરી,
હરખત ગગન સુમન સર બરખે, દેવન દુદુસી બળથેહો.

ગાયન ૬૦૭ સુ

રાગ કાલીંગડો—તાલ દીપચંદી

નિરમલ જોગી આયા, સુરતમે ડંકા બળયા.—હો નિરમલ.
અંગમે બહુતી ઓડે મૃગ છાલા, વાધાંબર ટાપ લગાયા. નિરમલ.
તેરીરે માયા તેરીરે છાયા, દુસરા નજરે નહીં આયા. નિરમલ.
આઠ પોહોરકી ચોસઠ ધડીયાં, રોમ રોમ રંગ છાયા નિરમલ.
જહાં જહાં નિરમલ તહાં પરકાસા, કચરામે નહીં દરસાયા. નિરમલ.
બાણુ બગત સદયુરે પરતાપે, નિરમલપા જસ ગાયા. નિરમલ.

ગાયન ૬૦૮ મું

રાગ કાલીંગડા.

મેં બધ મતવાલી જોગનીયાં, મેં બધ.
પિયા હમારા અમગપુર વાસી, લાગ રહે ચિતવનીયા. મેં બધ.
ગ્વાનકી દોર સુરત પનીયારી, ઝમકકે અડ ગયે અટરીયાં.—મેં બધ.
ગુરૂકી સેન સુરત નહીં ચૂકે, પિયા મિલા દિલ બરીયા—મેં બધ.
નિરમલદાસ દયા સતગુરૂનકી, પાગે મેં અપની—મેં બધ.

(ભજન)

ગાયન ૬૦૯ મું

રાગ—કાલીંગડા.

સુરત નિજ નામસે અટકી, —સુરત.
નામ ખીના કછુ કામ ન આવે, કાલ મરે પટકી—સુરત.
કરી સતસંગ રામ લવ લ્યાવો, જેસી કળા નટકી—સુરત.
ગુરૂ ગમ નાવ પડી સાગરમેં, ઉતર ચલો અટકી.—સુરત.
નિરમલદાસ આસ સતગુરૂનકી, ફેરા મિટા જગકી—સુરત.

(ભજન)

ગાયન ૬૧૦ મું

(ભજન.)

સુતગુરૂસે ધ્યાન લાગા હો, સત.
ચોરાસીસે તુરત બચાવે, કર લીયા આપ સમાન.—લાગા હો.
નીસ દીન રટના લાગી રહી હો, સુરતા ચઢી કમાન.—લાગ. હો.
પીસે ખાલા ભયા મતવાલા, પાયા પદ નિર્જાણુ—લાગા હો.
નિરમલદાસ આશ સતગુરૂનકી, મિટ ગયે સકલ વિકાર.—લાગા હો.

ગાયન ૬૧૧ મું

ભજન રાગકલ્યાણ.

બિધન હરન ગૌરીકે નંદન, સુમરે સદા સુખદાધ બિધન.
જે સુમરેસે પાપ કટતહે, નિરમલ બુદ્ધિ હોવે મોરી. બિધન.
અષ્ટ સિદ્ધ નવ નિદ્ધકે દાતા, કંઠે કોયલ કેર મોરી. બિધન.
અવચુત બહોત નહીં ગુણુ એકો, ચુક માફ કરો મોરી. બિધન.
નિરમલદાસ સંતનકો સેવક, ગુરૂ ચરણુ ન લપટાઇ. બિધન.

ગાયન ૬૧૨ મું

હોળી

આવત મોરી ગલીયનમેં ગીરધારી, મેરી સાસ સુનત દેવે ગારી. આ.
કબલુક ધત આવે કબલુક ઉતગવે, કબલુ હસે દેવે તારી. આ.
શ્રી શિંદાવનકી કુજ ગલીનમેં, યૈયા પકડ રંગ હારી. આ.
ફગવા લીયે ખીન જાને ન દઉંગી, હસકે બોલત રાધા ખારી. આ.
ચંદ્ર સખી બજો બાલ કૃશ છખી, ચંદ્રણુ કમલપર વારી. આ.

ગાયન ૬૧૩ હું

રાગ બિલાસ—તાલ ધમાલ

કચની પાપકા મલહે, હમ રામ ઉપાસીરે. કચની.
 કચત કચત ચારો જુગ મપે, કહું થાક ન લાગીરે;
 આવાગમન લાગી રહા, તાસે નામ સંભારીરે. કચની.
 કયા પુરાના નિત સુનો, અંતર ખીચ તાટીરે;
 ગુરકા શબ્દ જના બિના, ફેરા લખ ચોરાશીરે. કચની.
 બેદ જગતકી જલ હે, કોઇ મરમ ન જાણીરે;
 નિરમલદાસ સતગુર મિલે સખ પ્રુટ મિટાઇરે. કચની.

ગાયન ૬૧૪ હું

હોળી

હોરી ખેલત અવધ બિહારી. જનકપુર હુમ મચી પીયકારી. હો.
 સીતારામ લક્ષમણ ભરત શત્રુધન, આગે આગે જનકદુહારી. જનક.
 કોનકે હાથ ચંદન ડફ બાજે, કોન લીપે પીયકારી. જનક.
 રામજીકે હાથ ચંદન ડફ બાજે, લક્ષમણ હાથ પીયકારી. જનક.
 શિવ સનકાદિ આદિ બ્રહ્માદિક, ગુર વસિષ્ઠ અધિકારી. જનક.
 યા છબી દેખ મગન બપે તુલસી, નિરમલદાસ બલીહારી. જનક.

ગાયન ૬૧૫ હું

હોળી

મેંતો બાર બાર બલીહારી, ઝમક ચયો રાધા કે સંગ સખનારી. મેંતો.
 શ્રી બિદ્યાખનકી કુંજ ગલીનમેં, બિહરન કુંજ બિહારી. ઝમક.
 ઈત મથુરા ઉત ગોકુલ નગરી, હુમ મચી પીયકારી. ઝમક.
 હરખત ગગન સુમન સુર બરખત, શિવ સમાધ લાગી ટારી. ઝ.
 નિરગુણ સગુણ કૃષ્ણ બ્રહ્મહે, નિરમલ હોય જખ જોની. ઝમક.

ગાયન ૬૧૬ હું

હોળી

મેંતો કાસંખી કુંજખીહારી, લાલ મેરી નછરે ચુનડીયા ફાડી. મેંતો.
 અખ કહાં ભાગ ખયે મોહે આગે, ભર મારી પીયકારી. લાલ.
 ઉંચી અટરીયા ચંદન કીંવડીયા, રાસ રમે ગીરધારી. લાલ
 અખીર ગુલાલકે આદર છાયે, હુમ મચી પીયકારી. લાલ
 સૂરસ્યામ બલી જાઉં ચરનનકા, સાંવરી સુરતપર વારી. લાલ

ગાયન ૬૧૭ હું

રાગ—હોળી.

મેંતો અખના આવું તોરી બારી, ગેલ મોરી શેકતહે ગીરધારી.—મેં.
 કખહક સુની પાવે કંસ રાયજી, ગેલ મોરી શેકતહે ગીરધારી.—ગેલ.
 એસે કંસ મેરે ગ્વાલ શીરતહે, સૂઝત નાહી ગવાંરી.—ગેલ.
 તુમતો હો તીન લોકકે ઠાકુર. ફગલા દેઉ બનવારી.—ગેલ.
 ચંદ્ર સખી બજો બાલ કખ્ખુ છબી, તૂમ છતે હમ હારી.—ગેલ.

ગાયન ૬૧૮ સું

રાગ સૌરઠ જીહ્વેહી. તાલ ચતુતી.

છોરા અહીરકે લાલા, કાહેકુ બંસી બળધરે; છોરા.
 બંસી બળધ મેરો મન હર લીન્હો,
 ઘર અંગન નસોદાધરે લાલા. કાહેકુ.
 કસકતમે જ્યા નિકસત નાહી,
 કહત કલેજવામે આધરે લાલા. કાહેકુ.
 બંસીકી ધુન સુન ભમ મે બાવરી,
 કુદૂબ છોડ સંગ આધરે લાલા. કાહેકુ.
 સરશ્યામ બલી બાઉ ચરનકો,
 અબના બળવો કહાનાધરે લાલા. કાહેકુ.

ગાયન ૬૧૯ સું

ભજન રાગ કલ્યાણ તાલ દાદરો.

શ્યામ સુંદર કલમ નયન. બાંસુરી બળધ. શ્યામ.
 બંસી સુની સુરનર મુનિ, સુનકે ભરે ચકિત મુનિ;
 શંભુજીકા ધ્યાન લાગા, પારવની રીસાધ. શ્યામ.
 બંસી સુની શેષનાગત હોત હે છત્તીસ રાગ;
 ધુન સુનત શીષ ધુને, ધરતી થીર રહાની. શ્યામ.
 ગાવતે હે સરચંદ, સખકે મન ભરો આનંદ;
 સખસે પ્યારી રાધીકાં, સો પ્રેમસે બોલાવ. શ્યામ.

ગાયન ૬૨૦ સું

રાગ—બિહાગ ડુંભરી.

કરમ ગત તારી નહીં ટળે, કહો રવિ શશિ આન સંજોગ પરે.—કરમ.
 રીષી વસિષ્ઠ મુનિ પંડિત જ્ઞાતા, રચ પચ લગન ધરે;
 દશરથ મરણ હરણ સિતાકો, બન બન રામ શીરે.—કરમ
 પાંડવ કુલકે આપ સારથી, તીનહુમે વિપત પડે;
 ચકવર્તી હરિશ્ચંદ્ર રાજા, નીચ ધર પાની ભરે.—કરમ
 તીન લોક બાવિકે બસ ભરે, સુરનર મુનિ અસુદે;
 સુરદાસ હોનીસો હોછહે, કાહેકુ સાચ કરે.—કરમ

ગાયન ૬૨૧ સું

ભજન રાગ ભેરવી તાલ કેરબા.

દેખો દેખારે જસોદા મૈયા તેરા લલના. દેખો.
 બહાર દેખું તો મૈયા બારા બરસકો, ઘરમાં દેખું તો ઝૂલત પલના.
 ક્ષણ બીતર ક્ષણ બાહીર આવે, મધુરીસી મોરલી બળવે લલના.
 પેંઠ પાતાલ કાળી નાગ નાથ્યો, ક્ષણ પર નિરત કરત લલના.
 સુરદાસ પ્રભુ તુમારે દરશનકું, કંસકો મારી કીનો ભલના. દેખો.

ગાયન ૬૨૨ મું

રાગ કાલીંગરો તાલ ચતુતી.

બોહોર નહીં આવતા એકી દેશ બોહોર.
 બેરે ગયે સો બોહોર નહીં કહા સંદેશ-બોહોર.
 બેગી જતી તપી સન્યસી, રાગ રહે ન નરેશ-બોહોર.
 ચંડિત મુંડિત પંડિત અજાની, મલ્લાં ઓર દરવેશ-બોહોર.
 કહે કબીર સુતો બાઈ સતો, લેઓ સતગુર ઉપદેશ-બોહોર.

(કબીર)

ગાયન ૬૨૩ મું

ભજન લાવણી.

નૈયા બીચ નદીયા કુબી જાય, અરે કાઈ દેખારે લોકો. નૈયા.
 કોડી ચાકી સવરેને, નવ મણુ કાળજ સાર;
 હાથી થોડા લીયા બગલમેં, ઊંટ લીયા લટકાય. નૈયા,
 ઝોઝ કોડીકે મૃત મેરે, નદી નાવ બદ જાય;
 અલ્હાન આવે ધોતી છાંટે, સાધુ જાપ કર જાય. નૈયા,
 કહે કબીર સુતો બાઈ સાધુ, રહ પદ હે નિર્બાળુ;
 જો યહ પદકા અરથ બતાવે, સોઘ સંત સમાન. નૈયા.

(કબીર)

ગાયન ૬૨૪ મું

ભજન એકતારાનો રાહ.

હંસા ચેતન રહેતા બાઈ, તેરા જરા મરણુ મીટ જાઈ. હંસા.
 જાન ધ્યાનકી મઠીરે બનાઈ, ચેતો સંત સીપાઈ;
 સુમીરન દાલ ધરે ધીરજકી, જમસું લેત લડાઈ. હંસા.
 કાક સ્વરૂપીકુ મતી ધર આઈ, સુરા લેત લડાઈ;
 ટુક ટુક હેઈ પડે ધરતીપે, ખેત છોડમત ન્યાઈ. હંસા.
 કચ્ચા કોટ પકકા દરવાજા, ચૈદીસ શીરતી હવાજા;
 પાંચો ઓર પકડ બસ કીના, શીર ગંધ રામ દોહાઈ. હંસા.

(કબીર)

ગાયન ૬૨૫ મું

ભજન.

સાધુબાઈ મતે કે બીતર ઓર મતા હે, સોરે મતાકૂ પાવેગા. સાધુ.
 સાઉજ એક રહે યહી મનમેં, વેસ રહા તન આવેગા. સાધુ.
 વોહી સાઉજકી પાંચ તરનિયા, તીનકુ બેઠ રમાવેગા. સાધુ.
 વોહી પાંચો બાઈ પચીસ નહાવે, કહા કહા સમજાવેગા. સાધુ.
 શબ્દ જાન લે રોક દ્વારા, કુમતિ બીતર નહીં આવેગા. સાધુ.
 માકા મારધીયા ધરે લવાવે, ગલતાન મતા જળ પાવેગા. સાધુ.

ગાયન ૬૨૬ શ્રું

ભજન રાગ કલ્યાણ, તાલ ચલતી.

ગલતાના મતા જળ આવેગા, સાધુ જળ જીવડા સુખ પાવેગા. ગલતાના
ધીજીકી ધરતી પર સોવે, ક્ષમાકી ખાખ લગાવેગા. ગલતાના.
પાંચો છન્દ્રિકે ગુન નાસે, આપમેં આપ સમાવેગા. ગુલતાના.
આચાર બિચાર છુટા જીવકા, દુઃખા દુર હોઇ જાવેગા. ગલતાના.

(કબીર)

ગાયન ૬૨૭ શ્રું

રાગ કાલીંગીઝા—તાલ દીપચંદી.

સાંઈ મેં સચ્ચા પાયા, અખ અપના મન સમુઝાયા. સાંઈ.
ના ચહીયે તેરા માલ ખમ્મના, ના ચહીયે તેરી માયા. સાંઈ.
જલ બિચ કમલ, કમલ બિચ તકીયા, તાપર ભમર લોપાયા. સાંઈ.
છલ બિચ તકીયા અપર બિઝાયા, દરીયા ખાગ લગાયા. સાંઈ.
કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, સાહેબકા ફરમાયા. સાંઈ.

(કબીર)

ગાયન ૬૨૮ શ્રું

રાગ—ભુપ કલ્યાણ, તાલ ધમાલ.

જોગીકુ દુડત જુગ ગયે, કહું દેખા ભાઈરે. ટેક.
એક જોગી દુજા બાળકા, તીજ દુષાધારીરે;
પીવે પ્યાલા હરી નામકા, એસા અમલ ધારીરે. જોગી.
જોગીકી ગોદડી જડાવકી, હીરા મોતી અપારરે.
મોજ પડે વાકુ દેયકા, એસા દિલ દરિઆવરે. જોગી.
એક અવાજ હો રહ્યા, સુનકે મેં ધાઈરે;
જોગી હયે સો રમ ગયે, બિક્ષા લેને ન પાઈરે. જોગી.

ગાયન ૬૨૯ શ્રું

ભજન.

બરસાદે રામ પાની, જલ બિન દ્વંતીયા ગભરાની. બરસાદે.
સૂક ગયે સરોવર, ડેડ ગયા હંસા, બનસપતી કુમલાની. બરસાદે.
પ્રેમકી ઘટા ઉમંગ આયે બદલા, ચૈદિશી ભઈ આવાદાની. બરસાદે.
ગુલસીદાસ સતનકે કારણુ, ઈંદ્ર ભરત હે પાની. બરસાદે.

(ગુલસીદાસ)

ગાયન ૬૩૦ શ્રું

ભજન કુરી, તાલ પંખબી.

જનકો પ્રભૂકી પ્રચીત નહોં, અન રીત સદા મનમેં વરતે. જ.
સુભાવત નહોં મુખસેં નીકસે, સગરો દીન જાત એહી લરસે. જ.
માયા મદીયામેં જૂલ રહયો, ગુમ કબજુ ન દાન દીઓ કરસે. જ.
ગુલસી દીગહે તીન જીવનકો, જો જર ના ગયો સધરે ધરસે. જ.

(ગુલસીદાસ)

ગાયન ૬૩૧ સું

રાગ ભેરવી—તાલ દીપચંદી.

જે ચાહે સો દીનાનાથ કરે, હજે ન કાહુમે કારણ સરે. જે ચાહે.
ધુછી ભરે ભરી ધરકાવે, જ્યાં ચાહે જ્યાં શીરતે ભરે. હજે ન.
ક્ષીનમેં રક ક્ષીનમેં રાજ, રાહકુ ચાહે તો પવત કરે. હજે ન.
તુલસીદાસ બજે ભગવાના, નામ સુમરી ભવસિંધુ તરે. હજે ન.

(તુલસીદાસ)

ગાયન ૬૩૨ સું.

ભજન કેરખો.

રધુનંદન આગે મેં નાચુંગી, નાચુંગી રંગ રાચુંગી. રધુનંદન.
પ્રેમ પ્રીતકા બાંધી ધુધરા, હરતકી છનીમેં કાછુંગી. રધુનંદન.
ચુનચુન કલિયામેં હાર બનાજી, રધુવર જીર પહેરજીંગી. રધુનંદન.
નાચ નાચ રધુનાથ રીઝાજી, ભકિત રસીલી મેં જાચુંગી. રધુનંદન.
તુલસીદાસ આસ રધુવરકી, હરીકે ચરન ચિત રાખુંખી. રધુનંદન.

(તુલસીદાસ)

ગાયન ૬૩૩ સું

ભજન રાગ ધનાશ્રી. તાલ ચલતી.

કમલાપતિ ભગવાન, મેરે-વામી. કમલા.
મોર મૂકટ પીતાંબર સોહો, કુંડલ ઝલકત કાન. મેરે.
સીતારામ લક્ષ્મણ ભરત શત્રુધન, સનમુખ ખડે હનુમાન. મેરે.
શિવ સનકાદિક આદિ બ્રહ્માદિક, નારદ ધરતહે ધ્યાન. મેરે.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ચુણ, તહમારે ચરણ ચિત ધ્યાન. મેરે.

(મીરાબાઈ)

ગાયન ૬૩૪ સું

ભજન રાગ—કલ્યાણ, તાલ દાદરો.

મે દીવાના રામકા, મુઝે કોઇ ન છેડારે, મેં દીવાના.
હર કીસીકૂ માર બેહુંગા, હર ખડા રહોરે.
હાથી કોન હીસાબમેં, ખડે વાઘકૂ માંરે,
સિંહકુ શીરે દૂડતા જનખન પોકારે. મેં દીવાના.
જાનકી સમશેર, વાકી ધાર ખરેકી,
લડના હોય તો લડયો, મુઝે હાંસ લડનેકી. મેં દીવાના.
મેં મેરા ધર જાણીયા, પિયુ પિયુ પોકારે,
મેરે મનમેં ઐસી આવે, સખકૂ માંરે. મેં દીવાના.

જ્યારેખી તમે તમારા હોસ્ત આશના-
વોને ઉંચા પ્રકારનું ડીનર આપવાના

હોવો ત્યારે અપારાં હોટલમાં તેનો

ઓરડર નાંધાવવાની તમેને

ભલામણ કર્યે છીયે

ખાણી પીણીનું આ

એક

ઉત્તમ ધામ

છે!

રેસ્ટવ હોટલ-

ચરનીરોડ બંકશન
મુંબઈ

અમે અમારાં

કરવધ્યાં કેટરીંગથી

મોભાવાળા ખીટીશ અમ-

લદારોને વટીક ખુશ કીધા

છે અને તેઓએ ઉંચાં લેખીત

મતો આપ્યાં છે. રોજ બરોજ આ

મોભાવાળા ખીટીશ અમલદારોથી

અમારું હોટલ તદ્દન ચીકાર રહે છે:-

ખાર અને બીલીચરડ ટેબલો.

ખોરડ એંડ રેસીડનસના રૂ. ૪.

ટેલીફોન નાં ૫૧૧.

ગાયન ૬૩૫ મું

કેરબા.

કૂવા પર આશન જોગીરા, જલ ભરોંકે રીતી ધર ભઈં. કૂવા.
 હાથ રકેળી ગલે બીચ સેલી, મેતો ભગી જમાવન ભઈં. કૂવા.
 ઇસ જોગીડાકી નજર ખુરીહી, મેતો શરમકે મારે મર ભઈં. કૂવા.
 ઇસ જોગીડાને મોરી યેંયા પકડ લીની, મેરા ધુંધટ ખુત્રખુલ ભય. કૂ.
 બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુલુ, મેતો જોગીકે સંગે, રમ ભઈં. કૂ.

(મીરાબાઈ)

ગાયન ૬૩૬ મું

ભજન ગઝલ.

અજ નાદાન પરદેશી, વચન કૈસે નિભાવોગે. અજ.
 નદીયાં જોરસે બદલી, કલેયાં સૂઝ ના પડતી;
 પોકારું મેં અપની હિમતકૂ, લગાદે પાર મોરી નૈયા. અજ. ૧
 બાલાપા ખેલમેં જોયા, જુવાની નીદબર સોયા;
 ખુદાપા ખેલકે રોયા, નખીજી આશરા તોરા. અજ. ૨

ગાયન ૬૩૭ મું

ભજન આશાવરી.

રે મન મૂરખ જન્મ ગુમાયો,
 કરી આભિનવિશય કરી રામ્યો, ર્યામ શરણુ નહી આયો.
 આખન લાગ્યો રૂઠ હો ગર્મ, હાથ કછુ નહી આયો;
 યહ સંસાર અપને સ્વારથકો, સુંદર દેખ લો ભાયો.
 અખરિત ચોરેં કાલા હોતહેં, પેહેલે નહિ કમાયો;
 સુરદાસ ભગવાન ભજન બીન, સિર ધુની ધુની પરતાયો.

(સુરદાસ.)

ગાયન ૬૩૮ મું

ભજન.

ઇતની બીનતી રધુનંદનસે, દુઃખ દાંદ ડમારો નીવારીયે. કેક.
 અપને પદપંકજ પીંજરમેં, હંશ હમારો બેદારીયે. ૧
 પતીત પાવન પ્રભુ નામ તે હારો, પરલા હમારે સુધારીયે. ૨
 તુલસી જનકી બીનતી પ્રભુસે, ભવસાગર પાર ઉતારીયે. ૩

ગાયન ૬૩૯ મું

કુમરી, તાલ પંજબી.

સીયારામ ભજે, સખ કામ તજે, શીર એસા જનક ન પાએગે.—સીયા.
 માતુષ જનમ બોહોર નહોં પછહે, શીર પીછે પરતાવોગે.—સીયા.
 લોક કુટુંબ સ્વારથકે સંગી બિપત પડે તલ જાએગે.—સીયા.—સીયા.
 તુલસીદાસ ભજે ભગવાના, તેરા આવાગમન મિટ જાવેગા.—સીયા.
 (તુલસીદાસ.)

ગાયન ૬૪૦ સુ

ભજન આશાવરી

જીવરે તું જાણ્યા હમ જાને,
 જોગી જતી તપીસ મેજયગે, ઝોર જાયગે અબીગાની.
 રાજ કરતે રાજ જાયગે, ઝોર રૂપવંતી રાની;
 ખેદ પદને ઘણા જાયગે, કયા સુનતે જાની.
 આવેગી એક લેહર લોભકી, ખુડેગી ખીન પાતી;
 સુરદાસ એક ભક્તિ વળાયગી, જાનકી મતી મેહરાની.

(સુરદાસ.)

ગાયન ૬૪૧ સુ

ભજન આશાવરી.

મનતો હે કેમેરી સમજાયો,
 ચરનકમલકી સેવા સુકી, બહોત દીના દુઃખ પાયો.
 ભજ્યો નહીં ભગવાન, જાવે મન પર દ્વારા ચીત લાયો;
 પર નીંદા પર દોહ પરાધ, પરમ વીધય વીધ ખાયો.
 પેટા ભયો સખ અપને કુકુળકો, હરીજન કોઇ ન જમાયો;
 જમદુત જખ માર ન ચાલે, આડો કોઇ ન આયો.

ગાયન ૬૪૨ સુ

ભજન.

તુ રામ સુમર જગ લરવાદે,
 કોરા કાગઢ કોરી શાહી, લીખત પડત વાકુ પડવાદે.
 હાથી ચાલ ચલતહે અપની, કુતર ભુકત વાંકો ભુકવાદે.
 ચંદી ભેરવ શીતલા દેવી, પથર દુજત વાકો પુજવાદે.
 કેહત કપીર સુનો બાઇ સાધુ, નરક પડત વાંકો પડવાદે.

(કબીર)

ગાયન ૬૪૩ સુ

ભજન.

રે મન ભુલે ભક્તિ વીસારી,
 શીરપર કાલ સદા સરસાધિ, દેખત બાજી હારી.
 બાલપતમાં ખેલ ગમાયો, બર જવાનીમે નારી;
 વૃધ બયો જખ આલસ આયો, સર્વ શુ હાયો જુવારી.
 જખ લગ જરા રોગ નહિ, વાપ્યો તખ લગ ભજ લે મોરારી
 સુરદાસ જન ચેત સંવેશ, અંત વીચુચન હારી.

(સુરદાસ.)

ગાયન ૬૪૪ સુ.

ભજન.

જો તું શ્રી કૃષ્ણ નામ ચીત ધરતો,
જનકો ત્રાસ તેરો શબ્દી ચીટ જાતો, બકત નામ તેરો પડતો.
અગલો જનમ તેરો પીછલો જનમ તેરો;
અબકો જનમહી સુધરતો, સુરદાસ વૈકુંઠમે જાતો,
તેરી બાંહ કોન પકડતો—જો

(સુરદાસ.)

ગાયન ૬૪૫ સુ.

ભજન.

નીશદીન ભૈયા ગોવિંદ ગાય,
દેહ ગંજીર જનમ જુઠો, સ્વાન કાગ ન ખાયે.
દેહકે દશ દાર કંધે અવધ પોહોંચી જાય;
સુર હરીકો ભજન કરશે, તે રોજ નમ પાતક જાય.

ગાયન ૬૪૬ સુ.

ભજન.

કેત દીન હરી સુમરન બીન ખોયે,
પરનીંદા પર કોહ પરાધ, અપને પીતર વીગોયે.
તેલ લગાઈ કીયે રૂચી મદન, મલમલ વસ્ત્ર રધોયે;
તીલક લગાઈ સામે, વીશવનકે મુંખ જોયે.
કાલ બલીને સખ જગ, કંપત બ્રહ્માદીકશે રોમે;
સુર અધમકી હોઈ કોન ગત. ઉદર ભરે અર શોમે.

ગાયન ૬૪૭ સુ.

ભજન.

જગતમે તીન મતવાલે, હાલ મસ્ત કોઈ માલ મસ્તહે;
ઝેરી અસ્મેકે કોઈ બાલે.
અસ્મ દીવાના દર દર ધૂમે, માલ મસ્ત ધનકે પાલે,
હાલ મસ્ત કોઈ રામ દીવાના, જીનકી ઝીભપર પડે છાલે.

જગતમે.

જગતમે.

ગાયન ૬૪૮ સુ.

રાગ કલ્યાન—તાલ પંખખી.

ચતરંગકો બેદ જો યુની ગાન બાંધ સર સચ્ચા મંત્રસે,
ઠીક ઠીક કરી ન્યારો ગાવે. ચતરંગ. ૧
વડો ગાયેનો વાંકો રંગીલો, જો સરફ પીછાને,
સારીગમ પધનીસા સાનીધપ મગરીસા;
ધીતીલાંગ ધીતીલાંગ ધીતીલાંગ, ધાધા. ચતરંગકો. ૨

ગાયન ૬૪૯ સું

ભજન ગઝલ.

સુતો રઘુનાથજી પ્યારે, દ્રીગનસે હોજી મત ન્યારે. સુતો. ૧
 લીની દો નયન ખુરી આહે, અરણ્ય વનશ્યામ છપી જાયે. સુતો. ૨
 રઘુ સુરંગી પાધ શિર સોહે, લસન મનમાલ જગ મોહે. સુતો. ૩
 ગલે જામાત દુદામીકા, કમર પટકા બદામીકા. સુતો. ૪
 દેખ સખ દરસનકુ આયે, નીરખી તુલસીદાસ ચુન ગાવે. સુતો. ૫
 (તુલસીદાસ.)

ગાયન ૬૫૦ સું

ભજન ગઝલ.

ઉમરીયા મુકતમેં જાતી, બિગર જે યાદ સતચરકી. ટેક.
 લહડકે બાલપન ખોયા, જુવાની ધરક માજમેં;
 ખુદાપા આ ગયા સીરપે, બિગરગરે યાદ સતચરકી. ઉમરી. ૧
 ચકે જખ કમ્પ કર કમ્પા, નનસે સૂઝતા નાહી,
 જયેપે આ ગયા સીરસે બિગર જે યાદ સતચરકી. ઉમરી. ૨

ગાયન ૬૫૧ સું

ભજન-રાગ—કટ્યાણુ, તાલ અધો.

ભજન બનત નાહી, મન તો સેહેજાનવા. ભજન
 અચ્છા નિકા ભોજન ચાહીયે, પીને ઠંડા પાનિયા.
 ચાવનેકું બિડિયાં ચહીયે, આર પીકદાનિયાં, ભજન
 સેજતો જુલોંકી ચહીયે, રૂપવાંતી નારિયાં;
 પુત તો સચુત ચહીયે, કુલકી નિશાનિયાં. ભજન

ગાયન ૬૫૨ સું

ગઝલ-કંવાલી.

આશકો ઉલફત ઉડાવો ચંદરોજ દીલખરોંસે દીલ લગાલો ચંદરોજ.
 ખેવકા હોતેં હંય શા ખુખર જુટ જાતો આઝમાલો ચંદરોજ.
 ગર મીલે જાકર સનમ અગયારસે. હસરતે દીલતર પરાલો ચંદરોજ.
 હુસને ખ્યાલોં હો રતે હો શીકમેં ખુખ અરમાં દીલ નીકાલો ચંદરોજ.
 જખ હલે જોખન દીલે દીલ દીલદારકા પાસ કયા શીરબી ખીદાલો ચંદરોજ.

ગાયન ૬૫૩ સું

ગઝલ મુઝતર.

દીલ મન રખુદ જાનાં મોરી કાહે સુખ ખીસારી
 અગરમ બ તોગ રાની ચેહ ચલન નહ છોર જાની
 શુદા અમ ઝંલીલો રસવા ચહી યા કરમ મે લીખા
 નહ કુનમ ઝ ઇશક પરવા મોહે નર હંસે કનારી,
 બ ગમે શીરાકે જાનાં નહ આયે હાય પીતમ;
 નહ લીલાલ શુદ મુયસસર ગઝ ઉમર લીત સારી.
 દમે રહમત અસત અસત ખ્યાલ તુમહી બનદેકે હે રાજ,
 નઝરે બહાલ મુઝતર કે હય સીર ખોઝ ભારી.

गायन ६५४ सुं

गजल आशिकाना.

कमरसे आंधर अंजर वो आया हमनी हेर्भांगि
ये कीससे कलका पीडा उठाया हमनी हेर्भांगि
हया दरपर वेःद केहती हय नछोना हेप जेअनके
शयाय उठकर ये केहता हेके परदा हमनी हेर्भांगि
झोका हेने हंय हम गरदनके अस शवके शिदाहतमे
भलावे कयसा हय अय अंजर तुम्हारां हमनी हेर्भांगि

गायन ६५५ सुं

गजल—अकअर.

हय अहारे आग दुन्या यन्द रोज. हेपलो छसका तमाशा यन्द रोज;
अय मुसादर कुयका सामान कर, छस सरामे हय असेरा यन्द रोज.
दहन करके कथमे गोली कजा, अय यहाँ तुम सोते रहना यन्द रोज.
क्युं सताते हो प्रारी जे गुरम का. जालीमे येह हय जमाना यन्द रोज.
पुछा लुकमां से जया तुं कीतने दीन, दस्त हसरत मलके मोला यन्द रोज.
शिर कहां अकअर कहां तुम होरतो, सस्य हय छसका तुम्हारा यन्द रोज.

गायन ६५६ सुं

गजल कालीन.

शकीसता दील तेरे कुये में आन अयठे हंय
केनाकी कीसती में लाभो हजार अयठे हंय
भुदा के वारते सुरत दीआदे ओ जालीम
लभोपे हम हय तेरे छनतीजार अयठे हंय
कभी नह आनके पुछा के यार कयसे हो
हजार दरद कलेग्न दयाय अयठे हंय
भुदाके वारते परदेसे तुं नीकल आदर
अहोतही दीनो से तेरे छनतीजार अयठे हंय
शिराके यार में कक्षनी रंगछ हय काज
तेरे भजार पे छुनी दयाय अयठे हंय.

गायन ६५७ सुं

गजल.

धलान्ने दरहेपदील तुमसे मरीछा हो नही सकता
तुम अच्छा करनही सकते मंय अच्छा हो नही सकता
ऐसी भरनछंगा जनेके ताने शीर न तुम हेना
येह ताने वोह शुने जससे के ऐसाहो नही सकता
तुम्हें आहुं तुम्हारे आहने वालोको भी आहुं
मेरा दील इरहे मुजसे येह जधडा हो नही सकता
हमे आभीर मेदी आली पे मजमा हय हसीनेंका
नह आना ऐ कजा सिकत परदा हो नही सकता

ગાયન દૃષ્ટ મું

ગઝલ અમીર કબાલી.

દોરમેં સાગર રહે ગરદીશ મેં પયખાના રહે
 મંચ કશો કે સરહે ચારખ પીર મયખાના રહે
 જીસપે પરજાવે નઝર વરી વો દીવાના રહે
 હાં નીગાહે ચાર તરઝે બે હીજખાના રહે
 કયા ઇસકો કહતે હંચ રસમે વફાહારી સમન
 દુશમની હમસે રહે ગોરોસે ચારા ના રહે
 શીર ન કુચ પુછેમેં મુઝસે કમરમેં મુનકર નકીર
 મરતે દમ ચારખ ખીયાલે રૂપે જાના ના રહે
 અયસે સાકી કે મંચ સફકે જો પીલાયે ચેરકે જામ
 સાકીયા હરદમ સલામત તેના મયખાના રહે

ગાયન દૃષ્ટ મું

ગઝલ કબાલી.

સીતમસે ખાઝ આ ઝાલીમ કીયામત હોને વાલી હંચ
 ય પેસે દાવરે માફશર અદાલત હોને વાલી હંચ
 નઝરખાઝો સંબલ બેટો કીયામત હોને વાલી હંચ
 કીસીકે હુસ્ન રોઝ અફઝુકી શોરહત હોને વાલી હંચ
 હમારે ઇરકકી દુન્યામેં શોહરત હોને વાલી હંચ
 કીસી માશુક કમસીન સે શરારત હોને વાલી હંચ
 નહ હુકરાકર ચલો હરહર કદમ પર એસી શોખીસે
 તુઝહારી ચાલસે ખરખા હોને વાલી હંચ
 કીસીકે હુસ્નપે ઉનકી તખીઅત આતી જતી હંચ
 હણીનોંકો ખખર કરદો અદાવત હોને વાલી હંચ

ગાયન દૃષ્ટ મું

ગઝલ અમીર.

નીકલ જાતેં હંચ વોહ જીસ રાહસે બે ચેન કરતે હંચ
 હઝારેં ચુટકીયાં ભેતે હંચ જીસ દીલમેં ગુઝરતે હંચ
 લીયાતો મંચને ખોસા ખનજરે કાતીલકા મકલત મેં
 ખજાલશરમા ગઇ સમઝી કે તુઝકો ખ્યાર કરતે હંચ
 તસલી ખાકહો વાદોસે ઉનકી ચીતવને ઝાલીમ
 ઇશ્કારોસે ચે કહતી હંચ દેખો અબ મુકરતે હંચ
 છુતોંકે ચાહેને વાલોમેં બી હંચ જ્ઞાન મહબુબી
 કજા મરતી હંચ ઉનપર જો અદાપર ઉનકે મરતે હંચ

ગાયન ૬૬૧ અં

રાગ-પીલુ-કવ્વાલી.

યેહ કમસે ખાલ ખીખરે હંય યેહ સુરત કયું બની ગમકી
 તુમ્હારે દુશમનોં કા કમા પરી હય મેરે માતમકી
 મત્રા ઇસમેં હી આતા હય નમક છીરકો નમક છીરકો
 કસમ લેલો નહી આંદત મેરે જખમેં કા મરહમ કી
 શીકાયત કીસસે કીન્ને હાય કા ઉલટા ઝમાના હય
 બઝાયા પીયાર જખ હમને મુહબ્બત આપને કમકી
 નહ મીલયેગા નહ મીલયેગા કાઈ હમ મર નહ જાયેગે
 ખુદાકા શુકદ હય પહલે મુહબ્બત આપને કામકી
 ખુદા જાને તુમ્હે બી રહમ આતા હય ગરીબોં પર
 પરો પરદા બી તો મોહલત નહી મીલતી કાઠ દમકી.

ગાયન ૬૬૨

કવ્વાલી આશીક.

ખાઈસે વહેશત હુઘ બેએતીનાઈ આપકી
 તીનકે સુનવાને લગી હમસે જુદાઇ આપકી
 આપકી જાને ખલા કયોંકર કટી દુરતકી રાત
 દીલ તલપ કર રહે ગયા જખ યાદ આપ આપકી
 ખુદ ગત્તા કાઠું મુઝે ખંજર ધનાયત કીજયે,
 દેખો દુખ જાયેગી યહ નાજુક કલાઇ આપકી
 કરવટેં શય ખર લીયા કરતા હું નીંદ આતી નહિં
 રાતબર એનાખ રખતી હમે જુદાઇ આપકી
 આશીકોંકે દીલપે ગીરમી હમે હનરોં ખીજલીયાં
 દેખકર સીનેપે જંજીરે તિલાઇ આપકી.

ગાયન ૬૬૩ અં

ગઝલ—અશરફ.

દીલ પરદા નશીનોસે લગાયા ન કરીગે,
 દર પરદા સીતમ ઉનકે ઉઠાયા ન કરીગે.
 ગુસ્તાખ શબે વરલ હુવા જખકે મમેં ઉનકા,
 કરમાયા કે ધર હમ તેરે આયા ન-કરીગે.
 શીર હઝરતે દીલ કુચેપે જાનાંમે ચલે આપ,
 ઇકરાર તો ચેથા કબી ખાયા ન-કરીગે.
 દીલ ઉન્સે લગાકર અબસ હમ દેખીગે અશરફ,
 અબ દાગે મોહબત કબી ખાયાં ન-કરીગે.
 જુમતે હમે અબસ હમ અદલ દેખીગે અશરફ,
 કબતબ હમે સુરત વો દીખાયા ન-કરીગે.

ગાયન ૬૬૪ સું

કન્વાલી ગોહર.

ન તડપ શીરાકે યુતમે દીલ ખેકરાં મોગ
કે ગુજર ગઇ શય આધી નમક ધનનીગર સોગ
ન તડપ ઝમીપે ઝાલીમ તુને ગોદમે ઉડાવું
તુને સીનેસે લગાવું તુને કરવું પ્યાર સોગ
યે નસીમ થંડી થંડી યે હવાકે સરદ ઝાકે
તુને દે રહી હે લારી મેરે ગમ ગુસાર સોગ
યેહ તેરે સદાય નાસે મુને મુતનહીમ ન કરદે
મેરે પરદા દાર સોગ મેરે રાજદારા સોગ

ગાયન ૬૬૫ સું

કન્વાલી રમઝાન

હુસન તેરા અએ સમન આખીર ફના હો જાએગ
છોડકર અપના વતન આપપી અકેસા જાએગ
બાર બાર મત જાચના તું માનવે મેરા કહા,
ચાંદની છુપ જાચગી મયલા બદન હો જાએગ
ફુલકે દેસે કચ્છપર મેરે તમારા અએ સનગ
ખાક છન છનકે મેરા મૈત્રા કફન હો જાએગ
બાદ મરનેકે મેરી યે લાશ મીલનેકી નહા
હડડીયાં મેરી ચખાનેકા હુમા લે જાચગા

ગાયન ૬૬૬ સું

ગઝલ.

નીસ ખીસમીલ છોડનેસે તુઝકો હામીલ કયા હુવા,
આજ તેરા અએ પરી રૂ તેગ કાતીલ કયા હુવા,
અય ફુલકે ઇસ જુલમસે કયા બાગયા તેરા ઉરજ,
ખાકમે હમકો મીલાયા તુઝકો હાસીલ કયા હુવા.
તેરે ગમમે રોતે રોતે ફુલ ગયા સારા બદન.
રાત ભરમે હાલ મેરા શમા મહરીલ કયા હુવા.
જાનકર ગોહર મીઠાઇ આખર ઈસ ઇશકને
છોડ અએઠે સખકો હમ દીલ તુમપે પાચલ કયા હુવા.

ગાયન ૬૬૭ સું

ગઝલ.

કિયે દિલ હજારોં શિકાર આતે આતે
કમર તક ગયે જુલ્લુ વાર આતે આતે
મેરે તાલિખે વરલ દર પર તુમહારે
થકે આખીર ઉમ્મેદવાર આતે આતે
હંસી આ ગઇ દેખકર ઉનકી સુરત
થકે અશક અખાખિતવાર આતે આતે

ગાયન ૬૬૮ સું

ગઝલે દાગ.

યેહ પુછો દીલસે શરમેલી નીગાહે યાર કયસી હય
કરે જો મ્યાનહી મેં કામ વોહ તલવાર કયસી હય
નીગાહે તેઝમેં ઉસકી ચમક જાની હય ખીજલી સી
ઇલાહી ખેર યેહ તલવારમેં તલવારમેં તલવાર કયસી હય
તરસતીથી કીસી દીદારકો યેહ જ્યેક મુદદત સે
અબઘન આંખોસે પુછો લઝઝતે દીદાર કયસી હય
દીખાકર તેઝ અબઝ નાઝસે કહતે હય વોહ દેખો
યેહ કયસી હય યેહ કયસી હય મેરી તલવાર કયસી હય

ગાયન ૬૬૯ સું

કન્વાલી.

સાકી તુ દીધે જા મય જુસ્કો તુ દીખા ચાહે.
વોહ સયમેં સોહાગન હય જુસ્કો કે પીયા ચાહે.
સંકી મુઝે દોરમે અપને જો લિયા ચાહે,
ઇસ ઢબકી પીલાદુ મય પીતેહી પીયા ચાહે.
ખસ જાન લિયા મુજકો પહેજાન લિયા તુમકો,
અબ કિસપે યેહ મન રીઝે અબ કીરકો જ્યા ચાહે.
સદમા તો નહી મુઝકો સર મુઝ ચલા જાઉં,
મય દિલતો મસે દેદુ વોહબી તો લીખા ચાહે.

ગાયન ૬૭૦ સું

ગઝલ-આસી.

તેરે અંદાસુને મારા મુજે બાગન બનકે,
જુલ્ફ પુર પેચનેબી ડસલીયા નાગન બનકે.
તેરે હીઝગાને તેરે કર દિયા ધાયલ મુજકો,
ચસ્મે જાદુને તેરે ઇસ્કકા ગોશન બનકે.
નિમ ખીતીલસા તડપતાહુ તેરે હીજરમેં જાં,
મલેસે અપને લગાલે મુઝે સાજન બનકે.
તેરી કુરકતમેં જો સરખાઉં અગર અજો જાનાં,
કુલ તુરબતપે ચડાના મેરી માલન બનકે.

ગાયન ૬૭૧ સું

ગઝલે મંગલશાહ.

મેરા દરદો ગમ તુજપે ઇઝદાર હોગા,
ઉધર મંઝીલે ઇશિક ખીસયાર હોગા.
ઇધરતો જગર હજો મેરા પારા મારા,
ઊધર મરહમે વસ્લ તદયાર હોગા.
વો પુલ હજો જો છોટા રસ્તા હો બારીક,
યે અંદા સુનાહગાર કીયુ પાર હોગા.
મલંગસાહ સાંધ તુ રૌશન ઈશમ હજો,
ઉધર લાલો ગોહર કા બાઝાર હોગા.

ગાયન દર્શનું

ગજલ રીઠ.

બરબાદ ન જાએગી થે ફરીયાદ હમારી,
કાઠ તો સુનેગા દીસે ના શાદ હમારી.
ઉઠ જાએગે જાપ હમતો હમે યાદ કરોગે,
ભુલે હુએ જાએડે હો અખસ યાદ હમારી
થરા રએગે ચર્ખ ફરીશતે સબી સુનકર,
તાઅશ' ને પોહોંચી રબી ફરયાદ હમારી.
અઝાઝા નહીં હરવકત અસીરોંકા સતાના,
પડજાએ નહીં આહ ન સહયાદ હમારા.
રીનદાના કલામ અપના પસંદ આતા અપેરીફ,
અકસર ગજલેં પડતે હુએ ઉસ્તાદ હમારા

Ingersoll Watches.

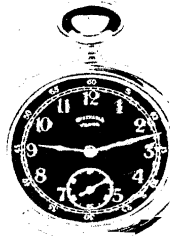
Show Time by Day and Night.

Rs. 13-12

Eclipse Radiolite 14-size Flat model in Nickel Case. It stands jolts and jars

& shows time at night
without a light.

Rs. 11-12

Ingersoll Junior Is a handsome thin dress watch with the antique bow and crown.

Ingersoll Wrist Radium Dial Watch Rs. 13-8.

MAIL ORDER HOUSE

43, Kanta Building, Bombay-2.

ગાયન ૬૭૩ મું

ગઝલ—ખામોશ.

તું ન કર અપને લીએ તદખીર અપને હાથસે,
કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
ગણકો કર રામ રામ ઝોર શેખમાલીકો સલામ.
હકને ખીચી હયે હરયેક તસવીર અપને હાથસે.
કલમ અપના સાફ કરલે સોના રૂપા હએ પેહી,
ફેંકદે પારસકે તંઈ અકસીર અપને હાથસે.
કલ્લપર મળનુકો જાવે લએલી ગર દામન કુશાં,
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથસે.
દામને આબુદાહ અયે ખામોશ હોતો કય અનજબ,
• પાક કદદે રઝરતે શખ્વીર અપને હાથસે.

ગાયન ૬૭૪ મું

ગઝલ ઝામીન.

યા અલી જીસપે તેરે લુલ્લાકા સાયા હોગા,
તાજે શાહીસે ખુલ્લં ઉસકા તો પાયા હોગા..
યા મોહમ્મદ હએ તેરે સામને યુસુફ-ઝરરા,
દસતે કુદરતને તેરા હુસેન ખનાયા હોગા.
જીસનેકા નયેનમે સમજા હયે તુમે પુશતોપનહા,
ઉસકો દારેનકી આફતસે બચાયા હોગા.
ચાહ યુસુફકી રહી હોગી ન યુસુફકી તસબ,
જીસકી આખોમે તેરા નુર સમાયા હોગા.
ખલકને જબકે ગીરાયા તુજે દીલસે ઝમીન,
હઝરતે શાહને ઉઘડતસે ઉઠાયા હોગા.

ગાયન ૬૭૫ મું

ગઝલ તમન્ના.

દીલમેં વહશતકા તકાઝા હએ મચલ જાનેદો,
જખત કહેતા હયે કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો.
મએ કશી ખુબ કરો તોખાકી બલદી કયા હએ,
હઝરતે દીલકી મેરી જાન નીકલ જાને દો.
હઝરતે દીલ ન કરો કલમે જલ્દી ધતની,
ઠયેરો ઠયેરો ઝરા કાતીલકો સંબલ જાને દો.
હસરતો પાસ તમન્ના તુસે વહશતકી કસમ,
બીડ હોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો.
વરઘકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમે લાખોં,
હાસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાને દો.

ગાયન ૬૬૬ સું

ગઝલ કબીદ.

હઝાર દીવસે હું તુજ પર શીદા ખુદાકી કસમ,
 મુદામ દરપે હું રેરે ગદા ખુદાકી કસમ. -
 નહી હું યાદસે બાહીર તેરે ઝરા એકદમ,
 સનાહી કરતી હું તેરી સદા ખુદાકી કસમ.
 તું ખવા રહમ કરે યા તીગાહે કહરે સનત,
 ન હોંગે તુજસે મએ દરગીઝ જુદા ખુદાહી કસમ.
 તા ઉમ્મર લીખુંગી અલતાફ તેરે બરકાઝ,
 હમેશા રખતીથી દીલબર આરઝુ દીલમે,
 મીલાદે ચારકો મેરે ખુદા ખુદાકી કસમ.

ગાયન ૬૭૭ સું

ગઝલ—વફા.

સદ્દ હોગએ કીસીકા ન કલેગ હંડાં,
 હમ તો જલ જલકે મરે દીલહો તુમારા હંડા.
 આગ સીનેકી મેરે અખતક ન ખુગ અએ સાકી,
 કોઇ નામ ઝોર પીલાદે મુજે હંડા હંડા,
 આ ચીમટ ન મુજે કાપુરી અંગરખા પહેને,
 ગરમીએ વરલસે હોગએ કલેગ હંડા.
 અખ તો તાજમ હો પર સએરે ગુલીસતાં અખકર,
 અખરે બારાં નેકીયા બાગકળા રસ્તા હંડા.
 ગર્મ હોતી હયે લાલ ગંગેરાંદી હમ જલતે હયે,
 અયે વફા ખાક હો અપતા દીલે શએદા હંડા.

ગાયન ૬૭૮ સું

ગઝલ અલી.

ચહેરે એ અહમદ નઝરઆતા નહીવાયે કીસમત કામ બનગતા નહી,
 આપકી દુરકતમે ધશ લાચારકો યા રસુઅલાહ એનઆતા નહી,
 હો મઝારે મુસતફા પેશે નઝર, યે મુકદર રંગ દીખાતા નહી,
 યા નખી આઉ મદીનેકીસાગેહ સાથ, અપને કોઇ લેગતા નહી,
 એહરએ અહમદકા ને હયે શેફતા વો કબી સુએબુનાં ગતા નહી,
 આશીકે અહમદહું મંએઅએ શેખજી આપકા કહેના મુજે બાતા નહી,
 દેખુ શીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખ્તઅયેઅલી બદલા ગતા નહી,

ગાયન ૬૭૯ સું

ગઝલ—અલી.

અયે મેરે પીર હીદાયતકે બતાને વાલે,
 નારે દોઝખસે મુરીદોકો બચાને વાલે.
 દરે અહમદપે ખડા ગાપકે આગે બંદા,
 લો ખખર જલતે તેને કે જલાને વાલે,

આંપકા બસ હય વસીલા હમેં યા ગાસે ઉમમ,
આપકા ઉડકે અળ હમ નહી જાનેવાલે.
એક નજર લુહકી ઇસ ખાદીમે કમરતપેહો,
ખાત સળ ખીગાડી મુરીદાંકી બનાને વાલે.
યે અલી આપકા મદદાહ હએ યા ગાસે ઉમમ
આપ હએ બસઇસે મુશકીલસે છુડાને વાલે.

ગાયન ૬૮૦ મું

ગઝલ અદુશન.

હમેં જળ દેખતે હયે ઉનકો ઉલજત આહી જાતી હએ,
મસલ સચ હએ કે મુદ દેખેકી ચાહત આછજાતી હએ.
બશરકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કાસી દીન કામ યે સાહીબ સલામત આહી જાતી હએ.
અદાવત હો ગઘ હએ ઉનકો કહેનેસે રકીમાં કે,
જળ આ જાતી હએઝીકર અપના મોહખખત આહી જાતી હએ
અબસકરતાહએ અએ નાસેહ નસીહત ઇશક બાઝીમે.
જવાની મેં હમીનોંપર તખીયત આહી જાતી હએ.,

ગાયન ૬૮૧ મું

ગઝલ-આશીક.

કતલ મત કરના મુઝે તેગો તબરસે દેખના,
બસ કાકાયત હયે તેરા તીરધી નજરસે દેખના.
દયેરરે મુશતાર બયેડે હએ તેરે દીદારકે,
આજ હમકોબી ઝરા સીધી નજરસે દેખના,
દેખાંએ કમખખત કાસીદ અખતલક આયા નહી.
દોસ્તો કાઇલી આતા હએ ઉધરસે દેખના.
સુન ચુકે નાલે હમારે ખુત તો કહેને લગે,
યે સદા રોનેકી આતી હયે કીદરસે દેખના,
મરગયાં આશીક તુમારાલો હુવા કીરસા તમામ,
દાઘ દમમે જાએગા લાશા ઇધરસે દેખના.

ગાયન ૬૮૨ મું

ગઝલ હુકીમ.

હમને અફલાક કો સો રચ બદલતે દેખા.
પર મંએ કીસમતક નવીસ્તેકો ન ટલતે દેખા,
મરઝે ઇશકમે આજઝ હએ ખુદાઇ સારી.
સદ ફલાતુંકો યહાં હાયહી મસલતે દેખા,
બઝમે દુનીયાંરે અજળ હએ ન જાનુંકો હો અસર
યાં ફરીશતો કે તંઈ પાઉં શીસલતે દેખા
પેશ ટુજ પરતવે દીદારકે ઇનિસા કયા હએ.
હમને કોહ તુર કો ઇસ જા ન સંબલતે દેખા,
સળ તડપતે હએ જુદાંઇસે સનનકે બીસમીલ,
લખતે દીલ હમને ફકાહકોબી નીગલતે દેખા.

ગાયન ૬૮૩ સું

ભજન રાગ ધનાશ્રી.

હારે ચુન ધાટ ધોવણીયા ધુવેરે. હારે. ૧
 કાહેકો ખાર કાહેકો સાચુન, કાહેસે ડાધ છોડાવેરે. ચુન. ૧
 ગ્યાનકો ખાર સુરતકો સાચુન, નામસે ડાધ છોડાવેરે. ચુન. ૨
 ડાધ છુટે અમર લોક ગયે, તાહાં રામ ચુન ગાશેરે. ચુન. ૩
 દાસ કબીર નિરમલ પદ પાયા વોહોર નહોં જગ આચારે. ચુન. ૪
 (કબીર)

ગાયન ૬૮૪ સું

રાગ સોરઠ મલહાર. તાલ પંજળી.

સરજીકે તીરે મત જાઓરે મૈયા. સરજી. ૧
 કોકીલા દાદુર ખોલન લાગે, બીજલી તડપ ધન ગરજૈયા; સરજી. ૨
 રમક ઝુમકકે બરખન લાગે, જલ સરજીમાં બહીયા. સરજી. ૩
 દીન છીપે બદલા પંચ ન સુઝે, પવન ચલત પુરવંયા. સરજી. ૪
 સીતા રામ લક્ષ્મણ બરત શત્રુધન, અદ્ભૂત ખેલ રચેયા. સરજી. ૫
 શિવ બ્રહ્મા જાકો પાર ન પાવે. દાસ નિરમલ રટલૈયા. સરજી. ૬

ગાયન ૬૮૫ સું

ભજન રાગ સોરઠ. તાલ પંજળી.

હારે બરખાકાદીન લગરૈયા. હારે. ૧
 રામ લખમન વિલોકન લાગે, હનુમાન ચરન પરસૈયા; હારે. ૨
 ધન ઘટા ધન બિજલી તડપે, મધુર મધુર બરસૈયા; હારે. ૩
 બરેહેં સરોવર બયેહેં ખીરજવા, દાદુર મોર સોહૈયા; હારે. ૪
 કોકીલા મધુર પંપૈયા ખોલે, પવન ચલત વન ગરજૈયા; હારે. ૫
 ચૌદાસ જગજગર બયોહે, નિરમલદાસ સુખ પૈયા; હારે. ૬

ગાયન ૬૮૬ સું

ભજન સોરઠ મલહાર, તાલ પંજળી.

બકત ખત્સલ નર દેહી ધરૈયા. બકત. ૧
 જોગી જપી તપી સન્યાસી, નિસદીન રામ રટૈયા. બકત. ૨
 હરીબકત પ્રહલાદકે કારન, નરસિંહ રૂપ ધરૈયા. બકત. ૩
 રાવન આદિ શૂર સંગારે, કૌસલ્યાકી ગોદ ખેલૈયા. બકત. ૪
 શિવ બ્રહ્મા જાકો ધ્યાન ધરતસે હનુમાન ચરણ પરસૈયા. બકત. ૫
 નિરમલદાસ આસ સતગુરનકી, નિસદીન ધ્યાન ધરૈયા. બકત. ૬

ગાયન ૬૮૭ સું

રાગ ડાલીંગડો.

હારે મહ ઉપર રામકો નામ, હારે. ૧
 ઝોંઘ સોંઘ હોનો રાહ ચલતહે, ગુરગમ કરત વખાણુ; હારે મહ. ૧
 આકાશ ફાડી ચડે કોઈ વીરલા, તપ પહોંચે ઝોમી ધામ. હાં. ૨
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ ઓર મહેશ્વર, નિત ઉઠે સમરે રામ. હાં. ૩
 નિરમલદાસ ભજન કરે નિસદીન ગુરૂ કે ચરણ ધરે ધ્યાન. હાં. ૪

ગાયન ૬૮૮ સું

ભજન પરદેશી લાવણી.

રામ રામાયણ બની, ભાગવત ગોવિંદ ગુન ગાઇ;
 સોઇ અલ્લ સાકાર, ભક્તિ બિના નહીં કોઇ પાઇ. રામ.
 અંહકાર રૂપી રાવણ શીશ દશ ઇંદ્રિય ઠેરાઈ;
 બીશ ભૂનપર કિર્તી, ખંડન કર સીતાઈ દરસાઈ. રામ.
 નહીં મંત્ર નહીં જાંત્ર, નહીં કોઈ ગુરને યતલાઈ;
 રામ કૃષ્ણ બિના અલ્લ, બતા દેઓ તુમ કહાંસે લ્યાઈ. રાસ.
 જગલગ ધર નહીં મિલા, ભરમના સખકે હોઈ જાઈ;
 રામ કૃષ્ણ ગુર મંત્ર નિશ્ચેસે પકડુ અલ્લ જાઈ. રામ.

ગાયન ૬૮૯ સું

રાગ—કાર્તીગીટા.

કંગવા મોલન લાગો મુસાફીર ભોર ભાઈ જાગો—કંગવા.
 સાધુ સંતન જતી સેવરા ભક્તિ કરત પ્રભુ રાખો મુસાફીર—ભોર.
 દૌલત દુન્યા માલ ખમના સખી પરા રહે જાચગા
 મુઠી આંધી આયા હય તું હાથ પસારે જાચગા—ભક્તિ.

ગાયન ૬૯૦ સું

રાગ—ભેરવી પદ.

મત કર મોહ તું હરી ભજનકો માનરે—મત.
 નયન દીએ દરશન કરનેકો શ્રવણ દીએ. સુન જ્ઞાનરે—મત.
 વદન દીયા હરી ગુણ ગાનેકો હાથ દીએ કર દાનરે—મત.
 કહત કળીરા સુન ભાઈ સાધુ કાંચન નીપજત ખાનરે—મત.

(કબીર)

ગાયન ૬૯૧ સું

જીટસા માંડ

ભુલી નયનો રામ ન જાણારી—ભુલી.
 રામ નજાણા હર ન પચાના
 શીર પાછાપસતાના—ભુલી.
 માંડી કહે કુભારસે કે તું રોંદે હય મોય
 એક દીન અપસો હોયગો કે મય રોંદુગી તોય—ભુલી.
 આગે કે દીન પાછે ગયે હરસે કીયો ન હેત
 અખ પછતાય કા હોત જગ ચીરીઆ ચુપ ગય ખેત—ભુલી.

પરચુટણ ગાયનો.

ગાયન ૬૯૨ સું

રાગ—પીલુ કંવાલી.

બચાવ હરદમ તું દુશમનસે, સદા સરકાર બીટીશકો.
 રતોહ તું દેના હએ માલીક, સદા સરકાર બીટીશકો.

ફતેહ ઝોરે શાદ રહે અવસી, દુવા હરદમ કથુલ કીજે
મદદ કર જંગે જરમનમે, સદા સરકાર ઓરીશકો
દીલસે હિંદ દુવા માંગે, ઓરીશ ઝોર હિંદી લશકરકી
વેર્લીંગડન નેલસન જયસા, સુરા સરદાર ઓરીશકો
નીતી ઝોર ન્યાયસે જલકે, ઓરીશકા રાજ ઝોર તાગે
નીર્દય જરમનકા ફદાસે, ગયાવ સરકાર ઓરીશકો
નામદાર જયોર્જ જયસા શહેનશાહ, સદા સરવર રહેપાયમ
લોર્ડ હારડીંગ વીલીંગડન, ચમક દેતે હયે ઓરીશકે

ગાયન ૬૮૩ સું

રાગ—અગ્રેજી—તાલ—કેરબો.

જરારે સાંભળો ડોસાં મ્હારી વાત ધરીને ક્યાન,
ખરો સુધારો ભલે જાગિયો તેનું સમજે ખ્યાન;
(કોરસ) જાગિયો ભલે—સુધારિયો રિવાજ.
જહેમો ભૂડા અતે છુડા—છે સંપીણુ રાગ.—૧.
અરે સુધારો મુવા તેં મોકાંણુ કાધી શું આવ,
મરે આજની કોકટ દુકતી ઇતરક ઇતરઈ જાય;
(કોરસ) જાગિયો સુતો—કુધારિયો રિવાજ,
પ્હેરે ચુરા રાગ રડા—છે રાગનું રાગ!—૨.
ડહાપણુથી મુરખાઈ તજ તન સુધડઇમાં છે જોખ,
હકો ખરા ને લડી કીતીયે તેમાં સાગી એખ?
મહોને માંયે રહેંતા ને ચાલે નાનુક નાર,
મડમ કપાલે બાલ કપાવે—લડવાને તૈયાર!—કોરસ.

ગાયન ૬૮૪ સું

કેળવણીથી ફાવે આજે નારો પુરુષ સમાન,
વરના સરથી બોળે ટાલી નેક કરે યુજરાન;
આય જમાને જવાન માને પરણીઓનો ધાક,
મર્દ થઈ કુંદીથી બીડી લે, અજ્ઞીના પોશાક:—કોરસ.
દુરુણને સહ ત્યાગ કરી સદગુણ જે સજસે નાર,
શાન્તીનું અપ્તર પ્હેરી સંકટથી પરશે પાર;
મડમ સાહેમો છુટા પગમાં પટા કમરપર તંગ.
અપ્તર પ્હેરે મોડીનું જ્યમ સૂર ચઢે છે જંગ.—કોરસ.
ખરાંપણાની ખુશમો તે પમરાવે છે સંસાર,
ધન્ય ભાગ્ય તે આવિદનું જે પરણે સુધરી નાર;
સીલ્ક પોલકો, પોમેટમ, અત્તર, ખુશમોપર માર,
જીવતાં જહાનમ જનું હોય તો પરણો સુધરી નાર.—કોરસ.

ગાયન ૬૯૫ મું

રાગ—અગ્રેણ—તાલ—કેરવો

૧—કેવી મારી ડાલી તું, ચાહું તુંને કેવી હું,
આપું જાને બધા જી, રાખું પેટમાં ચાંપી.
રમાડું તુંને ખેલે લઈ, જમાડું તુંને દુધને દહી,
પહેરાઈ તુંને કસબી કાર, ટોપીને જબલાંની કાર.

કોરસ

હા હા હા ડા લી રે, હા હા હા ડા લી રે,
હા હા હા રા લી રે, હા હા હા ડા લી રે.
હા હા હા ડા લી રે, હા હા હા ડા બી રે,
હા હા હા ડા લી રે, હા હા હા ડા લી રે,

ફરવા લઈ જઈ મારી સાથ, બેન્ડ સ્ટેન્ડ પર લઈને હાથ
ડાલી મારી વાળું નેચ, રમતી ફરતી ખુશી થાય.
મેલામાં લઈ જઈ તને, ગાડીમાં ખેસાડી ફને,
લેજી રમકડાં જેવાં ગમે, ડાલી ખેસીને રમે

કોરસ.

મીઠાઈ મેવો મકરમ કેક, પ્લમ પુડીંગની મીઠી પ્લેટ.
રમતી ને રાજ જમતી જાય, ડાલી મારી મોટી થાય.
ચોપડી સ્લેટ આપું સજી, એમપ્રેસ હાથ સ્કુલમાં લઈ જઈ,
ડાલી સીખી હુસ્માર થાય, ડાલી થઈને સાસરે જાય.

ગાયન ૬૯૬ મું

Blue bell.

Blue bell the dawn is breaking
Sweet heart you must not shy
Blue bell my heart is breaking
I have come to say good bye
Hear how the bugles calling
Calling to each brave heart
Sweet heart your tears are falling
Blue bell we two must part

CHORUS.

Good bye my blue bell, farewell to you
One last fond look into your eyes so blue
Amid campfires gleaming, amid shot and shell
I shall be dreaming of my own blue bell

ଗାୟନ ୧୯୭ ଖୁ

A Dandy Fellow.

I'll search all India through and through
And take notes of all you see
From the Viceroy down to the old Punkhawalla
There's none that can equal me
My Grand Pa' was a warrior bold
With eighteen dibs for his pay
He retired and opened a sodawater shop
In the Suburbs of Bombay.

CHORUS.

I'm a dandy fellow with a paper collar
On the Esplanade so gay
I'm a tip top Angle Indian Masher
And a Cockney from Bombay.

ଗାୟନ ୧୯୮ ଖୁ

ଉପଶିଳ ରାଜ.

My friend Sam conducts a Tram
In the fahsionable parts of the Town
With the salary of 20 dibs a month
And is known as Mr. Brown
He dresses in style with a handsome tie
With a five dibs suit and a cane
Though he has no watch he can keep to the scratch
With a four anna new brass chain.

crous.—I'm a dandy fellow & c., & c.

ଗାୟନ ୧୯୯ ଖୁ

Its a long way to Tipperary.

Up to mighty London, came an Irishman one day,
As the streets are paved with gold sure everyone was gay,
Singing songs of Picadilly Strand and Leicester Square,
Till paddy got excited then he shouted to them there.

CHORUS.

It's a long way to Tipperary, it's a long way to go,
It's a long way to Tipperary, to the sweetest girl I know,
Good-by Piccadilly— Farewell Leicester Square,
Its a long long way to Tipperary but my heart's right there.

ଗାୟନ ୭୦୦ ଖୁ

Paddy wrote a letter to his Irish, Molly 'O !
Saying should you not receive it, write and let me know,
If I make mistakes in spelling. Molly dear said he,
Remember it's the pen that's bad, don't lay blame on me.

ଗାୟନ ୭୦୧ ଖୁ

ରାଗ ଅଶ୍ୱିନୀ ତାଳ ଗଢ଼ ଶାଢ଼ୀ.

I have seen a deal of gaiety. I lead a jolly life;
My name is Retty Madam, the handsome Parsee's wife,
The thing I most excel—in dressing neat and tight.
In silken suits and patent Boots, the brightest of the bright.

CHORUS.

For Retty Madam is my name,
Good for every drink at night,
From brandy to champagne—For.
From Meadow street to Esplanade, the people all exclaimed
Oh there goes Retty Madam, the handsome Parsee's dame
1 oft I ride on Arab horse, and eat my gentle Capers,
And private consort oft I sing, and oft I write to the
papers—For.

ଗାୟନ ୭୦୨ ଖୁ

The National Anthem.

God save our gracious King,
Long live our noble King,
God save the King!
Send him victorious,
Happy and Glorious,
Long to reign over us,
God save the King!

લાલી ગાયન સંગ્રહ,

બાપ પહેલાની થોડી નક્કો બાકી છે તે રૂ. બે ની કામતે નીચલે ઠેકાણેથી મળશે.

પરચયન મ્યુઝીક ક્લસ,.

નં. ૧૪૧, જુના મોઢીખાના, કોટ, —મુંબઈ.

મોડલ મ્યુઝીક ગાઈડની જેની અસલ કામત આના આઈ છે તે ફક્ત ચાર આનામાં મેહુર કંપની. સુખડની દુકાન, ધોળીતલાવ ઉપરથીજ ફક્ત મળશે.

આય દુકાળના અઈયામમાં

કરકસર કરો!

નવા ફેંટા મોઢાઢાટ થઈ
ગયા છે, તેા શું કામ તમારા જુના
ફેંટા અમારે ત્યાંથી ધોવાડી નવા જેવા
બનાવી લેતા નથી! જુની રચાલો
કાઢી નાંખી નવી પલ્લુ અમે
ચઢાવી આપીએ છીએ.

અમારું કામ
અપ-ટુ-ડેટ
છે.

નશરવાનજી પરજોરજી પાવડીવાલા.

કુલમોહરાની પાવડી

બાંધનાર,

મુસ બીલ્ડીંગ સામે

ગ્રાંટરોડ.

ગોળવાલા ફોર્ટ ટ્યુશન ક્લાસ.

મુંબઇનો આગેવાન ટ્યુશન ક્લાસ અને તેના સંબંધમાં ચાલતી ફોર્ટ મોડલ સ્કુલ (રેજીસ્ટર્ડ ૧૯૧૭). એકલો જ છે કે જેને વિખ્યાતી પામેલા એન્યુકેશનીસ્ટ નામદાર સરકારના કેળવણી ખાતાના મે. ઇન્સપેક્ટર સાહેબે એ જાણીતા કોમ દિત્તારીક ગ્રહરથો અને જાહેર છાપાઓએ વખાણ્યો છે.

સેન્ટ એલ્બર્સ કોલેજના ચિકવાન પ્રોફેસરને પ્રીનસીપલ રે. ડા. ગુડીયરનું મત:—“...છોકરા તથા છોકરીઓ પોતાનું કામ જે ઉત્સાહથી કરતાં જણાયાં તેજ અત્રે અપાતાં સંગીત શિક્ષણનો એક અન્યુક પુરવો રજૂ કરનારી ખીના છે. હયાં ધણી ઉંચા પ્રકારની કેળવણી આપવામાં આવે છે, અને દરેક વિદ્યાર્થી તરફ છુટું છુટું ધ્યાન આપવામાં આવે છે...”

એલફીન્સ્ટન કોલેજના ઇંગ્લીશ લીટરેચરના પ્રોફેસર નગરકરનું મત:—“...દરેક છોકરા-છોકરીએ માહરા સવાહતા જવાઓ ધણીજ ચાલાકીથી આપ્યા...હું જાહેર ચાલમને આ વર્ગોનો લાભ લેવાને અંતઃકરણપુર્વક બક્ષામણુ કરું છું અને મીં ગોળવાલાને દરેક ફતેહ ઇચ્છું છું...”

મુંબઇની સ્મોલ કોઝ કોર્ટના માનવંતા વડા જજ મીં કે. એમ. જવેરીનું મત:—“...આ ખાતાંના જે સારા પરિણામો આપ્યાં છે અને હાલમાં જે આગાહીને તત્ત્વકે ચડે છે તે બદલ તેના પ્રીનસીપલ મીં ગોળવાલાને જોટલી સુખારક્યાદી આપે તેટલી એણી છે...”

પારસીઓના પાયોનીઅર પત્ર “અમે જમશેદ”નું સત્તાધારી મત:—“...ઈંગ્લેન્ડ બાપાયા બેનસીય રહેલાં ખાનુઆ તથા ગ્રહરથોને ટુંક વખતમાં ધરગતુ અંગ્રેજી શીખવાના ક્લાસો છે જ્યાં મલાહજ અદાજ સાથે અનુભવી સ્ત્રી શિક્ષકો તેમજ પ્રેડ્યુએટો અંડર પ્રેડ્યુએટો મારફતે ધણુજ સંગીત શિક્ષણ આપવામાં આવે છે. સ્કુલે જતાં વિદ્યાર્થીઓના શરઆતથી મેટ્રિક સુધી ખાનગી વર્ગો તથા આખા દિવસ માટેની નિશાળ ધરાવી આવી હાલતે લાવવા માટે જવાન મીં ગોળવાલાએ જર અને જોરની કશી કચાસ રાખી નથી...”

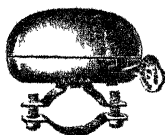
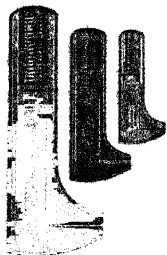
એ ઉપરાંત ખીજાં ધણાં જાણીતાં આસામીઓનાં મત જગ્યાની તંગાસે લીધે અત્રે આપ્યાં નથી તે મંગાવી વાંચવાની એલતેમાશ છે. શી જે કે ખીન ટેકણુ કરતાં લગાર વધુ છે, પણ ઉપર મુજબ સામેત થયલું સંગીત શીક્ષા ધ્યાનમાં લેતાં તે બહુ નહવીજ લેખાય.

વધુ વિગત માટે પ્રોનસીપલ મીં ગોળવાલાને લખો યા ગલો:—

ટેં કોર્ટના ખુખાખાનાની સામે.

RELIABLE HOUSE FOR CYCLE & MOTOR STORES

N. D. Patel & Co.

DIRECT IMPORTERS.

Whole sale and retail cycles of well known makers
to suit all pockets

Large Stock of cycles and motors accessories always in hand.

agram -Shanti
1000.— 2053

283, Princess Street
BOMBAY No 2

સૂરની મધૂરતા.

ગાયનની ખરેખરી મીઠાશ મધુરા સૂરથીજ આવે છે. તેથી સૂરની મધુરતા અને કોમળતા સાચવી રાખવા માટે ખાસ સંભાળ રાખવી જોઈએ છે. કુદરતી નિયમ વિરૂદ્ધ સૂરનો અથવા શરીરનો ઉપયોગ કરવાથી સૂર તલ્લી બગડી જાય છે તે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાનું છે. સૂરને નુકસાનકારક કાર્યપણુ ચીજ ખાવી ન જોઈએ તેમ હાલવા ચાલવામાં, પહેરવા ઓઢવામાં પણ ખાસ સંભાળની જરૂર છે. હવાની અસર શરીર ઉપર ને ખાસ કરીને સૂર ઉપર ઘણી જલ્દી થાય છે. માટે દરેક રૂતુની હવાને અનુકુળ કપડા કાંતાં તથા ખીજી ચીજો વાપરવી કે જેથી સૂરની મધુરતા કાયમ જળવાઈ રહે.

દરેક રૂતુને માફકસરનાં સારાં કપડાં તથા ખીજી અગતની ચીજો સ્વદેશી બનાવટની હુમૈશાં વધારે સારી હોય છે. સ્વદેશી વસ્તુઓ સારી ને સસ્તી મળવાનું ખાત્રીનું ઠેકાણુ તે આપણા સૌથી જુનો બાણીતો બોમ્બે સ્વદેશી સ્ટોર છે. ત્યાં આપણને દરેક વીજ મળે છે, સૌથી સસ્તી મળે છે, સારી મળે છે ને વળી ભાવ કરવાની કંઈ માથાકુટ રહેતી નથી. બોરીખંદરનો હેડ સ્ટોર અથવા તેની એકાદ શાખા આપણા રસ્તામાં આવેજ છે તો આપણે જોઈતી દરેક ચીજ હુમૈશાં ત્યાંજ લેવી.

ધી બોમ્બે સ્વદેશી સ્ટોર્સ.

સ્વદેશી વસ્તુઓ માટે સૌથી જુનો, બાણીતો, મોટો ને સસ્તો સ્ટોર્

હેડ બોર્ડિસ:- બોરીખંદર, મુંબઈ.

શાખાઓ:- પ્રીન્સેસ સ્ટ્રીટ, માધવબાગ, ગીરગામ-મ'

પુના સીટી, પુના કેમ્પ, કોચીન અને રાવ

છેલ્લામાં છેલ્લી ફેશનના
ઈંગ્લીસ સ્ટાઈલના બ્લાકિસી
ઝ બનાવવા માટે અમારી દુ
કાન હવે પ્રખ્યાત બ્રાહ્મીની
અને આગેવાન દરબારને
ભોગવે છે.

લગ્ન-તવળેત-સાલથેલ વગેરે ખુશ
પ્રસંગો માટે અમારી દુકાનેથી તરફ
વાર સ્ટાઈલના બ્લાકિ ઝ-ફરાક-બોટી
વીગેરે. વાળખી બાવે ખરીદો.

યાદ રાખજો.

ફે શેડીઆઓ ધરે ઘેરોને શેડાઈ કરે
પણ અહીં તે અમારી અંગત દેખ-
રેખ અને કાળજીથી બધું કામ આપ
આગળ થતું હોવાથી અમારી લોકપ્રીય
દુકાન દરેક આનુઓના વીરવાસ
ધરાવી રહી છે.

સારા સપરમે દીવસે તમે બેઠો
આપવા માંગતા હોવ તો

લાયક

ને ત્યાંથીજ એક
બ્લાકિસીઝ

લાયકની કું.

પછીસા થોડા કમાવા, પણ ધરાકોને રાજ ર
ધરે મોકલવા એ અમારો નીયમ છે. અ
દુકાને જુનો માલ ખીલકુલ રાખતાજ
બ્યારે પણ જોશો ત્યારે બસ બધો ર
સ્ટોક. છેલ્લી વેરાયટીઝ.

અ લાક ડી સી ઝ

સડધી જુની આગેવાન પ્રખ
દુકાનમાં બ્યારે પણ દાખ
થશે ત્યારે હમેશાં બહ
રીઝનો તદ્દન નવ
સ્ટોક તમે જો

ધેરમાં ચાલુ વપરાસ
માટે સુતરાઈ બ્લાકિસી
તેમજ રેશમી હલકી
કીંગતના સ્ટોકમાં હમેશા તૈ

ન્યુ ચર્નારિડ વેસ્ટ એન્ડ સી
શામે સર હરકીશનદાસ હોસપી
દુકાન નં ૧૫. પોસ્ટ નં ૪ મુંબઈ.

બહારગામના ધરાકોને ધણીજ કાળજી
ભાલ રાખી તાકીદે વી. પી. કરવામાં આવશે

